

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ
(Мінекономіки)

вул. М. Грушевського 12/2, м. Київ, 01008, тел. (044) 200-47-53, факс (044) 253-63-71
E-mail: meconomy@me.gov.ua, <http://www.me.gov.ua>, код ЄДРПОУ 37508596

На № _____ від _____

Державна регуляторна служба
України

Щодо проектів Законів України

Відповідно до статті 21 Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” (далі – Закон) надсилаємо для опрацювання та погодження проекти Законів України “Про захист від демпінгового імпорту”, “Про захист від субсидованого імпорту”, “Про захисні заходи” (далі – проекти законів), розроблені Мінекономіки з метою удосконалення законодавства у сфері торговельного захисту.

Проекти законів разом з аналізами регуляторного впливу до них оприлюднено на офіційному веб-сайті Мінекономіки в розділі “Обговорення проектів документів”. Мінекономіки забезпечить дотримання вимог статті 9 Закону щодо строку, протягом якого від фізичних та юридичних осіб, їх об’єднань, прийматимуться зауваження та пропозиції до проектів законів України.

- Додатки: 1. Проекти законів України на 170 арк. в 1 прим.
2. Пояснювальні записки на 15 арк. в 1 прим.
3. Аналізи регуляторного впливу на 41 арк. в 1 прим.
4. Копія повідомлення про оприлюднення на 3 арк. в 1 прим.

Перший віце-прем’єр-міністр України –
Міністр

Юлія СВИРИДЕНКО

Волошина Тетяна, (097) 937-74-46,
tyoloshina@me.gov.ua

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач **Свириденко Юлія Анатоліївна**
Сертифікат **58E2D9E7F900307B040000007EB82C004B709B00**
Дійсний з **12.11.2021 0:00:00** по **11.11.2023 23:59:59**

Мінекономіки

44-01/16125-03 від 12.04.2023 17:33

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

до проекту Закону України “Про захист від субсидованого імпорту” (далі – проект Закону)

1. Визначення проблеми

На сьогодні в сфері регулювання зовнішньоекономічної діяльності зберігається проблема, яка потребує вирішення, а саме існує необхідність удосконалення механізму та процедур захисту вітчизняного товаровиробника від недобросовісного імпорту в Україну товарів, що заподіює йому шкоду.

У цьому контексті антисубсидійні розслідування/перегляди є одним з кількох інструментів, до якого можуть звернутися вітчизняні товаровиробники для захисту від недобросовісної торговельної практики (конкуренції). Разом із цим, застосування антисубсидійних заходів може мати вплив як на споживачів, так і на користувачів імпортової продукції.

За період 2013 - 2021 рр. відповідно до звернень вітчизняних виробників було порушено 77 торговельних розслідувань/переглядів щодо імпортової продукції, і за цей же період було застосовано/продовжено дію 54 захисних заходів. В той же час, відповідно до інформації Державної митної служби України за результатами застосування захисних заходів (антидемпінгових, спеціальних та компенсаційних) до Державного бюджету України за період 2013-2022 рр. було сплачено особливих видів мита на суму майже 3 694 млн грн.

Чинний на сьогодні Закон України “Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту” від 22.12.1998 № 331-XIV залишався практично незмінними з моменту його прийняття.

За цей час відбулися значні зміни у міжнародній практиці проведення торговельних розслідувань/переглядів, у тому числі антисубсидійних, зокрема в практиці Європейського Союзу (далі – ЄС), надано значну кількість роз’яснень Органу з питань вирішення спорів Світової організації торгівлі (далі – СОТ) щодо застосування норм угод СОТ з питань торговельного захисту.

Вдосконалення чинного законодавства надасть можливість, насамперед, вітчизняним підприємствам у повній мірі використовувати механізм захисту від недобросовісної конкуренції, зокрема шляхом:

- уточнення процедурних етапів розслідувань/переглядів;
- врегулювання порядку збереження конфіденційної інформації;
- впровадження можливості забезпечення сплати попереднього компенсаційного мита у формі гарантування;
- забезпечення розкриття інформації, зокрема, розрахунків ставок мита;
- покращення можливості захисту інтересів заінтересованих сторін антисубсидійних розслідувань/переглядів.

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач Свириденко Юлія Анатоліївна
Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007EB82C004B709B00
Дійсний з 12.11.2021 0:00:00 по 11.11.2023 23:59:59

Мінекономіки

44-01/16125-03 від 12.04.2023 17:33

Враховуючи зазначене, Мінекономіки розроблено проект Закону, яким передбачається вдосконалення механізму проведення антисубсидиційних розслідувань/переглядів з урахуванням інтересів усіх заінтересованих сторін.

Цілі проекту Закону досягаються шляхом гарантування прозорості процедури розслідування/перегляду, правомірних очікувань усіх заінтересованих сторін у розслідуванні/перегляді, правової визначеності.

Принцип прозорості процедур забезпечується, зокрема, шляхом уточнення процедурних етапів розслідування/перегляду, забезпечення спрощеного доступу до відповідної інформації, можливості заінтересованих сторін брати участь у слуханнях і консультаціях на їх запит, передбачає розкриття розрахунків заінтересованим сторонам у ході розслідування/перегляду.

Принцип дотримання правомірних очікувань заінтересованих сторін забезпечується, зокрема, шляхом уточнення прав і обов'язків заінтересованих сторін та компетентних органів у розслідуванні/перегляді, удосконаленні порядку і послідовності процесуальних дій для усіх заінтересованих сторін та компетентних органів, закріпленням норм щодо повернення попереднього мита у разі незастосування остаточних заходів, що гарантує заінтересованим сторонам дотримання їх законних прав та інтересів, у тому числі стосовно того, щоб бути заздалегідь обізнаними про чіткі процесуальні правила.

Принцип правової визначеності забезпечується шляхом усунення законодавчих прогалин і доповнення регулювання новими механізмами, зокрема, механізмом проведення переглядів компенсаційних заходів, проведення розслідувань щодо ухилення від сплати компенсаційного мита, врегулюванням порядку збереження конфіденційної інформації, чітким розмежуванням повноважень компетентних органів, актуалізацією підходів регулювання шляхом імплементації сучасної міжнародної практики у сфері торговельного захисту, зокрема практики ЄС та угод СОТ, процедурою імплементації звітів Органу з питань вирішення спорів СОТ, уточненням термінів та понять.

Проект Закону матиме прямий позитивний вплив на суб'єктів економічної діяльності в Україні, а саме:

- суттєво підвищить оперативність реагування на прояви недобросовісної конкуренції з боку іноземних виробників та експортерів шляхом використання антисубсидиційних розслідувань/переглядів, як інструменту торговельного захисту;
- підвищить прозорість антисубсидиційних розслідувань/переглядів;
- спростить сприйняття законодавства та процедур, розширить коло його "користувачів" серед бізнесу;
- зменшить витрати на підготовку матеріалів та документації в ході антисубсидиційних розслідувань/переглядів.

Для впровадження цього проекту Закону забезпечено інформування громадськості шляхом його розміщення на офіційному сайті Мінекономіки.

Основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив:

Групи	Так	Ні
Держава	+	-
Суб'єкти господарювання	+	-
у тому числі суб'єкти малого підприємництва	+	-

Існуюча проблема не може бути розв'язана за рахунок ринкових механізмів і діючих регуляторних актів, оскільки для її вирішення необхідно встановити єдині прогресивні рамки регулювання у відповідності із правилами ЄС та СОТ, а також кращими міжнародними практиками, що може бути реалізоване лише шляхом законодавчого регулювання.

II. Цілі державного регулювання

Цілями запропонованого регулювання є удосконалення процедур проведення антисубсидійних розслідувань/переглядів, шляхом приведення чинного законодавства у відповідність до основних вимог Регламенту (ЄС) 2016/1037 Європейського Парламенту та Ради від 08.06.2016 про захист від субсидованого імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу (кодифікація); Регламенту (ЄС) 2018/825 Європейського Парламенту та Ради від 30.05.2018 про внесення змін до Регламенту (ЄС) 2016/1036 щодо захисту від демпінгового імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу, та Регламенту (ЄС) 2016/1037 щодо захисту проти субсидованого імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу; Регламенту (ЄС) 2015/477 Європейського Парламенту та Ради від 11.03.2015 про заходи, які Союз може вжити щодо комбінованого ефекту антидемпінгових або антисубсидійних заходів із захисними заходами (кодифікація), а також до положень Угоди про субсидії та компенсаційні заходи та з урахуванням тлумачення положень зазначеної угоди Органом з питань вирішення спорів СОТ.

Діючий на сьогодні регуляторний акт не відповідає сучасним вимогам і потребує удосконалення, у зв'язку з чим розроблено проект регуляторного акта, яким уточнено процедурні етапи антисубсидійних розслідувань/переглядів; доступ заінтересованих сторін розслідування/перегляду до розрахунків та звітів Мінекономіки з урахуванням режиму конфіденційності; проведення консультацій за результатами такого розкриття; встановлення механізму проведення певних процедур; проведення консультацій на запит заінтересованих сторін.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення зазначених цілей

Проект Закону має *опосередковано* регуляторний характер і *не передбачає прямого впливу* від застосування адміністративних заходів на економічні та соціальні процеси в державі.

Проект Закону передбачає встановлення *загальних (рамкових) засад* для забезпечення *можливості* протидії проявам субсидованого імпорту, що завдає шкоду вітчизняним товаровиробникам.

Регуляторний характер проекту Закону виражається в тому, що його положення передбачають можливість застосування антисубсидійних заходів. Такі заходи застосовуватимуться згідно з окремими рішеннями Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі в кожному окремому випадку за результатами оцінки (розміру нелегітимної субсидії та шкоди, позитивних і негативних факторів впливу) відповідної ситуації, що складеться у зв'язку з імпортом в Україну конкретних товарів.

Потрібно зазначити, що механізм застосування антисубсидійних заходів не є новим для України і вже передбачений чинним законодавством, а саме Законом України "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту". Можливість застосування такої практики передбачена Угодами СОТ для її держав-членів, а також правом ЄС. Проектом Закону передбачено *удосконалення* механізму, а саме, процедури застосування антисубсидійних заходів згідно сучасних міжнародних стандартів і практик.

З огляду на рамковий (засадничий) характер регулювання проекту Закону та специфіку відносин, що є предметом його правового регулювання (де ефект застосування заходів захисту від субсидованого імпорту залежить від кожного конкретного випадку на ринку), є неможливим обчислення розмірів тієї чи іншої вигоди та втрати. У зв'язку з цим, відповідно до пункту 11 Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308, наводиться загальний текстовий опис можливого впливу від регулювання, що передбачене проектом Закону.

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1	Залишення державного регулювання без змін не вбачається ефективним, оскільки чинне регулювання в Україні не відповідає вимогам сьогодення і кращим практикам, а отже, не дозволяє оперативно реагувати на прояви недобросовісного імпорту, що у свою чергу загрожує завданням істотної шкоди відповідним галузям вітчизняної економіки та може гальмувати розвиток відносин у сфері зовнішньоекономічної діяльності та мати

Альтернатива 2	<p>несприятливий вплив на економіку України в цілому.</p> <p>Прийняття цього нормативного акту дозволить врегулювати відносини у сфері антисубсидійних розслідувань/переглядів, зокрема:</p> <p>будуть уточнені процедурні етапи (проведення консультацій на запит заінтересованих сторін, інформування заінтересованих сторін в рамках процедур, повідомлення про намір провести виїзну перевірку, розкриття розрахунків),</p> <p>можливість заінтересованих сторін подати коментарі до розрахунків, основних фактів і висновків,</p> <p>введення в дію механізму справляння антисубсидійного мита у вигляді фінансової гарантії на особливі види мита, у разі прийняття рішення про застосування попередніх заходів та проведення розслідування у зв'язку із ухиленням від сплати мита,</p> <p>зміна законодавчого регулювання у сфері захисту національного товаровиробника від субсидованого імпорту з урахуванням правил ЄС, СОТ і кращих міжнародних практик,</p> <p>дотримання принципу прозорості проведення антисубсидійного розслідування/перегляду для усіх заінтересованих сторін.</p>
----------------	--

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутні.	<p>Негативний вплив:</p> <ul style="list-style-type: none"> - застарілий механізм проведення антисубсидійних розслідувань/переглядів; - прийняття остаточних рішень без достатнього розкриття інформації заінтересованим сторонам; - відсутність можливості гарантування сплати попереднього мита замість його фактичної сплати; - відсутність механізму проведення розслідувань щодо ухилення від сплати антисубсидійного мита, що у свою чергу, може призвести до зменшення надходжень до Державного бюджету.

Альтернатива 2	<p>Позитивний вплив:</p> <ul style="list-style-type: none"> - дотримання норм ЄС та правил СОТ, використання кращих міжнародних практик; - приведення чинного законодавства у відповідність до права ЄС та положень Угоди про субсидії та компенсаційні заходи, з урахуванням тлумачення положень зазначеної угоди Органом з питань вирішення спорів СОТ в сфері проведення антисубсидійних розслідувань/переглядів; - дотримання принципу прозорості під час проведення розслідування/перегляду шляхом розкриття інформації та діалогу із заінтересованими сторонами; - уточнення процедурних етапів розслідувань/переглядів; - надходження до Державного бюджету за рахунок збереження та збільшення обсягів виробництва вітчизняних товаровиробників, а також сплати антисубсидійного мита внаслідок застосування антисубсидійних заходів; - забезпечення стабільності, конкурентоспроможності та розширення національного виробництва. Забезпечення зайнятості. 	Відсутні.
----------------	---	-----------

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутні.	<p>Негативний вплив:</p> <ul style="list-style-type: none"> - прийняття остаточних рішень без достатнього розкриття інформації заінтересованим сторонам; - недостатня зрозумілість процедурних етапів розслідувань/переглядів; - відсутність можливості гарантування сплати попереднього мита замість його фактичної сплати.
Альтернатива 2	Позитивний вплив:	Відсутні.

	<ul style="list-style-type: none"> - дотримання принципу прозорості проведення антисубсидійного розслідування/перегляду шляхом розкриття розрахунків, неконфіденційних версій звітів за результатами проведених процедур, проведенням консультацій із заінтересованими сторонами на їх запит; - уточнення процедурних етапів проведення антисубсидійних розслідувань/переглядів; - використання ефективних інструментів торговельного захисту від субсидованого імпорту; - забезпечення конкурентоспроможності національного виробництва; - підвищення передбачуваності ведення бізнесу; - зменшення витрат на підготовку матеріалів та документації в рамках антисубсидійних розслідувань/переглядів. 	
--	--	--

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Альтернатива 1. Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці "Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта")	0
Альтернатива 2. Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці "Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта")	0

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1	1	Цілі прийняття

		регуляторного акта не можуть бути досягнуті (проблема продовжить існувати)
Альтернатива 2	3	Цілі прийняття регуляторного акта можуть бути досягнуті повною мірою (проблема більше існувати не буде)

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1	Не передбачаються	Збереження застарілого механізму проведення антисубсидійних розслідувань/переглядів. Відсутність механізму проведення розслідувань щодо ухилення від сплати антисубсидійного мита, що у свою чергу, може призвести до зменшення надходжень до Державного бюджету. Прийняття остаточних рішень без достатнього розкриття інформації заінтересованим сторонам. Відсутність можливості гарантування сплати попереднього мита замість його фактичної сплати	2 місце рейтингу. Не дозволяє досягти поставлених цілей
Альтернатива 2	Удосконалення нормативно-правової бази з урахуванням нормативних актів ЄС та правил СОТ і кращих міжнародних практик в сфері проведення антисубсидійних розслідувань/переглядів. Приведення чинного законодавства у відповідність до права ЄС та положень Угоди про	Не передбачаються	1 місце рейтингу. Дозволяє досягти цілей без затрат

	<p>субсидії та компенсаційні заходи, а також з урахуванням тлумачення положень зазначеної угоди Органом з питань вирішення спорів СОТ в сфері проведення антисубсидиційних розслідувань/переглядів.</p> <p>Дотримання принципу прозорості проведення антисубсидиційного розслідування/перегляду шляхом розкриття розрахунків, неконфіденційних версій звітів, відповідно до яких застосовуються антисубсидиційні мита, проведенням консультацій із заінтересованими сторонами на їх запит.</p> <p>Уточнення процедурних етапів антисубсидиційного розслідування/перегляду.</p> <p>Конкретизовано права та обов'язки органів влади, відповідальних за проведення антисубсидиційних розслідувань/переглядів.</p> <p>Впроваджено механізм гарантування сплати попереднього антисубсидиційного мита замість його фактичної сплати при застосуванні попередні антсубсидиційних мит та сплати мит при проведенні розслідування щодо ухилення від сплати антисубсидиційних мит.</p> <p>Надходження до Державного бюджету за рахунок збереження та збільшення обсягів</p>		
--	---	--	--

	<p>виробництва вітчизняних товаровиробників, а також сплати антисубсидійного мита внаслідок застосування антисубсидійних заходів.</p> <p>Забезпечення стабільності, конкурентоспроможності та розширення національного виробництва.</p> <p>Забезпечення зайнятості.</p> <p>Підвищення передбачуваності ведення бізнесу.</p> <p>Зменшення витрат на підготовку матеріалів та документації в рамках антисубсидійних розслідувань/переглядів.</p>		
--	--	--	--

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 1	<p>Не прийняття проекту Закону залишить чинним застарілий механізм проведення антисубсидійних розслідувань/переглядів.</p> <p>Від такої альтернативи слід відмовитись.</p>	Ризику впливу зовнішніх факторів на дію регуляторного акта немає.
Альтернатива 2	<p>Прийняття законопроекту сприятиме приведенню чинного законодавства у відповідність до права ЄС та положень угод СОТ у сфері проведення антисубсидійних розслідувань/переглядів.</p>	Ризику впливу зовнішніх факторів на дію регуляторного акта немає.

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Для розв'язання проблеми на заміну діючого закону України “Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту” необхідно прийняти проект Закону, який регламентує проведення антисубсидійних розслідувань/переглядів та застосування компенсаційних заходів за результатами таких розслідувань/переглядів.

З урахуванням міжнародної практики у сфері торговельного захисту щодо дотримання принципу прозорості антисубсидиційного розслідування/перегляду передбачається:

- забезпечення більш широкого доступу заінтересованих сторін до інформації шляхом надсилання їм, з урахуванням режиму конфіденційності, остаточного звіту, який має містити аналіз матеріалів справи, та будуть представлені заінтересованим сторонам розслідування/перегляду для коментування. У такий спосіб забезпечується можливість для відстоювання заінтересованими сторонами своєї позиції;
- запровадження механізму, за якого остаточне рішення за результатами антисубсидиційного розслідування має бути прийнято у чітко визначений законодавством строк. У разі недотримання строку – розслідування автоматично припиняється без прийняття будь-якого рішення. Запропонована норма унеможливить штучне затягування прийняття рішення;
- розкриття розрахунків маржі заінтересованим сторонам розслідування (на умовах збереження повної конфіденційності), що значно розширить можливості доступу до інформації та захисту власних інтересів для заінтересованих сторін антисубсидиційного розслідування/перегляду;
- запровадження проведення консультацій в рамках процедури розслідування/перегляду на запит заінтересованої сторони, що значно розширить можливості доступу до інформації та захисту інтересів для заінтересованих сторін антисубсидиційного розслідування/перегляду.

Запропоновані зміни дозволять розширити можливості національних виробників у захисті їх інтересів від субсидованого імпорту; чітко визначити права та обов'язки органів, уповноважених на проведення антисубсидиційного розслідування/перегляду та прийняття рішень за його результатами; зменшать загрозу судових оскаржень рішень за результатами розслідувань/переглядів тощо.

Проектом Закону також пропонується запровадження механізму гарантування сплати попередніх антисубсидиційних мит та сплати мит при проведенні розслідування щодо ухилення від сплати антисубсидиційних мит. Відсутність такого механізму на сьогодні обмежує права національних виробників на захист їх інтересів від недобросовісного імпорту.

Крім того, проектом Закону уточнюються та встановлюються визначення ряду понять, наприклад, таких як “заінтересована сторона”, “пов'язані особи” тощо.

Впровадження проекту Закону дасть можливість приведення чинного законодавства у відповідність до основних вимог Регламенту (ЄС) 2016/1037 Європейського Парламенту та Ради від 08.06.2016 про захист від субсидованого імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу (кодифікація);

Регламенту (ЄС) 2018/825 Європейського Парламенту та Ради від 30.05.2018 про внесення змін до Регламенту (ЄС) 2016/1036 щодо захисту від демпінгового імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу, та Регламенту (ЄС) 2016/1037 щодо захисту проти субсидованого імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу; Регламенту (ЄС) 2015/477 Європейського Парламенту та Ради від 11.03.2015 про заходи, які Союз може вжити щодо комбінованого ефекту антидемпінгових або антисубсидійних заходів із захисними заходами (кодифікація), положень Угоди про субсидії та компенсаційні заходи та з урахуванням тлумачення положень зазначеної угоди Органом з питань вирішення спорів СОТ, а також затвердити нормативно-правовий акт, який враховує сучасну міжнародну практику у сфері торговельного захисту.

Для впровадження цього проекту Закону забезпечено інформування громадськості шляхом його розміщення на офіційному сайті Мінекономіки.

Прийняття проекту Закону не приведе до неочікуваних результатів і не потребує додаткових витрат з Державного бюджету.

Можлива шкода у разі очікуваних наслідків дії акта не прогнозується.

Впливу зовнішніх факторів на дію регуляторного акта не очікується.

Оцінка можливості впровадження та виконання вимог акта – висока.

Очікувані наслідки дії регуляторного акта не передбачають нанесення шкоди суб'єктам господарювання.

Моніторинг ефективності застосування механізмів передбачених положеннями акту здійснюватиметься Мінекономіки у межах компетенції в установленому законом порядку.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Здійснення витрат на виконання вимог регуляторного акта для органів виконавчої влади чи місцевого самоврядування не передбачається.

Тест для малого бізнесу не проводився, оскільки як загальну кількість суб'єктів господарювання, так і питому вагу суб'єктів малого підприємництва, не можна спрогнозувати. У зв'язку із зазначеним участь суб'єктів господарювання у антисубсидійному розслідуванні/перегляді залежить від виду товару, щодо якого проводиться розслідування/перегляд, та їх заінтересованості у даному питанні.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії нормативно-правового акта не обмежений у часі.

Зміна строку дії акта можлива у випадку зміни у законодавстві України, яке регулює визначене питання.

Термін набрання чинності регуляторним актом – відповідно до законодавства – через три місяці з дня його офіційного опублікування.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Показниками результативності регуляторного акту є:

розмір надходжень до Державного та місцевих бюджетів, пов'язаних з дією акта, забезпечується шляхом сплати антисубсидійного мита відповідного розміру за результатами розслідування/перегляду;

кількість суб'єктів господарювання, на яких поширюється дія акта, – усі, які пов'язані із виробництвом та імпортом товару, щодо якого встановлено попереднє чи остаточне антисубсидійне мито.

Рівень поінформованості суб'єктів господарювання щодо регуляторного акта – повний. Проект Закону розміщено для громадського обговорення на офіційному сайті Мінекономіки.

Показники результативності регуляторного акта будуть визначатися на підставі наявної у Мінекономіки інформації від Державної митної служби України щодо обсягу коштів, сплачених до Державного бюджету у вигляді антисубсидійного мита.

IX. Визначення заходів, з допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Відстеження результативності регуляторного акту здійснюватиметься шляхом базового, повторного та періодичних відстежень показників результативності цього акта, визначених під час проведення аналізу впливу регуляторного акта.

Базове відстеження результативності регуляторного акта здійснюється до дня набрання ним чинності шляхом опрацювання наданих зауважень та пропозицій за наслідками оприлюднення проекту акта.

Повторне відстеження цього регуляторного акту проводитиметься відповідно до вимог Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” через рік з дня набрання чинності регуляторним актом.

У разі виявлення проблемних питань за результатами аналізу показників дії цього акта, їх врегулювання здійснюватиметься шляхом внесення відповідних змін.

Періодичні відстеження результативності здійснюватимуться раз на кожні три роки починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Метод проведення відстеження результативності – статистичний.

Вид даних, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності – статистичні.

Моніторинг результатів впровадження акта здійснюватиметься шляхом збору та аналізу:

статистичної інформації отриманої від Державної митної служби України (митна статистика) для встановлення розмірів компенсаційного мита, які надходять до Державного бюджету;

статистична інформація щодо кількості підприємств галузі національного виробництва, які пов'язані із виробництвом товару, щодо якого встановлено попереднє чи остаточне компенсаційне мито.

**Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економіки України**

Юлія СВИРИДЕНКО

_____ 2023 р.

ПРОЕКТ
Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

“ ”

2023 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про захисні заходи

Цей Закон розроблено відповідно до Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року, Угоди про захисні заходи та інших міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, з метою встановлення механізму захисту галузі вітчизняного виробництва від зростаючого імпорту товару в Україну.

Цей Закон не виключає застосування будь-яких спеціальних правил, що встановлюються міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) безпосередньо конкуруючий товар — товар, що фактично та за рахунок своїх основних якостей, характеристик, призначення може замінити іноземний товар, чим створює конкуренцію останньому;

2) галузь вітчизняного виробництва — вся сукупність виробників подібних чи безпосередньо конкуруючих товарів, які здійснюють виробництво в межах України, або ті виробники, чий сукупний обсяг виробництва подібних чи безпосередньо конкуруючих товарів становить основну частку загального вітчизняного виробництва цих товарів;

3) загроза заподіяння значної шкоди — значна шкода, що є явно неминучою і визначається згідно з положеннями статті 10 цього Закону;

4) заінтересована сторона — фізична або юридична особа, якою можуть бути:

будь-який експортер, іноземний виробник чи імпортер товару, що є об'єктом захисного розслідування або перегляду захисних заходів;

об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками, експортерами чи імпортерами товару, що є об'єктом захисного розслідування або перегляду захисних заходів;

компетентні органи країни експорту;

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач **Свириденко Юлія Анатоліївна**
Сертифікат **58E2D9E7F900307B040000007EB82C004B709B00**
Дійсний з **12.11.2021 0:00:00** по **11.11.2023 23:59:59**

Мінекономіки

44-01/16125-03 від 12.04.2023 17:33

будь-який виробник подібного або безпосередньо конкуруючого товару в Україні;

споживачі (користувачі) в Україні, які використовують товар, що є об'єктом захисного розслідування або перегляду захисних заходів, або подібного товару, виробленого в Україні;

галузеві організації споживачів в Україні, якщо товар, що є об'єктом захисного розслідування або перегляду захисних заходів, широко реалізується в роздріб;

об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками подібного або безпосередньо конкуруючого товару в Україні;

інші особи або групи осіб, інтересів яких за рішенням Уповноваженого органу може стосуватися порушення та проведення захисного розслідування або перегляду захисних заходів;

5) захисний захід — захід з обмеження зростаючого імпорту на митну територію України, що застосовується Міжвідомчою комісією з міжнародної торгівлі відповідно до цього Закону;

6) заявник — фізична чи юридична особа, яка звернулася із заявою відповідно до положень цього Закону;

7) значна шкода — значне загальне погіршення стану галузі вітчизняного виробництва, пов'язане з виробництвом та продажем подібного або безпосередньо конкуруючого товару, яке визначається згідно з положеннями статті 10 цього Закону;

8) зростаючий імпорт — ввезення на митну територію України товару в обсягах, що зростають в абсолютних показниках або відносно вітчизняного виробництва подібного або безпосередньо конкуруючого товару;

9) країна, що розвивається — найменш розвинута країна, а також будь-яка інша країна, визнана такою згідно з рішенням Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі для цілей цього Закону;

10) найменш розвинута країна — країна, віднесена до цієї категорії Організацією Об'єднаних Націй на момент порушення захисного розслідування або перегляду захисних заходів;

11) період захисного розслідування або перегляду захисних заходів — період, протягом якого встановлюється, чи в результаті непередбачуваних обставин товар імпортується на територію України в такій збільшеній кількості, в абсолютних показниках або відносно вітчизняного виробництва, і на таких умовах, що заподіює або загрожує заподіянням значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, що виробляє подібний або безпосередньо конкуруючий товар;

12) подібний товар — ідентичний товар, тобто схожий за всіма характеристиками на товар, що є об'єктом захисного розслідування чи перегляду захисних заходів, або, у разі відсутності цього товару, інший товар, що не є схожим за всіма характеристиками, але має показові ознаки, що є дуже подібними до характерних ознак товару, що є об'єктом захисного розслідування або перегляду захисних заходів;

13) товар, що є об'єктом захисного розслідування або перегляду захисних заходів — товар, що імпортується та призначений для споживання та/або використання в Україні, опис якого міститься в офіційному повідомленні про порушення захисного розслідування або перегляду захисних заходів;

14) Уповноважений орган — центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного розвитку.

2. Терміни “експорт”, “експортер”, “імпорт”, “імпортер”, “країна експорту” вживаються у значенні, наведеному в законі України “Про захист від демпінгового імпорту”.

Стаття 2. Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі

1. Повноваження Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі (далі — Комісія) визначаються Законами України “Про зовнішньоекономічну діяльність”, “Про захист від демпінгового імпорту”, цим Законом та іншими нормативно-правовими актами України.

2. Комісія в межах компетенції та в установленому порядку приймає рішення, організовує та надає роз'яснення з питань виконання прийнятих рішень.

3. Рішення та роз'яснення з питань виконання таких рішень Комісії є обов'язковими.

Стаття 3. Орган, що проводить захисні розслідування та перегляди захисних заходів

1. Захисні розслідування та перегляди захисних заходів проводить Уповноважений орган.

Уповноважений орган здійснює моніторинг застосування захисних заходів в порядку, передбаченому частиною третьою статті 46 та частиною другою статті 47 цього Закону.

2. Уповноважений орган здійснює відповідні дії щодо двосторонніх захисних заходів відповідно до Розділу IX цього Закону.

3. Органи державної влади України зобов'язані на запит Уповноваженого органу надавати наявну в їх розпорядженні інформацію, необхідну для проведення захисних розслідувань, переглядів та моніторингу захисних заходів, а також всебічно сприяти реалізації Уповноваженим органом завдань, покладених на нього цим Законом.

4. Уповноважений орган надає узагальнені відповіді рекомендаційного характеру щодо застосування цього Закону та рішень Комісії.

Стаття 4. Мова провадження захисних розслідувань та переглядів захисних заходів

1. Захисні розслідування та перегляди захисних заходів здійснюються державною мовою України.

2. Докази та будь-яка інша інформація, подані Уповноваженому органу або Комісії в письмовій формі відповідно до цього Закону, ураховуються за умови їх викладення державною мовою.

Стаття 5. Обчислення строків

1. Строки вчинення дій на підставі цього Закону установлюються цим Законом або визначаються Комісією чи Уповноваженим органом. Право на вчинення дій втрачається після закінчення відповідних строків.

2. Строки, установлені цим Законом або визначені Комісією чи Уповноваженим органом, обчислюються роками, місяцями і днями.

3. Строк, обчислюваний роками, закінчується у відповідні місяць і число останнього року цього строку.

4. Строк, обчислюваний місяцями, закінчується відповідного числа останнього місяця цього строку. Якщо кінець строку, обчислюваного місяцями, припадає на місяць, який не має відповідного числа, цей строк закінчується в останній день цього місяця.

5. Якщо строк визначається днями, його обчислюють з дня, наступного після того дня, з якого починається цей строк.

6. Строк, визначений посиланням на подію, яка повинна неминуче настати, обчислюється з наступного дня після настання події або в інший установлений строк після настання відповідної події.

7. Якщо кінець строку припадає на вихідний, святковий або інший неробочий день, останнім днем цього строку вважається перший після нього робочий день.

8. Останній день строку закінчується в момент закінчення робочого часу цього дня в Уповноваженому органі.

Стаття 6. Реєстрація документів

1. До матеріалів справи долучаються та беруться до уваги лише ті документи, що надійшли до Уповноваженого органу у строк, визначений цим Законом, Комісією або Уповноваженим органом, засобами поштового та/або електронного зв'язку та зареєстровані Уповноваженим органом у встановленому порядку.

2. Строк не вважається пропущеним у разі, якщо документи були отримані Уповноваженим органом та зареєстровані в установленому порядку.

Стаття 7. Продовження та поновлення строків

1. Запит на продовження строку, якщо дозволено цим Законом, розглядається лише в разі, якщо його подано до Уповноваженого органу до закінчення такого строку.

2. Уповноважений орган може продовжити строк, якщо це не перешкоджає проведенню захисного розслідування. Продовження строку здійснюється за умови подання заінтересованою стороною обґрунтувань такої необхідності та за наявності достатніх підстав. Першим днем продовження строку є наступний день після закінчення попередньо встановленого строку.

3. Уповноважений орган може прийняти рішення про поновлення строків за наявності достатніх для цього підстав.

Стаття 8. Період захисного розслідування або перегляду захисних заходів

1. Період захисного розслідування або перегляду захисних заходів, як правило, охоплює строк, що складає не менше трьох років, за винятком, якщо сторона, яка надає дані, здійснювала діяльність за менший період.

2. Період захисного розслідування або перегляду захисних заходів встановлюється Уповноваженим органом та закінчується якомога ближче до дати початку захисного розслідування або перегляду захисних заходів.

3. При визначенні конкретного періоду збору даних для кожного окремого захисного розслідування або перегляду захисних заходів, Уповноваженим органом можуть враховуватись практика підприємств, у яких будуть запитуватися дані щодо фінансової звітності, та її вплив на наявність даних бухгалтерського обліку, властивості товару, що є об'єктом захисного розслідування або перегляду захисних заходів, такі як сезонність і циклічність, а також чинники існування спеціального замовлення або індивідуальних продажів.

Розділ II

ЗРОСТАЮЧИЙ ІМПОРТ, ЗНАЧНА ШКОДА, ЗАГРОЗА ЗАПОДІЯННЯ ЗНАЧНОЇ ШКОДИ, ПРИЧИННО-НАСЛІДКОВИЙ ЗВ'ЯЗОК ТА НАЦІОНАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС

Стаття 9. Загальні принципи застосування захисних заходів

1. Захисні заходи можуть бути застосовані після того, як за результатами захисного розслідування Комісією встановлено, що в результаті непередбачуваних обставин та впливу зобов'язань, узятих Україною в рамках Світової організації торгівлі (далі — СОТ), включаючи тарифні поступки, товар імпортується на територію України в такій збільшеній кількості, в абсолютних показниках або відносно вітчизняного виробництва чи споживання, і на таких умовах, що заподіює або загрожує заподіянням значної шкоди галузі вітчизняного виробництва чи споживання, що виробляє подібний або безпосередньо конкуруючий товар.

2. Захисні заходи застосовуються тимчасово з метою усунення значної шкоди або загрози заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, спричиненої зростаючим імпортом та сприяння процесу адаптації галузі вітчизняного виробництва в умовах посилення конкуренції внаслідок зростаючого імпорту.

Стаття 10. Встановлення значної шкоди або загрози заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва внаслідок зростаючого імпорту

1. Для встановлення значної шкоди або загрози заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, Уповноважений орган під час захисного розслідування оцінює:

1) темпи та обсяги зростання імпорту товару, що є об'єктом захисного розслідування, як в абсолютних, так і у відносних показниках до загального обсягу виробництва або споживання в Україні подібного або безпосередньо конкуруючого товару;

2) динаміку таких економічних факторів галузі вітчизняного виробництва об'єктивного та кількісного характеру:

виробництво;

використання виробничих потужностей;
продуктивність праці;
запаси товару;
продажі;
частка на ринку;
прибутки;
рентабельність інвестицій;
рух грошових коштів;
зайнятість населення.

Економічні фактори та показники, зазначені в цій частині повинні враховуватися при оцінці того, чи зазнає галузь вітчизняного виробництва значної шкоди. Фактори і показники, що не зазначені в цій частині, можуть враховуватися при оцінці значної шкоди за наявності відповідних доказів у матеріалах захисного розслідування.

Будь-які з цих критеріїв окремо чи в поєднанні з іншими не є обов'язковою підставою для визначення того, чи зазнає галузь вітчизняного виробництва значної шкоди.

2. Вплив зростаючого імпорту повинен оцінюватися відносно вітчизняного виробництва подібного або безпосередньо конкуруючого товару, якщо наявні фактичні дані дають змогу виокремити таке виробництво на основі таких критеріїв, як виробничий процес, продаж подібного або безпосередньо конкуруючого товару його виробниками і прибутки.

Якщо виокремлення виробництва є неможливим, вплив зростаючого імпорту на галузь вітчизняного виробництва оцінюється на основі дослідження виробництва найвужчої групи або асортименту товарів, які включають подібний або безпосередньо конкуруючий товар, щодо яких може бути отримано необхідну інформацію.

3. Докази, представлені відповідно до частини першої цієї статті, повинні доводити, що зростаючий імпорт заподіює значну шкоду в розумінні цього Закону. Доведення причинно-наслідкового зв'язку між зростаючим імпортом і значною шкодою, заподіяною галузі вітчизняного виробництва, повинно ґрунтуватися на вивченні всіх доказів, що містяться в матеріалах захисного розслідування.

У разі коли крім зростання обсягу імпорту одночасно існують інші фактори заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, шкода, завдана іншими факторами, не вважається шкодою, заподіяною внаслідок зростання обсягу імпорту. Фактори, не зазначені у цій частині, також можуть бути розглянуті за умови, що відповідні докази містяться в матеріалах захисного розслідування.

4. Встановлення загрози заподіяння значної шкоди повинно ґрунтуватися на фактах, а не просто на твердженні, припущенні або малоімовірній можливості. Зміна обставин, які б спричинили ситуацію, за якої збільшення імпорту заподіяло б значну шкоду, повинна бути чітко передбачувана та неминуча.

5. При встановленні загрози заподіяння значної шкоди стан галузі вітчизняного виробництва в період захисного розслідування, включаючи дослідження впливу зростаючого імпорту на неї відповідно до положень частини першої цієї статті, повинен бути врахований з метою визначення основи для оцінки загрози заподіяння значної шкоди. Також розглядаються інші економічні фактори, у тому числі:

1) значні темпи зростання імпорту на ринку України, що свідчить про ймовірність значного зростання обсягів імпорту;

2) існуючий експортний потенціал країн походження та/або експорту або експортний потенціал, який ймовірно буде існувати в осяжному майбутньому та що він буде використовуватися для експорту в Україну;

Зазначені економічні фактори повинні бути враховані при оцінці того, чи існує загроза заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва. При цьому інші фактори також можуть бути розглянуті при оцінці загрози заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва за наявності відповідних доказів у матеріалах захисного розслідування.

Будь-які з цих факторів окремо чи в поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними при прийнятті рішення, але сукупність факторів, що розглядаються, повинна свідчити, що подальше зростання імпорту є неминучим і якщо не будуть застосовані заходи для запобігання цьому, неминучим є заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва.

Стаття 11. Визначення національного інтересу

1. Попередні та остаточні захисні заходи не можуть бути застосовані або продовжені без проведення дослідження та визначення їх відповідності національному інтересу відповідно до цієї статті.

Для цілей захисту національного інтересу дія захисного заходу, що застосовується, може бути призупинена відповідно до статті 47 цього Закону.

2. Встановлення чи потребує національний інтерес застосування попередніх або остаточних захисних заходів, повинно ґрунтуватися на оцінці інтересів вітчизняних виробників, постачальників, користувачів або галузевих асоціацій споживачів. Додатково також можуть ураховуватися:

1) вплив зростаючого імпорту на зайнятість населення;

2) інвестиції вітчизняних виробників, користувачів та галузевих асоціацій споживачів;

3) міжнародні економічні інтереси України.

3. При дослідженні питання відповідності захисних заходів національному інтересу слід врахувати необхідність зменшення негативного впливу зростаючого імпорту, що заподіює значну шкоду галузі вітчизняного виробництва, а також відновлення конкуренції.

4. Захисні заходи не застосовуються, якщо Комісія встановить, що застосування таких заходів не відповідає національному інтересу.

Розділ III
ПОРУШЕННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ЗАХИСНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ
Глава 1
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПРОВЕДЕННЯ ЗАХИСНОГО
РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 12. Загальні положення проведення захисного розслідування

Захисні заходи можуть застосовуватися лише на підставі результатів захисних розслідувань, порушених та проведених згідно з цим Законом та відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 13. Права сторін

1. Під час проведення захисного розслідування Уповноважений орган та Комісія допомагають заінтересованим сторонам в реалізації їх прав на участь у змагальному процесі та повний захист, як передбачено цим Законом.

Заінтересовані сторони мають право подавати інформацію і докази, які вони вважають суттєвими для цілей захисного розслідування у строки, визначені Уповноваженим органом та/або Комісією.

2. Права, зазначені у частині першій цієї статті, мають тлумачитися і застосовуватися з урахуванням обов'язків Уповноваженого органу та Комісії завершити захисне розслідування у строки, визначені статтею 23 цього Закону.

3. Права, зазначені у частині першій цієї статті, набуваються стороною з моменту її реєстрації Уповноваженим органом заінтересованою стороною.

4. На запит заінтересованих сторін Уповноважений орган надає їм можливість ознайомитися з усією неконфіденційною інформацією, отриманою в рамках захисного розслідування.

5. Заявники та інші вітчизняні виробники, користувачі та їх об'єднання (асоціації), споживачі (користувачів) та їх організації можуть надавати Уповноваженому органу інформацію стосовно відповідності застосування попередніх чи остаточних захисних заходів національному інтересу згідно зі статтею 11 цього Закону.

Стаття 14. Інформація для цілей захисного розслідування та її використання

1. Уповноважений орган має право вимагати від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та інших органів виконавчої влади в Україні, заінтересованих сторін надання інформації, необхідної для проведення захисного розслідування. Така вимога є обов'язковою для органів виконавчої влади та заінтересованих сторін і підлягає виконанню ними у строк, встановлений Уповноваженим органом.

2. Уповноважений орган має право одержувати від органів державної влади України, державних установ, агентств та експертних організацій необхідну інформацію, у тому числі з обмеженим доступом, документи, що стосуються цілей захисного розслідування, включаючи матеріали з технічним аналізом.

3. Уповноважений орган детально визначає інформацію, яку повинні надати заінтересовані сторони, та формат її подання. З метою отримання необхідної інформації Уповноважений орган може надсилати заінтересованим сторонам відповідні запити та/або запитальники.

Усі заінтересовані сторони захисного розслідування отримують повідомлення щодо інформації, яку необхідно надати для цілей такого розслідування.

4. Уповноважений орган та Комісія беруть до уваги інформацію, надану заінтересованими сторонами з дотриманням вимог щодо її надання, якщо вона є обґрунтованою, з урахуванням строків завершення захисного розслідування.

5. Інформація, отримана згідно з цим Законом, може бути використана виключно відповідно до мети, з якою вона запитувалася.

Це положення не виключає можливості використання інформації, отриманої в рамках одного захисного розслідування, з метою ініціювання та проведення інших розслідувань щодо товару, який є об'єктом розгляду такого захисного розслідування.

Стаття 15. Конфіденційна інформація

1. Інформація, розкриття якої надасть суттєву перевагу конкуренту або буде мати суттєвий негативний вплив на особу, яка подала цю інформацію, або на особу, від якої таку інформацію було отримано, або інформація, яка подана заінтересованими сторонами захисного розслідування на конфіденційній основі з наведенням обґрунтованих причин конфіденційності, повинна розглядатися Уповноваженим органом та Комісією як така, що є конфіденційною.

Обґрунтування причин конфіденційності інформації оцінюється Уповноваженим органом. Причина не вважається достатньою, якщо інформація, щодо якої запитується збереження конфіденційності, має публічний характер або знаходиться у вільному доступі.

2. При поданні інформації заінтересовані сторони повинні чітко зазначити, щодо якої саме частини цієї інформації вони вимагають забезпечення конфіденційності. Конфіденційна інформація не може поширюватись без згоди сторони, яка її подала.

Інформація, якою обмінюються Уповноважений орган і Комісія, інформація стосовно засідань Комісії та позиції її членів або щодо службових документів Уповноваженого органу чи Комісії стосовно захисного розслідування або перегляду захисних заходів, а також інформація стосовно дій Уповноваженого органу, розкриття якої надасть суттєву перевагу одній із заінтересованих сторін розслідування або матиме суттєвий негативний вплив на таку особу на будь-якому етапі захисного розслідування або перегляду захисних заходів, не підлягає розголошенню.

3. Якщо Уповноважений орган вважає, що вимога щодо конфіденційного режиму інформації є необґрунтованою, а особа, яка передала інформацію, не хоче її розголошення або не дає дозволу на її розкриття у загальних рисах або у формі резюме, таку інформацію можна не

брати до уваги, крім випадку, коли, використовуючи відповідні джерела, можна переконливо довести, що ця інформація є достовірною. Відхилення вимоги щодо конфіденційного режиму інформації повинно бути обґрунтованим.

4. Ця стаття не перешкоджає праву на розкриття Уповноваженим органом та Комісією загальної інформації, зокрема про причини, з яких вони прийняли рішення згідно з цим Законом, або розкриттю фактичної інформації, на яку посилається Комісія, пояснюючи свої рішення. Таке розкриття повинно враховувати законні інтереси відповідних заінтересованих сторін захисного розслідування або перегляду захисних заходів, які не бажають розголошення їх конфіденційної інформації, та здійснюється виключно у відповідності до цього Закону.

Стаття 16. Неконфіденційне резюме інформації

1. Усі заінтересовані сторони, які подають конфіденційну інформацію, подають разом з нею також її неконфіденційне резюме.

Заінтересована сторона, яка подає конфіденційну інформацію, одночасно готує її неконфіденційне резюме. Спосіб ознайомлення заінтересованих сторін з неконфіденційним резюме інформації визначається Уповноваженим органом. Якщо неконфіденційне резюме не подається заінтересованою стороною, Уповноважений орган може не брати до уваги таку інформацію в ході захисного розслідування.

2. Неконфіденційне резюме повинно бути настільки деталізованим, щоб була зрозумілою суть конфіденційної інформації.

Неконфіденційне резюме повинно містити примітки про будь-яку інформацію, що не була подана у неконфіденційній формі, із зазначенням відповідних причин.

3. За виняткових обставин сторони, які подають конфіденційну інформацію, можуть зазначити, що ця інформація не підлягає скороченню. У таких випадках вони наводять обґрунтування причин, через які підготовка неконфіденційного резюме цієї інформації є неможливою.

4. Якщо Уповноваженим органом встановлено, що інформація в неконфіденційному резюме є недостатньою або є недостатнім обґрунтування причин неможливості підготовки неконфіденційного резюме інформації, заінтересована сторона, в установленій Уповноваженим органом строк, повинна:

1) внести зміни до неконфіденційного резюме відповідно до вимог цієї статті; або

2) дати згоду на включення цієї інформації до неконфіденційної частини матеріалів захисного розслідування; або

3) утриматися від подання запитуваної інформації; або

4) довести Уповноваженому органу на основі відповідних джерел, що ця інформація є достовірною.

Для цілей цієї статті повнота та достатність неконфіденційного резюме інформації встановлюється Уповноваженим органом. Уповноважений орган

може не брати до уваги інформацію у разі, якщо вона подана не відповідно до вимог цієї статті.

Стаття 17. Слухання та консультації

1. Заінтересовані сторони можуть подати письмовий запит щодо проведення слухань та/або консультацій із зазначенням переліку питань для розгляду. Запит щодо проведення слухань подається у строк, установлений Уповноваженим органом.

Слухання та/або консультації можуть призначатися за ініціативою Уповноваженого органу.

Рішення щодо проведення слухань та/або консультацій, порядку їх проведення приймається Уповноваженим органом.

2. У ході слухань та/або консультацій розглядаються питання по суті захисного розслідування та/або відповідно до процедури захисного розслідування.

3. Залежно від обговорюваних питань, на слуханнях та/або консультаціях можуть бути присутніми одна або кілька заінтересованих сторін.

4. Під час захисного розслідування заінтересованим сторонам на їх запит може надаватися можливість зустрітися з іншими сторонами, які мають протилежні погляди, для обміну позиціями та аргументами. Заінтересовані сторони, які брали участь у слуханнях та/або консультаціях, повинні надати Уповноваженому органу неконфіденційне резюме своїх презентацій та заяв з метою включення до неконфіденційної частини матеріалів справи.

Інформація, представлена усно на слуханнях та/або консультаціях, розглядається під час захисного розслідування за умови, що таку інформацію подано Уповноваженому органу в письмовій формі протягом десяти днів з дати їх проведення.

5. Відмова заінтересованих сторін розслідування від участі у консультаціях не тягне за собою ніяких наслідків. Участь у слуханнях та/або консультаціях є правом, а не обов'язком заінтересованих сторін.

Стаття 18. Ухилення заінтересованої сторони від співпраці

1. Якщо заінтересована сторона відмовляє у доступі або в інший спосіб не надає необхідної інформації у строк, установлений відповідно до цього Закону, або створює значні перешкоди для захисного розслідування, Уповноважений орган може на підставі інформації, якою він володіє, робити відповідні позитивні або негативні попередні чи остаточні висновки щодо необхідності застосування захисних заходів.

Якщо встановлено факт надання заінтересованою стороною недостовірної або помилкової інформації, Уповноважений орган може не брати таку інформацію до уваги і використовувати наявну інформацію.

2. Якщо інформація, подана заінтересованою стороною, є неповною або містить інші недоліки, вона береться Уповноваженим органом до уваги за умови, якщо:

1) її неповнота не ускладнює можливості Уповноваженого органу зробити точні висновки; та

2) така інформація подана належним чином у строки, визначені цим Законом, придатна для перевірки; та

3) заінтересована сторона, яка подала інформацію, діє добросовісно.

3. У разі, якщо Уповноважений орган в ході захисного розслідування частково або повністю не враховує інформацію та/або докази, він інформує заінтересовану сторону, яка їх подала, про причини відхилення зазначеної інформації та їй надається можливість у визначені Уповноваженим органом строки подати додаткові коментарі. Якщо ці коментарі вважаються недостатніми, причини відхилення зазначених доказів або інформації передаються відповідній заінтересованій стороні і зазначаються у висновках, що оприлюднюються.

4. Якщо Уповноважений орган робить висновки, які свідчать про наявність підстав для застосування захисних заходів, на основі наявної інформації відповідно до частини першої цієї статті, зокрема, на підставі інформації, яка наводиться в заяві про порушення захисного розслідування, така інформація, якщо це можливо, перевіряється з урахуванням установлених строків захисного розслідування.

5. Якщо заінтересована сторона повністю або частково ухиляється від співпраці з Уповноваженим органом та у зв'язку з цим не подає інформацію, що стосується захисного розслідування, результат такого розслідування для цієї сторони може бути менш сприятливим, ніж у разі, коли сторона не ухиляється від співпраці.

Стаття 19. Перевірка інформації

1. За винятком обставин, передбачених статтею 18 цього Закону, в ході захисного розслідування Уповноважений орган має переконатися в точності і повноті інформації, поданої заінтересованими сторонами, на якій ґрунтуватимуться його висновки.

Перевірка інформації може здійснюватися шляхом:

1) дослідження інформації в письмовій формі, отриманої від заінтересованих сторін, органів державної влади України або отриманої Уповноваженим органом *ex officio*; та/або

2) виїзної перевірки інформації та документів заінтересованих сторін відповідно до статті 20 цього Закону.

Перевірка інформації може здійснюватися в будь-який момент до завершення підготовки остаточного звіту про результати захисного розслідування.

2. Для перевірки інформації, поданої заінтересованими сторонами, Уповноважений орган може звернутися за сприянням до членів Комісії, органів державної влади України, експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів. За необхідності вони мають надати Уповноваженому органу відповідну інформацію і докази, які є в їх розпорядженні в межах установленого Уповноваженим органом для цього строку.

Уповноважений орган може у разі потреби та за згодою залучати представників органів державної влади України, експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів до виїзних перевірок.

Стаття 20. Виїзні перевірки

1. Положення цієї статті застосовуються, якщо Уповноважений орган вирішить перевірити інформацію, подану будь-якою заінтересованою стороною, шляхом виїзної перевірки.

2. В офіційному повідомленні, оприлюдненому згідно зі статтею 30 цього Закону, Уповноважений орган зазначає, що подана інформація може підлягати виїзній перевірці. Також в офіційному повідомленні зазначається, що в разі, якщо заінтересована сторона не погоджується на проведення виїзної перевірки, Уповноважений орган може застосовувати положення статті 18 цього Закону.

3. У ході захисного розслідування Уповноважений орган може провести виїзну перевірку інформації, поданої такими заінтересованими сторонами:

1) вітчизняними виробниками;

2) імпортерами;

3) споживачами (користувачами);

4) об'єднаннями або асоціаціями, які представляють інтереси сторін, зазначених у пунктах 1—3 цієї частини, а також галузевими організаціями споживачів.

4. У разі необхідності, Уповноважений орган може прийняти рішення про проведення виїзної перевірки інформації, поданої іноземними виробниками та/або експортерами, та/або будь-якою іншою фізичною або юридичною особою, яка не є заінтересованою стороною захисного розслідування.

5. Уповноважений орган визначає строки і механізм здійснення зазначених перевірок або заходів контролю.

Якщо вітчизняні виробники, які представляють галузь вітчизняного виробництва, заперечують проти проведення виїзної перевірки або якщо не вдалося узгодити з цими вітчизняними виробниками дату такої перевірки, Уповноважений орган може рекомендувати Комісії припинити захисне розслідування без застосування захисних заходів.

Стаття 21. Митне оформлення

1. Попереднє або остаточне захисне мито справляється митними органами у формі, за ставкою і на умовах, установлених у відповідному рішенні про застосування захисних заходів. Такі мита справляються незалежно від сплати податків і зборів та інших платежів, які справляються з імпорту.

2. У випадку, коли захисні заходи застосовуються у формі захисної квоти, захисної тарифної квоти митне оформлення здійснюється за наявності спеціальної ліцензії, що видається відповідно до Закону України “Про зовнішньоекономічну діяльність”, за винятком випадків коли, у разі застосування захисної тарифної квоти, сплачується захисне мито за найбільшою ставкою відповідно до рішення Комісії.

3. Проведення захисного розслідування та дія захисних заходів не перешкоджають процедурам митного оформлення товару, який є об'єктом такого розслідування.

Стаття 22. Офіційні повідомлення

1. Офіційні повідомлення оприлюднюються в офіційному друкованому виданні Кабінету Міністрів України або в іншому установленому порядку протягом п'яти робочих днів з дати прийняття відповідного рішення.

2. Офіційно повідомляється про рішення, які підлягають повідомленню згідно з Угодою про захисні заходи; або

про які Уповноважений орган або Комісія вважають за необхідне повідомити для забезпечення права на повний захист та участь у змагальному процесі.

3. Офіційні повідомлення повинні містити інформацію публічного характеру, ураховану при підготовці рішень чи висновків.

Стаття 23. Строк завершення захисного розслідування

1. Захисне розслідування завершується в установленому порядку протягом дев'яти місяців з дати його порушення. За виняткових обставин цей строк може бути продовжено Уповноваженим органом за погодженням з головою Комісії, а у разі його відсутності — першим заступником або заступником голови Комісії, але не більше ніж до одинадцяти місяців.

У разі продовження строків проведення захисного розслідування, Уповноважений орган інформує про це заінтересовані сторони до завершення попередньо встановленого строку.

2. Захисне розслідування завершується разом з прийняттям Комісією рішення про застосування остаточних захисних заходів або про припинення захисного розслідування без застосування заходів.

3. Датою завершення захисного розслідування вважається дата прийняття відповідного рішення Комісією.

4. Захисне розслідування завершується автоматично через одинадцять місяців з дати його порушення, за умови, що протягом цього строку Комісія не прийняла одне з рішень, передбачених частиною другою цієї статті. У такому разі після закінчення строку у одинадцять місяців протягом п'яти робочих днів Уповноважений орган оприлюднює офіційне повідомлення про припинення захисного розслідування без застосування заходів.

Стаття 24. Припинення захисного розслідування без застосування заходів

1. Захисне розслідування припиняється без застосування заходів, якщо Комісією прийнято рішення про відсутність достатніх доказів наявності зростаючого імпорту або значної шкоди галузі вітчизняного виробництва для проведення захисного розслідування, а також відповідно до статті 11 цього Закону.

2. У разі якщо заявник відкликав заяву, захисне розслідування припиняється без застосування заходів за рішенням Комісії, крім випадків, коли Комісія за поданням Уповноваженого органу установить, що таке припинення не відповідає національному інтересу.

3. Захисне розслідування припиняється без застосування заходів за умови та в порядку, передбаченому частиною четвертою статті 23 цього Закону.

Глава 2

ПОРУШЕННЯ ЗАХИСНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 25. Подання заяви про порушення захисного розслідування

1. Захисне розслідування з метою встановлення того, чи в результаті непередбачуваних обставин та впливу зобов'язань, узятих Україною в рамках СОТ, включаючи тарифні поступки, товар імпортується на територію України в такій збільшеній кількості, в абсолютних показниках або відносно вітчизняного виробництва, і на таких умовах, що заподіює або загрожує заподіянням значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, що виробляє подібний або безпосередньо конкуруючий товар, порушується за заявою галузі вітчизняного виробництва або від її імені, за винятком випадків, передбачених статтею 29 цього Закону.

Заява про порушення захисного розслідування подається одним або кількома вітчизняними виробниками, фізичною або юридичною особою чи будь-якою асоціацією, що діють від імені такого вітчизняного виробника або галузі вітчизняного виробництва.

2. Заява про порушення захисного розслідування подається в письмовій та електронній формах. Конфіденційна та неконфіденційна версії заяви надсилаються до Уповноваженого органу засобами поштового та/або електронного зв'язку у встановленому порядку. Кожна версія заяви, включно з додатками до неї, повинна бути пронумерована та позначена щодо статусу конфіденційності. Документи, що не позначені як конфіденційні, розглядаються як неконфіденційні.

Неконфіденційна версія заяви про порушення захисного розслідування повинна бути оформлена відповідно до вимог статті 16 цього Закону. Якщо Уповноважений орган вважає, що неконфіденційна версія заяви про порушення захисного розслідування не відповідає вимогам статті 16 цього Закону, до порушення захисного розслідування на запит Уповноваженого органу заявник повинен надати її нову версію.

3. Заява про порушення захисного розслідування вважається поданою наступного дня після її реєстрації в Уповноваженому органі.

4. До моменту прийняття рішення про порушення захисного розслідування Уповноважений орган та Комісія не розголошують інформацію стосовно надходження заяви про порушення такого розслідування.

5. Заява про порушення захисного розслідування може бути відкликана заявником до порушення захисного розслідування, у цьому разі вона вважається такою, що не подавалася.

Стаття 26. Зміст заяви про порушення захисного розслідування

1. Заява про порушення захисного розслідування повинна містити достатні докази наявності зростаючого імпорту, значної шкоди або загрози заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-

наслідкового зв'язку між зростаючим імпортом та значною шкодою галузі вітчизняного виробництва, про які стверджується. Просте твердження, не підкріплене відповідними доказами, не може вважатися достатнім для виконання вимог цієї статті.

2. Заява про порушення захисного розслідування повинна містити інформацію, яка є в розпорядженні заявника, зокрема, про:

1) особу заявника та опис обсягів і вартості виробництва ним подібного товару в Україні. Якщо заява про порушення захисного розслідування подається від імені галузі вітчизняного виробництва, то заявник зазначає в ній:

галузь виробництва, від імені якої така заява подається, обсяги і вартість виробництва нею подібного товару в Україні;

загальний обсяг виробництва подібного товару в Україні;

перелік усіх відомих вітчизняних виробників подібного або безпосередньо конкуруючого товару (або об'єднань вітчизняних виробників подібного або безпосередньо конкуруючого товару) та, у разі наявності, інформацію щодо обсягу і вартості виробництва цими виробниками подібного або безпосередньо конкуруючого товару в Україні.

2) повний опис імпортованого товару та подібного або безпосередньо конкуруючого товару;

3) назву країни (країн) походження або експорту товару та кожного відомого експортера та/або іноземного виробника, про якого відомо, що він поставляє імпортований товар до України, а також перелік відомих осіб (фізичних або юридичних), які імпортують товар, що є об'єктом розгляду;

4) зростаючий імпорт як результат непередбачуваних обставин;

5) докази того, що значна шкода або загроза заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва спричинена зростаючим імпортом.

Такі докази включають відомості та/або дані про:

тенденції імпорту;

вплив імпорту на галузь вітчизняного виробництва, що підтверджено на основі відповідних факторів та показників, що характеризують стан галузі вітчизняного виробництва, зазначених у частині першій статті 10 цього Закону.

3. У заяві про порушення захисного розслідування може бути вказано чи вимагає заявник застосування попередніх захисних заходів з наведенням обґрунтованих причин та відповідних доказів.

4. У заяві про порушення захисного розслідування може бути подано будь-яку іншу інформацію за умови, що вона стосується рішення про порушення такого розслідування та містить достатні докази.

Стаття 27. Розгляд заяви про порушення захисного розслідування

1. Уповноважений орган проводить попереднє вивчення фактів, що містяться в заяві про порушення захисного розслідування. Якщо за результатами вивчення Уповноважений орган встановлює, що заява про порушення захисного розслідування потребує значних додаткових даних чи

доповнень або виправлень, Уповноважений орган надсилає заявнику запит на внесення в установлений строк відповідних змін.

Якщо заявник не подав необхідних додаткових даних, доповнень або виправлень у встановлений строк, заява про порушення захисного розслідування вважається такою, що не подана.

2. Уповноважений орган з доступних йому джерел вивчає достатність та обґрунтованість доказів, що містяться в заяві про порушення захисного розслідування. За результатами вивчення Уповноважений орган готує звіт з рекомендаціями Комісії, у якому зазначає, чи є докази достатніми для порушення захисного розслідування.

3. На запит Уповноваженого органу органи державної влади України повинні надати йому інформацію, що є необхідною для вивчення заяви про порушення захисного розслідування та відповідає вимогам для підготовки звіту, який готується відповідно до частини другої цієї статті. Інформація повинна бути надана у строк, установлений Уповноваженим органом.

4. Результати розгляду заяви про порушення захисного розслідування разом з відповідними рекомендаціями, повинні бути належним чином відображені в конфіденційному звіті, який Уповноважений орган надсилає Комісії, як правило, в тридцятиденний строк з дати подання заяви про порушення захисного розслідування.

За наявності обставин, зазначених у частині першій цієї статті, строк для подання звіту Комісії розраховується з дня подання заявником до Уповноваженого органу додаткових даних, доповнень або виправлень.

Стаття 28. Порушення захисного розслідування

1. Комісія приймає рішення про порушення захисного розслідування на підставі звіту, направленою Уповноваженим органом відповідно до частини четвертої статті 27 цього Закону.

2. Захисне розслідування може бути порушено за умови, що Комісія на підставі об'єктивного дослідження доказів установить, що:

1) існує достатньо доказів щодо наявності зростаючого імпорту, значної шкоди або загрози заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між ними для обґрунтування порушення захисного розслідування;

2) заявник підпадає під визначення галузь вітчизняного виробництва.

3. Підстави відмови в порушенні захисного розслідування повинні бути обґрунтовані та повідомлені заявнику.

4. Захисне розслідування вважається порушеним з дати набрання чинності рішення Комісії про його порушення. Строк завершення захисного розслідування починає обчислюватися з цієї дати.

5. У рішенні про порушення захисного розслідування Комісія доручає Уповноваженому органу:

1) оприлюднити офіційне повідомлення про порушення захисного розслідування;

2) провести захисне розслідування.

Стаття 29. Порушення захисного розслідування *ex officio*

1. В особливих випадках Комісія, за рекомендацією Уповноваженого органу, може прийняти рішення про порушення захисного розслідування без отримання письмової заяви від галузі вітчизняного виробництва або від її імені, за наявності достатніх доказів існування зростаючого імпорту, значної шкоди або загрози заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між ними для обґрунтування порушення такого розслідування.

Докази та відповідні рекомендації, повинні бути належним чином відображені в конфіденційному звіті, який Уповноважений орган подає Комісії після того, як Уповноважений орган переконався в тому, що вимоги цієї частини є виконаними. Звіт повинен ґрунтуватися на об'єктивній оцінці Уповноваженого органу щодо точності та достовірності наявних доказів.

2. У випадку якщо орган державної влади України в межах своїх повноважень володіє достатніми доказами наявності зростаючого імпорту та значної шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва таким зростаючим імпортом, такий орган може подати Уповноваженому органу заяву про порушення захисного розслідування.

3. Положення частини другої статті 26, частини четвертої статті 27, частин першої, другої, четвертої, п'ятої, статті 28 та статті 30 цього Закону застосовуються *mutatis mutandis* до порушення захисного розслідування *ex officio* у частині, у якій вони є доцільними.

Стаття 30. Офіційне повідомлення про порушення захисного розслідування

Офіційне повідомлення про порушення захисного розслідування повинно містити достатню інформацію про:

1) опис товару, що є об'єктом захисного розслідування, включаючи його класифікацію згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності;

2) процесуальну хронологію ініціювання захисного розслідування, включаючи дату порушення такого розслідування;

3) короткий виклад інформації, на якій ґрунтується твердження про те, що товар імпортується на територію України в такій збільшеній кількості, в абсолютних показниках або відносно вітчизняного виробництва, і на таких умовах, що заподіює або загрожує заподіянням значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, про що стверджується в заяві;

4) інші процесуальні дії, включаючи строки, протягом яких сторони можуть повідомити про свою заінтересованість, довести до відома свою позицію та подати запит щодо проведення слухань, будь-які інші строки.

Глава 3

ПРОВЕДЕННЯ ЗАХИСНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 31. Запитальники та інші інформаційні запити

1. На запит заінтересованих сторін Уповноважений орган надає їм неконфіденційну версію заяви про порушення захисного розслідування.

2. Уповноважений орган має право вимагати від заінтересованих сторін розслідування надання відповідей на запитальники відповідно до вимог статті 14 цього Закону. Ці запитальники включають:

1) опис інформації, що необхідна для проведення захисного розслідування; та

2) строк, протягом якого потрібно надати таку інформацію.

3. Строк надання відповіді на запитальник може бути продовжено, ураховуючи строки завершення захисного розслідування, за умови, якщо сторона, яка просить про продовження, надала обґрунтовані докази такої необхідності. Продовження строку подання відповіді на запитальник стосується лише тієї сторони, щодо якої таке продовження було здійснено.

4. Уповноважений орган здійснює попередній аналіз відповідей на запитальник і може надіслати запит про надання уточнень чи додаткової інформації. У такому разі Уповноважений орган встановлює кінцевий строк для надання відповідей на цей запит. Вимоги щодо подовження строків, установлених в частині другій цієї статті, застосовуються *mutatis mutandis*.

Стаття 32. Інші джерела інформації

1. У ході захисного розслідування Уповноважений орган може запитувати і використовувати інформацію з інших джерел, ніж заінтересовані сторони.

2. На запит Уповноваженого органу або за власною ініціативою органи державної влади України подають Уповноваженому органу інформацію, що є доцільною та стосується проведення захисного розслідування.

Уповноважений орган може звертатися до органів державної влади України із запитом щодо проведення дослідження та аналізу в межах їх компетенції.

3. Строк подання відповіді встановлюється Уповноваженим органом у відповідному запиті, але в межах строку проведення захисного розслідування.

Стаття 33. Особливості підготовки рішення про попередні захисні заходи

У разі наявності критичних обставин, при яких затримка у застосуванні захисних заходів спричинила б шкоду, яку важко виправити без застосування попередніх захисних заходів, Уповноважений орган готує для розгляду Комісією пропозиції щодо наявності умов для застосування попередніх захисних заходів.

Стаття 34. Рішення про попередні захисні заходи

1. За результатами розгляду пропозицій Уповноваженого органу Комісія приймає одне з таких рішень про попередні захисні заходи:

1) продовжити захисне розслідування із застосуванням попередніх захисних заходів;

2) продовжити захисне розслідування без застосування попередніх захисних заходів.

2. Інформація про рішення про попередні захисні заходи надсилається заінтересованим сторонам, а також центральному органу виконавчої влади,

що реалізує державну митну політику, після оприлюднення офіційного повідомлення про рішення про попередні захисні заходи.

Стаття 35. Вимоги до застосування попередніх захисних заходів

1. Попередні захисні заходи можуть застосуватися і справлятися лише за умови, що:

1) захисне розслідування порушено відповідно до положень статті 28 цього Закону, і про це було оприлюднено офіційне повідомлення та проінформовано відомі заінтересовані сторони;

2) Комісія попередньо встановила, що в результаті непередбачуваних обставин, товар імпортується на територію України в такій збільшеній кількості, в абсолютних показниках або відносно вітчизняного виробництва, і на таких умовах, що заподіює або загрожує заподіянням значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, що виробляє подібний або безпосередньо конкуруючий товар;

3) Комісія встановила, що існують критичні обставини, при яких затримка в застосуванні попередніх захисних заходів могла б спричинити шкоду, яку важко виправити без застосування попередніх захисних заходів;

4) Комісія встановила, що дія попереднього захисного заходу не буде суперечити національному інтересу.

2. Попередні захисні заходи застосовуються не раніше ніж через тридцять днів з дати порушення захисного розслідування.

3. Попередні захисні заходи застосовуються на строк, який не повинен перевищувати двісті днів.

Стаття 36. Попередні захисні заходи

1. Попередні захисні заходи можуть застосовуватися відповідно до рішення Комісії у формі попереднього захисного мита, сума якого вноситься як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита;

2. Попередні захисні заходи застосовуються лише до товарів, які ввозяться для споживання, після набрання чинності рішення про застосування попередніх заходів, окрім випадків, передбачених цим Законом.

3. Попередні захисні заходи застосовуються лише на рівні, достатньому для запобігання або усунення значної шкоди та сприяння адаптації галузі вітчизняного виробництва в умовах посилення конкуренції внаслідок зростаючого імпорту.

Стаття 37. Лібералізація, призупинення, припинення застосування попередніх захисних заходів

1. За поданням Уповноваженого органу протягом строку застосування попередніх захисних заходів Комісія може прийняти рішення про:

1) лібералізацію попередніх захисних заходів у випадку, коли Комісія має підстави вважати, що відповідна лібералізація є достатньою для запобігання або відшкодування значної шкоди та для сприяння адаптації галузі вітчизняного виробництва в умовах посилення конкуренції внаслідок зростаючого імпорту;

2) призупинення застосування попередніх захисних заходів відповідно до статті 47 цього Закону.

3) припинення застосування попередніх захисних заходів, якщо Комісія має достатні підстави вважати, що будь-яка з вимог для застосування попередніх заходів більше не виконується.

2. Підстави, на яких ґрунтується рішення про лібералізацію, призупинення або припинення застосування попередніх захисних заходів, наводяться в офіційному повідомленні, що оприлюднюється відповідно до статті 22 цього Закону.

Стаття 38. Коментарі до рішення про попередні захисні заходи

У разі прийняття Комісією рішення про попередні захисні заходи протягом строку, визначеного в офіційному повідомленні про таке рішення, заінтересовані сторони можуть подати свої коментарі.

Стаття 39. Звіт про суттєві факти та обставини за результатами захисного розслідування

1. Після завершення етапу встановлення фактичних обставин і до того, як остаточний звіт Уповноваженого органу, зазначений у статті 40 цього Закону, буде надісланий Комісії, Уповноважений орган надає всім заінтересованим сторонам неконфіденційний звіт, який містить всі суттєві факти та обставини, на підставі яких рекомендується застосування остаточних захисних заходів або припинення захисного розслідування без застосування таких заходів. Особлива увага приділяється розкриттю будь-яких фактів або обставин, які відрізняються від тих, що були розкриті в рішенні про попередні захисні заходи.

Заінтересовані сторони повинні надати коментарі до цієї інформації у встановлений Уповноваженим органом строк.

2. Розкриття інформації не перешкоджає прийняттю в подальшому іншого рішення Комісією. Якщо таке рішення ґрунтується на інших фактах або обставинах, вони повинні невідкладно розкриватися відповідним заінтересованим сторонам із наданням права подавати коментарі в установленій Уповноваженим органом строк.

Стаття 40. Остаточний звіт про результати захисного розслідування

1. Уповноважений орган готує остаточний звіт про результати захисного розслідування, у якому наводить оцінку і визначає, чи виконуються умови для застосування остаточних захисних заходів. Остаточний звіт про результати захисного розслідування готується з урахуванням інформації і доказів, зібраних до кінця етапу встановлення фактичних обставин.

2. Остаточний звіт про результати захисного розслідування є конфіденційним.

Глава 4

ОСТАТОЧНЕ РІШЕННЯ, ЗАСТОСУВАННЯ ОСТАТОЧНИХ ЗАХИСНИХ ЗАХОДІВ І СПРАВЛЯННЯ МИТА

Стаття 41. Остаточне рішення про результати захисного розслідування

1. За результатами розгляду остаточного звіту про результати захисного розслідування Комісія приймає одне з таких рішень:

1) застосувати остаточні захисні заходи і припинити захисне розслідування; або

2) припинити захисне розслідування без застосування захисних заходів.

2. В остаточному рішенні про результати захисного розслідування має міститися детальне пояснення висновків щодо зростаючого імпорту, значної шкоди або загрози заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між ними, а також національного інтересу.

Остаточне рішення про результати захисного розслідування повинно містити графік поступової лібералізації заходів, що здійснюється на регулярній основі у разі, якщо тривалість заходу перевищує один рік.

3. Офіційне повідомлення про остаточне рішення про результати захисного розслідування оприлюднюється відповідно до статті 22 цього Закону.

4. Інформація про остаточне рішення про результати захисного розслідування надсилається заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, як правило, протягом п'яти робочих днів з дати оприлюднення офіційного повідомлення.

Стаття 42. Вимоги до застосування остаточних захисних заходів

1. Остаточні захисні заходи можуть бути застосовані лише за таких умов:

1) заінтересованим сторонам було надано можливість подавати інформацію та коментарі протягом строку проведення захисного розслідування;

2) Комісія встановила факт того, що в результаті непередбачуваних обставин, товар імпортується на територію України в такій збільшеній кількості, в абсолютних показниках або відносно вітчизняного виробництва, і на таких умовах, що заподіює або загрожує заподіянням значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, що виробляє подібний або безпосередньо конкуруючий товар; та

3) Комісія приймає рішення відповідно до статті 11 цього Закону, що дія захисних заходів не буде суперечити національному інтересу.

2. Рішення про застосування остаточних захисних заходів може бути прийнято виключно в межах строку, відведеного для завершення захисного розслідування відповідно до статті 23 цього Закону.

3. Імпорт одного і того самого товару може бути об'єктом застосування одночасно антидемпінгових або компенсаційних заходів та захисних тарифних заходів. У такому випадку антидемпінгові або компенсаційні заходи запроваджуються для усунення ринкових спотворень, спричинених недобросовісною торговельною практикою, захисні тарифні заходи запроваджуються для усунення негативного впливу від значного зростаючого імпорту.

При дослідженні питання одночасного застосування антидемпінгових або компенсаційних заходів та захисних тарифних заходів повинно бути враховано, що комбінація таких заходів не створить додаткових обтяжуючих обставини для певних іноземних виробників та/або експортерів, що ймовірно може призвести до відмови їм у доступі до ринку.

Комісія може прийняти рішення про зміну, призупинення чи скасування антидемпінгових або компенсаційних заходів або повне чи часткове звільнення від застосованих антидемпінгових або компенсаційних заходів, які в іншому випадку підлягали б сплаті, або ухвалити будь-які інші спеціальні заходи. Будь-яке призупинення, зміна чи звільнення від антидемпінгових або компенсаційних заходів має бути обмеженим у часі та застосовуватися лише тоді, коли діють відповідні захисні заходи.

Стаття 43. Форма та розмір остаточних захисних заходів

1. Остаточні захисні заходи можуть застосовуватись у формі:

1) остаточного захисного мита (адвалорне, специфічне, комбіноване);
або

2) захисної квоти; або

3) захисної тарифної квоти; або

4) будь-якій іншій, яку Комісія вважає доцільною, за умов наявності обґрунтування обраного заходу, наведеного в остаточному рішенні про результати захисного розслідування та якщо такий захід передбачено та/або не суперечить положенням Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року, Угоди про захисні заходи та іншим міжнародним договорам, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

2. Остаточні захисні заходи застосовуються лише на рівні достатньому для запобігання або усунення значної шкоди та сприяння адаптації галузі вітчизняного виробництва в умовах посиленої конкуренції внаслідок зростаючого імпорту.

3. При застосуванні остаточних захисних заходів у формі кількісних обмежень урахується, зокрема:

1) доцільність збереження, наскільки це можливо, традиційних товаропотоків;

2) обсяг імпорту товарів згідно з договорами, укладеними на звичайних умовах до набрання чинності захисних заходів, якщо такі договори було надано під час захисного розслідування Уповноваженому органу;

3) необхідність досягнення мети застосування остаточних захисних заходів у формі кількісних обмежень.

4. Рівень квоти не повинен зменшувати кількість імпортованих товарів до рівня нижчого, ніж за останній період, який визначається як середній показник імпорту за останні три роки, за які наявна статистика, якщо не буде надано чіткого виправдання того, що інший рівень є необхідним для запобігання або усунення значної шкоди.

У випадках, коли квота розподіляється між країнами-постачальниками, її розподіл може узгоджуватись з тими з них, які мають значний інтерес у постачанні відповідного товару в Україну.

5. Якщо метод, зазначений у частині четвертій цієї статті, не може бути обґрунтований або практично застосований, квота розподіляється між країнами-постачальниками пропорційно їх частці імпорту відповідного товару в Україну протягом останнього репрезентативного періоду, з

належним урахуванням будь-яких специфічних факторів, що могли вплинути чи можуть впливати на торгівлю товаром.

За умови, що дотримано положення Угоди про захисні заходи в частині проведення консультацій, метод розподілу, визначений в абзаці першому цієї частини, може не використовуватися у випадку наявності значної шкоди, якщо:

імпорт, що походить з однієї або декількох країн-постачальників збільшився в непропорційних відсотках у відношенні до загального зростання імпорту такого товару за останній репрезентативний період, який визначається відповідно до частини четвертої цієї статті;

причини відступу від використання цього методу є виправданими; та, умови відступу від використання цього методу є справедливими для всіх постачальників даного товару.

6. Остаточні захисні заходи застосовуються лише до товарів, що ввозяться для споживання, після того, як набуло чинності рішення про застосування остаточних захисних заходів.

7. Застосування захисних заходів забезпечується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, за ставкою і на умовах, установлених у відповідному остаточному рішенні про застосування захисних заходів.

Стаття 44. Несправляння та повернення сум попереднього мита

1. Якщо розмір остаточних захисних заходів є меншим за розмір попередніх захисних заходів, імпортерам, які внесли попереднє захисне мито як фінансову гарантію у вигляді грошової застави на особливі види мита, надлишкова різниця повертається.

2. Якщо до товару, щодо якого внесено попереднє захисне мито як фінансову гарантію у вигляді грошової застави на особливі види мита, не застосовується остаточний захисний захід, сума такої фінансової гарантії повертається.

3. Якщо остаточні захисні заходи застосовано у іншій формі, ніж попередній захисний захід, сума внесеної фінансової гарантії у вигляді грошової застави на особливі види мита не повертається, а підлягає сплаті до державного бюджету відповідно до митного законодавства.

4. Якщо розмір остаточного захисного мита перевищує розмір унесеної фінансової гарантії у вигляді грошової застави на особливі види мита, різниця не справляється.

Стаття 45. Лібералізація, призупинення, припинення застосування остаточних захисних заходів

1. За поданням Уповноваженого органу протягом строку застосування захисних заходів Комісія за умови, що галузі вітчизняного виробництва було надано можливість подати свої коментарі може прийняти рішення про:

1) лібералізацію захисних заходів у випадку, коли Комісія має підстави вважати, що відповідна лібералізація є достатньою для запобігання або відшкодування значної шкоди та для сприяння адаптації галузі вітчизняного

виробництва в умовах посилення конкуренції внаслідок зростаючого імпорту;

2) призупинення застосування захисних заходів відповідно до статті 47 цього Закону;

3) припинення застосування захисних заходів, якщо Комісія має достатні підстави вважати, що подальша дія захисних заходів не є необхідною для запобігання або відшкодування значної шкоди та для сприяння адаптації галузі вітчизняного виробництва в умовах посилення конкуренції внаслідок зростаючого імпорту або не відповідає національному інтересу.

2. Підстави, на яких ґрунтується рішення про лібералізацію, призупинення або припинення застосування захисних заходів, наводяться в офіційному повідомленні, що оприлюднюється відповідно до статті 22 цього Закону.

Стаття 46. Тривалість дії захисних заходів та максимальний строк їх застосування

1. Захисні заходи застосовуються лише протягом строку та в розмірі, необхідному для запобігання або усунення значної шкоди та сприяння адаптації галузі вітчизняного виробництва в умовах посиленої конкуренції внаслідок зростаючого імпорту.

Початковий строк застосування заходів не повинен перевищувати чотири роки. Строк застосування може бути продовжений відповідно до глави 8 Розділу IV цього Закону.

З урахуванням національного інтересу Комісія може застосувати захисні заходи на менший строк.

2. Максимальний строк застосування захисних заходів, включаючи строк застосування будь-яких попередніх захисних заходів, строк початкового застосування захисних заходів та будь-яке його продовження, не повинен перевищувати вісім років.

3. З метою моніторингу ефективності застосування дії захисних заходів Уповноважений орган досліджує імпорт товарів, щодо яких застосовуються захисні заходи, та процес адаптації галузі вітчизняного виробництва до умов конкуренції.

Центральний органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, проводить моніторинг імпорту з метою виявлення можливих фактів обходу захисних заходів та періодично інформує Уповноважений орган (щокварталу або частіше на його запит) про встановлені факти та про динаміку імпорту товарів, щодо яких застосовуються захисні заходи, та суми сплачених мит.

4. Уповноважений орган має право звертатися до галузі вітчизняного виробництва щодо подання йому інформації стосовно стану відповідної галузі.

На такий запит Уповноваженого органу галузь вітчизняного виробництва зобов'язана надати необхідну інформацію у встановлений Уповноваженим органом строк.

Глава 5

ПРИЗУПИНЕННЯ ДІЇ ЗАХИСНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 47. Призупинення дії захисних заходів

1. Захисні заходи, застосовані відповідно до цього Закону, можуть бути призупинені рішенням Комісії на строк до дев'яти місяців:

а) для цілей захисту національного інтересу; або

б) якщо тимчасово змінилася ринкова кон'юнктура таким чином, що після призупинення захисних заходів малоімовірним є відновлення шкоди галузі вітчизняного виробництва та галузі вітчизняного виробництва було надано можливість подати свої коментарі; або

в) якщо Орган з питань вирішення спорів затвердив звіт з рішеннями, рекомендаціями, висновками та/або постановами, що передбачають приведення захисного заходу, застосованого відповідно до цього Закону, у відповідність із зобов'язаннями України згідно з угодами СОТ.

Призупинення дії захисних заходів може бути продовжено рішенням Комісії на строк, що не перевищує дванадцять місяців.

2. Уповноважений орган здійснює моніторинг призупинення дії захисних заходів, аналізуючи інформацію, яку може отримувати на запит від імпортерів, користувачів, галузевих організацій споживачів та вітчизняних виробників. За поданням Уповноваженого органу, Комісія може в будь-який час відновити застосування захисних заходів, якщо більше не існує підстав для призупинення їх дії.

Розділ IV

ПЕРЕГЛЯДИ ЗАХИСНИХ ЗАХОДІВ

Глава 6

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ПОРУШЕННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ПЕРЕГЛЯДІВ
ЗАХИСНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 48. Загальні засади

1. Якщо не визначено інше, положення Розділу III цього Закону стосовно порушення та проведення захисних розслідувань, враховуючи права сторін, оцінку доказів та підстав для висновків, але за виключенням статті 27, застосовуються *mutatis mutandis* до цього Розділу.

2. Перегляд захисних заходів вважається порушенням з дати набуття чинності відповідного рішення Комісії. Строк завершення перегляду захисних заходів обчислюється з цієї дати.

3. Остаточні захисні заходи залишаються чинними та застосовуються під час проведення перегляду захисних заходів, якщо вони не були призупинені відповідно до статті 47 цього Закону, до отримання результатів перегляду таких заходів.

4. Перегляди захисних заходів проводяться у стислі строки та не повинні тривати більше ніж вісім місяців з дати їх порушення. Датою завершення переглядів захисних заходів є дата прийняття рішення Комісією.

Стаття 49. Офіційне повідомлення про порушення перегляду захисних заходів та інформування

1. Офіційне повідомлення про порушення перегляду захисних заходів невідкладно оприлюднюється після прийняття Комісією відповідного рішення.

2. Офіційне повідомлення про рішення Комісії про порушення перегляду захисних заходів повинно містити достатню інформацію стосовно:

1) опису товару, що є об'єктом перегляду захисних заходів, включаючи його класифікацію згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності;

2) процесуальної хронології ініціювання перегляду захисних заходів, включаючи дату його порушення;

3) у разі необхідності, резюме відповідних фактів, узятих до уваги при прийнятті рішення про порушення перегляду захисних заходів;

4) інших процесуальних дій, включаючи строки, протягом яких заінтересовані сторони можуть довести до відома свою позицію, період проведення слухань, будь-які інші строки, а також контакти Уповноваженого органу, на які заінтересовані сторони повинні подавати інформацію.

3. Інформація про рішення Комісії про порушення перегляду захисних заходів надається заінтересованим сторонам, як правило, протягом п'яти робочих днів з дати оприлюднення офіційного повідомлення про таке рішення.

4. У разі прийняття рішення про відмову в порушенні перегляду захисних заходів Уповноважений орган письмово інформує заявника про причини, через які Комісія прийняла рішення не порушувати перегляд захисних заходів.

Стаття 50. Порушення перегляду захисних заходів

1. Рішення про порушення або відмову в порушенні перегляду захисних заходів Комісія приймає з урахуванням звіту та рекомендацій Уповноваженого органу.

2. Рішенням про порушення перегляду захисних заходів Комісія доручає Уповноваженому органу:

1) оприлюднити офіційне повідомлення про порушення перегляду захисних заходів;

2) провести перегляд захисних заходів.

3. Перегляд захисних заходів вважається порушеним з дати набрання чинності відповідним рішенням Комісії. Строк завершення відповідного перегляду захисних заходів обчислюється починаючи з цієї дати.

3. Заявник може відкликати заяву до порушення перегляду захисних заходів. У цьому випадку заява вважається такою, що не подавалася.

4. У разі відкликання заяви після порушення перегляду захисних заходів за рішенням Комісії такий перегляд припиняється за умови, що національний інтерес не вимагає проведення такого перегляду.

Стаття 51. Звіт про суттєві факти та обставини за результатами перегляду захисних заходів

Якщо в цьому Розділі не визначено інше, стаття 39 цього Закону застосовується *mutatis mutandis* до проведення переглядів захисних заходів.

Установлений Уповноваженим органом строк подання коментарів урахуває кінцевий строк, установлений для завершення відповідного перегляду захисних заходів.

Стаття 52. Звіт за результатами перегляду захисних заходів

За результатами перегляду захисних заходів Уповноважений орган готує звіт, у якому наводить аналіз та оцінку конкретних питань, розглянутих під час проведення перегляду таких заходів відповідно до глав 7 і 8 цього Розділу. Звіт готується з урахуванням наявної в матеріалах справи інформації та має містити рекомендації Комісії.

Стаття 53. Рішення за результатами перегляду захисних заходів

1. За результатами розгляду звіту Уповноваженого органу про результати перегляду захисних заходів, Комісія може прийняти рішення, згідно з яким захисні заходи мають бути:

1) для цілей середньострокового перегляду захисних заходів скасовані чи зменшені;

2) для цілей перегляду захисних заходів у зв'язку із закінченням строку дії захисних заходів скасовані або продовжені з урахуванням вимог щодо лібералізації.

2. Рішення Комісії має бути прийнято до завершення строку проведення відповідного перегляду захисних заходів.

3. Офіційне повідомлення про рішення Комісії про результати перегляду захисних заходів оприлюднюється, як правило, протягом п'яти робочих днів з дати його прийняття.

4. Інформація про рішення Комісії про результати перегляду захисних заходів надсилається заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, як правило, протягом п'яти робочих днів з дати публікації відповідного офіційного повідомлення.

Стаття 54. Офіційне повідомлення про рішення Комісії про результати перегляду захисних заходів та інформування

Офіційне повідомлення про рішення Комісії про результати перегляду захисних заходів підлягає оприлюдненню відповідно до статті 22 цього Закону. З урахуванням вимог конфіденційності інформації офіційне повідомлення, у разі необхідності, має містити:

1) у разі проведення середньострокового перегляду захисних заходів відповідно до глави 7 цього Розділу, інформацію про:

процес адаптації галузі вітчизняного виробництва в умовах посиленої конкуренції внаслідок зростаючого імпорту;

обсяг імпорту товару, щодо якого застосовуються захисні заходи;

стан галузі вітчизняного виробництва.

2) у разі проведення перегляду у зв'язку із закінченням строку дії захисних заходів відповідно до глави 8 цього Розділу інформацію:

зазначену в пункті 1 частини першої цієї статті, та будь-яку іншу інформацію стосовно рішень Комісії, прийняття яких передбачається в рамках перегляду у зв'язку із закінченням строку дії захисних заходів;

про те, що перегляд захисних заходів проведено та остаточне рішення про його результати прийнято із дотриманням вимог, установлених цим Розділом та статтями 8 і 12 Угоди про захисні заходи.

Глава 7

СЕРЕДНЬОСТРОКОВИЙ ПЕРЕГЛЯД ЗАХИСНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 55. Мета та умови проведення середньострокового перегляду захисних заходів

1. Якщо строк дії захисного заходу перевищує три роки, середньостроковий перегляд захисних заходів автоматично порушується Комісією не пізніше ніж на момент половини терміну дії заходу з метою:

- 1) визначення впливу застосованого захисного заходу;
- 2) визначення доцільності та способу прискорення темпу лібералізації;

та

3) встановлення необхідності подальшого застосування захисного заходу.

2. Уповноважений орган та Комісія повинні також урахувати вжиті галузю вітчизняного виробництва дії щодо адаптації до умов конкуренції.

Стаття 56. Завершення середньострокового перегляду захисних заходів

1. На підставі звіту, поданого Уповноваженим органом, Комісія приймає одне з таких рішень:

- 1) скасувати захисні заходи та припинити перегляд у разі якщо:

галузь вітчизняного виробництва не здійснює адаптацію в умовах посилення конкуренції внаслідок зростаючого імпорту відповідно до прийнятого плану;

відсутня необхідність в застосуванні захисних заходів для запобігання або усунення значної шкоди і очевидною є відсутність ризику відновлення значної шкоди або загрози її заподіяння галузі вітчизняного виробництва протягом найближчого часу;

2) залишити захисні заходи чинними з можливістю одночасного прийняття рішення щодо прискорення лібералізації захисного заходу.

2. Захисні заходи за результатом перегляду підлягають подальшій лібералізації.

Глава 8

ПЕРЕГЛЯД ЗАХИСНИХ ЗАХОДІВ У ЗВ'ЯЗКУ ІЗ ЗАКІНЧЕННЯМ СТРОКУ ЇХ ДІЇ

Стаття 57. Мета та умови проведення перегляду захисних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії

Без порушення частини першої статті 46 цього Закону перегляд захисних заходів може бути порушено з метою оцінки необхідності продовження початкового строку застосування захисного заходу.

Стаття 58. Офіційні повідомлення щодо закінчення строку дії захисних заходів

1. Офіційне повідомлення про наближення закінчення строку дії захисних заходів оприлюднюється протягом першої половини останнього року їх застосування.

2. Уповноважений орган оприлюднює офіційне повідомлення про фактичне закінчення строку дії захисних заходів безпосередньо перед датою закінчення строку дії відповідних захисних заходів у випадках, якщо:

1) заяву про порушення перегляду захисних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії не подано до закінчення строку, встановленого частиною першою статті 59 цього Закону; або

2) заяву про порушення перегляду захисних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії подано, однак Комісія вирішила не порушувати перегляд захисних заходів.

Стаття 59. Порушення перегляду захисних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії

1. Заява про порушення перегляду захисних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії подається Уповноваженому органу не пізніше ніж за дев'ять місяців до закінчення строку дії відповідних захисних заходів.

2. Заява про порушення перегляду захисних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії повинна містити достатньо доказів *prima facie*, що продовження застосування захисного заходу є необхідним для запобігання чи усунення наслідків заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва. Заява має також містити достатні докази того, що галузь вітчизняного виробництва перебуває в процесі адаптації в умовах посилення конкуренції внаслідок зростаючого імпорту відповідно до прийнятого плану.

3. Якщо Уповноважений орган вважає, що існує достатньо *prima facie* доказів порушення, які доводять необхідність порушення перегляду захисних заходів, Уповноважений орган в конфіденційному звіті рекомендує Комісії прийняти рішення про порушення такого перегляду. У разі якщо Уповноважений орган не вважає докази обґрунтованими, він рекомендує Комісії прийняти рішення про відхилення заяви про порушення перегляду захисних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії.

4. На підставі звіту Уповноваженого органу Комісія приймає рішення щодо доцільності порушення перегляду захисних заходів і наводить у ньому обґрунтування прийняття відповідного рішення.

5. Перегляд захисних заходів може бути порушено *ex officio*, у разі якщо в Уповноваженого органу та Комісії наявні достатньо доказів *prima facie* з питань, зазначених у частині другій цієї статті.

6. Заяву про порушення перегляду захисних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії може бути відкликано до порушення такого перегляду. У такому випадку вона вважається такою, що не подавалася.

7. У випадку відкликання заяви про порушення перегляду захисних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії після порушення такого перегляду, за рішенням Комісії такий перегляд припиняється, якщо національний інтерес не вимагає проведення перегляду захисних заходів.

Стаття 60. Завершення перегляду захисних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії

1. На підставі звіту Уповноваженого органу Комісія приймає обґрунтоване рішення, у якому може:

1) установити, що остаточні захисні заходи повинні бути продовжені на період не більше чотирьох років, якщо:

перегляд захисних заходів було проведено з дотриманням вимог, установлених главами 6 і 8 цього Розділу та статтями 8 і 12 Угоди про захисні заходи;

остаточне рішення за результатами перегляду захисних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії було прийнято до завершення застосування заходу;

Комісія має підстави вважати, що продовження застосування захисного заходу є необхідним для запобігання або усунення значної шкоди, та, що галузь вітчизняного виробництва перебуває у процесі адаптації в умовах посилення конкуренції внаслідок зростаючого імпорту; або

2) припинити перегляд без продовження строку дії захисних заходів, якщо не всі умови, визначені в пункті 1 частини першої цієї статті, виконуються.

2. Захисні заходи за результатом перегляду підлягають подальшій лібералізації. За результатом перегляду захисних заходів не може бути встановлено більш обмежувальні захисні заходи, ніж заходи, що застосовувалися на дату прийняття рішення про результати такого перегляду.

Стаття 61. Лібералізація, призупинення або припинення застосування продовжених захисних заходів

Положення статей 37 і 47 цього Закону застосовуються *mutatis mutandis* до цієї статті. Якщо в розпорядженні Уповноваженого органу наявні докази, що доводять необхідність лібералізації, призупинення або припинення застосування продовженого захисного заходу, Уповноважений орган готує звіт з рекомендаціями і подає його Комісії. На підставі звіту Уповноваженого органу Комісія приймає відповідне рішення.

Розділ V

СТРОК НЕЗАСТОСУВАННЯ ЗАХИСНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 62. Строк незастосування захисних заходів

1. Захисний захід не може застосовуватися до імпорту товару, щодо якого цей захід уже застосовувався, протягом строку який дорівнює строку, протягом якого ці заходи застосовувалися раніше, та в будь-якому випадку такий строк не може бути меншим ніж два роки.

2. Незалежно від положень частини першої цієї статті захисний захід, строк застосування якого становить сто вісімдесят календарних днів або менше, може застосовуватися повторно до імпорту товару, якщо:

1) з початку застосування захисних заходів щодо імпорту цього товару пройшло не менше ніж один рік; та

2) такий захисний захід не застосовувався до того ж товару більше, ніж два рази за п'ятирічний період, що безпосередньо передує даті початку застосування цього заходу.

Розділ VI

СУДОВЕ ОСКАРЖЕННЯ

Стаття 63. Судове оскарження

1. Рішення Комісії може бути оскаржено протягом місяця з дати прийняття такого рішення.

2. Оскарження рішення Комісії не перешкоджає застосуванню попередніх або остаточних захисних заходів, призупинення або зупинення дії яких не може бути предметом вжиття заходів забезпечення позову.

3. У разі визнання судом рішення Комісії щодо застосування попередніх або остаточних захисних заходів неправомірним у цілому або його частини, Комісія вживає необхідних заходів з метою виконання цього рішення суду.

Такі заходи в разі необхідності включають поновлення захисного розслідування або перегляду захисних заходів. Про поновлення захисного розслідування або перегляду захисних заходів оприлюднюється офіційне повідомлення.

4. Заінтересовані сторони, щодо яких було ухвалено рішення суду та поновлено захисне розслідування або перегляд захисних заходів, подають Уповноваженому органу інформацію з доказами та можуть вимагати проведення слухань для цілей проведення поновленого захисного розслідування або перегляду захисних заходів протягом двадцяти днів з дати набуття чинності рішення Комісії про поновлення такого розслідування або перегляду захисних заходів.

5. Поновлене захисне розслідування або перегляд захисних заходів проводяться в строк, що не перевищує строки проведення розслідування або перегляду відповідно.

Положення Розділів I—IV та VII цього Закону застосовуються в частині, де вони є доцільними, з урахуванням строків для завершення поновленого захисного розслідування або перегляду захисних заходів.

6. З урахуванням рішення суду та за результатами проведення поновленого захисного розслідування або перегляду захисних заходів Комісія на підставі звіту Уповноваженого органу приймає нове рішення.

Розділ VII

ПОВІДОМЛЕННЯ, КОНСУЛЬТАЦІЇ ТА ІНШІ ЗАХОДИ, ПОВ'ЯЗАНІ З ДІЯЛЬНІСТЮ СОТ, ЩО ВІДНОСЯТЬСЯ ДО ЗАХИСНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 64. Повідомлення, консультації та інші заходи, пов'язані з діяльністю СОТ

1. Уповноважений орган готує всі повідомлення, що мають бути надіслані до СОТ у відповідних стандартних форматах, оприлюднених СОТ про:

1) зміни до законодавчих та інших нормативно-правових актів України, що є суттєвими для Угоди про захисні заходи, та щодо виконання і застосування таких актів;

2) порушення:

захисного розслідування, пов'язаного із заподіянням значної шкоди чи загрозою заподіяння такої шкоди галузі вітчизняного виробництва, а також підстав порушення; або

перегляду захисних заходів згідно з пунктом 2 статті 7 Угоди про захисні заходи щодо продовження строку дії захисного заходу;

3) про встановлення факту заподіяння значної шкоди чи загрози заподіяння значної шкоди галузі вітчизняного виробництва, спричиненої зростаючим імпортом;

4) прийняття рішення про:

застосування захисного заходу; або

продовження застосування захисного заходу;

5) незастосування захисних заходів до країн, що розвиваються відповідно до пункту 1 статті 9 Угоди про захисні заходи;

6) застосування попередніх захисних заходів відповідно до статті 6 Угоди про захисні заходи;

7) результати проведення консультацій відповідно до статті 12 Угоди про захисні заходи;

8) результати середньострокових переглядів захисних заходів відповідно до пункту 4 статті 7 Угоди про захисні заходи;

9) форму компенсації відповідно до пункту 1 статті 8 Угоди про захисні заходи;

10) припинення застосування поступок чи інших зобов'язань відповідно до пункту 2 статті 8 Угоди про захисні заходи;

11) припинення захисного розслідування без застосування захисних заходів;

12) припинення дії захисного заходу.

Повідомлення повинні бути надіслані в межах установлених строків, визначених Угодою про захисні заходи.

У разі якщо СОТ установлює нові обов'язки щодо надсилання повідомлень, відповідальність за їх підготовку покладається на Уповноважений орган.

2. Якщо Уповноважений орган рекомендує застосувати захисні заходи або продовжити строк дії захисних заходів, він повинен надати можливість для проведення попередніх консультацій з тими країнами членами СОТ, що мають суттєвий істотний інтерес як експортери відповідного товару з метою *inter alia*, розгляду інформації, наведеної в повідомленнях, зазначених у цій статті, обміну думками стосовно заходу та досягнення розуміння щодо шляхів досягнення мети до підтримання рівня поступок та інших зобов'язань, в основному рівнозначного тому рівню, що існує відповідно до Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 між Україною та тими експортуючими членами, на яких справить вплинув такий захід відповідно до положень пункту 1 статті 8 Угоди про захисні заходи.

Уповноважений орган має ініціювати проведення консультацій невідкладно після застосування попередніх захисних заходів.

3. Уповноважений орган співпрацює з компетентним органом СОТ щодо підготовки усних і письмових відповідей на запитання, отриманих від інших членів СОТ стосовно повідомлень, надісланих відповідно до частини першої цієї статті.

Розділ VIII
ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ, РЕКОМЕНДАЦІЙ, ВИСНОВКІВ ТА/АБО
ПОСТАНОВОРГАНУ
ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

Стаття 65. Виконання рішень, рекомендацій, висновків та/або постанов Органу з питань вирішення спорів

1. Уповноважений орган та Комісія вживають необхідних заходів щодо виконання рішень, рекомендацій, висновків та/або постанов Органу з питань вирішення спорів та приведення захисних заходів, застосованих відповідно до цього Закону, у відповідність із зобов'язаннями України згідно з угодами СОТ.

2. У разі, коли Орган з питань вирішення спорів затверджує звіт з рішеннями, рекомендаціями, висновками та/або постановами, що передбачають приведення захисного заходу, застосованого відповідно до цього Закону, у відповідність із зобов'язаннями України згідно з угодами СОТ, Уповноважений орган готує пропозиції Комісії щодо приведення таких заходів у відповідність із зазначеними зобов'язаннями України.

Комісія на підставі пропозицій, наданих Уповноваженим органом, може прийняти рішення:

1) скасувати або змінити захисний захід; або

2) вчинити інші дії в межах цього Закону.

3. З метою підготовки пропозицій відповідно до частини другої цієї статті Уповноважений орган має право звертатися із запитом про надання інформації до заінтересованих сторін.

4. У разі якщо для прийняття рішення Комісією відповідно до частини другої цієї статті є доцільним проведення перегляду захисних заходів, такий перегляд порушується за рішенням Комісії. Перегляд захисних заходів проводиться Уповноваженим органом відповідно до положень Розділу III цього Закону.

5. У разі якщо відповідно до частини другої цієї статті є доцільним призупинення відповідного захисного заходу, таке призупинення здійснюється Комісією відповідно до положень статті 47 цього Закону.

Стаття 66. Вплив заходів

Якщо інше не передбачено цим Законом, заходи щодо виконання рішень, рекомендацій, висновків та/або постанов Органу з питань вирішення спорів, вжиті відповідно до цього Розділу, не є підставою для відшкодування захисного мита.

Розділ IX
ДВОСТОРОННІ ЗАХИСНІ ЗАХОДИ

Стаття 67. Сфера застосування

Для цілей цього Розділу двосторонні захисні заходи слід розуміти як захисні, спеціальні, спеціальні захисні та інші заходи для цілей захисту від зростаючого імпорту, які застосовуються в двосторонній торгівлі України з іноземними країнами відповідно до міжнародних договорів України, згода на

обов'язковість яких надана Верховною Радою України, інших, ніж угоди СОТ.

Стаття 68. Процедурні та інші умови застосування двосторонніх захисних заходів

1. Особливості проведення процедур, які передують застосуванню двосторонніх захисних заходів, а також інші умови їх застосування визначаються міжнародними договорами України.

2. Для реалізації положень міжнародних договорів України в частині застосування двосторонніх захисних заходів Кабінет Міністрів України може приймати акти, що встановлюють спеціальні правила та умови у зазначеній сфері.

Розділ X

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України “Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 11, ст. 78 зі змінами).

3. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

4. Захисні розслідування і перегляди захисних заходів, порушені до набрання чинності цим Законом, проводяться та завершуються відповідно до Закону України “Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 11, ст. 78 зі змінами).

5. З питань, не врегульованих цим Законом, застосовуються інші закони та нормативно-правові акти в сфері зовнішньоекономічної діяльності.

**Голова
Верховної Ради України**

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України “Про захисні заходи”
(далі – проект Закону)

1. Мета

Метою проекту Закону є вдосконалення механізму проведення захисних розслідувань та застосування захисних заходів за результатами таких розслідувань з урахуванням міжнародної практики використання інструментів торговельного захисту.

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

22.12.1998 прийнято чинний на сьогодні Закон України “Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну”. З моменту його прийняття відбулися значні зміни у міжнародній практиці проведення торговельних розслідувань, у тому числі антидемпінгових, надано значну кількість роз’яснень Органу з питань вирішення спорів Світової організації торгівлі (далі – СОТ) щодо застосування положень угод СОТ з питань торговельного захисту, затверджено відповідні Регламенти ЄС.

Так проект Закону оновлює чинне законодавство України в сфері проведення захисних розслідувань та застосування відповідних заходів за результатами їх проведення з врахуванням основних вимог Регламент Європейського Парламенту та Ради (ЄС) 2015/478 від 11.03.2015 про загальні правила імпорту (кодифікація); Регламенту (ЄС) 2015/477 Європейського Парламенту та Ради від 11.03.2015 про заходи, які Союз може вжити щодо комбінованого ефекту антидемпінгових або антисубсидійних заходів із захисними заходами (кодифікація).

Водночас проект Закону спрямований на досягнення завдання 21.2 “Завдання у сфері виробничої безпеки удосконалення процедур проведення розслідувань у сфері торговельного захисту (антидемпінгових, антисубсидійних та спеціальних/захисних)” Стратегії економічної безпеки України на період до 2025 року, схваленої рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 11.08.2021, введеного в дію Указом Президента України від 11.08.2021 № 347; стратегічної цілі 4 “Запровадження збалансованої імпоротної політики з комплексною оцінкою потенційного впливу, яка стимулюватиме переважно інвестиційний, а не споживчий імпорт” напряму 5 “Міжнародна економічна політика і торгівля” Національної економічної стратегії на період до 2030 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2021 № 179; на виконання кроку 74 Плану пріоритетних дій Уряду на 2023 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14.03.2023 № 221-р; на виконання пункту 159 Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2023 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 07.02.2023 № 2910-IX.

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач **Свириденко Юлія Анатоліївна**
Сертифікат **58E2D9E7F900307B040000007EB82C004B709B00**
Дійсний з **12.11.2021 0:00:00** по **11.11.2023 23:59:59**

Мінекономіки

44-01/16125-03 від 12.04.2023 17:33

Проектом Закону передбачена імплементація норм сучасної міжнародної практики у сфері торговельного захисту, зокрема практики ЄС, що сприятиме адаптації національного законодавства у зазначеній сфері до положень права ЄС. Серед іншого в проекті Закону буде враховано норми регламентів ЄС, які діють у сфері торговельного захисту.

3. Основні положення проекту акта

Проектом Закону пропонується викласти у новій редакції Закон України “Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну”.

Проектом Закону пропонується удосконалення механізму проведення захисних розслідувань та застосування захисних заходів за результатами таких розслідувань шляхом:

уточнення повноважень компетентних органів, зокрема, Мінекономіки та Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі;

запровадження нових підходів до формування складу Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі (затвердження посадового складу Кабінетом Міністрів України, а особового – Головою Комісії), що передбачено частиною першою статті 2 проекту Закону шляхом відсилки до проекту Закону “Про захист від демпінгового імпорту”;

удосконалення понятійного апарату;

встановлення чітких часових меж процедурних етапів захисних розслідувань/переглядів;

гарантування проведення консультацій на запит заінтересованої сторони;

запровадження механізму гарантування сплати попередніх захисних мит та сплати мит при проведенні розслідування щодо ухилення від сплати захисних мит (відсутність такого механізму на сьогодні обмежує права національних виробників на захист їх інтересів від зростаючого імпорту);

розширення кола “користувачів” цього механізму серед бізнесу;

зменшення витрат бізнесу на підготовку матеріалів та документації в ході антисубсидійних розслідувань.

Прийняття Закону сприятиме:

розширенню можливостей національних виробників у захисті їх інтересів від зростаючого імпорту та доступу до інформації, що зменшить загрозу судових оскаржень рішень за результатами розслідувань.

удосконаленню процедури використання інструментів торговельного захисту під час порушення та проведення спеціальних захисних розслідувань до умов застосування та ефективності дії спеціальних захисних заходів.

4. Правові аспекти

У даній сфері суспільних відносин діють такі основні нормативно-правові та міжнародно-правові акти:

Конституція України;

Митний кодекс України;

Закон України “Про зовнішньоекономічну діяльність”;

Закон України “Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну”;

Генеральна угода про тарифи та торгівлю 1994 року;
Угода про захисні заходи.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація Закону не потребуватиме додаткових витрат з Державного та місцевих бюджетів України.

6. Позиція заінтересованих сторін

Проект Закону не потребує проведення публічних консультацій із заінтересованими сторонами.

Проект Закону не стосується питань функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, місцевого та регіонального розвитку, соціально-трудої сфери, прав осіб з інвалідністю, сфери наукової, науково-технічної діяльності, функціонування і застосування української мови як державної та не потребує погодження уповноваженими представниками всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування чи відповідних органів місцевого самоврядування, уповноваженими представниками всеукраїнських профспілок, їх об'єднань та всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців, Урядовим уповноваженим з прав осіб з інвалідністю та всеукраїнських громадських організацій осіб з інвалідністю, їх спілок, Уповноваженим із захисту державної мови.

7. Оцінка відповідності

Проект Закону відповідає зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції, у тому числі міжнародно-правовим, та праву Європейського Союзу (acquis ЄС).

У проекті Закону відсутні положення, що стосуються прав та свобод, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод; впливають на забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків; містять ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією; створюють підстави для дискримінації.

Громадська антикорупційна, громадська антидискримінаційна та громадська гендерно-правова експертизи проекту Закону не проводились.

Проект Закону буде направлено до Національного агентства з питань запобігання корупції для визначення необхідності проведення антикорупційної експертизи.

8. Прогноз результатів

Проект Закону є регуляторним актом та буде направлено на опрацювання та погодження до Державної регуляторної служби України.

За предметом правового регулювання проект Закону не впливатиме на ринкове середовище, розвиток регіонів, підвищення чи зниження спроможності територіальних громад, ринок праці, рівень зайнятості населення, громадське здоров'я, покращення стану здоров'я населення або його окремих груп, екологію

та навколишнє природне середовище, обсяг природних ресурсів, рівень забруднення атмосферного повітря, води, земель.

Прийняття проекту Закону підвищить ефективність застосування Україною захисних заходів для захисту внутрішнього ринку від недобросовісного імпорту з урахуванням сучасної міжнародної практики та вдосконалим механізм проведення захисних розслідувань з урахуванням інтересів усіх заінтересованих сторін розслідування.

Реалізація проекту Закону впливатиме на ключові інтереси заінтересованих сторін:

Заінтересована сторона	Вплив реалізації акта на заінтересовану сторону	Пояснення очікуваного впливу
Національні товаровиробники	Позитивний (забезпечення захисту національного товаровиробника від зростаючого імпорту)	Приведення законодавства до сучасних умов проведення захисних розслідувань та застосування захисних заходів з урахуванням міжнародних зобов'язань Україну, у тому числі права ЄС.
Імпортери	Позитивний (забезпечення захисту інтересів вітчизняних імпортерів у ході захисного процесу)	Приведення законодавства до сучасних умов проведення захисних розслідувань та застосування захисних заходів, з урахуванням міжнародних зобов'язань Україну, у тому числі права ЄС. Що, у свою чергу, забезпечить захист інтересів вітчизняних імпортерів у ході захисного процесу, підвищить транспарентність проведення захисного процесу та його передбачуваність для усіх заінтересованих сторін.
Експортери	Позитивний (забезпечення прав на захист інтересів іноземних виробників/експортерів у ході захисного процесу)	Приведення законодавства до сучасних умов проведення захисних розслідувань та застосування захисних заходів, з урахуванням міжнародних зобов'язань Україну, у тому числі права ЄС. Що, у свою чергу, забезпечить права на захист інтересів іноземних виробників/експортерів у ході захисного процесу, підвищить транспарентність

		проведення захисного процесу та його передбачуваність для усіх заінтересованих сторін.
--	--	--

**Перший віце-прем'єр-міністр України -
Міністр економіки України**

Юлія СВИРИДЕНКО

_____ 2023 р.

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ
до проекту Закону України “Про захисні заходи”
(далі – проект Закону)

I. Визначення проблеми, яку передбачається розв’язати шляхом державного регулювання

На сьогодні в сфері регулювання зовнішньоекономічної діяльності зберігається проблема, яка потребує вирішення, а саме існує необхідність удосконалення механізму та процедур захисту вітчизняного товаровиробника від зростаючого імпорту в Україну товарів, що заподіює шкоду.

У цьому контексті спеціальні захисні розслідування є одним з кількох інструментів, до якого можуть звернутися вітчизняні товаровиробники для захисту від зростаючого імпорту. Разом із цим, застосування спеціальних заходів може мати вплив як на споживачів, так і на користувачів імпортової продукції.

За період 2013 - 2021 рр. відповідно до звернень вітчизняних виробників було порушено 77 торговельних розслідувань/переглядів щодо імпортової продукції, і за цей же період було застосовано/продовжено дію 54 захисних заходів. В той же час, відповідно до інформації Державної митної служби України за результатами застосування захисних заходів (антидемпінгових, спеціальних та компенсаційних) до Державного бюджету України за період 2013-2022 рр. було сплачено особливих видів мита на суму майже 3 694 млн грн.

Чинний на сьогодні Закон України “Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну” від 22.12.1998 № 332-XIV залишався практично незмінними з моменту його прийняття.

За цей час відбулися значні зміни у міжнародній практиці проведення торговельних розслідувань/переглядів, у тому числі спеціальних, зокрема в практиці Європейського Союзу (далі – ЄС), надано значну кількість роз’яснень Органу з питань вирішення спорів Світової організації торгівлі (далі – СОТ) щодо застосування норм угод СОТ з питань торговельного захисту.

Вдосконалення чинного законодавства надасть можливість, насамперед, вітчизняним підприємствам у повній мірі використовувати механізм захисту від зростаючого імпорту, зокрема шляхом:

- уточнення процедурних етапів розслідувань/переглядів;
- врегулювання порядку збереження конфіденційної інформації;
- впровадження можливості забезпечення сплати попереднього мита у формі гарантування;
- забезпечення достатнє розкриття інформації, зокрема, розрахунків ставок мита;

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач Свириденко Юлія Анатоліївна
Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007EB82C004B709B00
Дійсний з 12.11.2021 0:00:00 по 11.11.2023 23:59:59

Мінекономіки

44-01/16125-03 від 12.04.2023 17:33

- покращення можливості захисту інтересів заінтересованих сторін спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів.

Враховуючи зазначене, Мінекономіки розроблено проект Закону, яким передбачається вдосконалення механізму проведення спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів з урахуванням інтересів усіх заінтересованих сторін.

Цілі проекту Закону досягаються шляхом гарантування прозорості процедури розслідування/перегляду, правомірних очікувань усіх заінтересованих сторін у розслідуванні/перегляді, правової визначеності.

Принцип прозорості процедур забезпечується, зокрема, шляхом уточнення процедурних етапів розслідування/перегляду, забезпечення спрощеного доступу до відповідної інформації, можливості заінтересованих сторін брати участь у слуханнях і консультаціях на їх запит, передбачає розкриття розрахунків заінтересованим сторонам у ході розслідування/перегляду.

Принцип дотримання правомірних очікувань заінтересованих сторін забезпечується, зокрема, шляхом уточнення прав і обов'язків заінтересованих сторін та компетентних органів у розслідуванні/перегляді, удосконаленні порядку і послідовності процесуальних дій для усіх заінтересованих сторін та компетентних органів, закріпленням норм щодо повернення попереднього мита у разі незастосування остаточних заходів, що гарантує заінтересованим сторонам дотримання їх законних прав та інтересів, у тому числі стосовно того, щоб бути заздалегідь обізнаними про чіткі процесуальні правила.

Принцип правової визначеності забезпечується шляхом усунення законодавчих прогалин і доповнення регулювання новими механізмами, зокрема, механізмом проведення переглядів спеціальних (захисних) заходів, застосування попереднього спеціального (захисного) мита, врегулюванням порядку збереження конфіденційної інформації, чітким розмежуванням повноважень компетентних органів, актуалізацією підходів регулювання шляхом імплементації сучасної міжнародної практики у сфері торговельного захисту, зокрема практики ЄС та угод СОТ, процедурою імплементації звітів Органу з питань вирішення спорів СОТ, уточненням термінів та понять.

Проект Закону України матиме прямий позитивний вплив на суб'єктів економічної діяльності в Україні, а саме:

- суттєво підвищить оперативність реагування на зростаючий імпорт незалежно від країни походження та експорту товару шляхом використання спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів, як інструменту торговельного захисту;
- підвищить прозорість спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів;
- спростить сприйняття законодавства та процедур, розширить коло його "користувачів" серед бізнесу;
- зменшить витрати на підготовку матеріалів та документації в ході спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів.

Для впровадження цього проекту Закону забезпечено інформування громадськості шляхом його розміщення на офіційному сайті Мінекономіки.

Основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив:

Групи	Так	Ні
Держава	+	-
Суб'єкти господарювання	+	-
у тому числі суб'єкти малого підприємництва	+	-

Існуюча проблема не може бути розв'язана за рахунок ринкових механізмів і діючих регуляторних актів, оскільки для її вирішення необхідно встановити єдині прогресивні рамки регулювання у відповідності із правилами ЄС та СОТ, а також кращими міжнародними практиками, що може бути реалізоване лише шляхом законодавчого регулювання.

II. Цілі державного регулювання

Цілями запропонованого регулювання є удосконалення процедур проведення спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів, шляхом приведення чинного законодавства у відповідність до основних вимог Регламенту Європейського Парламенту та Ради (ЄС) 2015/478 від 11.03.2015 про загальні правила імпорту (кодифікація); Регламенту (ЄС) 2015/477 Європейського Парламенту та Ради від 11.03.2015 про заходи, які Союз може вжити щодо комбінованого ефекту антидемпінгових або антисубсидійних заходів із захисними заходами (кодифікація), а також до положень Угоди про захисні заходи та з урахуванням тлумачення положень зазначеної угоди Органом з питань вирішення спорів СОТ.

Діючий на сьогодні регуляторний акт не відповідає сучасним вимогам і потребує удосконалення, у зв'язку з чим розроблено проект регуляторного акта, яким уточнено процедурні етапи спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів; доступ заінтересованих сторін розслідування/перегляду до розрахунків та звітів Мінекономіки з урахуванням режиму конфіденційності; встановлення механізму проведення певних процедур; проведення консультацій на запит заінтересованих сторін.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення зазначених цілей

Проект Закону має *опосередковано* регуляторний характер і *не передбачає прямого впливу* від застосування адміністративних заходів на економічні та соціальні процеси в державі.

Проект Закону передбачає встановлення загальних (рамкових) засад для забезпечення можливості протидії проявам зростаючого імпорту, що завдає шкоду вітчизняним товаровиробникам.

Регуляторний характер проекту Закону виражається в тому, що його положення передбачають можливість застосування спеціальних (захисних) заходів. Такі заходи застосовуватимуться згідно з окремими рішеннями Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі в кожному окремому випадку за результатами оцінки (розміру шкоди, позитивних і негативних факторів впливу) відповідної ситуації, що складеться у зв'язку з імпортом в Україну конкретних товарів.

Потрібно зазначити, що механізм застосування спеціальних (захисних) заходів не є новим для України і вже передбачений чинним законодавством, а саме Законом України “Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну”. Можливість застосування такої практики передбачена Угодами Світової організації торгівлі для її держав-членів, а також правом ЄС. Проектом Закону передбачено удосконалення механізму, а саме, процедури застосування спеціальних заходів згідно сучасних міжнародних стандартів і практик.

З огляду на рамковий (засадничий) характер регулювання проекту Закону та специфіку відносин, що є предметом його правового регулювання (де ефект застосування заходів захисту від зростаючого імпорту залежить від кожного конкретного випадку на ринку), є неможливим обчислення розмірів тієї чи іншої вигоди та втрати. У зв'язку з цим, відповідно до пункту 11 Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308, наводиться загальний текстовий опис можливого впливу від регулювання, що передбачене проектом Закону.

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1	Залишення державного регулювання без змін не вбачається ефективним, оскільки чинне регулювання в Україні не відповідає вимогам сьогодення і кращим практикам, а отже, не дозволяє оперативно реагувати на прояви зростаючого імпорту, що у свою чергу загрожує завданням значної шкоди відповідним галузям вітчизняної економіки та може гальмувати розвиток відносин у сфері зовнішньоекономічної діяльності та мати несприятливий вплив на економіку України в цілому.
Альтернатива 2	Прийняття цього нормативного акту дозволить врегулювати відносини у сфері спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів, зокрема: будуть уточнені процедурні етапи (проведення

	<p>консультацій на запит заінтересованих сторін, інформування заінтересованих сторін в рамках процедур, повідомлення про намір провести виїзну перевірку, розкриття розрахунків),</p> <p>можливість заінтересованих сторін подати коментарі до розрахунків, основних фактів і висновків,</p> <p>введення в дію механізму справляння попереднього спеціального (ахисного) мита у вигляді гарантії,</p> <p>зміна законодавчого регулювання у сфері захисту національного товаровиробника від зростаючого імпорту з урахуванням правил ЄС, СОТ і кращих міжнародних практик,</p> <p>дотримання принципу прозорості проведення спеціального (захисного) розслідування/перегляду та його передбачуваності для усіх заінтересованих сторін.</p>
--	---

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутні.	<p>Негативний вплив:</p> <ul style="list-style-type: none"> - застарілий механізм проведення спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів; - прийняття остаточних рішень без достатнього розкриття інформації заінтересованим сторонам; - відсутність можливості гарантування сплати попереднього мита замість його фактичної сплати; - відсутність механізму справляння попереднього захисного мита, що у свою чергу, може призвести до зменшення надходжень до Державного бюджету.
Альтернатива 2	<p>Позитивний вплив:</p> <ul style="list-style-type: none"> - дотримання норм ЄС та правил СОТ, використання кращих міжнародних практик; - приведення чинного законодавства у відповідність до права ЄС та положень Угоди про 	Відсутні.

	<p>захисні заходи, з урахуванням тлумачення положень зазначеної угоди Органом з питань вирішення спорів СОТ в сфері проведення спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів;</p> <ul style="list-style-type: none"> - дотримання принципу прозорості під час проведення розслідування/перегляду шляхом розкриття інформації та діалогу із заінтересованими сторонами; - уточнення процедурних етапів розслідувань/переглядів; - надходження до Державного бюджету за рахунок збереження та збільшення обсягів виробництва вітчизняних товаровиробників, а також сплати спеціального (захисного) мита внаслідок застосування спеціальних (захисних) заходів; - забезпечення стабільності, конкурентоспроможності та розширення національного виробництва. Забезпечення зайнятості. 	
--	---	--

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутні.	Негативний вплив: <ul style="list-style-type: none"> - прийняття остаточних рішень без достатнього розкриття інформації заінтересованим сторонам; - недостатня зрозумілість процедурних етапів розслідувань/переглядів; - відсутність можливості справляння попереднього спеціального (захисного) мита.
Альтернатива 2	Позитивний вплив: <ul style="list-style-type: none"> - дотримання принципу прозорості проведення спеціального (захисного) розслідування/перегляду шляхом розкриття розрахунків, неконфіденційних версій звітів за результатами проведених 	Відсутні.

	<p>процедур, проведенням консультацій із заінтересованими сторонами на їх запит;</p> <ul style="list-style-type: none"> - уточнення процедурних етапів проведення спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів; - використання ефективних інструментів торговельного захисту від зростаючого імпорту; - забезпечення конкурентоспроможності національного виробництва; - підвищення передбачуваності ведення бізнесу; - зменшення витрат на підготовку матеріалів та документації в рамках спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів. 	
--	---	--

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Альтернатива 1. Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці "Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта")	0
Альтернатива 2. Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці "Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта")	0

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1	1	Цілі прийняття регуляторного акта не можуть бути досягнуті (проблема продовжить існувати)
Альтернатива 2	3	Цілі прийняття регуляторного акта можуть бути досягнуті повною мірою (проблема більше існувати не буде)

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1	Відсутні.	<p>Збереження застарілого механізму проведення спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів.</p> <p>Відсутність механізму справляння попереднього спеціального (захисного) мита, що у свою чергу, може призвести до зменшення надходжень до Державного бюджету.</p> <p>Прийняття остаточних рішень без достатнього розкриття інформації заінтересованим сторонам.</p> <p>Відсутність можливості гарантування сплати попереднього мита замість його фактичної сплати.</p>	2 місце рейтингу Не дозволяє досягти поставлених цілей
Альтернатива 2	<p>Удосконалення нормативно-правової бази з урахуванням нормативних актів ЄС та правил СОТ і кращих міжнародних практик в сфері проведення спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів.</p> <p>Приведення чинного законодавства у відповідність до права ЄС та положень Угоди про захисні заходи, а також з урахуванням тлумачення положень зазначеної угоди Органом з питань вирішення спорів СОТ в сфері проведення спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів.</p> <p>Використання ефективних інструментів торговельного захисту від</p>	Відсутні.	1 місце рейтингу Дозволяє досягти цілей без затрат

	<p>зростаючого імпорту.</p> <p>Дотримання принципу прозорості проведення спеціального (захисного) розслідування/перегляду шляхом розкриття розрахунків, неконфіденційних версій звітів, відповідно до яких застосовуються спеціальні (захисні) мита, проведенням консультацій із заінтересованими сторонами на їх запит.</p> <p>Уточнення процедурних етапів спеціального (захисного) розслідування/перегляду.</p> <p>Конкретизовано права та обов'язки органів влади, відповідальних за проведення спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів.</p> <p>Впроваджено механізм справляння попереднього спеціального (захисного) мита.</p> <p>Надходження до Державного бюджету за рахунок збереження та збільшення обсягів виробництва вітчизняних товаровиробників, а також сплати спеціального (захисного) мита внаслідок застосування спеціальних (захисних) заходів.</p> <p>Забезпечення стабільності, конкурентоспроможності та розширення національного виробництва.</p> <p>Забезпечення зайнятості.</p> <p>Підвищення передбачуваності ведення</p>		
--	--	--	--

	бізнесу. Зменшення витрат на підготовку матеріалів та документації в рамках спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів.		
--	--	--	--

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 1	Не прийняття проекту Закону залишить чинним застарілий механізм проведення спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів. Від такої альтернативи слід відмовитись.	Ризику впливу зовнішніх факторів на дію регуляторного акта немає.
Альтернатива 2	Прийняття законопроекту сприятиме приведенню чинного законодавства у відповідність до права ЄС та положень угод СОТ у сфері проведення спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів.	Ризику впливу зовнішніх факторів на дію регуляторного акта немає.

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Для розв'язання проблеми на заміну діючого закону України “Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну” необхідно прийняти проект Закону, який регламентує проведення спеціальних (захисних) розслідувань/переглядів та застосування спеціальних (захисних) заходів за результатами таких розслідувань/переглядів.

З урахуванням міжнародної практики у сфері торговельного захисту щодо дотримання принципу прозорості спеціального (захисного) розслідування/перегляду передбачається:

- забезпечення більш широкого доступу заінтересованих сторін до інформації шляхом надсилання їм, з урахуванням режиму конфіденційності, остаточного звіту, який має містити аналіз матеріалів справи, та будуть представлені заінтересованим сторонам розслідування/перегляду для коментування. У такий спосіб забезпечується можливість для відстоювання заінтересованими сторонами своєї позиції;
- запровадження механізму, за якого остаточне рішення за результатами спеціального (захисного) розслідування має бути прийнято у чітко визначений законодавством строк. У разі недотримання строку –

- розслідування автоматично припиняється без прийняття будь-якого рішення. Запропонована норма забезпечить передбачуваність процедури та унеможливить штучне затягування прийняття рішення;
- розкриття розрахунків спеціального (захисного) мита заінтересованим сторонам розслідування (на умовах збереження повної конфіденційності), що значно розширить можливості доступу до інформації та захисту власних інтересів для заінтересованих сторін спеціального (захисного) розслідування/перегляду;
 - запровадження проведення консультацій в рамках процедури розслідування/перегляду на запит заінтересованої сторони, що значно розширить можливості доступу до інформації та захисту інтересів для заінтересованих сторін спеціального (захисного) розслідування/перегляду.

Запропоновані зміни дозволять розширити можливості національних виробників у захисті їх інтересів від зростаючого імпорту; чітко визначити права та обов'язки органів, уповноважених на проведення спеціального (захисного) розслідування/перегляду та прийняття рішень за його результатами; зменшати загрозу судових оскаржень рішень за результатами розслідувань/переглядів тощо.

Проектом Закону пропонується запровадження механізму гарантування сплати попередніх спеціальних (захисних) мит та їх повернення. Відсутність такого механізму на сьогодні обмежує права національних виробників на захист їх інтересів від зростаючого імпорту.

Крім того, проектом Закону уточнюються та встановлюються визначення ряду понять, наприклад, таких як “заінтересована сторона”, “пов'язані особи” тощо.

Впровадження проекту Закону дасть можливість приведення чинного законодавства у відповідність до основних вимог Регламенту Європейського Парламенту та Ради (ЄС) 2015/478 від 11.03.2015 про загальні правила імпорту (кодифікація); Регламенту (ЄС) 2015/477 Європейського Парламенту та Ради від 11.03.2015 про заходи, які Союз може вжити щодо комбінованого ефекту антидемпінгових або антисубсидійних заходів із захисними заходами (кодифікація), положень Угоди про захисні заходи та з урахуванням тлумачення положень зазначеної угоди Органом з питань вирішення спорів СОТ, а також затвердити нормативно-правовий акт, який враховує сучасну міжнародну практику у сфері торговельного захисту.

Для впровадження цього проекту Закону забезпечено інформування громадськості шляхом його розміщення на офіційному сайті Мінекономіки.

Прийняття проекту Закону не приведе до неочікуваних результатів і не потребує додаткових витрат з Державного бюджету.

Можлива шкода у разі очікуваних наслідків дії акта не прогнозується.

Впливу зовнішніх факторів на дію регуляторного акта не очікується.

Оцінка можливості впровадження та виконання вимог акта – висока.

Очікувані наслідки дії регуляторного акта не передбачають нанесення шкоди суб'єктам господарювання.

Моніторинг ефективності застосування механізмів передбачених положеннями акту здійснюватиметься Мінекономіки у межах компетенції в установленому законом порядку.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Здійснення витрат на виконання вимог регуляторного акта для органів виконавчої влади чи місцевого самоврядування не передбачається.

Тест для малого бізнесу не проводився, оскільки як загальну кількість суб'єктів господарювання, так і питому вагу суб'єктів малого підприємництва, не можна спрогнозувати. У зв'язку із зазначеним участь суб'єктів господарювання у спеціальному (захисному) розслідуванні/перегляді залежить від виду товару, щодо якого проводиться розслідування/перегляд, та їх заінтересованості у даному питанні.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії нормативно-правового акта не обмежений у часі.

Зміна строку дії акта можлива у випадку зміни у законодавстві України, яке регулює визначене питання.

Термін набрання чинності регуляторним актом – відповідно до законодавства – через три місяці з дня його офіційного опублікування.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Показниками результативності регуляторного акту є:

розмір надходжень до Державного та місцевих бюджетів, пов'язаних з дією акта, забезпечується шляхом сплати спеціального (захисного) мита відповідного розміру за результатами розслідування/перегляду;

кількість суб'єктів господарювання, на яких поширюється дія акта, – усі, які пов'язані із виробництвом та імпортом товару, щодо якого встановлено попередній та/чи остаточний захисний захід.

Рівень поінформованості суб'єктів господарювання щодо регуляторного акта – повний. Проект Закону розміщено для громадського обговорення на офіційному сайті Мінекономіки.

Показники результативності регуляторного акта будуть визначатися на підставі наявної у Мінекономіки інформації від Державної митної служби України щодо обсягу коштів, сплачених до Державного бюджету у вигляді спеціального (захисного) мита.

ІХ. Визначення заходів, з допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Відстеження результативності регуляторного акту здійснюватиметься шляхом базового, повторного та періодичних відстежень показників результативності цього акта, визначених під час проведення аналізу впливу регуляторного акта.

Базове відстеження результативності регуляторного акта здійснюється до дня набрання ним чинності шляхом опрацювання наданих зауважень та пропозицій за наслідками оприлюднення проекту акта.

Повторне відстеження цього регуляторного акту проводитиметься відповідно до вимог Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” через рік з дня набрання чинності регуляторним актом.

У разі виявлення проблемних питань за результатами аналізу показників дії цього акту, їх врегулювання здійснюватиметься шляхом внесення відповідних змін.

Періодичні відстеження результативності здійснюватимуться раз на кожні три роки починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Метод проведення відстеження результативності – статистичний.

Вид даних, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності – статистичні.

Моніторинг результатів впровадження акта здійснюватиметься шляхом збору та аналізу:

статистичної інформації отриманої від Державної митної служби України (митна статистика) для встановлення розмірів спеціального (захисного) мита, які надходять до Державного бюджету;

статистична інформація щодо кількості підприємств галузі національного виробництва, які пов’язані із виробництвом товару, щодо якого встановлено попереднє чи остаточне спеціальне (захисне) мито.

**Перший віце-прем’єр-міністр України –
Міністр економіки України**

Юлія СВИРИДЕНКО

_____ 2023 р.

Д. ШМИГАЛЬ

“ ”

2023 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про захист від демпінгового імпорту

Цей Закон розроблено відповідно до Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року та Угоди про застосування статті VI Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року з метою визначення механізму захисту галузі вітчизняного виробництва від демпінгового імпорту товару в Україну з інших країн, митних союзів чи економічних угруповань.

Цей Закон не виключає застосування будь-яких спеціальних правил, що встановлюються міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

- 1) антидемпінгові заходи — попередні або остаточні заходи, що застосовуються відповідно до цього Закону під час або за результатами антидемпінгового розслідування;
- 2) антидемпінгове мито — особливий вид мита, що справляється з товару, який імпортується в Україну, з метою усунення демпінгу;
- 3) галузь вітчизняного виробництва — сукупність вітчизняних виробників подібних товарів, сукупний обсяг виробництва яких становить основну частину загального обсягу виробництва таких товарів в Україні, що визначається відповідно до статті 21 цього Закону;
- 4) вітчизняний виробник — це фізична чи юридична особа, яка здійснює на території України виробництво товарів повністю або відповідно до критеріїв достатньої переробки товару, визначених Митним кодексом України, піддає товар переробці, достатній для визначення українського походження цього товару;
- 5) демпінг — ввезення на митну територію країни імпорту товару за цінами, нижчими від порівнянної ціни на подібний товар у країні експорту, що заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва подібного товару;

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Мінекономіки

Підписувач **Свириденко Юлія Анатоліївна**
Сертифікат **58E2D9E7F900307B040000007EB82C004B709B00**
Дійсний з **12.11.2021 0:00:00** по **11.11.2023 23:59:59**

44-01/16125-03 від 12.04.2023 17:33

б) демпінгова маржа — різниця між експортною ціною та нормальною вартістю, що визначається відповідно до статті 16 цього Закону;

7) демпінгова маржа *de minimis* — демпінгова маржа, що становить менш як 2 відсотки від експортної ціни товару на кордоні України;

8) експорт — вивезення з митної території країни за кордон товару без зобов'язання його зворотного повернення;

9) експортер — суб'єкт господарювання або інший учасник відносин у сфері господарювання, що вивозить з митної території країни експорту товар;

10) заінтересована сторона — фізична або юридична особа, якою можуть бути:

будь-який експортер, іноземний виробник чи імпортер товару, що є об'єктом антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів;

об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками, експортерами чи імпортерами товару, що є об'єктом антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів;

компетентні органи країни експорту;

будь-який виробник подібного товару в Україні;

споживачі (користувачі) в Україні, які використовують товар, що є об'єктом антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів, або подібного товару, виробленого в Україні;

галузеві організації споживачів в Україні, якщо товар, що є об'єктом антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів, широко реалізується в роздріб;

об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками подібного товару в Україні;

інші особи або групи осіб, інтересів яких за рішенням Уповноваженого органу може стосуватися порушення та проведення антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів;

11) заявник — фізична чи юридична особа, яка подала заяву відповідно до положень цього Закону;

12) звичайні торговельні операції — умови та ділова практика, які протягом прийнятного строку, що передує даті експорту товару, що є об'єктом антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів, були звичайними та без державного втручання у торгівлю подібним товаром, які мають схожі умови виробництва, продажу або збуту;

13) імпорт — ввезення на митну територію країни імпорту товару, призначеного для споживання у цій країні імпорту;

14) імпортер — суб'єкт господарювання або інший учасник відносин у сфері господарювання, що декларує надходження на митну територію країни імпорту товару;

15) істотне спотворення конкуренції — ситуація, за якої ціни або витрати, у тому числі витрати на сировину та енергетичні ресурси,

визначаються не вільними ринковими умовами, а внаслідок державного втручання;

16) країна експорту — країна походження товару, що імпортується в Україну. Країною експорту може вважатися також країна-посередник (митний союз або економічне угруповання), за винятком випадків, коли зазначений товар перевозиться транзитом через цю країну, в ній не виробляється або в цій країні немає порівняної ціни для цього товару;

17) національний інтерес - комплекс інтересів, які оцінюються, включаючи інтереси галузі вітчизняного виробництва та споживачів (користувачів), вплив імпорту, що є об'єктом антидемпінгового розслідування, на зайнятість населення, інвестиції галузі вітчизняного виробництва та споживачів (користувачів), а також на міжнародні економічні інтереси країни імпорту;

18) незначний обсяг демпінгового імпорту — обсяг демпінгового імпорту, що визначається відповідно до таких правил:

а) обсяг демпінгового імпорту з країни вважається незначним, якщо він становить менше ніж 3 відсотки обсягу імпорту подібного товару в Україну, за умови, що обсяг імпорту з країн, частка кожної з яких становить менше ніж 3 відсотки імпорту подібного товару в Україну, разом не перевищує 7 відсотків імпорту в Україну подібного товару;

б) за умови дотримання вимог положень підпункту “а” цього пункту, обсяг демпінгового імпорту з країни в обсязі, меншому ніж 1 відсоток від сукупного споживання товару, що є об'єктом антидемпінгового розслідування, в Україні може вважатися незначним;

19) період антидемпінгового розслідування або період перегляду антидемпінгових заходів має одне з таких значень:

а) для цілей установлення факту демпінгу — період, протягом якого збирається інформація для розрахунку демпінгової маржі;

б) для цілей установлення факту наявності шкоди — період, протягом якого встановлюється істотна шкода галузі вітчизняного виробництва;

20) пов'язані особи — за винятком умов, визначених частиною другою статті 22 цього Закону, це фізичні або юридичні особи, якщо:

а) один з них є співробітником або керівником підприємства, створеного за участю іншого;

б) особи, які є діловими партнерами, тобто пов'язані договірними відносинами, діють з метою отримання прибутку та спільно несуть витрати і збитки, пов'язані зі здійсненням спільної діяльності;

в) вони є роботодавцем і найманим працівником;

г) будь-яка особа, що безпосередньо чи опосередковано володіє, контролює або є номінальним власником пакету в 5 або більше відсотків голосуючих акцій в обігу обох підприємств;

д) одна з осіб безпосередньо чи опосередковано контролює іншу;

е) обидві особи безпосередньо чи опосередковано контролюються третьою особою;

є) особи разом безпосередньо чи опосередковано контролюють третю особу;

ж) особи, які перебувають у шлюбі, родинних відносинах, є усиновителем та усиновленим, піклувальником чи підопічним;

21) подібний товар — товар, який є ідентичним товару, що є об'єктом антидемпінгового розслідування чи перегляду антидемпінгових заходів або може стати об'єктом такого розслідування чи перегляду антидемпінгових заходів, або в разі відсутності такого товару — інший товар, який має характеристики, подібні до характеристик товару, що є об'єктом антидемпінгового розслідування чи перегляду антидемпінгових заходів або може стати об'єктом такого розслідування чи перегляду антидемпінгових заходів;

22) товар, що є об'єктом антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів — товар, що імпортується та призначений для споживання та/або використання в Україні, опис якого міститься в офіційному повідомленні про порушення антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів;

23) Уповноважений орган — центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного розвитку;

24) шкода — істотна шкода, заподіяна галузі вітчизняного виробництва, або загроза її заподіяння, або істотне перешкоджання створенню чи розширенню такої галузі.

Стаття 2. Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі

1. Міжвідомчу комісію з міжнародної торгівлі (далі — Комісія) очолює голова, яким за посадою є керівник Уповноваженого органу.

Членами Комісії є голова Комісії, перший заступник та заступник голови, посадові особи державних органів влади України.

2. Персональний склад Комісії затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням керівника Уповноваженого органу.

3. Положення про Комісію затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. Основною формою роботи Комісії є засідання.

Засідання Комісії можуть проводитися в усній формі, в режимі відеоконференції, за письмовою процедурою.

Порядок проведення засідань Комісії визначається Кабінетом Міністрів України.

5. Засідання скликаються головою Комісії, а у разі його відсутності — першим заступником або заступником голови Комісії. Разом з інформуванням членів Комісії про засідання їм надсилається вся необхідна інформація стосовно питань, які виносяться на розгляд під час відповідного засідання Комісії.

У разі необхідності на засідання Комісії можуть запрошуватися експерти державних та недержавних установ, а також іноземні експерти.

6. Засідання Комісії є правомочним, якщо на ньому присутні не менше половини членів Комісії. Рішення приймаються більшістю голосів членів

Комісії від присутніх на засіданні. У разі рівного розподілу голосів, голос голови Комісії є вирішальним. В обговоренні відповідного рішення та у голосуванні за його прийняття відповідного рішення можуть брати участь тільки члени Комісії.

7. Комісія здійснює повноваження, передбачені Законом України “Про зовнішньоекономічну діяльність”, цим Законом та іншими нормативно-правовими актами України.

8. Комісія в межах компетенції та в установленому порядку приймає рішення, організовує та надає роз’яснення з питань виконання прийнятих рішень.

9. Рішення та роз’яснення з питань виконання таких рішень Комісії є обов’язковими.

Стаття 3. Орган, що проводить антидемпінгові розслідування та перегляди антидемпінгових заходів

1. Антидемпінгові розслідування та перегляди антидемпінгових заходів проводить Уповноважений орган.

Уповноважений орган здійснює моніторинг дії антидемпінгових заходів в порядку, передбаченому статтею 67 цього Закону.

2. Органи державної влади України зобов’язані на запит Уповноваженого органу надавати наявну в їх розпорядженні інформацію, необхідну для проведення антидемпінгових розслідувань, переглядів та моніторингу антидемпінгових заходів, а також всебічно сприяти реалізації Уповноваженим органом завдань, покладених на нього цим Законом.

3. Уповноважений орган надає узагальнені відповіді рекомендаційного характеру щодо застосування цього Закону та рішень Комісії.

Стаття 4. Мова провадження антидемпінгових розслідувань та переглядів антидемпінгових заходів

1. Антидемпінгові розслідування та перегляди антидемпінгових заходів здійснюються державною мовою України.

2. Докази та будь-яка інша інформація, подані Уповноваженому органу або Комісії в письмовій формі відповідно до цього Закону, ураховуються за умови їх викладення державною мовою України.

Стаття 5. Обчислення строків

1. Строки вчинення дій на підставі цього Закону установлюються цим Законом або визначаються Комісією чи Уповноваженим органом. Право на вчинення дій втрачається після закінчення відповідних строків.

2. Строки, установлені цим Законом або визначені Комісією чи Уповноваженим органом, обчислюються роками, місяцями і днями.

3. Строк, обчислюваний роками, закінчується у відповідні місяць і число останнього року цього строку.

4. Строк, обчислюваний місяцями, закінчується відповідного числа останнього місяця цього строку. Якщо кінець строку, обчислюваного місяцями, припадає на місяць, який не має відповідного числа, цей строк закінчується в останній день цього місяця.

5. Якщо строк визначається днями, його обчислюють з дня, наступного після того дня, з якого починається цей строк.

6. Строк, визначений посиленням на подію, яка повинна неминуче настати, обчислюється з наступного дня після настання події або в інший установлений строк після настання відповідної події.

7. Якщо кінець строку припадає на вихідний, святковий або інший неробочий день, останнім днем цього строку вважається перший після нього робочий день.

8. Останній день строку закінчується в момент закінчення робочого часу цього дня в Уповноваженому органі.

Стаття 6. Реєстрація документів

1. До матеріалів справи долучаються та беруться до уваги лише ті документи, що надійшли до Уповноваженого органу у строк, визначений цим Законом, Комісією або Уповноваженим органом, засобами поштового та/або електронного зв'язку та зареєстровані Уповноваженим органом у встановленому порядку.

2. Строк не вважається пропущеним у разі, якщо до його закінчення документи були отримані Уповноваженим органом та зареєстровані в установленому порядку.

Стаття 7. Продовження та поновлення строків

1. Запит на продовження строку, якщо дозволено цим Законом, розглядається лише в разі, якщо його подано до Уповноваженого органу до закінчення попередньо встановленого строку.

2. Уповноважений орган може продовжити строк, якщо це не перешкоджає проведенню антидемпінгового розслідування або перегляду. Продовження строку здійснюється за умови подання заінтересованою стороною обґрунтувань такої необхідності та за наявності достатніх підстав. Першим днем продовження строку є наступний день після закінчення попередньо встановленого строку.

3. Уповноважений орган може прийняти рішення про поновлення строків за наявності достатніх для цього підстав.

Стаття 8. Період антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів

1. Період антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів для цілей установлення факту демпінгу, як правило, повинен становити дванадцять місяців, але в будь-якому випадку бути не меншим, ніж шість місяців.

2. Період антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів для цілей установлення факту наявності шкоди, як правило, повинен становити не менше трьох років, за винятком, якщо сторона, яка подає дані, здійснювала діяльність протягом меншого періоду.

Період, протягом якого встановлюється, чи зазнала галузь вітчизняного виробництва шкоди, повинен охоплювати період, протягом якого збираються дані для цілей установлення факту демпінгу.

3. Період антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів встановлюється Уповноваженим органом та закінчується якомога ближче до дати порушення такого розслідування або перегляду.

4. При визначенні конкретного періоду збору даних для кожного окремого антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів Уповноваженим органом можуть враховуватись практика підприємств, у яких будуть запитуватися дані щодо фінансової звітності, та її вплив на наявність даних бухгалтерського обліку, властивості товару, що є об'єктом антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів, такі як сезонність і циклічність, а також чинники існування спеціального замовлення або індивідуальних продажів.

Розділ II

ВИЗНАЧЕННЯ ДЕМПІНГУ ТА РОЗРАХУНОК ДЕМПІНГОВОЇ МАРЖІ

Стаття 9. Демпінг

1. Товар вважається демпінговим, якщо експортна ціна товару, що експортується з країни експорту (окремої митної території або економічного угруповання) в Україну, менша від порівнянної ціни, яка встановлюється під час звичайних торговельних операцій на подібний товар, призначений для споживання в цій країні експорту.

2. У випадку, коли товари не імпортуються в Україну безпосередньо з країни походження, а експортуються до України з країни-посередника, ціна, за якою такий товар продається з країни експорту в Україну, як правило, зіставляється із порівнянною ціною в країні експорту. Однак може здійснюватися порівняння із ціною в країні походження, зокрема, якщо товар просто перевозиться транзитом через країну експорту, або такий товар не виробляється в країні експорту, або для нього немає порівнянної ціни в країні експорту.

Стаття 10. Нормальна вартість

1. Нормальна вартість товару, як правило, визначається на підставі сплаченої ціни подібного товару або такої ціни, що підлягає сплаті незалежними покупцями у країні експорту під час звичайних торговельних операцій.

2. Особливою ситуацією на внутрішньому ринку країни експорту вважаються обставини, за яких внутрішні ціни та витрати виробництва не забезпечують достатніх підстав для визначення нормальної вартості, зокрема, коли ціни є невідповідно низькими або існує значний обсяг бартерної торгівлі чи некомерційні домовленості, або ціни чи витрати виробництва визначаються не вільними умовами на ринку, а внаслідок державного втручання.

3. Під час встановлення чи існує державне втручання на внутрішньому ринку країни експорту Уповноважений орган має визначати чи таке державне втручання призвело до істотного спотворення конкуренції.

4. Під час оцінки наявності істотного спотворення конкуренції необхідно враховувати потенційний вплив, окремо чи у поєднанні з іншими, наступних факторів:

а) на внутрішньому ринку країни експорту значною мірою здійснюють діяльність підприємства, які перебувають у власності, під контролем або у політичній залежності від органів державної влади;

б) розмір частки держави у статутному капіталі підприємства, дозволяє державі впливати на ціни або витрати;

в) політика або заходи держави створюють переваги для виробників та/або експортерів або іншим чином впливають на вільні ринкові умови;

г) відсутність, застосування у дискримінаційний спосіб або неналежне застосування законодавства у сфері банкрутства, господарської діяльності чи власності;

д) спотворені дані щодо заробітної плати;

ж) доступ до фінансів забезпечується установами, які реалізують цілі державної політики або здійснюють діяльність в іншій залежній від держави спосіб.

5. Заінтересованим сторонам має бути надана можливість спростувати, доповнити, прокоментувати або послатися на докази, що свідчать про ймовірне істотне спотворення конкуренції у певній країні або у певному секторі економіки цієї країни, та на джерела, яке Уповноважений орган використовує для визначення нормальної вартості.

6. Будь-яка інформація та докази, що свідчать про ймовірне істотне спотворення конкуренції, можуть бути взяті до уваги лише тоді, коли вони будуть вчасно перевірені в рамках антидемпінгового розслідування відповідно до статей 30 та 31 цього Закону.

7. Під час оцінки наявності істотного спотворення конкуренції Уповноважений орган у кожному випадку враховує відповідну інформацію та докази, що містяться у матеріалах справи.

8. Якщо під час звичайних торговельних операцій продаж подібного товару на внутрішньому ринку країни експорту не відбувався або у зв'язку з особливою ситуацією чи низькими обсягами продажу на внутрішньому ринку країни експорту, такі продажі не можуть бути використані для відповідного порівняння, нормальна вартість подібного товару розраховується:

1) на основі витрат виробництва в країні походження, збільшених на обґрунтовану суму торговельних, загальних та адміністративних витрат і прибутків; або

2) на основі експортних цін, що практикуються під час звичайних торговельних операцій у відповідній третій країні, у разі, якщо зазначені ціни є показовими.

Обсяг продажу на внутрішньому ринку країни експорту вважається низьким, якщо продажі подібного товару, призначеного для споживання на внутрішньому ринку країни експорту, як правило, становлять менше 5 відсотків обсягу продажів товару, що є об'єктом антидемпінгового

розслідування, в Україні. Менше значення цього показника може бути визнано достатнім за умови, що наявні докази того, що продажі на внутрішньому ринку країни експорту на такому рівні є достатньо великими, щоб здійснити відповідне порівняння.

Для цілей пункту 1 та 2 цієї частини, якщо ситуація на внутрішньому ринку країни експорту склалася таким чином, що витрати на матеріали та виготовлення або іншу обробку будь-якого типу товару не точно відображають витрати на виробництво в ході звичайних торговельних операцій, Уповноважений орган може використовувати іншу методику розрахунку.

9. Якщо при застосуванні цього чи будь-якого іншого положення цього Закону встановлено, що використання внутрішніх цін і витрат у країні експорту є недоцільним через наявність на ринку цієї країни істотного спотворення конкуренції, нормальна вартість товару визначається виключно на основі витрат, пов'язаних з виробництвом або продажем товару, що відображають справедливі або порівнянні ціни з урахуванням таких правил:

1) до джерел інформації, які можуть використовуватись Уповноваженим органом, належать:

а) витрати, пов'язані з виробництвом і продажем товару, у відповідній репрезентативній країні з аналогічним рівнем економічного розвитку, що існує у країні експорту, за умови, що відповідні дані є легкодоступними; якщо існує більше, ніж одна така країна, перевагу слід надавати, де доцільно, країнам з відповідним рівнем соціального забезпечення та природоохоронних заходів;

б) за доцільності, справедливі міжнародні ціни, витрати або порівнянні ціни, або

в) внутрішні витрати, в тій мірі, в якій на основі точних і відповідних доказів, у тому числі на основі інформації, отриманої від заінтересованих сторін, визначено, що вони є справедливими.

Без шкоди для статті 48 цього Закону така оцінка проводиться для кожного виробника та/або експортера окремо.

2) нормальна вартість повинна включати справедливі та обґрунтовані суми торговельних, загальних та адміністративних витрат і прибутків.

10. У випадку імпорту з країн, які на дату порушення антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів не є членами Світової організації торгівлі (далі – СОТ), нормальна вартість може бути визначена на основі ціни або визначеної вартості у відповідній репрезентативній країні або на основі порівняння ціни у такій країні з іншими країнами, включаючи Україну. У випадку, коли визначення нормальної вартості у такий спосіб неможливо, визначення нормальної вартості здійснюється на будь-якій іншій розумній основі, включаючи фактично сплачену або потенційну ціну на подібну продукцію в Україні, належним чином скориговану, якщо необхідно, для врахування обґрунтованого маржинального прибутку.

Відповідна репрезентативна країна повинна бути обрана в обґрунтований спосіб, з належним урахуванням будь-якої достовірної

інформації, наданої під час її обрання, зокрема, у співпраці хоча б з одним експортером та/або виробником у цій країні. Якщо існує більш ніж одна така країна, перевагу слід надавати країнам з відповідним рівнем соціального забезпечення та природоохоронних заходів. У разі можливості слід застосовувати відповідну репрезентативну країну, по якій здійснюється аналогічне антидемпінгове розслідування.

Заінтересовані сторони антидемпінгового розслідування країни, яка береться до уваги, повинні бути проінформовані про це негайно після порушення такого розслідування і їм має бути надано 10 днів для висловлення коментарів.

11. Якщо міжнародний договір, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, дозволяє органам державної влади України визначати нормальну вартість у спосіб, відмінний від того, що встановлений у цій статті, Уповноважений орган може визначати нормальну вартість відповідно до такого міжнародного договору.

Стаття 11. Звичайний хід торговельних операцій

1. Продаж подібного товару на внутрішньому ринку країни експорту або продаж у третю країну за цінами, нижчими ніж собівартість виробництва одиниці товару (з урахуванням постійних та змінних витрат), збільшеними на адміністративні, торговельні та загальні витрати, може вважатися таким, що здійснювався не під час звичайних торговельних операцій унаслідок його ціни, та може не враховуватися при визначенні нормальної вартості в разі, якщо буде встановлено, що такий продаж здійснюється:

- 1) протягом тривалого періоду часу, що, як правило, становить один рік, але не менше ніж шість місяців;
- 2) у значному обсязі;
- 3) за цінами, які не дають змоги покрити всі витрати протягом обґрунтованого строку.

У разі якщо ціни товару є нижчими, ніж собівартість виробництва одиниці товару на момент продажу, але перевищують середньозважені величини витрат за період антидемпінгового розслідування, вважається, що такі ціни дають змогу покрити витрати протягом обґрунтованого строку.

Продаж за цінами нижчими, ніж собівартість, вважається таким, що здійснюється у значному обсязі, якщо встановлено, що:

- 1) середньозважена ціна продажу за операціями, що розглядаються для визначення нормальної вартості, є нижчою, ніж середньозважена величина витрат на одиницю товару; або
- 2) обсяг продажу за цінами нижчими, ніж собівартість, становить не менше ніж 20 відсотків обсягів продажу за операціями, що розглядаються для цілей визначення нормальної вартості.

2. Операції між пов'язаними особами або між сторонами, які уклали компенсаційну угоду, можуть не вважатися такими, що здійснені під час звичайних торговельних операцій, та, відповідно, можуть не братися до уваги при визначенні нормальної вартості, за винятком випадків, коли доведено, що ціни таких операцій можна порівняти з операціями, проведеними між

непов'язаними особами. Існування зв'язку між сторонами визначається відповідно до пункту 20 статті 1 цього Закону.

3. Операції можуть не вважатися такими, що здійснені під час звичайних торговельних операцій, та відповідно можуть не братися до уваги під час розрахунку нормальної вартості, якщо вони характеризуються такими ознаками:

1) є винятковими для ринку, що є об'єктом антидемпінгового розслідування;

2) товар продається за цінами, що значно відрізняються від цін, які практикуються на ринку, з незвичайно великими прибутками, за незвичайних умов продажу та/або продажу стороні, яка є партнером або уклала компенсаційну угоду, за цінами, критерії визначення яких відрізняються від механізмів функціонування ринкової економіки;

3) є продажами зразків, продажами працівникам або благодійними внесками;

4) є продажами іншим підприємствам у рамках виробничих угод (толінгові операції) або обміну продукцією (свопи);

5) є використанням для виробництва товару продукції, виробленої цим самим виробником;

б) інші операції аналогічного характеру.

Стаття 12. Розрахунок витрат

1. Витрати розраховуються, як правило, на підставі бухгалтерської звітності заінтересованої сторони за умови, що ця звітність складається відповідно до загальноприйнятих принципів бухгалтерського обліку у країні, у якій запитується інформація, та повністю відображає витрати, пов'язані з виробництвом і продажем товару, що є об'єктом антидемпінгового розслідування.

Якщо в бухгалтерській звітності витрати, пов'язані з виробництвом і продажем товару, належним чином не відображені, вони повинні бути скориговані або встановлені на підставі витрат інших виробників та/або експортерів у тій самій країні, або в разі, якщо така інформація є недоступною або не може бути використана за інших причин, – на основі обґрунтованої інформації.

2. Під час розрахунку витрат відповідно до частини першої цієї статті Уповноважений орган повинен врахувати всі наявні докази, що стосуються фактичного розподілу витрат, у тому числі докази, які подаються експортером та/або іноземним виробником у ході антидемпінгового розслідування, за умови, що такий розподіл традиційно використовується експортером та/або виробником, зокрема, відносно встановлення відповідних періодів амортизації і знецінення, та коригувань на капітальні витрати та інші витрати на розвиток виробництва. Якщо цього не було відображено в розподілі, витрати повинні бути відповідно скориговані на суму тих непоновлюваних статей витрат, які сприятливо впливають на майбутнє та/або поточне виробництво, або на витрати, пов'язані з початком нової діяльності протягом періоду антидемпінгового розслідування.

Коригування витрат, пов'язаних з початком нової діяльності протягом періоду антидемпінгового розслідування, повинно відображати:

- 1) витрати на кінець початкового періоду виробничої діяльності; або
- 2) якщо такий період виходить за рамки періоду антидемпінгового розслідування, останні витрати, які обґрунтовано можуть бути взяті до уваги Уповноваженим органом у ході такого розслідування.

3. Суми адміністративних, торговельних і загальних витрат та суми прибутків визначаються на підставі фактичних даних, що стосуються виробництва та продажу подібного товару експортером та/або іноземним виробником, щодо яких проводиться антидемпінгове розслідування, під час звичайних торговельних операцій.

У разі неможливості визначення сум адміністративних, торговельних і загальних витрат та сум прибутків зазначеним методом, такі суми розраховуються на основі:

- 1) фактичних сум, сплачених чи одержаних експортером та/або іноземним виробником, щодо якого проводиться антидемпінгове розслідування, стосовно виробництва та продажу тієї самої категорії товару на внутрішньому ринку країни походження; або

- 2) середньозваженої величини фактичних сум, сплачених або одержаних іншими експортерами та/або іноземними виробниками, щодо яких проводиться антидемпінгове розслідування, стосовно виробництва та продажу подібного товару на внутрішньому ринку країни походження; або

- 3) будь-якого іншого прийняттого методу за умов, що сума прибутку, яка таким чином встановлюється, не перевищує прибутку, який зазвичай отримують інші експортери та/або іноземні виробники в разі продажу товару тієї самої категорії на внутрішньому ринку країни походження.

Стаття 13. Експортна ціна

1. Експортною ціною товару вважається ціна, яка фактично сплачується або підлягає сплаті при продажу на експорт з країни експорту в Україну.

2. У випадках, якщо експортну ціну не встановлено або вважається, що вона є необґрунтованою внаслідок наявності договірних відносин або компенсаційної угоди між експортером та українським імпортером або третьою особою, експортна ціна може конструюватися:

- 1) на основі ціни, за якою імпортований товар вперше перепродається незалежному покупцю в Україні; або

- 2) на іншій обґрунтованій основі, якщо товар не перепродається незалежному покупцю або не перепродається в тому стані, у якому він був імпортований.

3. У випадках, зазначених у частині другій цієї статті, з метою встановлення обґрунтованої експортної ціни товару, який є об'єктом антидемпінгового розслідування, на митній території країни імпорту здійснюється коригування всіх витрат, включаючи податки і збори (обов'язкові платежі), що сплачуються у разі імпорту і перепродажу, а також одержаних прибутків.

4. У витрати, що коригуються, включаються витрати, здійснені, як правило, імпортером, але оплачені у межах країни імпорту або за її межами будь-якою стороною, яка може бути партнером чи стороною, що уклала компенсаційну угоду з імпортером, експортером або третьою стороною. Коригування здійснюється, зокрема, щодо:

1) витрат на транспортування, страхування, навантаження (розвантаження), а також додаткових витрат;

2) мита, особливих видів мита, інших податків і зборів (обов'язкових платежів), що справляються у зв'язку з імпортом або продажем товару;

3) обґрунтованих величин торговельних, адміністративних та інших загальних витрат, а також прибутку.

Стаття 14. Загальні засади порівняння нормальної вартості та експортної ціни

1. Для цілей розрахунку демпінгової маржі здійснюється порівняння нормальної вартості та експортної ціни.

Порівняння здійснюється на одному рівні торгівлі та базисних умов поставки (як правило, франко-завод) та щодо продажів, здійснених у період, якомога ближчий до того, що розглядається, а також з належним урахуванням інших відмінностей, які впливають на порівнянність цін.

Уповноважений орган здійснює заходи для отримання інформації, необхідної для забезпечення порівняння, не накладаючи невідправданого тягара подання доказів на заінтересовані сторони.

Якщо нормальна вартість та експортна ціна не приведені до одного рівня для цілей порівняння, здійснюється належне коригування для кожного окремого випадку, по його суті, з урахуванням величин різниць, про які доведено, що вони впливають на ціни та порівнянність цін.

Заінтересована сторона, яка вимагає здійснення коригування, повинна довести, що її вимога є обґрунтованою, та запропонувати методику здійснення такого коригування.

Під час здійснення коригування не допускається дублювання врахування знижок, пільг, обсягів та рівня торгівлі.

2. Як правило, сума коригувань розраховується на основі фактичних даних, що стосуються періоду встановлення факту демпінгу.

Стаття 15. Фактори коригування

Коригування може бути здійснено відповідно до таких факторів:

1) фізичні характеристики.

Коригування здійснюється щодо відмінностей фізичних характеристик товару, що експортується в Україну, та подібного товару, що продається на внутрішньому ринку країни експорту. Сума коригування має відповідати прийнятним величинам різниць у ринковій вартості;

2) імпортні збори і непрямі податки.

Коригування здійснюється щодо нормальної вартості на суми, що відповідають імпортним зборам або непрямим податкам, якими обкладається подібний товар та сировина, матеріали і комплектуючі, що є його

складовими, якщо цей товар призначається для споживання в країні експорту та не підлягає збору і поверненню в разі експорту його в Україну;

3) знижки, пільги.

Коригування здійснюється на різницю в знижках та пільгах, включаючи ті, що надаються залежно від обсягів продажу, якщо ці знижки належним чином обчислюються і безпосередньо пов'язані з продажами товару, що є об'єктом антидемпінгового розслідування. Коригування може не здійснюватись щодо тих знижок та пільг, які не застосовуються на основі об'єктивних критеріїв або залежать від напрямку продажу. Коригування на суму відстрочених знижок та пільг також може здійснюватися, якщо вимога коригування ґрунтується на фактичних даних за попередні періоди, включно з дотриманням умов, необхідних для отримання знижок та пільг;

4) рівень торгівлі.

(а) Коригування на різницю в рівнях торгівлі, у тому числі будь-яких різниць, що можуть виникнути в обсягах продажів оригінального виробника обладнання, здійснюється стосовно мережі збуту на обох ринках, на яких експортна ціна, включаючи конструйовану експортну ціну, знаходиться на іншому рівні торгівлі, ніж нормальна вартість, і така різниця вплинула на порівнянність цін, що доводиться наявністю постійних і чітких відмінностей у функціях та цінах продавця на різних рівнях торгівлі на внутрішньому ринку країни експорту. Сума коригування повинна ґрунтуватися на ринковій вартості різниці.

(б) За наявності умов, не передбачених підпунктом "а", спеціальне коригування може бути здійснено в разі, якщо існуюча різниця в рівні торгівлі не може бути кількісно визначена через відсутність відповідних рівнів на внутрішньому ринку країни експорту або якщо певні ознаки відносяться до інших рівнів торгівлі, відмінних від тих, що мають бути використані для порівняння;

5) витрати на транспортування, страхування, обробку, навантаження (розвантаження) та інші додаткові витрати.

Коригування здійснюється на різницю у витратах на транспортування, що безпосередньо стосуються товару, який є об'єктом антидемпінгового розслідування, або подібного товару від складських приміщень експортера до незалежного покупця в разі, якщо ці витрати включено до відповідних цін. До цих витрат відносяться витрати на транспортування, страхування, обробку, навантаження (розвантаження) та інші додаткові витрати;

б) пакування.

Коригування здійснюється на різницю у витратах, безпосередньо пов'язаних із пакуванням товару, який є об'єктом антидемпінгового розслідування, або подібного товару. Коригування повинно включати як відмінності у витратах на матеріали для пакування, так і у рівні понесених трудових витрат при пакуванні, в тому числі, що використовуються при пакуванні контейнерів для морських перевезень;

7) кредит.

Коригування здійснюється на різницю вартості кредиту, наданого для продажів товару, що є об'єктом антидемпінгового розслідування, у разі, якщо цей фактор буде використаний при визначенні ціни;

8) витрати після продажу.

Коригування здійснюється на різницю в прямих витратах, безпосередньо пов'язаних із наданням порук, гарантій, технічної допомоги та послуг, як передбачено законодавством країни експорту та/або походження та/або угодою купівлі-продажу;

9) комісійні винагороди.

Коригування здійснюється на різницю комісійних винагород, сплачених у процесі продажу товару, який є об'єктом антидемпінгового розслідування. Комісійні винагороди слід розуміти як такі, що включають цінову надбавку, отриману продавцем товару, що є об'єктом антидемпінгового розслідування, або подібного товару, якщо функції такого продавця є подібними до функцій агента, що працює на комісійній основі;

10) перерахунок валют.

Якщо для порівняння цін необхідно провести перерахунок валют, такий перерахунок здійснюється з використанням валютного курсу на дату продажу товару, за винятком випадків, коли продаж іноземної валюти на форвардних ринках безпосередньо пов'язаний з відповідним продажем на експорт. У такому випадку використовується ставка обміну при форвардному продажу.

Як правило, датою продажу вважається дата, що зазначається в рахунку. Проте може вважатися і дата укладення контракту, замовлення або підтвердження замовлення, якщо вона є більш прийнятною для встановлення істотних умов продажу.

Експортерам надається шістьдесят днів для відображення тривалого коливання валютних курсів у період антидемпінгового розслідування;

11) інші фактори.

Коригування може бути здійснено щодо різниці в інших факторах, які не передбачені пунктами 1—10 цієї статті, якщо доведено, що вони впливають на порівнянність цін на момент, коли ціни було встановлено, зокрема, що покупці постійно сплачують різні ціни на внутрішньому ринку через різницю в таких факторах.

Стаття 16. Розрахунок демпінгової маржі

1. За умови дотримання відповідних положень статей 14 та 15 цього Закону наявність демпінгової маржі протягом періоду антидемпінгового розслідування встановлюється:

1) на підставі порівняння середньозваженої величини нормальної вартості із середньозваженою величиною цін усіх порівнянних експортних операцій в Україні; або

2) шляхом порівняння індивідуальної нормальної вартості з індивідуальними експортними цінами в Україні за кожною операцією.

2. Середньозважена величина нормальної вартості може порівнюватися з цінами індивідуальних експортних операцій, якщо експортні ціни значно

відрізняються в різних покупців, або у регіонах, або протягом певного періоду (періодів) часу та за наявності пояснення, чому таку різницю не можна взяти до уваги в разі порівняння на основі середньозважених значень або порівняння за кожною окремою операцією.

3. У разі якщо встановлено декілька різних значень демпінгової маржі, може встановлюватися середньозважена величина демпінгової маржі.

Стаття 17. Особливості розрахунку демпінгової маржі

1. Для кожного відомого іноземного виробника та/або експортера товару, який є об'єктом антидемпінгового розслідування, як правило, повинна визначатися індивідуальна демпінгова маржа, окрім випадків коли використовуються вибіркові методи відповідно до статті 48 цього Закону та випадків ухилення іноземних виробників та/або експортерів від співпраці відповідно до положень статті 29 цього Закону.

З метою визначення індивідуальної демпінгової маржі та застосування антидемпінгового мита різні юридичні особи можуть розглядатися в якості одного іноземного виробника та/або експортера, коли доведено, що структура відносин та торговельні відносини між такими особами або їх відносини з третьою особою є близькими. Будь-яке визначення щодо розгляду різних юридичних осіб в якості однієї повинно ґрунтуватися на фактах.

2. Якщо при дослідженні іноземних виробників та/або експортерів було використано метод вибірки відповідно до положень статті 48 цього Закону, демпінгова маржа для іноземних виробників та/або експортерів, які співпрацювали, але не були відібрані, має дорівнювати показнику середньозваженої маржі, яка встановлена для сторін, які брали участь у вибірці.

При цьому нульова маржа, демпінгова маржа *de minimis*, або така, що встановлена у зв'язку з ухиленням сторони від співпраці відповідно до положень статті 29 цього Закону, не береться до уваги.

Розділ III

ШКОДА ТА ПРИЧИННО-НАСЛІДКОВИЙ ЗВ'ЯЗОК

Стаття 18. Встановлення істотної шкоди

1. У процесі розслідування встановлюється наявність та величина шкоди, що заподіюється галузі вітчизняного виробництва в одній із таких форм:

- 1) істотна шкода, заподіяна галузі вітчизняного виробництва;
- 2) загроза заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва;
- 3) істотне перешкодження створенню чи розширенню галузі вітчизняного виробництва подібного товару, який є об'єктом розгляду.

2. Визначення наявності шкоди ґрунтується на доказах і включає об'єктивне дослідження таких факторів:

1) обсяги демпінгового імпорту та вплив цього імпорту на ціни подібних товарів на ринку країни імпорту;

2) наслідок цього імпорту для галузі вітчизняного виробництва, що є логічним результатом дії факторів, зазначених у пункті 1 цієї частини.

3. Істотна шкода галузі вітчизняного виробництва внаслідок демпінгового імпорту встановлюється на підставі результатів дослідження доказів обсягу демпінгового імпорту та впливу демпінгового імпорту на ціну подібного товару на ринку України і на галузь вітчизняного виробництва.

При дослідженні обсягу демпінгового імпорту Уповноважений орган визначає чи мало місце значне зростання обсягів демпінгового імпорту або в абсолютних показниках, або відносно виробництва чи споживання в Україні.

При визначенні впливу демпінгового імпорту на рівень цін Уповноважений орган визначає:

чи були ціни товару, що є предметом демпінгового імпорту, значно нижчими ніж ціни подібного товару галузі вітчизняного виробництва; або

чи вплинув демпінговий імпорт значною мірою на суттєве зниження цін подібного товару галузі вітчизняного виробництва; або

чи перешкоджав демпінговий імпорт значною мірою зростанню цін подібного товару галузі вітчизняного виробництва, яке могло б бути за відсутності такого імпорту.

Будь-які з цих критеріїв окремо чи у поєднанні з іншими не є обов'язковою підставою для прийняття остаточного рішення.

Для цілей цієї частини демпінговим імпортом не може вважатися імпорт іноземного виробника та/або експортера, для якого Комісія встановила нульову демпінгову маржу або демпінгову маржу *de minimis*.

4. Якщо об'єктом антидемпінгового розслідування є одночасно імпорт товару більше ніж з однієї країни, вплив цього імпорту оцінюється сукупно за наявності таких умов:

1) демпінгова маржа, встановлена щодо імпорту товару, який є об'єктом антидемпінгового розслідування з кожної країни експорту, перевищує демпінгову маржу *de minimis*;

2) обсяг імпорту цього товару з кожної країни експорту не є незначний з урахуванням положень пункту 18 статті 1 цього Закону; та

3) оцінка сукупного впливу імпорту є можливою з огляду на умови конкуренції між імпортованими товарами та умови конкуренції між імпортованим та подібним товаром, виробленим в Україні.

5. Дослідження впливу демпінгового імпорту на галузь вітчизняного виробництва здійснюється на основі оцінки всіх економічних факторів та показників, що впливають на стан галузі вітчизняного виробництва, у тому числі:

1) факту, що вітчизняні товаровиробники ще перебуває в стадії відновлення від наслідків минулого демпінгу або субсидування, величини фактичної демпінгової маржі;

2) фактичне та потенційне скорочення продажів, прибутків, виробництва, частки на ринку, продуктивності праці, рентабельності інвестицій, використання потужностей;

3) фактори, що впливають на ціни товару в Україні; та

4) фактичні та потенційні негативні наслідки для руху грошових коштів, запасу товару, зайнятості населення, рівня заробітної плати, економічного зростання, можливості залучення капіталу або інвестицій.

Економічні фактори та показники, зазначені в цій частині, повинні враховуватись при оцінці того, чи зазнає галузь вітчизняного виробництва істотної шкоди. Фактори і показники, що не зазначені в цій частині, також можуть враховуватися при оцінці істотної шкоди за наявності відповідних доказів у матеріалах антидемпінгового розслідування.

Будь-які з цих факторів та показників окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними для визначення того, чи зазнає галузь вітчизняного виробництва істотної шкоди.

6. Вплив демпінгового імпорту повинен оцінюватися відносно вітчизняного виробництва подібного товару, якщо наявні фактичні дані дають змогу виокремити таке виробництво на основі таких критеріїв, як виробничий процес, продаж подібного товару його виробниками і прибутки.

Якщо виокремлення виробництва є неможливим, вплив демпінгового імпорту на галузь вітчизняного виробництва оцінюється на основі дослідження виробництва найвужчої групи або асортименту товару, які включають подібний товар, щодо яких може бути отримано необхідну інформацію.

Стаття 19. Загроза заподіяння істотної шкоди

1. Встановлення загрози заподіяння істотної шкоди повинно ґрунтуватися на фактах, а не просто на твердженні, припущенні або малоімовірній можливості. Зміна обставин, які б спричинили ситуацію, за якої демпінг заподіяв би істотну шкоду, повинна бути чітко передбачувана та неминуча.

2. При встановленні існування загрози заподіяння істотної шкоди стан галузі вітчизняного виробництва в період антидемпінгового розслідування, включаючи дослідження впливу демпінгового імпорту на неї відповідно до частини шостої статті 18 цього Закону, повинен бути врахований з метою визначення основи для оцінки загрози заподіяння істотної шкоди. Також розглядаються інші економічні фактори, у тому числі:

1) значні темпи зростання демпінгового імпорту на ринок України, що свідчать про ймовірність значного зростання обсягу імпорту;

2) наявність у експортера достатнього експортного потенціалу або його неминуче та значне зростання, що свідчить про ймовірність значного зростання обсягу демпінгового експорту на ринок України, з урахуванням наявності інших експортних ринків, які можуть поглинути додаткові експортні поставки;

3) чи здійснюється імпорт за цінами, які значно нижче або впливають на зниження цін вітчизняної галузі виробництва, що ймовірно може призвести до зростання попиту на імпорт у майбутньому;

4) запаси товару, який є об'єктом антидемпінгового розслідування.

Зазначені економічні фактори повинні бути враховані при оцінці наявності чи відсутності загрози заподіяння істотної шкоди галузі

вітчизняного виробництва. При цьому інші фактори також можуть бути розглянуті при оцінці загрози заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва за наявності відповідних доказів у матеріалах антидемпінгового розслідування.

Будь-які з цих факторів окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними при прийнятті рішення, але сукупність факторів, що розглядаються, повинна свідчити, що подальший демпінговий імпорт є неминучим і, якщо не будуть застосовані заходи для запобігання цьому, неминучим є заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва.

Стаття 20. Причинно-наслідковий зв'язок

1. Докази, представлені відповідно до статті 18 цього Закону, повинні доводити, що демпінговий імпорт заподіює шкоду в розумінні цього Закону. Доведення причинно-наслідкового зв'язку між демпінговим імпортом і шкодою, заподіяною галузі вітчизняного виробництва, повинно ґрунтуватися на вивченні всіх доказів у матеріалах антидемпінгового розслідування.

2. Під час встановлення причинно-наслідкового зв'язку Уповноваженим органом повинні бути досліджені інші відомі фактори, крім демпінгового імпорту, які в той же час заподіюють шкоду галузі вітчизняного виробництва. Шкода, спричинена іншими факторами, не повинна бути віднесена на рахунок демпінгового імпорту. Фактори, які можуть бути розглянуті у зв'язку з цим, включають:

1) обсяги та ціни імпорту товару, який є об'єктом розгляду антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів, не проданого за демпінговими цінами;

2) скорочення попиту або зміни у структурі споживання;

3) обмеження торгівлі та конкуренції між третіми країнами та вітчизняними виробниками;

4) розвиток технологій;

5) показники експорту; та

6) продуктивність галузі вітчизняного виробництва.

Фактори, не зазначені в цій частині, також можуть бути розглянуті за умови, якщо відповідні докази містяться в матеріалах антидемпінгового розслідування.

Стаття 21. Визначення галузі вітчизняного виробництва

1. З метою визначення галузі вітчизняного виробництва враховується наступне:

1) у разі, якщо виробники подібного товару в Україні пов'язані з експортерами або імпортерами, або одночасно є імпортерами товару, про який стверджується, що він продається за демпінговими цінами, галузь вітчизняного виробництва може тлумачитися як така, що стосується решти виробників;

2) за виняткових обставин територія України може поділятися на два або більше конкурентоспроможних ринки (регіони), а виробники на кожному з ринків можуть вважатися за окрему галузь виробництва, якщо:

у межах кожного такого ринку виробники продають увесь або більшу частину виробленого товару, що є об'єктом антидемпінгового розслідування на цьому ринку; та

при задоволенні попиту на кожному такому ринку ступінь залучення виробників відповідного товару, які розташовані на іншій частині території України, є незначним.

За таких обставин може бути встановлено факт шкоди навіть тоді, коли основній частині загальної галузі вітчизняного виробництва не заподіяно шкоди за умови, що:

демпінговий імпорт зосереджується на такому окремому ринку; та

демпінговий імпорт заподіює шкоду виробникам, які виробляють увесь або більшу частину товару на цьому ринку.

2. Для цілей пункту 1 частини першої цієї статті виробники вважаються пов'язаними з експортерами або імпортерами за наявності таких умов:

1) один з них безпосередньо або опосередковано контролює іншого; або

2) обидва безпосередньо або опосередковано контролюються третьою особою; або

3) вони разом безпосередньо чи опосередковано контролюють третю особу за умови, якщо є підстави вважати або підозрювати, що наслідки таких відносин можуть змусити відповідного виробника діяти інакше, ніж виробники, які не перебувають у таких відносинах.

Для цілей цієї частини вважається, що один контролює іншого, якщо перший може юридично або фактично обмежувати чи здійснювати управління другим.

3. Для цілей пункту 2 частини першої цієї статті, коли галузь вітчизняного виробництва тлумачиться як сукупність виробників на відповідному ринку України, експортерам повинно бути надано можливість запропонувати прийняти зобов'язання відповідно до статті 52 цього Закону для продажу товару на такому ринку.

Якщо в найкоротші строки не було запропоновано прийняття відповідних зобов'язань або якщо має місце випадок, визначений у статті 58 цього Закону, може бути застосовано попереднє або остаточне антидемпінгове мито щодо імпорту в Україну в цілому. У таких випадках застосування може бути обмежено певним колом виробників та експортерів, які здійснюють поставки на відповідний ринок.

4. Для цілей цієї статті застосовуються положення частини шостої статті 18 цього Закону.

Розділ IV НАЦІОНАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС

Стаття 22. Визначення національного інтересу

1. Антидемпінгові заходи не можуть бути застосовані або продовжені без проведення дослідження та визначення їх відповідності національному інтересу відповідно до цього Розділу.

Для цілей захисту національного інтересу дія антидемпінгового заходу, що застосовується, може бути призупинена відповідно до статті 71 цього Закону.

2. Встановлення, чи потребує національний інтерес застосування антидемпінгових заходів, повинно ґрунтуватися на оцінці інтересів галузі вітчизняного виробництва, постачальників, споживачів (користувачів) або галузевих асоціацій споживачів. Додатково можуть ураховуватися:

- 1) вплив демпінгового імпорту на зайнятість населення;
- 2) інвестиції вітчизняних виробників, споживачів (користувачів) та галузевих асоціацій споживачів;
- 3) міжнародні економічні інтереси України.

3. При дослідженні питання відповідності застосування антидемпінгових заходів національному інтересу слід врахувати необхідність зменшення негативного впливу демпінгу, що заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва, а також відновлення конкуренції.

4. При здійсненні оцінки відповідності застосування антидемпінгових заходів національному інтересу в антидемпінговому розслідуванні, де галузь вітчизняного виробництва визначається відповідно до частини третьої статті 21 цього Закону як сукупність виробників, які здійснюють свою діяльність на відповідному ринку України, особлива увага повинна приділятися інтересам цього ринку.

5. Антидемпінгові заходи не застосовуються, якщо Комісія встановить, що застосування таких заходів не відповідає національному інтересу.

Розділ V

ПОРУШЕННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ АНТИДЕМПІНГОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Глава 1

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРОВЕДЕННЯ АНТИДЕМПІНГОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 23. Загальні положення проведення антидемпінгового розслідування

Антидемпінгові заходи можуть застосовуватися лише на підставі результатів антидемпінгових розслідувань, порушених та проведених згідно з цим Законом та відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 24. Права сторін

1. Під час проведення антидемпінгового розслідування Уповноважений орган та Комісія надають можливість заінтересованим сторонам в реалізації їх прав на участь у змагальному процесі та захист, як передбачено цим Законом.

Заінтересовані сторони мають право подавати інформацію і докази, які вони вважають суттєвими для цілей антидемпінгового розслідування у строки, визначені Уповноваженим органом та/або Комісією.

2. Права, зазначені у частині першій цієї статті, мають тлумачитися і застосовуватися з урахуванням обов'язків Уповноваженого органу та Комісії

завершити антидемпінгове розслідування у строки, визначені статтею 36 цього Закону.

3. Права, зазначені у частині першій цієї статті, набуваються стороною з моменту її реєстрації Уповноваженим органом заінтересованою стороною.

4. На запит заінтересованих сторін Уповноважений орган надає їм можливість ознайомитися з усією неконфіденційною інформацією, отриманою від заінтересованих сторін у рамках антидемпінгового розслідування.

Уповноважений орган може надати електронний доступ до неконфіденційної інформації, отриманої в рамках антидемпінгового розслідування. Умови організації електронного доступу встановлює Уповноважений орган.

5. Заінтересовані сторони та інші вітчизняні виробники, споживачі (користувачі) і їх галузеві організації, а також галузеві організації споживачів можуть надавати Уповноваженому органу інформацію стосовно відповідності застосування попередніх чи остаточних антидемпінгових заходів національному інтересу згідно із статтею 22 цього Закону.

Стаття 25. Інформація для цілей антидемпінгового розслідування та її використання

1. Уповноважений орган має право вимагати від заінтересованих сторін, визначених у пункті 10 статті 1 цього Закону, надання інформації та доказів, необхідних для проведення антидемпінгового розслідування. Така вимога є обов'язковою для заінтересованих сторін і підлягає виконанню ними у строк, встановлений Уповноваженим органом.

2. Уповноважений орган має право одержувати від органів державної влади України, державних установ, агентств та експертних організацій необхідну інформацію, у тому числі з обмеженим доступом, документи, що стосуються цілей антидемпінгового розслідування, включаючи матеріали з технічним аналізом.

3. Уповноважений орган визначає інформацію, яку повинні надати заінтересовані сторони, та формат її подання. З метою отримання необхідної інформації Уповноважений орган може надсилати заінтересованим сторонам відповідні запити та/або запитальники.

4. Уповноважений орган та Комісія не враховують у процесі антидемпінгового розслідування інформацію, надану заінтересованими сторонами, якщо інформація та докази не надсилаються Уповноваженому органу чи неконфіденційне резюме такої інформації та доказів не надсилається заінтересованим сторонам або якщо цю інформацію та докази неможливо перевірити.

5. Інформація, отримана згідно з цим Законом, використовується виключно в цілях, для яких вимагається її надання.

Це положення не виключає використання інформації, що одержується в процесі одного антидемпінгового розслідування, для цілей порушення інших антидемпінгових розслідувань.

Стаття 26. Конфіденційна інформація

1. Інформація, розкриття якої надасть суттєву перевагу конкуренту або буде мати суттєвий негативний вплив на особу, яка подала цю інформацію, або на особу, від якої таку інформацію було отримано, або інформація, яка подана заінтересованими сторонами антидемпінгового розслідування на конфіденційній основі з наведенням обґрунтованих причин конфіденційності, повинна розглядатися Уповноваженим органом та Комісією як така, що є конфіденційною.

Обґрунтування причин конфіденційності інформації оцінюється Уповноваженим органом. Причина не вважається достатньою, якщо інформація, щодо якої запитується збереження конфіденційності, має публічний характер або знаходиться у вільному доступі.

2. При поданні інформації заінтересовані сторони повинні чітко зазначити, щодо якої саме частини цієї інформації вони вимагають забезпечення конфіденційності. Конфіденційна інформація не може поширюватись без згоди сторони, яка її подала.

Інформація, якою обмінюються Уповноважений орган і Комісія, інформація стосовно засідань Комісії та позиції її членів або щодо службових документів Уповноваженого органу чи Комісії стосовно антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів, а також інформація стосовно дій Уповноваженого органу, розкриття якої надасть суттєву перевагу одній із заінтересованих сторін розслідування або матиме суттєвий негативний вплив на таку особу на будь-якому етапі антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів, не підлягає розголошенню.

3. Якщо Уповноважений орган вважає, що вимога щодо конфіденційного режиму інформації є необґрунтованою, а особа, яка передала інформацію, не хоче її розголошення або не дає дозволу на її розкриття у загальних рисах або у формі резюме, таку інформацію можна не брати до уваги, крім випадку, коли, використовуючи відповідні джерела, можна переконливо довести, що ця інформація є достовірною. Відхилення вимоги щодо конфіденційного режиму інформації повинно бути обґрунтованим.

4. Ця стаття не перешкоджає праву на розкриття Уповноваженим органом та Комісією загальної інформації, зокрема про причини, з яких вони прийняли рішення згідно з цим Законом, або розкриттю фактичної інформації, на яку посилається Комісія, пояснюючи свої рішення. Таке розкриття повинно враховувати законні інтереси відповідних заінтересованих сторін антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів, які не бажають розголошення їх конфіденційної інформації, та здійснюється виключно у відповідності до цього Закону.

Стаття 27. Неконфіденційне резюме інформації

1. Усі заінтересовані сторони, які подають конфіденційну інформацію, подають разом з нею також її неконфіденційне резюме.

Заінтересована сторона, яка подає конфіденційну інформацію, одночасно готує її неконфіденційне резюме. Спосіб ознайомлення

заінтересованих сторін з неконфіденційним резюме інформації визначається Уповноваженим органом. Якщо неконфіденційне резюме не подається заінтересованою стороною, Уповноважений орган може не брати до уваги таку інформацію в ході антидемпінгового розслідування.

2. Неконфіденційне резюме повинно бути настільки деталізованим, щоб була зрозумілою суть конфіденційної інформації.

Неконфіденційне резюме повинно містити примітки про будь-яку інформацію, що не була подана в неконфіденційній формі із зазначенням відповідних причин.

3. За виняткових обставин сторони, які подають конфіденційну інформацію, можуть зазначити, що ця інформація не підлягає скороченню. У таких випадках вони наводять обґрунтування причин, через які підготовка неконфіденційного резюме цієї інформації є неможливою.

4. Якщо Уповноваженим органом встановлено, що інформація в неконфіденційному резюме є недостатньою або є недостатнім обґрунтування причин неможливості підготовки неконфіденційного резюме інформації, заінтересована сторона в установленій Уповноваженим органом строк повинна:

1) внести зміни до неконфіденційного резюме відповідно до вимог цієї статті; або

2) дати згоду на включення цієї інформації до неконфіденційної частини матеріалів антидемпінгового розслідування; або

3) утриматися від подання запитуваної інформації; або

4) довести Уповноваженому органу на основі відповідних джерел, що ця інформація є достовірною.

Для цілей цієї статті повнота та достатність неконфіденційного резюме інформації встановлюється Уповноваженим органом. Уповноважений орган може не брати до уваги інформацію у разі, якщо вона подана не відповідно до вимог цієї статті.

Стаття 28. Слухання та консультації

1. Заінтересовані сторони можуть подати письмовий запит щодо проведення слухань та/або консультацій із зазначенням переліку питань для розгляду. Запит щодо проведення слухань подається у строк, установлений Уповноваженим органом.

Слухання та/або консультації можуть призначатися за ініціативою Уповноваженого органу .

Рішення щодо проведення слухань та/або консультацій, порядку їх проведення приймається Уповноваженим органом.

2. У ході слухань та/або консультацій розглядаються питання по суті антидемпінгового розслідування та/або відповідно до процедури антидемпінгового розслідування.

3. Заінтересованим сторонам, які повідомили Уповноважений орган про свою заінтересованість відповідно до вимог цього Закону, на їх запит надається можливість провести консультації із стороною, яка подала

відповідну скаргу або має протилежні інтереси. Ці консультації проводяться з обов'язковим дотриманням конфіденційного режиму надання інформації.

4. Заінтересовані сторони, які брали участь у слуханнях та/або консультаціях, повинні надати Уповноваженому органу неконфіденційне резюме своїх презентацій та заяв з метою включення до неконфіденційної частини матеріалів справи.

Інформація, представлена усно на слуханнях та/або консультаціях, розглядається під час антидемпінгового розслідування за умови, що таку інформацію подано Уповноваженому органу в письмовій формі.

5. Відмова сторін антидемпінгового розслідування від участі у консультаціях не тягне за собою ніяких наслідків.

Стаття 29. Ухилення заінтересованої сторони від співпраці

1. Якщо заінтересована сторона відмовляє у доступі або в інший спосіб не надає необхідної інформації у строк, установлений відповідно до цього Закону, або створює значні перешкоди для антидемпінгового розслідування, Уповноважений орган може на основі наявної інформації робити відповідні позитивні або негативні попередні чи остаточні висновки щодо необхідності термінового застосування антидемпінгових заходів.

Якщо встановлено факт надання заінтересованою стороною недостовірної або помилкової інформації, Уповноважений орган може не бере таку інформацію до уваги і може використовувати наявну інформацію.

2. Якщо інформація, подана заінтересованою стороною, є неповною або містить інші недоліки, вона береться Уповноваженим органом до уваги за умови, якщо:

1) її неповнота не ускладнює можливості Уповноваженого органу зробити точні висновки; та

2) така інформація подана належним чином у строки визначені цим Законом, придатна для перевірки; та

3) заінтересована сторона, яка подала інформацію, діє добросовісно.

3. У разі, якщо Уповноважений орган в ході антидемпінгового розслідування частково або повністю не враховує інформацію та/або докази, він інформує заінтересовану сторону, яка їх подала, про причини відхилення зазначеної інформації, та їй надається можливість у визначені Уповноваженим органом строки подати додаткові коментарі.

Якщо ці коментарі вважаються недостатніми, причини відхилення зазначених доказів або інформації передаються відповідній заінтересованій стороні і зазначаються у висновках, що оприлюднюються в офіційному повідомленні.

4. Якщо висновки, включаючи висновки щодо нормальної вартості, робляться відповідно до частини першої цієї статті, зокрема, на підставі інформації, яка надається у заяві про порушення антидемпінгового розслідування, ця інформація перевіряється, якщо це можливо та з урахуванням встановлених строків антидемпінгового розслідування, за іншими незалежними джерелами, які є у розпорядженні Уповноваженого

органу та (або) які надходять у процесі антидемпінгового розслідування від інших заінтересованих сторін і стосуються:

- 1) переліків цін, що публікуються;
- 2) статистичної звітності та митної статистики, що ведеться органами державної влади відповідної країни.

Така інформація в разі необхідності може включати дані стосовно світового або інших репрезентативних ринків.

5. Якщо заінтересована сторона повністю або частково ухиляється від співпраці з Уповноваженим органом та у зв'язку з цим не подає інформацію, що стосується антидемпінгового розслідування, результат такого розслідування для цієї сторони може бути менш сприятливим, ніж у разі, коли сторона не ухиляється від співпраці.

Стаття 30. Перевірка інформації

1. За винятком обставин, передбачених статтею 29 цього Закону, в ході антидемпінгового розслідування Уповноважений орган має переконатися в точності і повноті інформації, поданої заінтересованими сторонами, на якій ґрунтуватимуться його висновки.

Перевірка інформації може здійснюватись шляхом:

1) дослідження інформації в письмовій формі, отриманої від заінтересованих сторін, органів державної влади України або отриманої Уповноваженим органом *ex officio*; та/або

2) виїзної перевірки інформації та документів заінтересованих сторін відповідно до статті 31 цього Закону.

Перевірка інформації може здійснюватися в будь-який момент до завершення підготовки остаточного звіту про результати антидемпінгового розслідування.

2. Для перевірки інформації, поданої заінтересованими сторонами, Уповноважений орган може звернутися за сприянням до членів Комісії, органів державної влади України, експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів. За необхідності вони мають надати Уповноваженому органу відповідну інформацію і докази, які є в їх розпорядженні в межах установленого Уповноваженим органом для цього строку.

Уповноважений орган може у разі потреби та за згодою залучати представників органів державної влади України, експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів до виїзних перевірок.

Стаття 31. Виїзні перевірки

1. Положення цієї статті застосовуються, якщо Уповноважений орган вирішить перевірити інформацію, подану будь-якою заінтересованою стороною, шляхом виїзної перевірки.

При проведенні антидемпінгового розслідування Уповноважений орган має право:

1) для виконання рішень Комісії доручати іншим органам виконавчої влади в країні імпорту здійснювати перевірки або заходи контролю за діяльністю імпортерів, продавців і українських виробників;

2) здійснювати в інших країнах перевірки інформації, одержаної від заінтересованих сторін, за згодою відповідної заінтересованої сторони та при відсутності заперечення з боку офіційно повідомлених компетентних органів заінтересованої країни.

При цьому Уповноважений орган визначає строки і методику здійснення зазначених перевірок або заходів контролю. Органи виконавчої влади в країні імпорту вживають всіх необхідних заходів для задоволення цих вимог. У проведенні перевірок або заходів контролю можуть брати участь уповноважені особи Уповноваженого органу.

2. В офіційному повідомленні, оприлюдненому згідно зі статтею 35 цього Закону, Уповноважений орган зазначає, що подана інформація може підлягати виїзній перевірці. Також в офіційному повідомленні зазначається, що в разі, якщо заінтересована сторона не погоджується на проведення виїзної перевірки, Уповноважений орган може застосовувати положення статті 29 цього Закону.

3. У ході антидемпінгового розслідування Уповноважений орган може провести виїзну перевірку інформації, поданої такими заінтересованими сторонами:

- 1) вітчизняними виробниками;
- 2) іноземними виробниками та/або експортерами;
- 3) імпортерами;
- 4) споживачами (користувачами);
- 5) об'єднаннями або асоціаціями, які представляють інтереси сторін, зазначених у пунктах 1—4 цієї частини, а також галузевими організаціями споживачів.

4. У разі необхідності, Уповноважений орган може прийняти рішення про проведення виїзної перевірки інформації, поданої іноземними виробниками та/або експортерами, та/або будь-якою іншою фізичною або юридичною особою, яка не є заінтересованою стороною антидемпінгового розслідування.

5. Уповноважений орган вживає заходів щодо направлення заінтересованим сторонам повідомлення про намір провести виїзну перевірку не пізніше ніж:

- 1) за тридцять днів до запропонованої дати початку виїзної перевірки, у разі перевірки заінтересованих сторін, розташованих за межами України;
- 2) за двадцять днів до запропонованої дати початку виїзної перевірки, у разі перевірки заінтересованих сторін, розташованих в Україні.

6. До закінчення строку, зазначеного у повідомленні, надісланому відповідно до частини п'ятої цієї статті, заінтересовані сторони надають письмову згоду на проведення виїзної перевірки і узгоджують запропоновану Уповноваженим органом дату, або якщо через об'єктивні причини запропонована дата є неприйнятною для заінтересованої сторони, така заінтересована сторона пропонує Уповноваженому органу альтернативну дату, урахувавши необхідність завершити антидемпінгове розслідування у встановлені строки.

Після отримання згоди заінтересованої сторони на проведення виїзної перевірки Уповноважений орган повідомляє компетентним органам країни експорту назву та адресу підприємства, яке перевірятиметься, та узгоджену дату виїзної перевірки.

7. Уповноважений орган може застосувати положення, передбачені статтею 29 цього Закону, у будь-якому з таких випадків:

1) компетентні органи країни експорту та/або іноземні виробники чи експортери заперечують проти виїзної перевірки;

2) запропоновану дату виїзної перевірки не було узгоджено, хоча Уповноважений орган врахував коментарі, отримані від іноземних виробників та/або експортерів;

3) згоду на проведення виїзної перевірки було відкликано до початку проведення такої перевірки;

4) заінтересована сторона вимагає змінити узгоджену дату, якщо Уповноважений орган не вважає таку зміну обґрунтованою, і що вона не перешкоджає завершенню антидемпінгового розслідування в установлений строк;

5) у будь-якому іншому випадку, якщо існують обґрунтовані підстави для застосування положень статті 29 цього Закону.

8. До початку виїзної перевірки підприємству, яке перевірятиметься, повинно бути повідомлено про характер інформації, що підлягає виїзній перевірці. У ході виїзної перевірки Уповноважений орган має право уточнювати і запитувати більш детальну інформацію.

9. На початку виїзної перевірки заінтересована сторона має можливість надати пояснення стосовно інформації, яка раніше надавалася Уповноваженому органу, та внести до неї незначні зміни або уточнення.

10. Якщо заінтересована сторона ускладнює, затримує або перешкоджає нормальному проведенню виїзної перевірки, або якщо така заінтересована сторона вимагає її відміни чи завершення до того, як Уповноважений орган самостійно прийме таке рішення, Уповноважений орган може негайно припинити виїзну перевірку. У такому разі до завершення виїзної перевірки Уповноважений орган інформує заінтересовану сторону про те, що її дії можуть бути підставою для застосування положень статті 29 цього Закону. Факти та обставини, що призвели до дострокового завершення виїзної перевірки, докладно відображаються у звіті про проведення перевірки.

11. За результатами виїзної перевірки Уповноваженим органом готується звіт, який надсилається заінтересованій стороні, інформація якої перевірялася, для подання коментарів. На основі узгодженого тексту звіту заінтересованою стороною готується неконфіденційне резюме такого звіту з урахуванням вимог статті 27 цього Закону та надсилається Уповноваженому органу в установлений ним строк.

12. Якщо Уповноважений орган має намір залучити експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів до складу осіб, які будуть здійснювати виїзну перевірку, заінтересована сторона, а також

компетентні органи країни експорту інформуються про це у повідомленні, надісланому відповідно до частини п'ятої цієї статті.

У разі участі експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів у перевірці, такі особи несуть відповідальність за порушення вимог конфіденційності згідно чинного законодавства України.

Уповноважений орган не наполягає на залученні експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів, щодо яких одна із сторін довела існування конфлікту інтересів або будь-яку іншу обґрунтовану причину.

13. Якщо вітчизняні виробники, які представляють галузь вітчизняного виробництва, заперечують проти проведення виїзної перевірки або якщо не вдалося узгодити з цими вітчизняними виробниками дату такої перевірки, антидемпінгове розслідування може бути припинено без застосування антидемпінгових заходів.

Стаття 32. Розмір і форма антидемпінгового мита

1. Розмір антидемпінгового мита не повинен перевищувати розміру суми встановленої демпінгової маржі.

2. Якщо цим Законом не визначено інше, антидемпінгові мита можуть застосовуватися за адвалорними, специфічними або комбінованими ставками мита, визначеними частиною першою статті 280 Митного кодексу України.

Антидемпінгові заходи можуть застосовуватись у будь-якій іншій формі, що допускається Угодою про застосування статті VI Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року. За наявності обґрунтованих обставин, види ставок мита можуть бути різними для іноземних виробників та/або експортерів з однієї країни, щодо якої порушено антидемпінгове розслідування.

Стаття 33. Правило нижчої ставки мита

За умови дотримання вимог положень статті 32 цього Закону розмір антидемпінгового мита може бути меншим за розмір демпінгової маржі, якщо його розмір є достатнім, щоб компенсувати шкоду для галузі вітчизняного виробництва.

Стаття 34. Митне оформлення

1. Попереднє або остаточне антидемпінгове мито справляється митними органами у формі, за ставкою і на умовах, установлених у відповідному рішенні про застосування антидемпінгових заходів. Такі мита справляються незалежно від сплати податків і зборів та інших платежів, які справляються з імпорту.

2. Проведення антидемпінгового розслідування та дія антидемпінгових заходів не перешкоджають процедурам митного оформлення товару, який є об'єктом такого розслідування та/або заходів.

Стаття 35. Офіційні повідомлення

1. Офіційні повідомлення оприлюднюються в офіційному друкованому виданні Кабінету Міністрів України або в іншому установленому порядку.

2. Офіційно повідомляється про рішення, які підлягають повідомленню згідно з пунктом 2 статті 12 Угоди про застосування статті VI Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року; або

про які Уповноважений орган або Комісія вважають за необхідне повідомити для забезпечення права на повний захист та участь у змагальному процесі.

3. Офіційні повідомлення повинні містити всю інформацію публічного характеру, ураховану при підготовці рішень чи висновків.

Стаття 36. Строк завершення антидемпінгового розслідування

1. Антидемпінгове розслідування завершується в установленому порядку протягом одного року з дати його порушення. Цей строк може бути продовженим Уповноваженим органом за погодженням з головою Комісії, а у разі його відсутності — першим заступником або заступником голови Комісії, але не більше ніж вісімнадцять місяців.

У разі продовження строків проведення антидемпінгового розслідування, Уповноважений орган інформує про це заінтересовані сторони до завершення попередньо встановленого строку.

2. Антидемпінгове розслідування завершується разом з прийняттям Комісією рішення про застосування остаточних антидемпінгових заходів або про припинення антидемпінгового розслідування без застосування заходів.

3. Датою завершення антидемпінгового розслідування вважається дата прийняття відповідного рішення Комісією.

4. Антидемпінгове розслідування завершується автоматично через вісімнадцять місяців з дати його порушення за умови, що протягом цього строку Комісія не прийняла одне з рішень, передбачених частиною другою цієї статті. У такому разі після закінчення строку у вісімнадцять місяців протягом п'яти робочих днів Уповноважений орган оприлюднює офіційне повідомлення про припинення антидемпінгового розслідування без застосування заходів.

Стаття 37. Припинення антидемпінгового розслідування без застосування заходів

1. Антидемпінгове розслідування припиняється без застосування заходів, якщо Комісією прийнято рішення про відсутність достатніх доказів наявності демпінгу або шкоди галузі вітчизняного виробництва для проведення антидемпінгового розслідування, а також відповідно до статті 22 цього Закону.

Для цілей цієї частини відсутність достатніх доказів демпінгу або шкоди означає, *inter alia*, що демпінгова маржа є *de minimis*, відповідно до пункту 7 статті 1 цього Закону, або що обсяг демпінгового імпорту фактичного чи потенційного є незначним відповідно до пункту 18 статті 1 цього Закону.

2. У разі якщо заявник відкликав заяву, антидемпінгове розслідування припиняється без застосування заходів за рішенням Комісії, крім випадків, коли Комісія за поданням Уповноваженого органу установить, що таке припинення не відповідає національному інтересу.

3. Антидемпінгове розслідування припиняється без застосування заходів за умови та в порядку, передбаченому частиною четвертою статті 36 цього Закону.

Глава 2

ПОРУШЕННЯ АНТИДЕМПІНГОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 38. Подання заяви про порушення антидемпінгового розслідування

1. Антидемпінгове розслідування з метою встановлення наявності та величини демпінгу, наявності шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між демпінговим імпортом та шкодою галузі вітчизняного виробництва, про які стверджується, порушується за заявою галузі вітчизняного виробництва або від її імені, за винятком випадків, передбачених статтею 43 цього Закону.

Заява про порушення антидемпінгового розслідування подається одним або кількома вітчизняними виробниками, фізичною або юридичною особою чи будь-якою асоціацією, що діють від імені такого вітчизняного виробника або галузі вітчизняного виробництва.

2. Заява про порушення антидемпінгового розслідування подається в письмовій та електронній формах. Конфіденційна та неконфіденційна версії заяви надсилаються до Уповноваженого органу засобами поштового та/або електронного зв'язку у встановленому порядку. Кожна версія заяви, включно з додатками до неї, повинна бути пронумерована та позначена щодо статусу конфіденційності. Документи, що не позначені як конфіденційні, розглядаються як неконфіденційні.

Неконфіденційна версія заяви про порушення антидемпінгового розслідування повинна бути оформлена відповідно до вимог статті 27 цього Закону. Якщо Уповноважений орган вважає, що неконфіденційна версія заяви про порушення антидемпінгового розслідування не відповідає вимогам статті 27 цього Закону, до порушення антидемпінгового розслідування на запит Уповноваженого органу заявник повинен надати її нову версію.

3. Заява про порушення антидемпінгового розслідування вважається поданою наступного дня після її реєстрації в Уповноваженому органі.

4. До моменту прийняття рішення про порушення антидемпінгового розслідування Уповноважений орган та Комісія публічно не розголошують інформацію, що міститься у заяві про порушення такого розслідування.

Однак після одержання належним чином оформленої заяви та до порушення антидемпінгового розслідування Уповноважений орган інформує компетентні органи відповідної країни експорту про надходження заяви про порушення такого розслідування.

5. Заява про порушення антидемпінгового розслідування може бути відкликана заявником до порушення такого розслідування, у цьому разі вона вважається такою, що не подавалася.

Стаття 39. Зміст заяви про порушення антидемпінгового розслідування

1. Заява про порушення антидемпінгового розслідування повинна містити достатні докази наявності демпінгу, шкоди галузі вітчизняного

виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між демпінговим імпортом та шкодою галузі вітчизняного виробництва, про які стверджується. Просте твердження, не підкріплене відповідними доказами, не може вважатися достатнім для виконання вимог цієї статті.

2. Заява про порушення антидемпінгового розслідування повинна містити інформацію, яка є в розпорядженні заявника, зокрема, про:

1) заявника та осіб, які входять до його складу, підтвердження відповідної дієздатності цих осіб, обсяги та вартість виробництва ним подібного товару в Україні. Якщо заява про порушення антидемпінгового розслідування подається від імені галузі вітчизняного виробництва, то заявник зазначає в ній:

галузь виробництва, від імені якої така заява подається, обсяги і вартість виробництва нею подібного товару в Україні;

загальний обсяг виробництва подібного товару в Україні;

перелік усіх відомих вітчизняних виробників подібного товару (або об'єднань вітчизняних виробників подібного товару) та, у разі наявності, інформацію щодо обсягу і вартості виробництва цими виробниками подібного товару в Україні;

2) товар (включаючи його повний опис), про який стверджується, що він експортується за демпінговими цінами;

3) назву країни (країн) походження або експорту товару та кожного відомого експортера та/або іноземного виробника, про якого відомо, що він постачає імпортований товар до України, а також перелік відомих осіб (фізичних або юридичних), які імпортують товар, що є об'єктом розгляду;

4) ціни, за якими товар, що є об'єктом розгляду, продається для споживання на внутрішньому ринку країни (країн) походження та/або експорту (або за необхідності інформацію про ціни, за якими товар продається з країни (країн) походження та/або експорту в одну або кілька третіх країн, або про конструйовану вартість товару), а також інформацію про експортні ціни або в разі доцільності про ціни, за якими товар вперше перепродається незалежному покупцю в Україні;

5) докази того, що шкода, яка заподіюється галузі вітчизняного виробництва, спричинена наслідками демпінгу. Такі докази включають відомості та/або дані про зростання обсягів демпінгового імпорту, вплив цього імпорту на ціни подібного товару в Україні та наслідок впливу імпорту на галузь вітчизняного виробництва, що підтверджується відповідними факторами та показниками, зазначеними у частинах третій і п'ятій статті 18 цього Закону;

б) у разі наявності особливої ситуації на внутрішньому ринку країни експорту, посилення на джерела інформації та інші докази, що свідчать про ймовірне істотне спотворення конкуренції у певній країні або у певному секторі економіки цієї країни.

3. У заяві про порушення антидемпінгового розслідування може бути вказано, чи вимагає заявник застосування попередніх антидемпінгових заходів, з наведенням обґрунтованих причин та відповідних доказів.

4. У заяві про порушення антидемпінгового розслідування може бути подано будь-яку іншу інформацію за умови, якщо вона стосується рішення про порушення такого розслідування та містить достатні докази.

Стаття 40. Розгляд заяви про порушення антидемпінгового розслідування

1. Уповноважений орган проводить попереднє вивчення фактів, що містяться в заяві про порушення антидемпінгового розслідування. Якщо за результатами вивчення Уповноважений орган встановлює, що заява про порушення антидемпінгового розслідування потребує значних додаткових даних чи доповнень або виправлень, Уповноважений орган надсилає заявнику запит на внесення в установлений строк відповідних змін.

Якщо заявник не подав необхідних додаткових даних, доповнень або виправлень у встановлений строк, заява про порушення антидемпінгового розслідування вважається такою, що не подана.

2. Уповноважений орган з доступних йому джерел вивчає достатність і обґрунтованість доказів, що містяться в заяві про порушення антидемпінгового розслідування. За результатами вивчення Уповноважений орган готує звіт з рекомендаціями Комісії, у якому зазначає, чи є докази достатніми для порушення антидемпінгового розслідування.

3. На запит Уповноваженого органу органи державної влади України повинні надати Уповноваженому органу інформацію, що є необхідною для вивчення заяви про порушення антидемпінгового розслідування та відповідає вимогам для підготовки звіту, який готується відповідно до частини другої цієї статті. Інформація повинна бути подана у строк, установлений Уповноваженим органом.

4. Результати розгляду заяви про порушення антидемпінгового розслідування разом з відповідними рекомендаціями повинні бути належним чином відображені в конфіденційному звіті, який Уповноважений орган надсилає Комісії в тридцятип'ятиденний строк з дати подання заяви про порушення антидемпінгового розслідування.

За наявності обставин, зазначених у частині першій цієї статті, строк для подання звіту Комісії розраховується з дня подання заявником до Уповноваженого органу додаткових даних, доповнень або виправлень.

Стаття 41. Особливості визначення галузі вітчизняного виробництва для цілей порушення та проведення антидемпінгового розслідування

1. Антидемпінгове розслідування не порушується відповідно до статті 38 цього Закону, якщо не буде доведено, що на підставі дослідження ступеня підтримки або заперечення щодо заяви про порушення антидемпінгового розслідування, висловленого вітчизняними виробниками подібного товару, така заява дійсно була подана галуззю вітчизняного виробництва або від її імені.

Заява про порушення антидемпінгового розслідування вважається поданою галуззю вітчизняного виробництва або від її імені, якщо вона підтримується тими вітчизняними виробниками, сукупне виробництво яких становить більше ніж 50 відсотків загального обсягу виробництва подібного

товару, виробленого тією частиною галузі вітчизняного виробництва, які висловились на підтримку або на заперечення заяви.

Антидемпінгове розслідування не порушується, якщо сукупне виробництво вітчизняних виробників, які прямо підтримують заяву про порушення антидемпінгового розслідування, становить менше ніж 25 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару галуззю вітчизняного виробництва.

2. Якщо на момент подання заяви про порушення антидемпінгового розслідування сукупне виробництво вітчизняних виробників, які подають таку заяву, становить менше ніж 50 відсотків, але більше ніж 25 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару галуззю вітчизняного виробництва, то вітчизняні виробники, які подають заяву, до порушення антидемпінгового розслідування повинні подати Уповноваженому органу інформацію про те, що:

1) інші вітчизняні виробники підтримують заяву і зобов'язуються співпрацювати в рамках антидемпінгового розслідування щодо встановлення наявності шкоди в разі порушення такого розслідування; та

2) виробники, які подають заяву, а також ті, що її підтримують, складають більше 50 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару галуззю вітчизняного виробництва.

У виняткових випадках положення цієї частини можуть не застосовуватися, якщо заявник доведе наявність обґрунтованих підстав для цього.

3. Стосовно галузей виробництва, що нараховують велику кількість вітчизняних виробників, ступінь підтримки або заперечення щодо заяви про порушення антидемпінгового розслідування може бути визначено шляхом використання статистично коректних вибіркового методів.

4. Інформація, що подається відповідно до частин першої – третьої цієї статті, повинна бути підтверджена відповідними доказами.

5. Звіт Уповноваженого органу, який надсилається Комісії відповідно до частини четвертої статті 40 цього Закону, повинен містити оцінку, а також відповідні рекомендації стосовно визначення галузі вітчизняного виробництва для цілей порушення та проведення антидемпінгового розслідування.

Стаття 42. Порушення антидемпінгового розслідування

1. Комісія приймає рішення про порушення антидемпінгового розслідування на підставі доказів, що підтверджуються фактичними даними встановленими при вивченні заяви та звіту, направленою Уповноваженим органом відповідно до частини четвертої статті 40 цього Закону.

2. Антидемпінгове розслідування може бути порушено за умови, що Комісія на підставі об'єктивного дослідження доказів установить, що:

1) існує достатньо доказів щодо наявності демпінгу, шкоди та причинно-наслідкового зв'язку між ними для обґрунтування порушення антидемпінгового розслідування;

2) загальний рівень демпінгу перевищує поріг *de minimis*, визначений відповідно до пункту 7 статті 1 цього Закону;

3) обсяг демпінгового імпорту, про який стверджується, не є незначним відповідно до пункту 18 статті 1 цього Закону;

4) заява про порушення антидемпінгового розслідування подана галуззю вітчизняного виробництва або від її імені відповідно до частин першої та другої статті 41 цього Закону;

5) залежно від обставин, вимоги, передбачені частиною другою статті 41 цього Закону, були дотримані.

3. Комісія приймає рішення про порушення антидемпінгового розслідування або відмову в порушенні такого розслідування після отримання звіту, зазначеного в частині четвертій статті 40 цього Закону.

4. Антидемпінгове розслідування може бути порушено щодо одного або декількох іноземних виробників та/або експортерів, подібний товар яких не підпадає під дію чинних антидемпінгових заходів на момент розгляду заяви про порушення антидемпінгового розслідування.

5. Підстави відмови в порушенні антидемпінгового розслідування повинні бути повідомлені заявнику.

6. Антидемпінгове розслідування вважається порушеним з дати набрання чинності рішення Комісії про його порушення. Строк завершення антидемпінгового розслідування починає обчислюватися з цієї дати.

7. У рішенні про порушення антидемпінгового розслідування Комісія доручає Уповноваженому органу:

1) оприлюднити офіційне повідомлення про порушення антидемпінгового розслідування;

2) провести антидемпінгового розслідування.

Стаття 43. Порушення антидемпінгового розслідування *ex officio*

1. В особливих випадках Комісія, за рекомендацією Уповноваженого органу, може прийняти рішення про порушення антидемпінгового розслідування без отримання письмової заяви від галузі вітчизняного виробництва або від її імені, за наявності достатніх доказів існування демпінгу, шкоди і причинно-наслідкового зв'язку між ними для обґрунтування порушення такого розслідування.

Докази та відповідні рекомендації повинні бути належним чином відображені в конфіденційному звіті, який Уповноважений орган подає Комісії після того, як Уповноважений орган переконався в тому, що вимоги цієї частини є виконаними. Звіт повинен ґрунтуватися на об'єктивній оцінці Уповноваженого органу щодо точності та достовірності наявних доказів.

Комісія приймає рішення про порушення антидемпінгового розслідування.

2. У випадку якщо орган державної влади України в межах своїх повноважень володіє достатніми доказами наявності факту демпінгу та шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва демпінговим імпортом, такий орган може подати Уповноваженому органу заяву про порушення антидемпінгового розслідування.

3. Положення частини другої статті 39, частини четвертої статті 40, частини першої, пунктів 1 — 3 частини другої, частин четвертої, шостої — сьомої статті 42 і статті 44 цього Закону застосовуються *mutatis mutandis* до порушення антидемпінгового розслідування *ex officio* у частині, у якій вони є доцільними.

Стаття 44. Офіційне повідомлення про порушення антидемпінгового розслідування

Офіційне повідомлення про порушення антидемпінгового розслідування повинно містити достатню інформацію про:

1) назву товару, що є об'єктом антидемпінгового розслідування, включаючи його класифікацію згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності та назву країни походження та/або експорту;

2) інформація про порушення антидемпінгового розслідування;

3) короткий виклад інформації щодо наявності демпінгу, шкоди та причинно-наслідкового зв'язку між ними, про що стверджується у заяві про порушення антидемпінгового розслідування;

4) чи Уповноважений орган залишає за собою право використовувати у антидемпінговому розслідуванні метод вибірки відповідно до статті 48 цього Закону та застосовувати відповідні процесуальні дії в цьому разі;

5) інші процесуальні дії, включаючи строки, протягом яких сторони можуть повідомити про свою заінтересованість, довести до відома свою позицію та подати запит щодо проведення слухань, будь-які інші строки.

Глава 3

ПРОВЕДЕННЯ АНТИДЕМПІНГОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 45. Інформування сторін про порушення антидемпінгового розслідування

1. Уповноважений орган інформує компетентні органи країни експорту та інші сторони, про які відомо, що вони мають інтерес у такому розслідуванні, про порушення антидемпінгового розслідування.

2. Уповноважений орган, відповідно до вимог цього Закону щодо захисту конфіденційної інформації, може надавати повний текст письмової заяви про порушення антидемпінгового розслідування відомим експортерам, компетентним органам країни експорту та іншим заінтересованим сторонам за їх запитом. На запит інших заінтересованих сторін Уповноважений орган надає їм неконфіденційну версію заяви про порушення антидемпінгового розслідування.

3. Якщо кількість відомих іноземних виробників та/або експортерів є значною, неконфіденційна версія заяви про порушення антидемпінгового розслідування надається компетентному органу країни експорту або відповідній асоціації.

Стаття 46. Запитальники та інші інформаційні запити

1. Уповноважений орган має право надсилати відомим іноземним виробникам, експортерам, імпортерам та вітчизняним виробникам, яких вважає за необхідне залучити до участі в антидемпінговому розслідуванні,

або компетентним органам країни експорту запитальники з метою отримання інформації та доказів, що використовуються для проведення антидемпінгового розслідування. відповідно до вимог статті 25 цього Закону.

2. Строк надання відповіді на запитальник становить тридцять днів. Строк обчислюється з дати отримання запитальника. Запитальник вважається отриманим протягом одного тижня з дати його відправлення одержувачу або передачі відповідному дипломатичному представнику країни походження та/або експорту.

Строк надання відповіді на запитальник може бути продовжено, урахувавши строки завершення антидемпінгового розслідування, за умови, якщо сторона, яка просить про продовження, надала обґрунтовані докази такої необхідності. Продовження строків для надання відповіді на запитальник надається, якщо це не перешкоджає проведенню антидемпінгового розслідування. Продовження строку для надання відповіді на запитальник не надається, якщо запит на продовження такого строку направлено після закінчення попередньо встановленого кінцевого строку. Продовження строку подання відповіді на запитальник стосується лише тієї сторони, щодо якої таке продовження було здійснено.

3. Уповноважений орган має право вимагати від заінтересованих сторін надання інформації та доказів, необхідних для проведення антидемпінгового розслідування. Така вимога є обов'язковою для заінтересованих сторін і підлягає виконанню ними у строк, встановлений Уповноваженим органом.

Стаття 47. Інші джерела інформації

1. У ході антидемпінгового розслідування Уповноважений орган може запитувати і використовувати інформацію з інших джерел, ніж заінтересовані сторони.

2. На запит Уповноваженого органу органи державної влади України повинні надати Уповноваженому органу інформацію, документи, матеріали, необхідні для проведення антидемпінгового розслідування.

Уповноважений орган може звертатися до органів державної влади України із запитом щодо проведення дослідження та аналізу в межах їх компетенції.

3. Строк подання відповіді встановлюється Уповноваженим органом у відповідному запиті, але в межах строку проведення антидемпінгового розслідування.

Стаття 48. Вибірка

1. У разі значної кількості вітчизняних виробників, іноземних виробників та/або експортерів або імпортерів, типів (видів) товару чи операцій (транзакцій), у антидемпінговому розслідуванні можна обмежитися:

1) достатньою кількістю сторін, типів (видів) товару або операцій (транзакцій), відібраної на основі статистично обґрунтованої інформації, яка є в розпорядженні Уповноваженого органу на момент їх відбору; або

2) найбільшим репрезентативним обсягом виробництва, продажу чи експорту товару, який можна дослідити з урахуванням строків проведення антидемпінгового розслідування.

2. Остаточний вибір сторін-учасників, типів (видів) товару або операцій (транзакцій) згідно з цією статтею здійснюється Уповноваженим органом.

3. У разі, якщо Уповноважений орган використовує вибіркові методи антидемпінгового розслідування відповідно до цієї статті, індивідуальна величина демпінгової маржі обчислюється для експортера або виробника, який з початку не був відібраний і подає необхідну інформацію у строки, визначені цим Законом, за винятком випадків, коли кількість експортерів або виробників є настільки значною, що дослідження зазначених величин для окремих експортерів або виробників необґрунтовано ускладнюють проведення антидемпінгового розслідування і перешкоджають своєчасному припиненню цього розслідування та прийняттю рішення про застосування антидемпінгових заходів.

4. У разі якщо після прийняття рішення про проведення вибірки частина або всі відібрані сторони відмовляються співпрацювати добросовісно в межах їх можливостей, і це може мати істотний вплив на результати антидемпінгового розслідування, можливе проведення нової вибірки. У разі подальшої відмови відібраних сторін співпрацювати, і при недостатності часу для проведення нової вибірки, застосовуються відповідні положення статті 29 цього Закону.

Стаття 49. Вимоги до застосування попередніх антидемпінгових заходів

1. Попередні антидемпінгові заходи можуть застосовуватися і справлятися лише за умови, що:

1) антидемпінгове розслідування порушено відповідно до положень статті 42 цього Закону, і про це було оприлюднено офіційне повідомлення та поінформовано відомі заінтересовані сторони;

2) заінтересованим сторонам було надано можливість подати інформацію та свої коментарі;

3) Комісія попередньо встановила факт існування демпінгу та заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва;

4) Комісія встановила, що такі заходи є необхідними для запобігання заподіяння шкоди під час проведення антидемпінгового розслідування; та

5) Комісія встановила, що дія антидемпінгових заходів не буде суперечити національному інтересу.

2. Попередні антидемпінгові заходи застосовуються не раніше ніж через шістьдесят днів з дати порушення антидемпінгового розслідування і не пізніше ніж через дев'ять місяців після порушення відповідного антидемпінгового розслідування.

3. Попередні антидемпінгові заходи застосовуються на строк, який не повинен перевищувати чотири місяці. Цей строк може бути продовжено до шести місяців відповідно до рішення Комісії. Строк застосування попередніх антидемпінгових заходів продовжується до шести місяців у випадках, коли експортери, що проводять значну кількість торговельних операцій, які є

об'єктом розгляду, подають до Уповноваженого органу заяву про продовження строку застосування попередніх антидемпінгових заходів або не заперечують проти продовження строку застосування попередніх антидемпінгових заходів.

Якщо Уповноважений орган в ході антидемпінгового розслідування дійшов висновку, що попереднього мита на рівні менше, ніж демпінгова маржа, достатньо для того, щоб ліквідувати шкоду, то зазначені строки можуть тривати до шести та дев'яти місяців відповідно.

Стаття 50. Форма і розмір попередніх антидемпінгових заходів

1. Попередні антидемпінгові заходи можуть застосовуватися лише у формі попереднього антидемпінгового мита, сума якого вноситься як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита.

2. Попереднє антидемпінгове мито застосовується лише до товару, що ввозиться для споживання, після набрання чинності рішення про застосування попередніх антидемпінгових заходів, окрім випадків, передбачених цим Законом.

3. Попереднє антидемпінгове мито справляється у відповідному розмірі та в кожному випадку окремо на недискримінаційній основі щодо імпорту з усіх джерел, щодо якого Комісією визначено, що він є демпінговим та заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва, за винятком імпорту з тих джерел, від яких були прийняті зобов'язання.

4. Розмір ставки попереднього антидемпінгового мита не повинен перевищувати демпінгову маржу, розраховану відповідно до статей 16 і 17 цього Закону, але може бути нижчим за умови, що ставка мита буде достатньою для усунення шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва відповідно до статті 33 цього Закону.

5. Перерахунок та справляння попередніх антидемпінгових мит на зворотній основі здійснюється відповідно до статті 68 цього Закону.

Стаття 51. Розкриття інформації щодо розрахунків заінтересованим сторонам антидемпінгового розслідування

1. З урахуванням вимог щодо збереження конфіденційної інформації Уповноважений орган розкриває кожному з іноземних виробників та/або експортерів розрахунки їх демпінгової маржі.

2. Заінтересовані сторони, яким надано розрахунки відповідно до частини першої цієї статті, мають право надати свої коментарі до таких розрахунків у строк, установлений Уповноваженим органом.

Глава 4

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Стаття 52. Пропозиції щодо прийняття зобов'язань

1. Іноземні виробники та/або експортери можуть запропонувати прийняти зобов'язання. Такі зобов'язання не вимагаються та не приймаються від іноземних виробників та/або експортерів за відсутності позитивного попереднього висновку щодо наявності демпінгу та шкоди, заподіяної демпінговим імпортом галузі вітчизняного виробництва.

2. У своїх пропозиціях іноземні виробники та/або експортери можуть запропонувати переглянути свої ціни з метою припинення експорту в Україну за демпінговими цінами або інші умови експорту в Україну, таким чином, щоб Уповноважений орган та Комісія впевнилися, що шкоду від демпінгу буде усунуто.

Підвищення ціни внаслідок таких зобов'язань не може бути більшим ніж рівень, необхідний для компенсації демпінгової маржі, але може бути меншим ніж демпінгова маржа, якщо таке підвищення ціни є достатнім, щоб ліквідувати шкоду, заподіяну галузі вітчизняного виробництва.

3. Жоден іноземний виробник та/або експортер не зобов'язаний брати зобов'язання. Відсутність пропозиції прийняти зобов'язання або відмова погодитися із запропонованими зобов'язаннями жодним чином не впливає на результат проведення антидемпінгового розслідування. Однак у цьому разі може бути зроблено висновок про те, що загроза заподіяння шкоди стає більш ймовірною в разі подальшого демпінгового імпорту.

4. Пропозиція взяти зобов'язання надається в письмовій формі до закінчення строку, встановленого Уповноваженим органом. Лише у виняткових випадках прийняття зобов'язань може бути запропоновано після закінчення строку, протягом якого може бути надано інформацію, відповідно до частини першої статті 61 цього Закону.

Неконфіденційне резюме такого письмового зобов'язання подається разом з його конфіденційною версією. Це резюме готується відповідно до вимог статті 27 цього Закону.

5. Якщо галузь вітчизняного виробництва тлумачиться як така, що стосується виробників на відповідному ринку України, додатково до положень цієї глави застосовується частина третя статті 21 цього Закону.

Стаття 53. Коментарі галузі вітчизняного виробництва

Після отримання від іноземного виробника та/або експортера пропозиції щодо прийняття зобов'язання Уповноважений орган інформує про це галузь вітчизняного виробництва та пропонує подати свої коментарі протягом строку, встановленого Уповноваженим органом. Такі коментарі беруться до уваги при прийнятті рішення про прийняття або відмову прийняття запропонованих іноземним виробником та/або експортером зобов'язань.

Стаття 54. Прийняття або відмова прийняття зобов'язання

1. За необхідності у звітах, передбачених статтями 61 та 62 цього Закону, зазначається, що було запропоновано прийняття зобов'язання.

За рекомендаціями Уповноваженого органу Комісія може прийняти отриману від іноземного виробника та/або експортера пропозицію щодо зобов'язань, якщо дійде висновку, що прийняття та виконання таких зобов'язань може усунути шкоду, спричинену демпінгом. Такий висновок повинен бути аргументованим у рішенні.

2. Запропоновані зобов'язання не приймаються, якщо це є практично неможливим, наприклад, через значну кількість фактичних чи потенційних іноземних виробників та/або експортерів або з інших причин, включаючи національний інтерес. Зобов'язання також не приймаються, якщо це не

усуває шкоду від демпінгу, наявність якого було доведено, або якщо пропозиції не було надіслано Уповноваженому органу в установлений строк.

3. Уповноважений орган інформує іноземного виробника та/або експортера про причини, через які його пропозиція щодо прийняття зобов'язань є неприйнятною, і надає можливість подати свої коментарі щодо цього. Причини відмови зазначаються у відповідному рішенні та офіційному повідомленні про це рішення.

Стаття 55. Призупинення або припинення антидемпінгового розслідування

1. У разі прийняття іноземним виробником та/або експортером зобов'язань Комісія може прийняти рішення про призупинення або припинення антидемпінгового розслідування щодо такого іноземного виробника та/або експортера без застосування попередніх або остаточних антидемпінгових заходів.

Таке право Комісії необов'язково означає можливість одночасного продовження антидемпінгового розслідування, а також виконання зобов'язання, за винятком випадків, передбачених статтею 56 цього Закону.

2. Офіційне повідомлення про призупинення або припинення антидемпінгового розслідування щодо такого іноземного виробника та/або експортера без застосування попередніх або остаточних антидемпінгових заходів включає неконфіденційну частину відповідного зобов'язання іноземного виробника та/або експортера.

Стаття 56. Продовження антидемпінгового розслідування

1. У разі прийняття іноземним виробником та/або експортером зобов'язання антидемпінгове розслідування завершується або в установленому порядку продовжується і завершується. У випадку прийняття остаточного рішення про відсутність демпінгу, шкоди або причинно-наслідкового зв'язку, зобов'язання, прийняте відповідно до статті 54 цього Закону, автоматично припиняє дію, за винятком випадків, коли таке остаточне рішення ґрунтується першочергово на факті існування зобов'язання. У таких випадках Комісія може вимагати подальшого виконання цього зобов'язання протягом строку, який відповідає положенням цього Закону.

2. У разі прийняття остаточного рішення, яке підтверджує наявність демпінгу, шкоди або причинно-наслідкового зв'язку, таке зобов'язання залишається чинним і виконується згідно з його умовами та положеннями цього Закону.

Стаття 57. Нагляд за дотриманням іноземним виробником та/або експортером зобов'язань

1. Уповноважений орган має право вимагати від іноземного виробника та/або експортера, який узяв зобов'язання, періодично подавати інформацію щодо виконання зазначеного зобов'язання і надавати згоду на проведення перевірки достовірності інформації, що стосується виконання такого зобов'язання. Відмова виконувати ці вимоги вважається порушенням узятого зобов'язання.

2. Уповноважений орган може звертатися із запитом про надання відповідної допомоги до державних органів влади України для нагляду за виконанням узятих зобов'язань.

Стаття 58. Невиконання іноземним виробником та/або експортером прийнятого зобов'язання

1. Будь-яка заінтересована сторона або орган державної влади України може подавати інформацію до Уповноваженого органу, що *prima facie* є доказом наявності порушення взятих іноземним виробником та/або експортером зобов'язань.

2. Уповноважений орган може надавати заінтересованим сторонам неконфіденційну інформацію, отриману відповідно до частини першої цієї статті для подання коментарів щодо цієї інформації. У разі необхідності Уповноважений орган проводить виїзну перевірку інформації, поданої заінтересованими сторонами.

3. У разі підтвердження інформації щодо порушення іноземним виробником та/або експортером взятих зобов'язань Уповноважений орган готує звіт, який надається Комісії. У цьому звіті Уповноважений орган зазначає факти істотного невиконання зобов'язань та рекомендації щодо відмови від зобов'язань та застосування попередніх або остаточних антидемпінгових заходів. Таке рішення приймається Комісією.

4. У випадку коли під час проведення антидемпінгового розслідування було взято зобов'язання, а саме розслідування не було завершено в установленому порядку, Комісія може прийняти рішення про застосування попередніх антидемпінгових заходів, використовуючи наявну інформацію, за умови, що є достатні докази порушення зобов'язань.

Рішення Комісії повинно ґрунтуватися на відповідному звіті Уповноваженого органу.

Стаття 59. Припинення дії зобов'язань

1. Іноземний виробник та/або експортер можуть відмовитися від виконання взятих зобов'язань, письмово повідомивши про це Уповноважений орган, про що Уповноважений орган невідкладно інформує Комісію. У такому разі Комісія невідкладно приймає відповідне рішення та інформує про це заінтересовані сторони та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

2. Уповноважений орган може надати Комісії рекомендації щодо припинення дії зобов'язань у разі неможливості здійснити нагляд за їх виконанням або наявності інших обґрунтованих причин для цього. Рішення Комісії ґрунтується на звіті Уповноваженого органу.

3. У разі відмови іноземного виробника та/або експортера від зобов'язань відповідно до частини першої цієї статті або прийняттям Комісією рішення щодо неможливості здійснення нагляду за виконанням зобов'язань, у випадку, коли антидемпінгове розслідування, у рамках якого було взято зобов'язання, не завершено у встановленому порядку, Комісія може прийняти рішення про застосування попередніх антидемпінгових

заходів, використовуючи наявну інформацію. У такому випадку рішення Комісії приймається невідкладно.

4. Про рішення, зазначені в частинах першій – третій цієї статті, Уповноважений орган інформує заінтересовані сторони та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

Глава 5

ЗАВЕРШАЛЬНИЙ ЕТАП АНТИДЕМПІНГОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 60. Права заінтересованих сторін на завершальному етапі антидемпінгового розслідування

Протягом строку встановленого Уповноваженим органом заінтересовані сторони можуть подати свої коментарі до розкриття інформації щодо розрахунків та/або звіту про суттєві факти та обставини за результатами антидемпінгового розслідування.

Стаття 61. Звіт про суттєві факти та обставини за результатами антидемпінгового розслідування

1. Після завершення етапу встановлення фактичних обставин і до того, як остаточний звіт Уповноваженого органу, зазначений у статті 62 цього Закону, буде надісланий Комісії, Уповноважений орган надає всім заінтересованим сторонам неконфіденційний звіт, який містить всі суттєві факти та обставини, на підставі яких рекомендується застосування остаточних антидемпінгових заходів або припинення антидемпінгового розслідування без застосування таких заходів.

Заінтересовані сторони повинні надати коментарі до цієї інформації у встановлений Уповноваженим органом строк.

2. Розкриття інформації не перешкоджає прийняттю в подальшому іншого рішення Комісією. Якщо таке рішення ґрунтується на інших фактах або обставинах, вони повинні невідкладно розкриватися відповідним заінтересованим сторонам із наданням права подавати коментарі в установленій Уповноваженим органом строк.

Стаття 62. Остаточний звіт про результати антидемпінгового розслідування

1. Уповноважений орган готує остаточний звіт про результати антидемпінгового розслідування, у якому наводить оцінку і визначає, чи виконуються умови для застосування остаточних антидемпінгових заходів. Звіт готується з урахуванням інформації і доказів, зібраних до кінця етапу встановлення фактичних обставин, та всіх коментарів, отриманих після розкриття інформації щодо суттєвих фактів або обставин.

2. Остаточний звіт про результати антидемпінгового розслідування, який надсилається Комісії, є конфіденційним.

Глава 6

ОСТАТОЧНЕ РІШЕННЯ, ЗАСТОСУВАННЯ ОСТАТОЧНИХ АНТИДЕМПІНГОВИХ ЗАХОДІВ І СПРАВЛЯННЯ МИТА

Стаття 63. Остаточне рішення про результати антидемпінгового розслідування

1. За результатами розгляду остаточного звіту про результати антидемпінгового розслідування Комісія приймає одне з таких рішень:

1) застосувати остаточні антидемпінгові заходи і припинити антидемпінгове розслідування; або

2) припинити антидемпінгове розслідування без застосування антидемпінгових заходів.

2. В остаточному рішенні про результати антидемпінгового розслідування має міститися пояснення висновків щодо демпінгової маржі, шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між ними, а також національного інтересу.

3. Інформація про остаточне рішення про результати антидемпінгового розслідування надсилається заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику після оприлюднення офіційного повідомлення.

Стаття 64. Вимоги до застосування остаточних антидемпінгових заходів

1. Остаточні антидемпінгові заходи можуть бути застосовані за таких умов:

1) заінтересованим сторонам було надано можливість подавати інформацію та коментарі протягом строку проведення антидемпінгового розслідування;

2) зроблено остаточний позитивний висновок про існування демпінгу та шкоди для галузі вітчизняного виробництва, з урахуванням усієї відповідної інформації, поданої заінтересованими сторонами; та

3) Комісія приймає рішення відповідно до статті 22 цього Закону, що дія антидемпінгових заходів не буде суперечити національному інтересу.

2. Рішення про застосування остаточних антидемпінгових заходів може бути прийнято виключно в межах строку, відведеного для завершення антидемпінгового розслідування відповідно до статті 36 цього Закону.

3. Імпорт одного і того самого товару не може бути об'єктом застосування одночасно антидемпінгових та компенсаційних заходів, що запроваджуються для усунення наслідків шкоди галузі вітчизняного виробництва, яка виникла в результаті одночасного демпінгового та субсидованого імпорту.

4. Імпорт одного і того самого товару може бути об'єктом застосування одночасно антидемпінгових заходів та захисних тарифних заходів. У такому випадку антидемпінгові заходи запроваджуються для усунення ринкових спотворень, спричинених недобросовісною торговельною практикою, захисні тарифні заходи запроваджуються для усунення негативного впливу від значного зростаючого імпорту.

При дослідженні питання одночасного застосування антидемпінгових заходів та захисних тарифних заходів повинно бути враховано, що комбінація таких заходів не створить додаткових обтяжуючих обставини для певних іноземних виробників та/або експортерів, що ймовірно може призвести до відмови їм у доступі до ринку.

Комісія може прийняти рішення про зміну, призупинення чи скасування антидемпінгових заходів або повне чи часткове звільнення від застосованих антидемпінгових заходів, які в іншому випадку підлягали б сплаті, або ухвалити будь-які інші спеціальні заходи. Будь-яке призупинення, зміна чи звільнення від антидемпінгових заходів має бути обмеженим у часі та застосовуватися лише тоді, коли діють відповідні захисні заходи.

Стаття 65. Розмір остаточного антидемпінгового мита

1. Остаточні антидемпінгові заходи можуть застосовуватися у формі остаточного антидемпінгового мита.

2. Остаточні антидемпінгові заходи застосовуються лише до товару, що ввозиться для споживання, після набрання чинності рішення про застосування остаточних антидемпінгових заходів.

3. Остаточне антидемпінгове мито справляється у розмірі встановленому рішенням Комісії та в кожному випадку окремо на недискримінаційній основі щодо імпорту з усіх джерел, стосовно якого Комісією визначено, що він є демпінговим та заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва, за винятком імпорту з тих джерел, від яких були прийняті зобов'язання.

4. Розмір ставки остаточного антидемпінгового мита не повинен перевищувати демпінгову маржу, розраховану відповідно до статей 16 та 17 цього Закону, але може бути нижчим за умови, що ставка мита буде достатньою для усунення шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва, відповідно до статті 33 цього Закону.

5. За умови дотримання статей 17 та 48 цього Закону індивідуальний розмір антидемпінгового мита застосовується до імпорту товару іноземного виробника та/або експортера, для якого була розрахована індивідуальна демпінгова маржа.

Стаття 66. Тривалість дії антидемпінгових заходів

Антидемпінгові заходи застосовуються лише протягом строку та в розмірі, необхідному для усунення дії демпінгу, що заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва. У будь-якому випадку остаточні антидемпінгові заходи можуть застосовуватися не більше ніж п'ять років, що розраховуються з дати їх застосування, або п'ять років з дати прийняття останнього рішення про перегляд антидемпінгових заходів відповідно до глави 9 Розділу VI цього Закону, яке одночасно охоплює факт демпінгу та заподіяння шкоди. З урахуванням національного інтересу Комісія може застосувати ці заходи на менший строк.

Стаття 67. Моніторинг дії антидемпінгових заходів

1. З метою моніторингу дії антидемпінгових заходів Уповноважений орган досліджує імпорт товару, щодо якого застосовуються антидемпінгові заходи.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, інформує Уповноважений орган щокварталу або частіше на його запит про імпорт товару, щодо якого застосовуються антидемпінгові заходи та суми сплачених мит.

3. Уповноважений орган має право звертатися до галузі вітчизняного виробництва щодо подання йому інформації стосовно стану відповідної галузі.

На такий запит Уповноваженого органу галузь вітчизняного виробництва зобов'язана надати необхідну інформацію у встановлений Уповноваженим органом строк.

Стаття 68. Перерахунок та справляння попередніх антидемпінгових мит на зворотній основі

1. Якщо було прийнято рішення про застосування попередніх антидемпінгових заходів та прийнято рішення застосувати остаточні антидемпінгові заходи, Комісія приймає рішення, яка частка попереднього антидемпінгового мита підлягає остаточному справлянню.

З цією метою поняття шкода не включає загрозу заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва або істотне перешкоджання створенню галузі вітчизняного виробництва, крім випадків, коли встановлено, що за відсутності попередніх заходів це може призвести до заподіяння істотної шкоди. У всіх інших випадках, де має місце така загроза або перешкоджання, будь-які суми попереднього антидемпінгового мита повертаються, а остаточні антидемпінгові мита можуть застосовуватися з дати прийняття остаточного рішення щодо антидемпінгових заходів у зв'язку із загрозою заподіяння істотної шкоди чи істотним перешкоджанням створенню галузі вітчизняного виробництва.

2. Якщо розмір остаточного антидемпінгового мита є більшим ніж сума, унесена як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита, різниця не справляється.

3. Якщо розмір остаточного антидемпінгового мита є меншим ніж сума, унесена як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита, надлишкова різниця повертається.

4. У разі якщо остаточним рішенням припинено антидемпінгове розслідування без застосування остаточних антидемпінгових заходів і необхідність справляння попереднього антидемпінгового мита не підтверджується, сума, унесена як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита, повертається.

5. Рішення щодо справляння сум попереднього антидемпінгового мита на зворотній основі згідно з вимогами частин першої — четвертої цієї статті має міститись в остаточному рішенні про результати антидемпінгового розслідування.

Стаття 69. Справляння антидемпінгового мита на зворотній основі до дати застосування попередніх антидемпінгових заходів

1. Остаточне антидемпінгове мито може справлятися з імпорту товару, увезеного для споживання не більш ніж за дев'яносто днів до дати застосування попередніх заходів, але не раніше порушення антидемпінгового розслідування.

2. Рішення про справляння остаточного антидемпінгового мита на зворотній основі відповідно до цієї статті може бути прийнято Комісією виключно за таких умов:

- 1) відповідним імпортерам було надано можливість подати коментарі;
- 2) раніше мав місце демпінг, який заподіяв шкоду або імпортер знав чи повинен був знати, що експортер практикує демпінг і такий демпінг заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва; та
- 3) шкода, спричинена зростаючим демпінговим імпортом товару протягом порівняно короткого строку, який з огляду на період та обсяг демпінгового імпорту, а також інші обставини (такі, як швидке нарощування запасів імпортного товару), може суттєво підірвати захисний ефект остаточного антидемпінгового мита, після його застосування.

3. Порядок справляння антидемпінгового мита на зворотній основі до дати застосування попередніх антидемпінгових заходів визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 70. Справляння антидемпінгового мита на зворотній основі в разі порушення або відмови від виконання зобов'язань

1. У разі порушення або відмови від виконання зобов'язань зі сторони іноземного виробника та/або експортера остаточне антидемпінгове мито може справлятися з імпорту товару, увезеного для споживання не більше ніж за дев'яносто днів до дати застосування попередніх заходів і за умови, якщо таке справляння антидемпінгового мита на зворотній основі не стосується імпорту, здійсненого до такого порушення або відмови від виконання зобов'язань іноземним виробником та/або експортером.

2. Порядок справляння антидемпінгового мита на зворотній основі в разі порушення або відмови від виконання зобов'язань визначається Кабінетом Міністрів України.

Глава 7

ПРИЗУПИНЕННЯ ЧИННИХ АНТИДЕМПІНГОВИХ ЗАХОДІВ

Стаття 71. Призупинення дії антидемпінгових заходів

1. Антидемпінгові заходи, застосовані відповідно до цього Закону, можуть бути призупинені рішенням Комісії на строк до дев'яти місяців:

- а) для цілей захисту національного інтересу; або
- б) якщо тимчасово змінилася ринкова кон'юнктура таким чином, що після призупинення антидемпінгових заходів малоімовірним є відновлення шкоди галузі вітчизняного виробництва та галузі вітчизняного виробництва було надано можливість подати свої коментарі; або

б) якщо Орган з питань вирішення спорів затвердив звіт з рішеннями, рекомендаціями, висновками та/або постановами що передбачають приведення антидемпінгового заходу, застосованого відповідно до цього Закону, у відповідність із зобов'язаннями України згідно з угодами СОТ.

Призупинення дії антидемпінгових заходів може бути продовжено рішенням Комісії на строк, що не перевищує дванадцять місяців.

Строк, на який зупиняється дія антидемпінгових заходів, може бути за пропозицією Уповноваженого органу продовжений до одного року за рішенням Комісії, яке приймається кваліфікованою більшістю голосів.

2. Уповноважений орган здійснює моніторинг призупинення дії антидемпінгових заходів, аналізуючи інформацію, яку може отримувати від імпортерів, споживачів (користувачів), галузевих організацій споживачів та вітчизняних виробників. За поданням Уповноваженого органу Комісія може в будь-який час відновити застосування антидемпінгових заходів, якщо більше не існує підстав для призупинення їх дії.

Розділ VI

ПЕРЕГЛЯД АНТИДЕМПІНГОВИХ ЗАХОДІВ, РОЗСЛІДУВАННЯ ЩОДО ПОВЕРНЕННЯ СПЛАЧЕНИХ СУМ АНТИДЕМПІНГОВОГО МИТА І РОЗСЛІДУВАННЯ ВИПАДКІВ УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ АНТИДЕМПІНГОВОГО МИТА

Глава 8

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ПОРУШЕННЯ ПЕРЕГЛЯДУ АНТИДЕМПІНГОВИХ ЗАХОДІВ, РОЗСЛІДУВАННЯ ЩОДО ПОВЕРНЕННЯ СПЛАЧЕНИХ СУМ АНТИДЕМПІНГОВОГО МИТА І РОЗСЛІДУВАННЯ ВИПАДКІВ УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ АНТИДЕМПІНГОВОГО МИТА

Стаття 72. Загальні засади

1. Якщо не визначено інше, положення глави 1 Розділу V цього Закону стосовно порушення та проведення антидемпінгових розслідувань, включаючи оцінку доказів та підстав для висновків, але за виключенням статті 40 цього Закону, застосовуються *mutatis mutandis* до цієї глави.

2. Положення пункту 18 статті 1 цього Закону не застосовуються до цього Розділу.

3. Рішення Комісії за результатами перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита має бути прийнято до завершення строку проведення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита.

Стаття 73. Заява про порушення перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита та розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. Заява про порушення відповідного перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита та розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита подається до Уповноваженого органу та повинна містити інформацію, визначену в главах 9 - 13 цього Розділу.

2. Розгляд заяви про порушення перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита проводиться у стислий строк за умови достатності поданих доказів. Комісія

приймає рішення про порушення перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита на підставі звіту Уповноваженого органу щодо розгляду заяви. Якщо заява містить вимогу провести перегляд антидемпінгових заходів у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів, то рішення про порушення такого перегляду має бути прийнято до закінчення строку дії таких заходів.

3. Якщо Уповноваженим органом встановлено достатність, *prima facie*, доказів для порушення перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, Уповноважений орган рекомендує Комісії в конфіденційному звіті порушити відповідний перегляд чи розслідування. У разі якщо Уповноважений орган не вважає такі докази обґрунтованими, Уповноважений орган рекомендує Комісії відхилити таку заяву.

Стаття 74. Порушення перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита та розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. Рішення про порушення або відмову в порушенні перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита та розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита Комісія приймає на підставі звіту Уповноваженого органу.

2. Рішенням про порушення перегляду антидемпінгових заходів або розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита, або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита Комісія доручає Уповноваженому органу:

1) оприлюднити офіційне повідомлення про порушення перегляду антидемпінгових заходів або розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита, або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита;

2) провести перегляд антидемпінгових заходів або розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита, або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита.

3. Перегляд антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита вважається порушеним з дати набрання чинності відповідного рішення Комісії. Строк завершення перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита обчислюється з цієї дати.

Стаття 75. Офіційне повідомлення про порушення перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. Офіційне повідомлення про порушення перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита оприлюднюється після прийняття Комісією відповідного рішення.

2. Інформація про рішення Комісії про порушення перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита надається заінтересованим сторонам після оприлюднення офіційного повідомлення про таке рішення.

3. У разі прийняття рішення про відмову в порушенні перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита Уповноважений орган письмово інформує заявника про причини, через які Комісія вирішила не порушувати такий перегляд чи розслідування.

Стаття 76. *Ex officio* порушення перегляду антидемпінгових заходів або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

Порушення перегляду антидемпінгових заходів або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, *ex officio*, дозволяється у випадках, які визначено в цьому Розділі.

Стаття 77. Вимоги до інформації

1. У тексті офіційного повідомлення про порушення перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита визначається строк, протягом якого заінтересованим сторонам надається можливість повідомити свою позицію та подати відповідну інформацію на її підтвердження.

2. Відповідно до статті 25 цього Закону Уповноважений орган надсилає запити заінтересованим сторонам про те, яку інформацію потрібно подати для аналізу і прийняття Комісією рішення. З цією метою можуть надсилатися запитальники.

3. Якщо інше не встановлено цим Законом, заінтересовані сторони подають відповідну інформацію Уповноваженому органу протягом строку, встановленого Уповноваженим органом. Цей строк може бути продовжено на обґрунтований запит заінтересованої сторони.

Стаття 78. Одночасні перегляди антидемпінгових заходів

1. Проміжний перегляд антидемпінгових заходів та перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів можуть бути порушені та проведені одночасно у разі наявності обґрунтованих причин.

2. Якщо перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів порушується тоді, коли проміжний перегляд антидемпінгових заходів уже проводиться, проміжний перегляд антидемпінгових заходів повинно бути закінчено у той же строк, що й перегляд у зв'язку із закінченням строку дії антидемпінгових заходів.

Стаття 79. Звіт про суттєві факти та обставини за результатами перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

Якщо в цьому Розділі не визначено інше, стаття 61 цього Закону застосовується, *mutatis mutandis*, до проведення перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита. Установлений Уповноваженим органом строк подання коментарів ураховує кінцевий строк, установлений для завершення відповідного перегляду чи розслідування.

Стаття 80. Звіт за результатами перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. На підставі звіту про суттєві факти та обставини та з урахуванням коментарів заінтересованих сторін Уповноважений орган готує звіт, який має містити рекомендації Комісії за результатами відповідного перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита.

2. Уповноважений орган подає звіт Комісії не пізніше ніж за десять днів до закінчення строку, визначеного для завершення відповідного перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита.

Стаття 81. Застосування антидемпінгових заходів під час переглядів

Остаточні антидемпінгові заходи залишаються чинними та застосовуються під час проведення відповідного перегляду антидемпінгових заходів, якщо вони не були призупинені згідно зі статтею 71 цього Закону до отримання результатів такого перегляду.

Стаття 82. Офіційне повідомлення про рішення Комісії про результати перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита та інформування

1. Офіційне повідомлення про рішення Комісії про результати перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита оприлюднюється відповідно до положень цього Закону.

2. Інформація про рішення про результати перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита надсилається заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

3. Вимоги щодо змісту офіційного повідомлення та інформування, установлені статтею 35 цього Закону, застосовуються, *mutatis mutandis*, до цього Розділу.

Стаття 83. Строк завершення перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. Якщо в цьому Розділі не визначено інше:

1) перегляд антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита завершуються не пізніше ніж через дванадцять місяців з дати їх порушення;

2) перегляд антидемпінгових заходів або розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита може бути продовженим Уповноваженим органом за погодженням з головою Комісії, а у разі його відсутності — першим заступником або заступником голови Комісії, але в будь-якому разі завершуються протягом вісімнадцяти місяців з дати порушення.

Датою завершення перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита є дата прийняття рішення Комісією.

2. Неможливість завершити розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита в установлений строк не впливає на дію антидемпінгових заходів, від сплати яких, як стверджується, відповідна сторона ухилилася.

Стаття 84. Відкликання заяви про порушення перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. Заявник може відкликати заяву до порушення перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита. У цьому випадку заява вважається такою, що не подавалася.

2. У разі відкликання заяви після порушення перегляду антидемпінгових заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита або розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита за рішенням Комісії такий перегляд чи розслідування припиняються за умови, що національний інтерес не вимагає проведення такого перегляду чи розслідування.

Стаття 85. Заінтересовані сторони переглядів антидемпінгових заходів

Залежно від підстав, на основі яких порушено перегляд антидемпінгових заходів, Уповноважений орган визначає заінтересованих сторін у відповідному перегляді.

Стаття 86. Зобов'язання

Положення глави 4 Розділу V цього Закону поширюються, *mutatis mutandis*, до зміни та продовження зобов'язань.

Глава 9

ПРОМІЖНИЙ ПЕРЕГЛЯД АНТИДЕМПІНГОВИХ ЗАХОДІВ

Стаття 87. Мета та умови проведення проміжного перегляду антидемпінгових заходів

1. Проміжний перегляд антидемпінгових заходів може бути порушено і проведено з метою визначення наявності змін в обставинах, якими обґрунтовувалась необхідність застосування остаточних антидемпінгових заходів:

1) чи значно змінилися обставини, які стосуються демпінгу та шкоди;
2) чи дали антидемпінгові заходи очікувані результати та чи має місце запобігання шкоді, заподіяння якої раніше було встановлено відповідно до цього Закону.

2. Проміжний перегляд антидемпінгових заходів може бути порушено за умови, що з дати застосування, зміни, продовження строку або розширення дії остаточних антидемпінгових заходів пройшов строк не менше одного року.

Стаття 88. Порушення проміжного перегляду антидемпінгових заходів

1. Проміжний перегляд антидемпінгових заходів порушується Комісією за результатами розгляду заяви про порушення проміжного перегляду антидемпінгових заходів заінтересованої сторони (органу виконавчої влади України, експортера, імпортера або вітчизняного виробника, що діє від імені галузі вітчизняного виробництва), яка подається у письмовій формі і містить достатні докази того, що:

1) продовження дії антидемпінгових заходів уже не є необхідним для усунення демпінгу; або

2) продовження або поновлення заподіяння шкоди галузі вітчизняного виробництва є малоімовірним у разі, якщо антидемпінгові заходи будуть скасовані або змінені; або

3) діючі антидемпінгові заходи не є або не будуть достатніми для усунення демпінгу, який заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва.

2. У разі недостатності представлених доказів Уповноважений орган рекомендує Комісії не порушувати перегляд антидемпінгових заходів.

3. Проміжний перегляд антидемпінгових заходів може бути порушено за виняткових обставин *ex officio*, якщо Уповноважений орган має достатньо доказів, *prima facie*, з питань, зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 89. Завершення проміжного перегляду антидемпінгових заходів

На підставі звіту Уповноваженого органу Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати проміжного перегляду антидемпінгових заходів, яким вона може:

1) скасувати антидемпінгові заходи і припинити перегляд антидемпінгових заходів, якщо є підстави вважати малоімовірним продовження або поновлення:

демпінгу; або

заподіяння шкоди галузі вітчизняного виробництва;

2) залишити без змін, змінити (збільшити або зменшити) розмір антидемпінгових заходів, якщо змінилися обставини, які призвели до застосування таких заходів.

Глава 10 ПЕРЕГЛЯД АНТИДЕМПІНГОВИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ НОВОГО ЕКСПОРТЕРА

Стаття 90. Мета та умови перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера

Будь-який іноземний виробник та/або експортер, який експортує в Україну товар, щодо якого застосовується остаточне антидемпінгове мито, має право звернутися до Уповноваженого органу з вимогою про прискорений перегляд антидемпінгових заходів з метою встановлення індивідуальної демпінгової маржі за умови, що такий іноземний виробник та/або експортер:

1) не експортував в Україну товар, що є об'єктом розгляду, протягом періоду антидемпінгового розслідування, на підставі якого ґрунтувалося застосування заходів; та

2) не пов'язаний з будь-якими експортерами та/або виробниками у країні експорту товару, що є об'єктом застосування антидемпінгових заходів.

Стаття 91. Порушення перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера

1. Перегляд антидемпінгових заходів для нового експортера порушується Комісією за результатами розгляду заяви іноземного виробника та/або експортера, яка подається у письмовій формі і містить достатні докази існування умов, зазначених у статті 90 цього Закону.

Якщо заявник не є іноземним виробником товару, до якого застосовуються антидемпінгові заходи, до заяви про порушення перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера включається також така інформація:

1) назва іноземного виробника; та

2) заява від такого виробника із зазначенням того, що він буде співпрацювати в рамках перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера шляхом подання даних, необхідних для розрахунку демпінгової маржі.

2. Уповноважений орган інформує галузь вітчизняного виробництва про те, що заяву щодо порушення перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера було подано, а також пропонує вітчизняним виробникам надати коментарі в строк, установлений Уповноваженим органом. Ці коментарі за наявності повинні бути взяті до уваги при прийнятті рішення про порушення такого перегляду.

3. Перегляд антидемпінгових заходів для нового експортера повинен порушуватися лише за наявності достатніх доказів, *prima facie*, стосовно кожної з вимог, визначених у частині першій цієї статті, які дають підстави для порушення такого перегляду.

Стаття 92. Призупинення сплати антидемпінгового мита та запровадження фінансової гарантії у вигляді грошової застави на особливі види мита

1. На підставі рішення Комісії про порушення перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера призупиняється справляння діючого антидемпінгового мита щодо імпорту товару, виробленого та/або експортованого заявником на період проведення такого перегляду. Комісія доручає центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, запровадити внесення фінансової гарантії у вигляді грошової застави на особливі види мита щодо імпорту товару цього заявника. Така фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита повинна бути оформлена відповідно до митного законодавства.

Якщо Комісією буде встановлено, що експорт заявника здійснювався за демпінговими цінами, фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита підлягає сплаті до бюджету на зворотній основі з дати порушення перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера.

2. За умови дотримання положень статті 75 цього Закону офіційне повідомлення про порушення перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера містить інформацію з питань, зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 93. Заінтересовані сторони перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера

Заінтересованими сторонами перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера можуть бути:

1) компетентні органи країни експорту товару, щодо якого застосовуються заходи;

2) іноземний виробник та/або експортер, який звернувся із заявою про порушення перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера;

3) імпортери товару, який є об'єктом перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера;

4) споживачі (користувачі) в Україні, які використовують товар, який є об'єктом такого перегляду;

5) галузеві організації споживачів в Україні, якщо товар, що є об'єктом перегляду антидемпінгових заходів, широко реалізується в роздріб;

6) будь-який виробник подібного товару в Україні;

7) об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками подібного в Україні.

Стаття 94. Завершення перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера

1. На підставі звіту Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера, у якому вона може:

1) встановити індивідуальне антидемпінгове мито для іноземного виробника та/або експортера, якщо існують умови, зазначені у статті 90 цього Закону, і дотримано вимоги частини першої статті 91 цього Закону. У

будь-якому випадку розмір цього мита не може перевищувати розмір мита, що застосовується до всіх інших іноземних виробників та/або експортерів на момент завершення перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера; або

2) припинити перегляд антидемпінгових заходів для нового експортера стосовно заявника в разі, якщо розмір демпінгової маржі дорівнює нулю або є *de minimis*; або

3) завершити перегляд антидемпінгових заходів для нового експортера шляхом поновлення дії антидемпінгового мита, справляння якого призупинено відповідно до частини першої статті 92 цього Закону.

2. У разі якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 1 частини першої цієї статті, фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита, розрахована на підставі індивідуального антидемпінгового мита, що застосовується до іноземного виробника та/або експортера, перераховується до бюджету на зворотній основі щодо імпорту товару заявника.

3. У разі якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 2 частини першої цієї статті, антидемпінгове мито не повинно справлятися щодо імпорту товару заявника, стосовно якого було запроваджено фінансову гарантію у вигляді грошової застави на особливі види мита.

4. У разі якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 3 частини першої цієї статті, антидемпінгове мито, що застосовується до всіх інших виробників та/або експортерів, справляється щодо імпорту товару заявника, стосовно якого було запроваджено фінансову гарантію у вигляді грошової застави на особливі види мита.

5. Для цілей частин другої і четвертої цієї статті положення статті 68 цього Закону щодо справляння антидемпінгового мита на зворотній основі застосовується *mutatis mutandis*.

Стаття 95. Строк завершення перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера

1. Перегляд антидемпінгових заходів для нового експортера, як правило, завершується протягом дев'яти місяців з дати його порушення.

2. Датою завершення перегляду антидемпінгових заходів для нового експортера є дата прийняття Комісією відповідного рішення.

Глава 11

РОЗСЛІДУВАННЯ ЩОДО ПОВЕРНЕННЯ СУМ СПЛАЧЕНОГО АНТИДЕМПІНГОВОГО МИТА

Стаття 96. Мета та умови розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

1. Імпортер може вимагати повернення сплачених сум антидемпінгового мита, якщо доведено, що демпінгова маржа, на підставі якої справлялося таке мито, була усунена або знижена до рівня, нижчого за розмір діючого антидемпінгового мита.

2. Розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита порушується за умови, що пройшло не менше одного року з дати застосування остаточного антидемпінгового мита.

Стаття 97. Порушення розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

1. Заява імпортера про повернення сплачених сум антидемпінгового мита вважається належно обґрунтованою за умов, що вона містить точну інформацію про сплачені суми антидемпінгового мита, які є предметом заяви, та супроводжується всіма митними документами про розрахунки та сплату цих сум. Заява повинна також містити докази за репрезентативний період часу щодо нормальної вартості та експортних цін в Україну іноземного виробника та/або експортера, до якого застосовується антидемпінгове мито.

У разі якщо імпортер не пов'язаний із зазначеним іноземним виробником та/або експортером і неможливо невідкладно отримати вказані докази, або іноземний виробник та/або експортер відмовляється надати їх імпортеру, зазначена заява повинна містити зобов'язання виробника та/або експортера про подання цих доказів Уповноваженому органу.

Строк, зазначений у частині другій статті 73 цього Закону, не застосовується до цієї глави.

2. За умови дотримання положень статті 96 цього Закону заява подається до Уповноваженого органу не пізніше шести місяців після закінчення періоду імпортування. Для цілей цієї глави період імпортування означає період, що становить шість місяців та який:

- 1) починається першого січня і закінчується тридцятого червня; або
- 2) починається першого липня і закінчується тридцять першого грудня.

Заяви, що не містять доказів, зазначених у частині першій цієї статті, або які не подані в межах строку, встановленого цією частиною, відхиляються Уповноваженим органом. Про відхилення заяви Уповноважений орган інформує заявника.

Стаття 98. Заінтересовані сторони розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

Заінтересованими сторонами для цілей розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита можуть бути:

- 1) імпортер, який звернувся із заявою про повернення сплачених сум антидемпінгового мита;
- 2) іноземний виробник та/або експортер, який виробляв та/або експортував товар, щодо якого застосовуються антидемпінгові заходи.

Стаття 99. Визначення обсягу сплачених сум антидемпінгового мита, які підлягають поверненню

1. Визначення наявності демпінгу та розміру демпінгової маржі здійснюється відповідно до Розділу II цього Закону.

2. При визначенні необхідності повернення сплачених сум антидемпінгового мита та їх розміру, коли експортна ціна конструюється відповідно до частини другої статті 13 цього Закону, Уповноважений орган

та Комісія беруть до уваги будь-які зміни в нормальній вартості, зміни у витратах, понесених у період між імпортуванням та перепродажем, зміни в ціні перепродажу, що відповідно відображено в подальших цінах продажу, та повинні розрахувати експортну ціну без вирахувань на суму сплачених антидемпінгових мит, якщо подано переконливі докази вищезазначеного.

3. Результати розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита використовуються тільки з метою визначення обґрунтованості та обсягу повернення сплачених сум антидемпінгового мита.

Стаття 100. Завершення розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

На підставі звіту Комісія приймає рішення про результати розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита, яким вона може:

1) відмовити в поверненні сум сплаченого антидемпінгового мита, якщо: інформація, необхідна для обґрунтування повернення сплачених сум антидемпінгового мита та їх розміру, не є повною або не подана в установленій строк; або

встановлено, що розмір демпінгової маржі, визначеної для іноземного виробника та/або експортера за період, що розглядався, не є нижчим за розмір остаточного антидемпінгового мита, щодо якого вимагається повернення;

2) визнати існування підстав для часткового повернення сплаченої суми, виходячи з різниці між сплаченою сумою остаточного антидемпінгового мита імпортером і фактичним розміром демпінгової маржі, визначеної для іноземного виробника та/або експортера за період, що розглядався; або

3) визнати існування підстав для повернення сплаченої суми антидемпінгового мита в повному обсязі, якщо встановлено, що протягом періоду, який розглядався, іноземний виробник та/або експортер не експортував за демпінговими цінами товар, до якого застосовуються антидемпінгові заходи.

Стаття 101. Строк завершення розслідування щодо повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

Розслідування щодо повернення сплачених сум антидемпінгового мита повинно бути завершене протягом ста вісімдесяти днів, але не пізніше ніж через двісті сорок днів з дати порушення такого розслідування.

Стаття 102. Повернення сум сплаченого антидемпінгового мита

Повернення з державного бюджету сум сплаченого антидемпінгового мита здійснюється відповідно до митного законодавства.

Глава 12

ПЕРЕГЛЯД АНТИДЕМПІНГОВИХ ЗАХОДІВ У ЗВ'ЯЗКУ ІЗ ЗАКІНЧЕННЯМ СТРОКУ ЇХ

ДІЇ

Стаття 103. Мета та умови перегляду антидемпінгових заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії

За умови дотримання вимог положень статті 66 цього Закону, перегляд антидемпінгових заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії може бути порушений з метою оцінки ймовірності продовження або поновлення демпінгу та заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва в разі припинення дії антидемпінгових заходів.

Стаття 104. Офіційні повідомлення щодо закінчення строку дії антидемпінгових заходів

1. Офіційне повідомлення про наближення закінчення строку дії антидемпінгових заходів оприлюднюється протягом першої половини останнього року їх застосування.

2. Уповноважений орган оприлюднює офіційне повідомлення про фактичне закінчення строку дії антидемпінгових заходів безпосередньо перед датою закінчення строку дії відповідних антидемпінгових заходів у випадках, якщо:

1) заяву про порушення перегляду антидемпінгових заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії не подано до закінчення строку, встановленого частиною першою статті 105 цього Закону; або

2) заяву про порушення перегляду антидемпінгових заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії подано, однак Комісія вирішила не порушувати перегляд антидемпінгових заходів.

Стаття 105. Порушення перегляду антидемпінгових заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії

1. Заява про порушення перегляду антидемпінгових заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії подається Уповноваженому органу не пізніше ніж за три місяці до закінчення строку дії відповідних антидемпінгових заходів.

2. Заява про порушення перегляду антидемпінгових заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії повинна містити достатньо доказів, *prima facie*, що у разі закінчення дії остаточних антидемпінгових заходів можливе продовження або поновлення демпінгу і заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва. Доказом цього може бути, зокрема, фактична інформація про подальший демпінг і заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва або докази, що припинення (запобігання) заподіяння шкоди галузі вітчизняного виробництва частково або повністю є наслідком застосованих заходів, або докази, що обставини, які стосуються експортерів або ринкових умов, є такими, що свідчать про ймовірність подальшого демпінгу, який заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва.

3. У разі недостатності наявної доказової інформації Уповноважений орган рекомендує Комісії не розпочинати перегляд антидемпінгових заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії.

4. Цей перегляд може розпочинатися за виняткових умов *ex officio*, якщо в розпорядженні Уповноваженого органу є достатньо доказів, *prima facie*, з питань, зазначених у частині другій цієї статті.

5. Відповідні заходи залишаються чинними та застосовуються до завершення перегляду антидемпінгових заходів у зв'язку із закінченням

строку їх дії, якщо вони не були призупинені відповідно до статті 71 цього Закону.

Стаття 106. Завершення перегляду антидемпінгових заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії

На підставі звіту Уповноваженого органу Комісія приймає рішення за результатами перегляду антидемпінгових заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії, яким вона може:

1) продовжити дію остаточних антидемпінгових заходів на період до п'яти років за умови, що було встановлено, що завершення застосування заходів призведе до продовження або поновлення демпінгу та шкоди; або

2) припинити перегляд без продовження строку дії антидемпінгових заходів у зв'язку з тим, що:

не було встановлено, що припинення застосування заходів призведе до продовження або поновлення демпінгу та шкоди; або

заяву відкликано і національний інтерес не вимагає проведення такого перегляду; або

галузь вітчизняного виробництва не подала інформацію, необхідну для оцінки ймовірності продовження чи поновлення шкоди.

Глава 13

РОЗСЛІДУВАННЯ ВИПАДКІВ УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ АНТИДЕМПІНГОВОГО МИТА

Стаття 107. Розширення дії антидемпінгового мита

У разі коли доведено спробу експортера ухилитися від сплати антидемпінгового мита, застосованого відповідно до цього Закону, дію такого антидемпінгового мита може бути розширено стосовно:

1) імпорту з третіх країн товару незалежно від того, чи зазнав він незначної модифікації чи ні; або

2) імпорту товару або його частин із незначною модифікацією з країни, щодо якої застосовано таке антидемпінгове мито.

Стаття 108. Ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. Ухилення від сплати антидемпінгового мита має визначатися як зміна в структурі торгівлі між Україною та третіми країнами або між окремими підприємствами в країні експорту, до якої застосовуються антидемпінгові заходи, і Україною, що походить з практики, процесу або діяльності іноземних виробників, експортерів та (або) імпортерів, для яких недостатньо обґрунтованих підстав або економічної доцільності, крім дії попередньо запровадженого антидемпінгового мита на подібний товар, і коли існують докази заподіяної шкоди галузі вітчизняного виробництва, або того, що компенсаційний ефект від антидемпінгового мита нівелюється через ціни та/або кількість подібного товару, а також за наявності доказу факту існування демпінгу відносно нормальної вартості, попередньо встановленої для подібного товару, якщо необхідно, відповідно до статті 10 цього Закону.

2. Для цілей цієї глави практика, процес або діяльність включають в себе, серед іншого:

1) незначну модифікацію товару, унаслідок якої він підпадає під код згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності або під опис товару, до якого не застосовуються антидемпінгові заходи за умови, що така модифікація не змінює істотних характеристик цього товару;

2) відправлення через треті країни товару, щодо якого застосовуються антидемпінгові заходи;

3) певні види складальних операцій в Україні або інших країнах;

4) реорганізацію іноземними виробниками та/або експортерами їх звичайної структури і каналів збуту в країні, щодо якої застосовуються антидемпінгові заходи, з метою експортувати свій товар до України через іноземних виробників та/або експортерів, для яких встановлена нижча індивідуальна ставка антидемпінгового мита.

Цей перелік не є вичерпним.

Стаття 109. Складальні операції

Для цілей пункту 3 частини другої статті 108 цього Закону складальна операція в Україні або іншій країні вважається ухиленням від сплати антидемпінгового мита, якщо:

1) діяльність щодо цієї складальної операції почалася або істотно зросла в обсягах з моменту або безпосередньо до порушення розслідування або застосування заходів, а складові частини походять з країни, щодо якої застосовуються антидемпінгові заходи; та

2) складові частини становлять 60 відсотків або більше загальної вартості частин зібраного товару, за винятком того, що в жодному разі ухиленням не буде вважатися ситуація, коли вартість, додана до внесених частин, під час збирання або завершення операції, є більшою ніж 25 відсотків вартості виробництва; та

3) компенсаційні наслідки від антидемпінгового мита нівелюються через рівень цін та/або обсягами складеного товару або подібного товару, а також існують докази наявності демпінгу відносно попередньо встановленої нормальної вартості, попередньо розрахованою для складених або подібних товарів.

Стаття 110. Порушення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. Розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита розпочинається Комісією за результатами аналізу поданої заінтересованими сторонами до Уповноваженого органу письмової заяви, яка включає фактичні докази наявності факторів, передбачених статтями 108 - 109 цього Закону. У разі недостатності наведених доказів Уповноважений орган рекомендує Комісії не розпочинати розслідування.

2. Розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита може бути розпочато без заяви заінтересованої сторони, якщо в розпорядженні Уповноваженого органу є достатні докази наявності факторів, передбачених статтями 108 - 109 цього Закону.

3. Рішення про порушення або відмову в порушенні розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита приймається Комісією.

Стаття 111. Фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита

1. У рішенні Комісії щодо порушення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита може міститися доручення центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, запровадити фінансову гарантію у вигляді грошової застави на особливі види мита щодо імпорту товару. Фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита запроваджується відповідно до митного законодавства.

2. Офіційне повідомлення оприлюднюється відповідно до вимог статті 75 цього Закону та з урахуванням частини першої цієї статті.

Стаття 112. Заінтересовані сторони розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

Крім сторін, зазначених у пункті 10 статті 1 цього Закону, заінтересованими сторонами розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита можуть вважатися також виробники частин і компонентів товару.

Стаття 113. Незастосування розширених антидемпінгових заходів

1. Якщо встановлено, що практика, процес або діяльність з метою ухилення від сплати антидемпінгового мита мають місце, розширені антидемпінгові заходи можуть не застосовуватися до сторони, яка може довести, що вона не є пов'язаною з будь-якими виробниками, щодо яких застосовуються антидемпінгові заходи, та щодо якої встановлено, що вона не займається практикою ухилення від сплати антидемпінгового мита відповідно до статті 108 цього Закону.

2. Заява про незастосування розширених антидемпінгових заходів подається стороною Уповноваженому органу до закінчення строку, зазначеного в рішенні про порушення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита.

Така заява повинна містити обґрунтовані докази відповідності вимогам, визначеним в частині першій цієї статті.

3. Рішення про незастосування розширених антидемпінгових заходів щодо сторони приймається Комісією за поданням Уповноваженого органу. Незастосування розширених антидемпінгових заходів залишається чинним протягом строку і на умовах, наведених у такому рішенні.

4. У разі виконання умов, передбачених у главі 10 цього Розділу, розширені антидемпінгові заходи можуть не застосовуватися за рішенням Комісії після завершення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, якщо його наслідком є розширення дії антидемпінгових заходів.

Стаття 114. Завершення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита

1. На підставі звіту Уповноваженого органу Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, яким вона може:

1) розширити для всіх інших підприємств застосування антидемпінгового мита, визначеного у відповідному остаточному рішенні Комісії за результатами розслідування, прийнятому відповідно до статті 63 цього Закону, стосовно імпорту товару, щодо якого встановлено факт ухилення від сплати мита; та виключити окремі сторони зі сфери дії розширеного антидемпінгового мита у випадку виконання умов, установлених у статті 113 цього Закону; або

2) припинити розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита, якщо:

не доведено існування практики ухилення від сплати антидемпінгового мита; або

заяву відкликано і національний інтерес не вимагає завершення такого розслідування.

2. Якщо можливо, розширення дії антидемпінгового мита набирає чинності з дати запровадження фінансової гарантії у вигляді грошової застави на особливі види мита згідно зі статтею 111 цього Закону.

Стаття 115. Строк проведення розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита.

Розслідування випадків ухилення від сплати антидемпінгового мита завершується не пізніше ніж через дев'ять місяців з дати його порушення. За необхідності цей строк може бути продовжено до дванадцяти місяців.

Розділ VII

СУДОВЕ ОСКАРЖЕННЯ

Стаття 116. Судове оскарження

1. Рішення Комісії може бути оскаржено протягом місяця з дати прийняття такого рішення.

2. Оскарження рішення Комісії не перешкоджає проведенню антидемпінгового розслідування чи перегляду антидемпінгових заходів або справляння антидемпінгового мита.

Оскарження рішень Комісії про застосування попередніх або остаточних антидемпінгових заходів не може бути предметом вжиття заходів забезпечення позову.

3. У разі визнання судом рішення Комісії про застосування попередніх або остаточних антидемпінгових заходів неправомірним у цілому або його частини, Комісія вживає необхідних заходів з метою виконання цього рішення суду.

Такі заходи в разі необхідності включають поновлення антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів. Про поновлення антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів оприлюднюється офіційне повідомлення.

4. Заінтересовані сторони, щодо яких було ухвалено рішення суду та поновлено антидемпінгове розслідування або перегляд антидемпінгових

заходів, подають Уповноваженому органу інформацію з доказами та можуть вимагати проведення слухань для цілей проведення поновленого антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів протягом двадцяти днів з дати набрання чинності рішення Комісії про поновлення такого розслідування або перегляду.

5. Поновлене антидемпінгове розслідування або перегляд антидемпінгових заходів здійснюються відповідно до положень Розділів I—VI цього Закону, які застосовуються в частині, де вони є доцільними, з урахуванням строків для завершення поновленого антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів.

6. З урахуванням рішення суду та за результатами проведення поновленого антидемпінгового розслідування або перегляду антидемпінгових заходів Комісія на підставі звіту Уповноваженого органу приймає нове рішення.

Розділ VIII ПОВІДОМЛЕННЯ ТА ІНШІ ЗАХОДИ, ПОВ'ЯЗАНІ З ДІЯЛЬНІСТЮ СОТ, ЩО ВІДНОСЯТЬСЯ ДО АНТИДЕМПІНГОВИХ ЗАХОДІВ

Стаття 117. Повідомлення та інші заходи, пов'язані з діяльністю СОТ

1. Уповноважений орган готує всі повідомлення, що мають бути надіслані до СОТ у відповідних стандартних форматах, оприлюднених СОТ про:

1) зміни до законодавчих та інших нормативно-правових актів України, що є суттєвими для Угоди про застосування статті VI Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року;

2) усі попередні та остаточні антидемпінгові заходи, ужиті щодо антидемпінгових мит;

3) дії, пов'язані з антидемпінговим митом за попередні шість місяців;

4) компетентний орган, який має право порушувати і проводити антидемпінгові розслідування, зазначені у статті 5 Угоди про застосування статті VI Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року;

5) національні процедури, які регулюють питання щодо порушення і проведення антидемпінгових розслідувань, якщо вони не включені до пункту 1 цієї частини.

У разі якщо СОТ установлює нові обов'язки щодо надсилання повідомлень, відповідальність за їх підготовку покладається на Уповноважений орган.

2. Уповноважений орган співпрацює з компетентним органом СОТ щодо підготовки усних і письмових відповідей на запитання, отриманих від інших членів СОТ, стосовно повідомлень, надісланих відповідно до частини першої цієї статті.

Розділ ІХ
ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ, РЕКОМЕНДАЦІЙ, ВИСНОВКІВ ТА/АБО
ПОСТАНОВ
ОРГАНУ З ПИТАНЬ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

Стаття 118. Виконання рішень, рекомендацій, висновків та/або постанов Органу з питань вирішення спорів

1. Уповноважений орган та Комісія вживають необхідних заходів щодо виконання рішень, рекомендацій, висновків та/або постанов Органу з питань вирішення спорів та приведення антидемпінгових заходів, застосованих відповідно до цього Закону, у відповідність із зобов'язаннями України згідно з угодами СОТ.

2. У разі, коли Орган з питань вирішення спорів затверджує звіт з рішеннями, рекомендаціями, висновками та/або постановами, що передбачають приведення антидемпінгового заходу, застосованого відповідно до цього Закону, у відповідність із зобов'язаннями України згідно з угодами СОТ, Уповноважений орган готує пропозиції Комісії щодо приведення таких заходів у відповідність із зазначеними зобов'язаннями України.

Комісія на підставі пропозицій, наданих Уповноваженим органом, може прийняти рішення:

- 1) скасувати або змінити антидемпінговий захід; або
- 2) вчинити інші дії в межах цього Закону.

3. З метою підготовки пропозицій відповідно до частини другої цієї статті Уповноважений орган має право звертатися із запитом про надання інформації до заінтересованих сторін.

4. У разі якщо для прийняття рішення Комісією відповідно до частини другої цієї статті є доцільним проведення перегляду антидемпінгових заходів, такий перегляд порушується за рішенням Комісії. Перегляд антидемпінгових заходів проводиться Уповноваженим органом відповідно до положень Розділу VI цього Закону.

5. У разі якщо відповідно до частини другої цієї статті є доцільним призупинення відповідного антидемпінгового заходу, таке призупинення здійснюється Комісією відповідно до положень статті 71 цього Закону.

Стаття 119. Вплив заходів

Якщо інше не передбачено цим Законом, заходи щодо виконання рішень, рекомендацій, висновків та/або постанов Органу з питань вирішення спорів вжиті відповідно до цього Розділу, не є підставою для відшкодування антидемпінгового мита.

Розділ Х
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України “Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 9—10, ст. 65 із наступними змінами).

3. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

4. Антидемпінгові розслідування і перегляди антидемпінгових заходів, порушені до набрання чинності цим Законом, проводяться та завершуються відповідно до Закону України “Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 9—10, ст. 65 зі змінами).

5. З питань, не врегульованих цим Законом, застосовуються інші закони та нормативно-правові акти в сфері зовнішньоекономічної діяльності.

**Голова
Верховної Ради України**

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України “Про захист від демпінгового імпорту”
(далі – проект Закону)

1. Мета

Метою проекту Закону є вдосконалення механізму проведення антидемпінгових розслідувань та застосування антидемпінгових заходів за результатами таких розслідувань з урахуванням міжнародної практики використання інструментів торговельного захисту.

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

22.12.1998 прийнято чинний на сьогодні Закон України “Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту”. З моменту його прийняття відбулися значні зміни у міжнародній практиці проведення торговельних розслідувань, у тому числі антидемпінгових, надано значну кількість роз’яснень Органу з питань вирішення спорів Світової організації торгівлі (далі – СОТ) щодо застосування положень угод СОТ з питань торговельного захисту, затверджено відповідні Регламенти ЄС.

Так проект Закону оновлює чинне законодавство України в сфері проведення антидемпінгових розслідувань та застосування відповідних заходів за результатами їх проведення з врахуванням основних вимог Регламенту (ЄС) 2016/1036 Європейського Парламенту та Ради від 08.06.2016 про захист від демпінгового імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу (кодифікація); Регламенту (ЄС) 2018/825 Європейського Парламенту та Ради від 30.05.2018 про внесення змін до Регламенту (ЄС) 2016/1036 щодо захисту від демпінгового імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу, та Регламенту (ЄС) 2016/1037 щодо захисту проти субсидованого імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу; Регламенту (ЄС) 2015/477 Європейського Парламенту та Ради від 11.03.2015 про заходи, які Союз може вжити щодо комбінованого ефекту антидемпінгових або антисубсидійних заходів із захисними заходами (кодифікація).

Водночас проект Закону спрямований на досягнення завдання 21.2 “Завдання у сфері виробничої безпеки: удосконалення процедур проведення розслідувань у сфері торговельного захисту (антидемпінгових, антисубсидійних та спеціальних/захисних)” Стратегії економічної безпеки України на період до 2025 року, схваленої рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 11.08.2021, введеного в дію Указом Президента України від 11.08.2021 № 347; стратегічної цілі 4 “Запровадження збалансованої імпортової політики з комплексною оцінкою потенційного впливу, яка стимулюватиме переважно інвестиційний, а не споживчий імпорт” напряму 5 “Міжнародна економічна політика і торгівля” Національної економічної стратегії на період до 2030 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів

України від 03.03.2021 № 179; на виконання кроку 73 Плану пріоритетних дій Уряду на 2023 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14.03.2023 № 221-р; на виконання пункту 158 Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2023 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 07.02.2023 № 2910-ІХ.

Проектом Закону передбачена імплементація сучасної міжнародної практики у сфері торговельного захисту, зокрема практики ЄС, що сприятиме адаптації національного законодавства у зазначеній сфері до положень права ЄС. Серед іншого в проекті Закону враховані положення відповідних регламентів ЄС, які діють у зазначеній сфері.

3. Основні положення проекту акта

Проектом Закону пропонується викласти у новій редакції Закон України “Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту”.

Проектом Закону пропонується удосконалення механізму проведення антидемпінгових розслідувань та застосування антидемпінгових заходів за результатами таких розслідувань шляхом:

уточнення повноважень компетентних органів, зокрема, Мінекономіки та Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі;

запровадження нових підходів до формування складу Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі (затвердження посадового складу Кабінетом Міністрів України, а особового – Головою Комісії);

удосконалення понятійного апарату;

встановлення чітких часових меж процедурних етапів антидемпінгових розслідувань/переглядів;

забезпечення доступу заінтересованих сторін до розрахунків демпінгової маржі з урахуванням режиму конфіденційності, гарантування проведення консультацій на запит заінтересованої сторони;

запровадження механізму гарантування сплати попередніх антидемпінгових мит та сплати мит при проведенні розслідування щодо ухилення від сплати захисних мит (відсутність такого механізму на сьогодні обмежує права національних виробників на захист їх інтересів від недобросовісного імпорту);

розширення кола “користувачів” цього механізму серед бізнесу;

зменшення витрат бізнесу на підготовку матеріалів та документації в ході антидемпінгових розслідувань.

Прийняття Закону сприятиме:

розширенню можливостей національних виробників у захисті їх інтересів від недобросовісного імпорту та доступу до інформації, що зменшить загрозу судових оскаржень рішень за результатами розслідувань.

удосконаленню процедури використання інструментів торговельного захисту під час порушення та проведення антидемпінгових розслідувань до умов застосування та ефективності дії антидемпінгових заходів.

4. Правові аспекти

У даній сфері суспільних відносин діють такі нормативно-правові акти:

Конституція України;

Митний кодекс України;

Закон України “Про зовнішньоекономічну діяльність”;

Закон України “Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту”;

Генеральна угода про тарифи та торгівлю 1994 року;

Угода про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація Закону не потребує додаткового фінансування з Державного та місцевих бюджетів України.

6. Позиція заінтересованих сторін

Проект Закону не потребує проведення публічних консультацій із заінтересованими сторонами.

Проект Закону не стосується питань функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, місцевого та регіонального розвитку, соціально-трудової сфери, прав осіб з інвалідністю, сфери наукової, науково-технічної діяльності, функціонування і застосування української мови як державної та не потребує погодження уповноваженими представниками всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування чи відповідних органів місцевого самоврядування, уповноваженими представниками всеукраїнських профспілок, їх об'єднань та всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців, Урядовим уповноваженим з прав осіб з інвалідністю та всеукраїнських громадських організацій осіб з інвалідністю, їх спілок, Уповноваженим із захисту державної мови.

7. Оцінка відповідності

Проект Закону відповідає зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції, у тому числі міжнародно-правовим, та праву Європейського Союзу (acquis EC).

У проекті Закону відсутні положення, що стосуються прав та свобод, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод; впливають на забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків; містять ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією; створюють підстави для дискримінації.

Громадська антикорупційна, громадська антидискримінаційна та громадська гендерно-правова експертизи проекту Закону не проводились.

Проект Закону буде направлено до Національного агентства з питань запобігання корупції для визначення необхідності проведення антикорупційної експертизи.

8. Прогноз результатів

Проект Закону є регуляторним актом та буде направлено на опрацювання та погодження до Державної регуляторної служби України.

За предметом правового регулювання проект Закону не матиме впливу розвиток регіонів, підвищення чи зниження спроможності територіальних громад; ринок праці, рівень зайнятості населення; громадське здоров'я, покращення стану здоров'я населення або його окремих груп; екологію та навколишнє природне середовище, обсяг природних ресурсів, рівень забруднення атмосферного повітря, води, земель, зокрема забруднення утвореними відходами, інші суспільні відносини.

Прийняття проекту Закону підвищить ефективність застосування Україною антидемпінгових заходів для захисту внутрішнього ринку від недобросовісного імпорту з урахуванням сучасної міжнародної практики та вдосконалив механізм проведення антидемпінгових розслідувань з урахуванням інтересів усіх заінтересованих сторін розслідування.

Реалізація проекту Закону впливатиме на ключові інтереси заінтересованих сторін:

Заінтересована сторона	Вплив реалізації акта на заінтересовану сторону	Пояснення очікуваного впливу
Національні товаровиробники	Позитивний (забезпечення захисту національного товаровиробника від демпінгового імпорту)	Приведення законодавства до сучасних умов проведення антидемпінгових розслідувань та застосування антидемпінгових заходів з урахуванням міжнародних зобов'язань України, у тому числі права ЄС.
Імпортери	Позитивний (забезпечення захисту інтересів вітчизняних імпортерів у ході антидемпінгового процесу)	Приведення законодавства до сучасних умов проведення антидемпінгових розслідувань та застосування антидемпінгових заходів, з урахуванням міжнародних зобов'язань України, у тому числі права ЄС. Що, у свою чергу, забезпечить захист інтересів вітчизняних імпортерів у ході антидемпінгового процесу, підвищить транспарентність проведення антидемпінгового процесу та його передбачуваність для усіх заінтересованих сторін.
Експортери	Позитивний (забезпечення прав на	Приведення законодавства до сучасних умов проведення

	захист інтересів іноземних виробників/експортерів у ході антидемпінгового процесу	антидемпінгових розслідувань та застосування антидемпінгових заходів, з урахуванням міжнародних зобов'язань Україну, у тому числі права ЄС. Що, у свою чергу, забезпечить права на захист інтересів іноземних виробників/експортерів у ході антидемпінгового процесу, підвищить транспарентність проведення антидемпінгового процесу та його передбачуваність для усіх заінтересованих сторін.
--	---	--

**Перший віце-прем'єр-міністр України -
Міністр економіки України**

Юлія СВИРИДЕНКО

_____ 2023 р.

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

до проекту Закону України “Про захист від демпінгового імпорту” (далі – проект Закону)

I. Визначення проблеми

На сьогодні в сфері регулювання зовнішньоекономічної діяльності зберігається проблема, яка потребує вирішення, а саме існує необхідність удосконалення механізму та процедур захисту вітчизняного товаровиробника від недобросовісного імпорту в Україну товарів, що заподіює йому шкоду.

У цьому контексті антидемпінгові розслідування/перегляди є одним з кількох інструментів, до якого можуть звернутися вітчизняні товаровиробники для захисту від недобросовісної торговельної практики (конкуренції). Разом із цим, застосування антидемпінгових заходів може мати вплив як на споживачів, так і на користувачів імпортової продукції.

За період 2013 - 2021 рр. відповідно до звернень вітчизняних виробників було порушено 77 торговельних розслідувань/переглядів щодо імпортової продукції, і за цей же період було застосовано/продовжено дію 54 захисних заходів. В той же час, відповідно до інформації Державної митної служби України за результатами застосування захисних заходів (антидемпінгових, спеціальних та компенсаційних) до Державного бюджету України за період 2013-2022 рр. було сплачено особливих видів мита на суму майже 3 694 млн грн.

Чинний на сьогодні Закон України “Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту” від 22.12.1998 № 330-XIV залишався практично незмінними з моменту його прийняття.

За цей час відбулися значні зміни у міжнародній практиці проведення торговельних розслідувань/переглядів, у тому числі антидемпінгових, зокрема в практиці Європейського Союзу (далі – ЄС), надано значну кількість роз’яснень Органу з питань вирішення спорів Світової організації торгівлі (далі – СОТ) щодо застосування норм угод СОТ з питань торговельного захисту.

Вдосконалення чинного законодавства надасть можливість, насамперед, вітчизняним підприємствам у повній мірі використовувати механізм захисту від недобросовісної конкуренції, зокрема шляхом:

- уточнення процедурних етапів розслідувань/переглядів;
- врегулювання порядку збереження конфіденційної інформації;
- впровадження можливості сплати попереднього антидемпінгового мита у формі гарантування;
- забезпечення розкриття інформації, зокрема, розрахунків ставок мита;
- покращення можливості захисту інтересів заінтересованих сторін антидемпінгових розслідувань/переглядів.

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач Свириденко Юлія Анатоліївна
Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007EB82C004B709B00
Дійсний з 12.11.2021 0:00:00 по 11.11.2023 23:59:59

Мінекономіки

44-01/16125-03 від 12.04.2023 17:33

Враховуючи зазначене, Мінекономіки розроблено проект Закону, яким передбачається вдосконалення механізму проведення антидемпінгових розслідувань/переглядів з урахуванням інтересів усіх заінтересованих сторін.

Цілі проекту Закону досягаються шляхом гарантування прозорості процедури розслідування/перегляду, правомірних очікувань усіх заінтересованих сторін у розслідуванні/перегляді, правової визначеності.

Принцип прозорості процедур забезпечується, зокрема, шляхом уточнення процедурних етапів розслідування/перегляду, забезпечення спрощеного доступу до відповідної інформації, можливості заінтересованих сторін брати участь у слуханнях і консультаціях на їх запит, передбачає розкриття розрахунків заінтересованим сторонам у ході розслідування/перегляду.

Принцип дотримання правомірних очікувань заінтересованих сторін забезпечується, зокрема, шляхом уточнення прав і обов'язків заінтересованих сторін та компетентних органів у розслідуванні/перегляді, удосконаленні порядку і послідовності процесуальних дій для усіх заінтересованих сторін та компетентних органів, закріпленням норм щодо повернення попереднього мита у разі незастосування остаточних заходів, що гарантує заінтересованим сторонам дотримання їх законних прав та інтересів, у тому числі стосовно того, щоб бути заздалегідь обізнаними про чіткі процесуальні правила.

Принцип правової визначеності забезпечується шляхом усунення законодавчих прогалин і доповнення регулювання новими механізмами, зокрема, механізмом проведення переглядів антидемпінгових заходів, проведення розслідувань щодо ухилення від сплати антидемпінгового мита, врегулюванням порядку збереження конфіденційної інформації, чітким розмежуванням повноважень компетентних органів, актуалізацією підходів регулювання шляхом імплементації сучасної міжнародної практики у сфері торговельного захисту, зокрема практики ЄС та угод СОТ, процедурою імплементації звітів Органу з питань вирішення спорів СОТ, уточненням термінів та понять.

Проект Закону України матиме прямий позитивний вплив на суб'єктів економічної діяльності в Україні, а саме:

- суттєво підвищить оперативність реагування на прояви недобросовісної конкуренції з боку іноземних виробників та експортерів шляхом використання антидемпінгових розслідувань/переглядів, як інструменту торговельного захисту;
- підвищить прозорість антидемпінгових розслідувань/переглядів;
- спростить сприйняття законодавства та процедур, розширить коло його "користувачів" серед бізнесу;
- зменшить витрати на підготовку матеріалів та документації в ході антидемпінгових розслідувань/переглядів.

Для впровадження цього проекту Закону забезпечено інформування громадськості шляхом його розміщення на офіційному сайті Мінекономіки.

Основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив:

Групи	Так	Ні
Держава	+	-
Суб'єкти господарювання	+	-
у тому числі суб'єкти малого підприємництва	+	-

Існуюча проблема не може бути розв'язана за рахунок ринкових механізмів і діючих регуляторних актів, оскільки для її вирішення необхідно встановити єдині прогресивні рамки регулювання у відповідності із правилами ЄС та СОТ, а також кращими міжнародними практиками, що може бути реалізоване лише шляхом законодавчого регулювання.

II. Цілі державного регулювання

Цілями запропонованого регулювання є удосконалення процедур проведення антидемпінгових розслідувань/переглядів, шляхом приведення чинного законодавства у відповідність до основних вимог Регламенту (ЄС) 2016/1036 Європейського Парламенту та Ради від 08.06.2016 про захист від демпінгового імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу (кодифікація); Регламенту (ЄС) 2018/825 Європейського Парламенту та Ради від 30.05.2018 про внесення змін до Регламенту (ЄС) 2016/1036 щодо захисту від демпінгового імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу, та Регламенту (ЄС) 2016/1037 щодо захисту проти субсидованого імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу; Регламенту (ЄС) 2015/477 Європейського Парламенту та Ради від 11.03.2015 про заходи, які Союз може вжити щодо комбінованого ефекту антидемпінгових або антисубсидійних заходів із захисними заходами (кодифікація), а також до положень Угоди про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року та з урахуванням тлумачення положень зазначеної угоди Органом з питань вирішення спорів СОТ.

Діючий на сьогодні регуляторний акт не відповідає сучасним вимогам і потребує удосконалення, у зв'язку з чим розроблено проект регуляторного акта, яким уточнено процедурні етапи антидемпінгових розслідувань/переглядів; доступ заінтересованих сторін розслідування/перегляду до розрахунків та звітів Мінекономіки з урахуванням режиму конфіденційності; встановлення механізму проведення певних процедур; проведення консультацій на запит заінтересованих сторін.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення зазначених цілей

Проект Закону має *опосередковано* регуляторний характер і *не передбачає прямого впливу* від застосування адміністративних заходів на економічні та соціальні процеси в державі.

Проект Закону передбачає встановлення *загальних (рамкових) засад* для забезпечення *можливості* протидії проявам демпінгового імпорту, що завдає шкоду вітчизняним товаровиробникам.

Регуляторний характер проекту Закону виражається в тому, що його положення передбачають можливість застосування антидемпінгових заходів. Такі заходи застосовуватимуться згідно з окремими рішеннями Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі в кожному окремому випадку за результатами оцінки (розміру демпінгу та шкоди, позитивних і негативних факторів впливу) відповідної ситуації, що складеться у зв'язку з імпортом в Україну конкретних товарів.

Потрібно зазначити, що механізм застосування антидемпінгових заходів не є новим для України і вже передбачений чинним законодавством, а саме Законом України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту". Можливість застосування такої практики передбачена Угодами СОТ для її держав-членів, а також правом ЄС. Проектом Закону передбачається *удосконалення* механізму, а саме, процедури застосування антидемпінгових заходів згідно сучасних міжнародних стандартів і практик.

З огляду на рамковий (засадничий) характер регулювання проекту Закону та специфіку відносин, що є предметом його правового регулювання (де ефект застосування заходів захисту від демпінгового імпорту залежить від кожного конкретного випадку на ринку), є неможливим обчислення розмірів тієї чи іншої вигоди та втрати. У зв'язку з цим, відповідно до пункту 11 Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308, наводиться загальний текстовий опис можливого впливу від регулювання, що передбачене проектом Закону.

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1	Залишення державного регулювання без змін не вбачається ефективним, оскільки чинне регулювання в Україні не відповідає вимогам сьогодення і кращим практикам, а отже, не дозволяє оперативно реагувати на прояви недобросовісного імпорту, що у свою чергу загрожує завданням істотної шкоди відповідним галузям вітчизняного виробництва та може гальмувати розвиток відносин у сфері зовнішньоекономічної діяльності та мати

Альтернатива 2	<p>несприятливий вплив на економіку України в цілому.</p> <p>Прийняття цього нормативного акту дозволить врегулювати відносини у сфері антидемпінгових розслідувань/переглядів, зокрема:</p> <p>будуть уточнені процедурні етапи (проведення консультацій на запит заінтересованих сторін, інформування заінтересованих сторін в рамках процедур, повідомлення про намір провести виїзну перевірку, розкриття розрахунків);</p> <p>можливість заінтересованих сторін подати коментарі до розрахунків, основних фактів і висновків;</p> <p>введення в дію механізму справляння антидемпінгового мита у вигляді фінансової гарантії на особливі види мита, у разі прийняття рішення про застосування попередніх заходів та проведення розслідування у зв'язку із ухиленням від сплати антидемпінгового мита;</p> <p>зміна законодавчого регулювання у сфері захисту національного товаровиробника від демпінгового імпорту з урахуванням правил ЄС, СОТ і кращих міжнародних практик;</p> <p>дотримання принципу прозорості проведення антидемпінгового розслідування/перегляду для усіх заінтересованих сторін.</p>
----------------	--

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутні.	<p>Негативний вплив:</p> <ul style="list-style-type: none"> - застарілий механізм проведення антидемпінгових розслідувань/переглядів; - прийняття остаточних рішень без достатнього розкриття інформації заінтересованим сторонам; - відсутність можливості гарантування сплати попереднього мита замість його фактичної сплати; - відсутність механізму проведення розслідувань щодо ухилення від сплати антидемпінгового мита, що у свою чергу, може призвести до зменшення надходжень до Державного бюджету.
Альтернатива 2	Позитивний вплив:	Відсутні.

	<ul style="list-style-type: none"> - дотримання норм ЄС та правил СОТ, використання кращих міжнародних практик; - приведення чинного законодавства у відповідність до права ЄС та положень Угоди про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року, з урахуванням тлумачення положень зазначеної угоди Органом з питань вирішення спорів СОТ в сфері проведення антидемпінгових розслідувань/переглядів; - дотримання принципу прозорості під час проведення розслідування/перегляду шляхом розкриття інформації та діалогу із заінтересованими сторонами; - уточнення процедурних етапів розслідувань/переглядів; - надходження до Державного бюджету за рахунок збереження та збільшення обсягів виробництва вітчизняних виробників, а також сплати антидемпінгового мита внаслідок застосування антидемпінгових заходів; - забезпечення стабільності, конкурентоспроможності та розширення галузей національного виробництва. Забезпечення зайнятості. 	
--	--	--

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутні.	Негативний вплив: <ul style="list-style-type: none"> - прийняття остаточних рішень без достатнього розкриття інформації заінтересованим сторонам; - недостатня зрозумілість процедурних етапів розслідувань/переглядів; - відсутність можливості гарантування сплати попереднього антидемпінгового мита замість його фактичної сплати.

Альтернатива 2	<p>Позитивний вплив:</p> <ul style="list-style-type: none"> - дотримання принципу прозорості проведення антидемпінгового розслідування/перегляду шляхом розкриття розрахунків, неконфіденційних версій звітів за результатами проведених процедур, проведенням консультацій із заінтересованими сторонами на їх запит; - уточнення процедурних етапів проведення антидемпінгових розслідувань/переглядів; - використання ефективних інструментів торговельного захисту від демпінгового імпорту; - забезпечення конкурентоспроможності національного виробництва; - підвищення передбачуваності ведення бізнесу; - зменшення витрат на підготовку матеріалів та документації в рамках антидемпінгових розслідувань/переглядів. 	Відсутні.
----------------	--	-----------

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Альтернатива 1. Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці "Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта")	0
Альтернатива 2. Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці "Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта")	0

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1	1	Цілі прийняття регуляторного

		акта не можуть бути досягнуті (проблема продовжить існувати)
Альтернатива 2	3	Цілі прийняття регуляторного акта можуть бути досягнуті повною мірою (проблема більше існувати не буде)

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1	Не передбачаються	Збереження застарілого механізму проведення антидемпінгових розслідувань/переглядів. Відсутність механізму проведення розслідувань щодо ухилення від сплати антидемпінгового мита, що у свою чергу, може призвести до зменшення надходжень до Державного бюджету. Прийняття остаточних рішень без достатнього розкриття інформації заінтересованим сторонам. Відсутність можливості гарантування сплати попереднього мита замість його фактичної сплати.	2 місце рейтингу. Не дозволяє досягти поставлених цілей
Альтернатива 2	Удосконалення нормативно-правової бази з урахуванням нормативних актів ЄС та правил СОТ і кращих міжнародних практик в сфері проведення антидемпінгових розслідувань/переглядів. Приведення чинного законодавства у відповідність до права ЄС та положень Угоди про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі	Не передбачаються	1 місце рейтингу. Дозволяє досягти цілей без затрат

	<p>1994 року, а також з урахуванням тлумачення положень зазначеної угоди Органом з питань вирішення спорів СОТ в сфері проведення антидемпінгових розслідувань/переглядів.</p> <p>Дотримання принципу прозорості проведення антидемпінгового розслідування/перегляду шляхом розкриття розрахунків, неконфіденційних версій звітів, відповідно до яких застосовуються антидемпінгові мита, проведенням консультацій із заінтересованими сторонами на їх запит.</p> <p>Уточнення процедурних етапів антидемпінгового розслідування/перегляду.</p> <p>Конкретизовано права та обов'язки органів влади, відповідальних за проведення антидемпінгових розслідувань/переглядів.</p> <p>Впроваджено механізм гарантування сплати попереднього антидемпінгового мита замість його фактичної сплати при застосуванні попередні антидемпінгових мит та сплати мит при проведенні розслідування щодо ухилення від сплати антидемпінгових мит.</p> <p>Надходження до Державного бюджету за рахунок збереження та збільшення обсягів виробництва вітчизняних товаровиробників, а також сплати антидемпінгового</p>	
--	---	--

	<p>мита внаслідок застосування антидемпінгових заходів. Забезпечення стабільності, конкурентоспроможності та розширення національного виробництва. Забезпечення зайнятості. Підвищення передбачуваності ведення бізнесу. Зменшення витрат на підготовку матеріалів та документації в рамках антидемпінгових розслідувань/переглядів.</p>		
--	--	--	--

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 1	<p>Не прийняття проекту Закону залишить чинним застарілий механізм проведення антидемпінгових розслідувань/переглядів. Від такої альтернативи слід відмовитись.</p>	Ризику впливу зовнішніх факторів на дію регуляторного акта немає.
Альтернатива 2	<p>Прийняття законопроекту сприятиме приведенню чинного законодавства у відповідність до права ЄС та положень угод СОТ у сфері проведення антидемпінгових розслідувань/переглядів.</p>	Ризику впливу зовнішніх факторів на дію регуляторного акта немає.

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв’язання визначеної проблеми

Для розв’язання проблеми на заміну діючого закону України “Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту” необхідно прийняти проект Закону, який регламентує проведення антидемпінгових розслідувань/переглядів та застосування антидемпінгових заходів за результатами таких розслідувань/переглядів.

З урахуванням міжнародної практики у сфері торговельного захисту щодо дотримання принципу прозорості антидемпінгового розслідування/перегляду передбачається:

- забезпечення більш широкого доступу заінтересованих сторін до інформації шляхом надсилання їм, з урахуванням режиму конфіденційності, остаточного звіту, який має містити аналіз матеріалів справи, та будуть представлені заінтересованим сторонам розслідування/перегляду для коментування. У такий спосіб забезпечується можливість для відстоювання заінтересованими сторонами своєї позиції;
- запровадження механізму, за якого остаточне рішення за результатами антидемпінгового розслідування має бути прийнято у чітко визначений законодавством строк. У разі недотримання строку – розслідування автоматично припиняється без прийняття будь-якого рішення. Запропонована норма унеможливить штучне затягування прийняття рішення;
- розкриття розрахунків демпінгової маржі заінтересованим сторонам (на умовах збереження повної конфіденційності), що значно розширить можливості доступу до інформації та захисту власних інтересів для заінтересованих сторін антидемпінгового розслідування/перегляду;
- запровадження проведення консультацій в рамках процедури розслідування/перегляду на запит заінтересованої сторони, що значно розширить можливості доступу до інформації та захисту інтересів для заінтересованих сторін антидемпінгового розслідування/перегляду.

Запропоновані зміни дозволять розширити можливості національних виробників у захисті їх інтересів від демпінгового імпорту; чітко визначити права та обов'язки органів, уповноважених на проведення антидемпінгового розслідування/перегляду та прийняття рішень за його результатами; зменшать загрозу судових оскаржень рішень за результатами розслідувань/переглядів тощо.

Проектом Закону також пропонується запровадження механізму гарантування сплати попередніх антидемпінгових мит та сплати мит при проведенні розслідування щодо ухилення від сплати антидемпінгових мит. Відсутність такого механізму на сьогодні обмежує права національних виробників на захист їх інтересів від недобросовісного імпорту.

Крім того, проектом Закону уточнюються та встановлюються визначення ряду понять, наприклад, таких як “заінтересована сторона”, “пов'язані особи” тощо.

Впровадження проекту Закону дасть можливість приведення чинного законодавства у відповідність до основних вимог Регламенту (ЄС) 2016/1036 Європейського Парламенту та Ради від 08.06.2016 про захист від демпінгового імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу (кодифікація); Регламенту (ЄС) 2018/825 Європейського Парламенту та Ради від 30.05.2018 про внесення змін до Регламенту (ЄС) 2016/1036 щодо захисту від демпінгового імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу, та Регламенту (ЄС)

2016/1037 щодо захисту проти субсидованого імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу; Регламенту (ЄС) 2015/477 Європейського Парламенту та Ради від 11.03.2015 про заходи, які Союз може вжити щодо комбінованого ефекту антидемпінгових або антисубсидійних заходів із захисними заходами (кодифікація), положень Угоди про застосування статті VI Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року та з урахуванням тлумачення положень зазначеної угоди Органом з питань вирішення спорів СОТ, а також затвердити нормативно-правовий акт, який враховує сучасну міжнародну практику у сфері торговельного захисту.

Для впровадження цього проекту Закону забезпечено інформування громадськості шляхом його розміщення на офіційному сайті Мінекономіки.

Прийняття проекту Закону не приведе до неочікуваних результатів і не потребує додаткових витрат з Державного бюджету.

Можлива шкода у разі очікуваних наслідків дії акта не прогнозується.

Впливу зовнішніх факторів на дію регуляторного акта не очікується.

Оцінка можливості впровадження та виконання вимог акта – висока.

Очікувані наслідки дії регуляторного акта не передбачають нанесення шкоди суб'єктам господарювання.

Моніторинг ефективності застосування механізмів передбачених положеннями акту здійснюватиметься Мінекономіки у межах компетенції в установленому законом порядку.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Здійснення витрат на виконання вимог регуляторного акта для органів виконавчої влади чи місцевого самоврядування не передбачається.

Тест для малого бізнесу не проводився, оскільки як загальну кількість суб'єктів господарювання, так і питому вагу суб'єктів малого підприємництва, не можна спрогнозувати. У зв'язку із зазначеним участь суб'єктів господарювання у антидемпінговому розслідуванні/перегляді залежить від виду товару, щодо якого проводиться розслідування/перегляд, та їх заінтересованості у даному питанні.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії нормативно-правового акта не обмежений у часі.

Зміна строку дії акта можлива у випадку зміни у законодавстві України, яке регулює визначене питання.

Термін набрання чинності регуляторним актом – відповідно до законодавства – через три місяці з дня його офіційного опублікування.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Показниками результативності регуляторного акту є:

розмір надходжень до Державного та місцевих бюджетів, пов'язаних з дією акта, забезпечується шляхом сплати антидемпінгового мита відповідного розміру за результатами розслідування/перегляду;

кількість суб'єктів господарювання, на яких поширюється дія акта, – усі, які пов'язані із виробництвом та імпортом товару, щодо якого встановлено попереднє чи остаточне антидемпінгове мито.

Рівень поінформованості суб'єктів господарювання щодо регуляторного акта – повний. Проект Закону розміщено для громадського обговорення на офіційному сайті Мінекономіки.

Показники результативності регуляторного акта будуть визначатися на підставі наявної у Мінекономіки інформації від Державної митної служби України щодо обсягу коштів, сплачених до Державного бюджету у вигляді антидемпінгового мита.

IX. Визначення заходів, з допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Відстеження результативності регуляторного акту здійснюватиметься шляхом базового, повторного та періодичних відстежень показників результативності цього акта, визначених під час проведення аналізу впливу регуляторного акта.

Базове відстеження результативності регуляторного акта здійснюється до дня набрання ним чинності шляхом опрацювання наданих зауважень та пропозицій за наслідками оприлюднення проекту акта.

Повторне відстеження цього регуляторного акту проводитиметься відповідно до вимог Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” через рік з дня набрання чинності регуляторним актом.

У разі виявлення проблемних питань за результатами аналізу показників дії цього акта, їх врегулювання здійснюватиметься шляхом внесення відповідних змін.

Періодичні відстеження результативності здійснюватимуться раз на кожні три роки починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Метод проведення відстеження результативності – статистичний.

Вид даних, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності – статистичні.

Моніторинг результатів впровадження акта здійснюватиметься шляхом збору та аналізу:

статистичної інформації отриманої від Державної митної служби України (митна статистика) для встановлення розмірів антидемпінгового мита, які надходять до Державного бюджету;

статистична інформація щодо кількості підприємств галузі національного виробництва, які пов'язані із виробництвом товару, щодо якого встановлено попереднє чи остаточне антидемпінгове мито.

**Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економіки України**

Юлія СВИРИДЕНКО

_____ 2023 р.

Додаток 1
до Закону України “Про захист
від субсидованого імпорту”

від _____ № _____

ІЛЮСТРАТИВНИЙ ПЕРЕЛІК ЕКСПОРТНИХ СУБСИДІЙ

а) Надання урядом прямих субсидій підприємству чи галузі виробництва залежно від експортної діяльності.

б) Програми, які передбачають утримання валюти, або будь-які інші аналогічні заходи, що забезпечують виплату премії в разі здійснення експортних операцій.

в) Внутрішні розцінки на транспортування і фрахт при експортних відвантаженнях, надані або санкціоновані урядом на умовах більш сприятливих ніж для внутрішніх перевезень.

г) Безпосереднє або опосередковане постачання урядом або його установами, через затвержені урядом програми, імпортованих або вітчизняних товарів або послуг для використання у виробництві товарів на експорт на умовах, більш сприятливих порівняно з умовами постачання подібних або безпосередньо конкуруючих товарів або послуг для виробництва товарів, призначених для внутрішнього споживання, якщо (коли йдеться про товари) такі умови вигідніші від комерційно доступних¹ на світових ринках для їх експортерів.

д) Повне чи часткове звільнення, винятки чи відстрочення щодо сплати прямих податків² або сплати внесків до фондів соціального страхування, що сплачуються або повинні сплачуватися промисловими або торговельними підприємствами³ в разі здійснення експортної операції.

е) Надання знижок при сплаті податків щодо їх ставок чи сум, що повинні сплачуватися, якщо такі знижки безпосередньо пов'язані з експортом або з результативністю експортної операції та якщо такі знижки перевищують відповідні знижки, що надаються стосовно прямих податків, якими оподатковується виробництво товару, призначеного для споживання на національному ринку, за умови, що розрахунки проводяться відповідно до бази оподаткування зазначеними прямими податками.

є) Установлення в разі виробництва та постачання товарів на експорт, звільнень або повернення сплачених сум непрямих податків², які справляються в разі виробництва та постачання подібних товарів для продажу на внутрішньому ринку.

ж) Звільнення, винятки чи відстрочення щодо сплати кумулятивних непрямих податків², які справляються на попередній стадії з майна або послуг, використаних у виробництві товарів, що експортуються, на суми, які перевищують звільнення, винятки чи відстрочення щодо сплати

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач **Свириденко Юлія Анатоліївна**
Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007EB82C004B709B00
Дійсний з 12.11.2021 0:00:00 по 11.11.2023 23:59:59

44-01/16125-03 від 12.04.2023 17:33

подібних кумулятивних непрямих податків, якими оподатковується на попередній стадії майно або послуги, використані у виробництві подібних товарів для продажу на вітчизняному ринку; однак за умови, що звільнення, винятки чи відстрочення щодо сплати кумулятивних непрямих податків, які справляються на попередній стадії можуть стосуватися товарів, що експортуються навіть за відсутності таких звільнень, винятків чи відстрочення для подібних товарів, що реалізуються для споживання на вітчизняному ринку, якщо звільнення, винятки чи відстрочення щодо сплати кумулятивних непрямих податків стосуються сировини для виробництва товарів, що експортуються (включаючи звичайні втрати)⁴. Положення цієї частини слід тлумачити відповідно до інструкції щодо споживання сировини у виробничому процесі, що міститься в додатку 2.

з) Зменшення або повернення імпорتنих зборів², що перевищують імпорتنі збори, які справляються з імпортованою сировиною, що споживається у процесі виробництва товару на експорт (включаючи звичайні втрати); однак за умови, що в деяких випадках підприємство може використовувати сировину з внутрішнього ринку в такій кількості і з такими ж характеристиками, як і імпортована сировина на заміну останньої, щоб скористатися таким положенням, коли імпорتنі і відповідні експортні операції здійснюються протягом розумного періоду часу, який не перевищує двох років. Положення цієї частини слід тлумачити відповідно до інструкції щодо споживання сировини у виробничому процесі, що міститься в додатку 2, а також інструкції щодо визначення систем повернення імпорتنих зборів як експортних субсидій, що містяться в додатку 3.

и) Надання урядом (чи спеціальними установами, що контролюються урядом) програм гарантування або страхування експортних кредитів, програм страхування або гарантування від зростання вартості товарів, що експортуються, або програм, які стосуються валютних ризиків з використанням ставок премій, недостатніх для покриття довгострокових витрат і втрат, пов'язаних з реалізацією цих програм.

і) Надання урядом (чи спеціальними установами, що контролюються урядом та/або уповноважені ним) експортних кредитів за ставками, нижчими ніж ставки, за якими їм фактично доводиться платити за використані кошти (або довелося б платити, якби вони позичали такі кошти на міжнародних ринках капіталу для одержання кредитів з такими ж строками повернення та іншими умовами кредиту, а також якби ці кошти було деноміновано в тій самій валюті, що й експортні кредити), або їх повна або часткова сплата витрат, що понесли експортери або фінансові організації при отриманні кредитів, якщо зазначені пільги надаються для забезпечення істотних переваг у сфері умов кредитування експорту.

Проте за умови, що член СОТ є стороною міжнародного зобов'язання щодо офіційних експортних кредитів, в якому сторонами є принаймні

12 первісних країн–членів СОТ станом на 1 січня 1979 року (або зобов’язання його наступника, яке затверджено цими первісними країнами–членами СОТ), або якщо на практиці в країні-члені СОТ застосовується норма про відсоткові ставки з відповідного зобов’язання, практика надання експортних кредитів, що відповідає цим положенням, не вважається експортною субсидією.

к) Будь-які інші витрати з державного бюджету, які вважаються експортною субсидією в розумінні Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року.

¹ Термін “комерційно доступні” означає, що вибір між вітчизняними та імпортованими товарами не обмежено і залежить лише від комерційних міркувань.

² Для цілей додатків до Закону України “Про захист від субсидованого імпорту” терміни вживаються у такому значенні:

прямі податки — податки на заробітну плату, прибуток, процентні виплати, ренту, роялті та всі інші форми доходу, а також податки на нерухоме майно;

імпортні збори означає тарифи, мита, а також інші фіскальні збори, які більше ніде не перелічено в цій примітці, що справляються з імпорту;

непрямі податки — податки з продажу, акцизи, податки на оборот, додану вартість, франчайзинг, гербові збори, податки на переказ коштів, на товарно-матеріальні запаси і устаткування, прикордонні збори, а також усі інші податки, які не включено до прямих податків та імпортних зборів;

непрямі податки попередньої стадії — податки, що справляються з товарів та послуг, які прямо чи опосередковано використовуються у виробництві товару;

кумулятивні непрямі податки — багатоступеневі податки, які справляються тоді, коли немає механізму подальшого кредитування податку, якщо товари або послуги, що підлягають оподаткуванню на одній стадії виробництва, використовуються на наступній стадії виробництва;

податкові пільги — включають повернення переплачених податків або податкову знижку;

зменшення або повернення — включає повне чи часткове звільнення чи відстрочку від сплати імпортних зборів.

³ Податкова відстрочка може не вважатися експортною субсидією, якщо, наприклад, справляється відповідний відсотковий збір.

Податкова відстрочка не обов’язково повинна прирівнюватися до експортної субсидії, наприклад, у тих випадках, коли справляються відповідні процентні виплати. Для податкових цілей у ролі цін на товари в господарських операціях між експортуючими підприємствами та іноземними покупцями, що знаходяться під контролем членів СОТ або під таким самим контролем, повинні використовуватися ціни, які б призначалися між незалежними одне від одного підприємствами. Будь-який член СОТ може привернути увагу іншого члена СОТ до адміністративної та іншої практики, яка може протирічити цьому принципу і яка призводить до значної економії на прямих податках при експортних операціях. За таких обставин члени СОТ повинні, як правило, намагатися розв’язати ці протиріччя, використовуючи механізм існуючих двосторонніх угод або інші спеціальні міжнародні механізми без обмеження прав і

обов'язків членів СОТ за Генеральною угодою про тарифи й торгівлю 1994 року, у тому числі право на консультацію. Параграф "е" не має на меті обмеження можливості членів СОТ застосовувати заходи щодо уникнення подвійного оподаткування доходів з іноземних джерел, які отримують його підприємства або підприємства іншого члена СОТ.

⁴ Пункт "ж" не застосовується до систем нарахування ПДВ та коригувань податків на кордоні, які заміняють собою систему справляння ПДВ; проблема надмірного розміру відшкодування ПДВ розглядається виключно у пункті "є".

Додаток 2
до Закону України “Про захист
від субсидованого імпорту”

від _____ № _____

ІНСТРУКЦІЯ ЩОДО СПОЖИВАННЯ СИРОВИНИ
У ПРОЦЕСІ ВИРОБНИЦТВА⁵

I

1. Програми знижок розміру непрямих податків надають виключення, зменшення сум або відстрочку сплати кумулятивних непрямих податків попереднього етапу оподаткування сировини, що використовується для виробництва товару на експорт (включаючи звичайні втрати). Також програми компенсації податкових платежів можуть включати зменшення суми або компенсацію імпортних зборів за сировину, спожиту у виробництві товару на експорт (включаючи звичайні втрати).

2. Ілюстративний перелік експортних субсидій, наведений в додатку 1, містить у пунктах “ж” і “з” посилення на термін “сировина, що споживається у виробництві експортної продукції”. Відповідно до пункту “ж” програми знижок суми непрямих податків можуть бути визнані експортною субсидією, якщо вони призводять до звільнення, винятків чи відстрочення сплати кумулятивних непрямих податків більшого розміру, ніж розмір таких податків і обов’язкових платежів, що справляються з сировини, спожитої у виробництві експортного товару. Згідно з пунктом “з”, програми компенсації таких платежів можуть вважатися експортною субсидією, якщо вони призводять до відшкодування чи компенсації імпортних зборів у більшому розмірі ніж ті, що справляються з імпортованою сировини, що використовується у виробництві товару на експорт. В обох цих пунктах міститься застереження, що у висновках щодо споживання сировини для виробництва товару на імпорт слід ураховувати звичайні втрати. У пункті “з” йдеться також про заміщення імпортованої сировини у відповідних випадках.

II

У ході перевірки можливого споживання сировини у процесі виробництва товару на експорт як частини розслідування згідно з цим Законом Уповноважений орган і Комісія здійснюють ці дії на такій основі.

1. У разі припущення, що програма знижки розміру непрямих податків або програма компенсації обов’язкових платежів є субсидуванням через занадто великі знижки або надмірні компенсації непрямих податків чи імпортних зборів, що справляються з сировини, спожитої у виробництві товару на експорт, Уповноважений орган і Комісія повинні спершу визначити чи існує і чи застосовується в країні походження і/або експорту система чи процедура для підтвердження, яка саме і в яких обсягах вживається сировина у виробництві товару на експорт. Якщо встановлено застосування такої системи чи процедури, далі Уповноважений орган і Комісія мають ознайомитися із цією системою і перевірити її доцільність і

загальноприйнятої торговельної практики цієї країни походження і/або експорту. Уповноважений орган і Комісія можуть вважати за доцільне здійснити згідно зі статтею 29 цього Закону певне практичне тестування, щоб перевірити правильність інформації або переконатися в ефективному застосуванні даної системи чи процедури.

2. За відсутності такої системи чи процедури, якщо вони не є виправданими, або якщо вони створені і є доцільними, але не застосовуються або застосовуються неефективно, країною походження і/або експорту має бути проведено подальшу оцінку на основі фактично використовуваної сировини, щоб визначити наявність переplat. Якщо Уповноважений орган і Комісія вважають за потрібне, можливе проведення додаткової подальшої оцінки ситуації відповідно до пункту 4.

3. Уповноважений орган і Комісія вважають, що сировина є фактично включеною, якщо вона використовується у виробничому процесі і фізично присутня в експортованому товарі. Сировина не обов'язково має бути присутня в кінцевому товарі в тій самій формі, що на початку виробничого процесу.

4. При визначенні обсягу відповідної сировини, спожитої у виробництві експортного товару, ураховуються звичайні компенсаційні витрати, причому такі витрати слід вважати спожитими під час виробництва експортного товару. Термін “витрати” стосується тієї частини відповідної сировини, яка не має незалежної функції у виробничому процесі, не споживається у виробництві експортного товару (з таких причин, як недостатня ефективність) і не відновлюється, не використовується і не реалізується тим самим виробником.

5. Визначаючи питання, чи є звичайними заявлені компенсаційні витрати, Уповноважений орган і Комісія враховують виробничий процес, середній рівень досвіду у відповідній галузі країни походження та/або експорту та інші технічні чинники, якщо доцільно. При цьому, Уповноважений орган і Комісія мають пам'ятати, що важливим є питання щодо того, чи доцільно розраховувати уряд країни походження та/або експорту обсяг компенсаційних витрат, якщо ця сума включається в суму знижки чи компенсації податку або мита.

⁵ Сировина, що використовується у процесі виробництва — це спожиті електроенергія, пальне і мастильні матеріали, що використовуються у виробничому процесі та каталізatori, що споживаються в ході їх використання для виробництва товару на експорт.

Додаток 3
до Закону України “Про захист
від субсидованого імпорту”

від _____ № _____

ІНСТРУКЦІЯ
ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ЕКСПОРТНОЮ СУБСИДІЄЮ СИСТЕМИ
ЗАМІЩЕННЯ ІМПОРТОВАНОЇ СИРОВИНИ

I

Системи повернення імпорتنних зборів можуть дозволяти відшкодування або повернення імпорتنних зборів з сировини, що споживається у процесі виробництва іншого товару, і у випадках, коли експорт цього останнього товару містить вітчизняні матеріали, які мають такі ж якості і характеристики, що й імпортні матеріали, які вони заміщують. Відповідно до пункту “ж” додатку 1 режим компенсацій при такому заміщенні може вважатися субсидуванням експорту в разі, якщо він призводить до завищення розміру компенсацій за імпортні збори, попередньо справлені за імпортовану сировину, яка наразі вимагає компенсації.

II

Оцінюючи будь-яку програму компенсацій при такому заміщенні в рамках розслідування, що проводиться згідно з вимогами цього Закону, Уповноважений орган і Комісія здійснюють ці дії на такій основі:

1. У пункті “з” додатку 1 визначено, що замість імпортної сировини можна використати у виробництві товару на експорт сировину, придбану на внутрішньому ринку в разі, якщо така сировина має такий самий обсяг і такі самі характеристики, що заміщувана імпортована сировина. Важливою обставиною є наявність системи перевірки чи процедури, яка дозволяє уряду країни походження та/або експорту перевірити і довести, що обсяг сировини, щодо якої вимагають компенсації, не перевищує обсяг подібного експортованого товару в будь-якій формі, і що сума імпортного збору, що підлягає компенсації, не перевищує суми такого збору, накладеного і справленого раніше з імпортної поставки цієї сировини.

2. За припущення, що система компенсаційних виплат при такому заміщенні є субсидуванням, Уповноважений орган і Комісія зазвичай мають спершу визначити чи існує і чи застосовується у країні походження та/або експорту система чи процедура перевірки. Якщо встановлено факт застосування такої системи чи процедури, далі Уповноважений орган і Комісія повинні ознайомитися із цією системою і перевірити її доцільність і ефективність з точки зору виконуваної нею функції та виходячи з загальноприйнятої торговельної практики цієї країни походження та/або

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Мінекономіки

у і

Підписувач **Свириденко Юлія Анатоліївна**
Сертифікат **58E2D9E7F900307B040000007EB82C004B709B00**
Дійсний з **12.11.2021 0:00:00** по **11.11.2023 23:59:59**

44-01/16125-03 від 12.04.2023 17:33

ефективно застосовуються, вважається, що субсидування не відбувається. Уповноважений орган і Комісія можуть вважати за доцільне здійснити згідно із статтею 29 цього Закону певне практичне тестування, щоб перевірити правильність інформації або переконатися в ефективному застосування даної системи чи процедури.

3. Відсутність такої системи чи процедури перевірки, якщо вони не є виправданими, або якщо вони створені і є доцільними, але не застосовуються або застосовуються неефективно, свідчить про можливість існування субсидування. У таких випадках країною походження та/або експорту має бути проведена подальша оцінка на основі фактично проведених транзакцій, щоб визначити наявність переплат. Якщо Уповноважений орган і Комісія вважають за потрібне, можливе проведення додаткової подальшої оцінки ситуації відповідно до пункту 2.

4. Факт існування виплати компенсацій у разі такого заміщення, коли експортерам дозволено обирати конкретну партію імпортової поставки, за якою вони вимагають компенсації, не вважається субсидуванням.

5. Факт існування компенсації імпортованих зборів вважається доведеним у контексті пункту “з” додатку 1, якщо уряд сплачує відсотки за будь-які повернені суми в рамках його компенсаційних програм, за умови, що такі відсотки є фактично сплаченими або мають бути сплачені.

Д, ШМИГАЛЬ

“ ”

2023 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про захист від субсидованого імпорту

Цей Закон розроблений відповідно до Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року та Угоди про субсидії і компенсаційні заходи з метою визначення механізму захисту галузі вітчизняного виробництва від субсидованого імпорту товару в Україну з інших країн, митних союзів чи економічних угруповань.

Цей Закон не виключає застосування будь-яких спеціальних правил, що встановлюються міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) вітчизняний виробник — це фізична чи юридична особа, яка здійснює на території України виробництво товарів повністю або відповідно до критеріїв достатньої переробки товару, визначених Митним кодексом України, піддає товар переробці, достатній для визначення українського походження цього товару;

2) галузь вітчизняного виробництва — сукупність вітчизняних виробників подібних товарів, сукупний обсяг виробництва яких становить основну частину загального обсягу виробництва таких товарів в Україні, відповідно до статті 16 цього Закону;

3) заінтересована сторона — фізична або юридична особа, якою можуть бути:

будь-який експортер, іноземний виробник чи імпортер товару, що є об'єктом антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів;

об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками, експортерами чи імпортерами товару, що є об'єктом розслідування чи перегляду;

компетентні органи країни експорту;

будь-який виробник подібного товару в Україні;

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач **Свириденко Юлія Анатоліївна**
Сертифікат 58E2D9E7F900307B040000007EB82C004B709B00
Дійсний з 12.11.2021 0:00:00 по 11.11.2023 23:59:59

Мінекономіки

44-01/16125-03 від 12.04.2023 17:33

споживачі (користувачі) в Україні, які використовують товар, що є об'єктом антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів, або подібного товару, виробленого в Україні;

галузеві організації споживачів в Україні, якщо товар, що є об'єктом антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів, широко реалізується в роздріб;

об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками подібного товару в Україні;

інші особи або групи осіб, інтересів яких за рішенням Уповноваженого органу може стосуватися порушення антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів;

4) заявник — фізична чи юридична особа, яка подала заяву відповідно до положень цього Закону;

5) компенсаційні заходи — попередні або остаточні заходи, що застосовуються відповідно до цього Закону під час або за результатами антисубсидійного розслідування;

б) компенсаційне мито — особливий вид мита, що справляється з метою усунення будь-якої субсидії, яка безпосередньо чи опосередковано надається на виготовлення, виробництво, експорт або транспортування будь-яких товарів, введення яких у вільний обіг в Україні заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва;

7) національний інтерес - комплекс інтересів, які оцінюються, включаючи інтереси галузі вітчизняного виробництва та споживачів (користувачів), вплив імпорту, що є об'єктом антисубсидійного розслідування, на зайнятість населення, інвестиції галузі вітчизняного виробництва та споживачів (користувачів), а також на міжнародні економічні інтереси країни імпорту, з метою визначення застосування компенсаційних заходів;

8) країна, що розвивається — найменш розвинена країна, а також будь-яка інша країна, визнана такою згідно з рішенням Комісії для цілей цього Закону;

9) найменш розвинена країна — країна, віднесена до цієї категорії Організацією Об'єднаних Націй на момент порушення розслідування або перегляду;

10) незначний обсяг субсидованого імпорту — обсяг субсидованого імпорту, що визначається відповідно до таких правил:

а) у разі розслідування щодо імпорту з країн, що розвиваються, обсяг субсидованого імпорту з країни вважається незначним, якщо він становить менше ніж 4 відсотки від загального обсягу імпорту подібного товару в Україну, за умови, що сукупний обсяг імпорту з країн, що розвиваються, частка кожного з яких у загальному обсязі імпорту становить менше ніж 4 відсотки, разом не перевищує 9 відсотків від загального обсягу імпорту в Україну подібного товару;

б) у разі розслідування щодо імпорту з країн інших, ніж ті, що розвиваються, обсяг субсидованого імпорту з країни вважається незначним,

якщо він становить менше ніж 3 відсотки від загального обсягу імпорту подібного товару в Україну, за умови, що сукупний обсяг імпорту з таких країн, частка кожного з яких у загальному обсязі імпорту в Україну становить менше ніж 3 відсотки, а разом не перевищує 7 відсотків від загального обсягу імпорту в Україну подібного товару.

в) За умови дотримання вимог положень підпунктів “а” і “б” цього пункту, обсяг субсидованого імпорту з країни в обсязі, меншому ніж 1 відсоток від сукупного споживання товару, що є об’єктом антисубсидиційного розслідування в Україні, може вважатися незначним;

11) обсяг субсидії *de minimis* — означає, що обсяг субсидії, який може бути підставою для застосування компенсаційних заходів, становить менше ніж 1 відсоток *ad valorem*, за винятком розслідувань стосовно імпорту з країн, що розвиваються, для яких обсяг субсидії *de minimis* становить 2 відсотки *ad valorem*;

12) період антисубсидиційного розслідування або період перегляду компенсаційних заходів має одне з таких значень:

а) для цілей установлення факту субсидування — період, протягом якого встановлюється чи отримали вигоду від субсидій експортери з країни, щодо якої проводиться розслідування або перегляд;

б) для цілей установлення факту наявності шкоди — період, протягом якого встановлюється істотна шкода галузі вітчизняного виробництва.

13) пов’язані особи — за винятком умов, визначених частиною другою статті 17 цього Закону, це фізичні або юридичні особи, якщо:

а) один з них є співробітником або керівником підприємства, створеного за участю іншого;

б) особи, які є діловими партнерами, тобто пов’язані договірними відносинами, діють з метою отримання прибутку та спільно несуть витрати і збитки, пов’язані зі здійсненням спільної діяльності;

в) вони є роботодавцем і найманим працівником;

г) будь-яка особа, що безпосередньо чи опосередковано володіє, контролює або є номінальним власником пакету в 5 або більше відсотків голосуючих акцій в обігу або акцій обох підприємств;

д) одна з осіб безпосередньо чи опосередковано контролює іншу;

е) обидві особи безпосередньо чи опосередковано контролюються третьою особою;

є) особи разом безпосередньо чи опосередковано контролюють третю особу;

ж) особи, які перебувають у шлюбі, родинних відносинах, є усиновителем та усиновленим, піклувальником чи підопічним;

14) подібний товар — товар, який є ідентичним товару, що є об’єктом антисубсидиційного розслідування чи перегляду компенсаційних заходів або може стати об’єктом такого розслідування чи перегляду компенсаційних заходів, або в разі відсутності такого товару — інший товар, який має характеристики, подібні до характеристик товару, що є об’єктом антисубсидиційного розслідування чи перегляду компенсаційних заходів або

може стати об'єктом такого розслідування чи перегляду компенсаційних заходів;

15) субсидований імпорт — ввезення на митну територію країни імпорту товару (товарів), що користується пільгами від субсидії, яка надається для виробництва, переробки, транспортування або експорту такого товару;

16) товар, що є об'єктом антисубсидиційного розслідування або перегляду компенсаційних заходів — товар, що імпортується та призначений для споживання та/або використання в Україні, опис якого міститься в офіційному повідомленні про порушення антисубсидиційного розслідування або перегляду компенсаційних заходів;

17) Уповноважений орган — центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного розвитку;

18) уряд — Уряд або будь-який інший суб'єкт владних повноважень на території країни експорту та/або країни походження; суб'єкт владних повноважень – установа, яка володіє, здійснює або наділена повноваженнями органу державної влади у країні експорту та/або походження.

Наявність владних повноважень визначається на підставі доказів. Лише факт того, що уряду належить більша частка в установі або органі не свідчить про наявність владних повноважень для цілей цього Закону;

19) член СОТ — країна або окрема митна територія, що на момент порушення розслідування є членом Світової організації торгівлі (далі — СОТ);

20) шкода — істотна шкода, заподіяна галузі вітчизняного виробництва, або загроза її заподіяння, або істотне перешкоджання створенню чи розширенню такої галузі.

2. Терміни “експорт”, “експортер”, “імпорт”, “імпортер”, “країна експорту” вживаються у значенні, наведеному в законі України “Про захист від демпінгового імпорту”.

Стаття 2. Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі

1. Повноваження Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі (далі — Комісія) визначаються Законами України “Про зовнішньоекономічну діяльність”, “Про захист від демпінгового імпорту”, цим Законом та іншими нормативно-правовими актами України.

2. Комісія в межах компетенції та в установленому порядку приймає рішення, організовує та надає роз'яснення з питань виконання прийнятих рішень.

3. Рішення та роз'яснення з питань виконання таких рішень Комісії є обов'язковими.

Стаття 3. Орган, що проводить антисубсидиційні розслідування та перегляди компенсаційних заходів

1. Антисубсидиційні розслідування та перегляди компенсаційних заходів проводить Уповноважений орган. Уповноважений орган здійснює

моніторинг дії компенсаційних заходів в порядку, передбаченому статтею 65 цього Закону.

2. Органи державної влади України зобов'язані на запит Уповноваженого органу надавати наявну в їх розпорядженні інформацію, необхідну для проведення антисубсидійних розслідувань або переглядів та моніторингу застосування компенсаційних заходів, а також всебічно сприяти реалізації Уповноваженим органом завдань, покладених на нього цим Законом.

3. Уповноважений орган надає узагальнені відповіді рекомендаційного характеру щодо застосування цього Закону та рішень Комісії.

Стаття 4. Мова провадження антисубсидійних розслідувань та переглядів компенсаційних заходів

1. Антисубсидійні розслідування та перегляди компенсаційних заходів здійснюються державною мовою.

2. Докази та будь-яка інша інформація, подані Уповноваженому органу або Комісії в письмовій формі відповідно до цього Закону, ураховуються за умови їх викладення державною мовою.

Стаття 5. Обчислення строків

1. Строки вчинення дій на підставі цього Закону, установлюються цим Законом або визначаються Комісією чи Уповноваженим органом. Право на вчинення дій втрачається після закінчення відповідних строків.

2. Строки, установлені цим Законом або визначені Комісією чи Уповноваженим органом, обчислюються роками, місяцями і днями.

Строк може також визначатися посиланням на подію, яка повинна неминуче настати.

3. Строк, обчислюваний роками, закінчується у відповідні місяць і число останнього року цього строку.

4. Строк, обчислюваний місяцями, закінчується відповідного числа останнього місяця цього строку. Якщо кінець строку, обчислюваного місяцями, припадає на місяць, який не має відповідного числа, цей строк закінчується в останній день цього місяця.

5. Якщо строк визначається днями, його обчислюють з дня, наступного після того дня, з якого починається цей строк.

6. Строк, визначений посиланням на подію, яка повинна неминуче настати, обчислюється з наступного дня після настання події або в інший установлений строк після настання відповідної події.

7. Якщо кінець строку припадає на вихідний, святковий або інший неробочий день, останнім днем цього строку вважається перший після нього робочий день.

8. Останній день строку закінчується в момент закінчення робочого часу цього дня в Уповноваженому органі.

Стаття 6. Реєстрація документів

1. До матеріалів справи долучаються та беруться до уваги лише ті документи, що надійшли до Уповноваженого органу у строк, визначений цим Законом, Комісією або Уповноваженим органом, засобами поштового та/або

електронного зв'язку та зареєстровані Уповноваженим органом у встановленому порядку.

2. Строк не вважається пропущеним у разі, якщо до його закінчення документи були отримані Уповноваженим органом та зареєстровані в установленому порядку.

Стаття 7. Продовження та поновлення строків

1. Запит на продовження строку, якщо дозволено цим Законом, розглядається лише в разі, якщо його подано до Уповноваженого органу до закінчення попередньо встановленого строку.

2. Уповноважений орган може продовжити строк, якщо це не перешкоджає проведенню антисубсидиційного розслідування або перегляду. Продовження строку здійснюється за умови подання заінтересованою стороною обґрунтувань такої необхідності та за наявності достатніх підстав. Першим днем продовження строку є наступний день після закінчення попередньо встановленого строку.

3. Уповноважений орган може прийняти рішення про поновлення строків за наявності достатніх для цього підстав.

Стаття 8. Період антисубсидиційного розслідування або перегляду компенсаційних заходів

1. Період антисубсидиційного розслідування або перегляду компенсаційних заходів для цілей встановлення факту субсидування, як правило, повинен охоплювати останній звітний рік отримувача субсидії або інший період, що становить не менше ніж шість місяців та безпосередньо передує порушенню розслідування, щодо якого є надійні фінансові та інші відповідні дані.

2. Період антисубсидиційного розслідування або перегляду компенсаційних заходів для цілей встановлення факту наявності шкоди, як правило, повинен становити не менше трьох років, за винятком, якщо сторона, яка подає дані, здійснювала діяльність протягом меншого періоду.

Період, протягом якого встановлюється чи зазнала галузь вітчизняного виробництва шкоди, повинен охоплювати період, протягом якого збираються дані для цілей встановлення факту субсидування.

3. Період антисубсидиційного розслідування або перегляду компенсаційних заходів встановлюється Уповноваженим органом та закінчується якомога ближче до дати початку розслідування або перегляду компенсаційних заходів.

4. При визначенні конкретного періоду збору даних для кожного окремого антисубсидиційного розслідування або перегляду компенсаційних заходів Уповноваженим органом можуть враховуватись практика підприємств, у яких будуть запитуватись дані щодо фінансової звітності, та її вплив на наявність даних бухгалтерського обліку, властивості товару, що є об'єктом антисубсидиційного розслідування або перегляду компенсаційних заходів, такі як сезонність і циклічність, а також чинники існування спеціального замовлення або індивідуальних продажів.

Розділ II
ВИЗНАЧЕННЯ СУБСИДІЇ ТА
РОЗРАХУНОК РОЗМІРУ СУБСИДІЇ

Стаття 9. Визначення субсидії

У цілях цього Закону вважається, що субсидією є:

1) фінансове сприяння, яке надається, коли уряд:

практикує пряме переведення грошових коштів (зокрема дотацій, позик або вливань капіталу), потенційну пряму передачу грошових коштів або зобов'язань (зокрема гарантій за позиками);

відмовляється від доходів, що йому належать, або не справляє їх (зокрема, такі фіскальні стимулюючі заходи, як податкові кредити). У такому випадку звільнення експортованого товару від мит або податків, якими обкладається подібний товар, коли він призначений для внутрішнього споживання, або зменшення таких мит чи податків в обсягах, що не перевищують нарахованої суми, не вважаються субсидією за умови, що таке звільнення або зменшення здійснюється відповідно до положень, передбачених у додатках 1, 2 та 3 до цього Закону;

надає товари та послуги, крім загальної інфраструктури, або закуповує товари;

здійснює платежі до механізму фінансування або доручає чи наказує приватній установі виконувати одну чи більше функцій, зазначених в абзацах першому, другому та третьому цього пункту, які б за звичайних умов виконувалися урядом, причому практика їх застосування такою установою фактично не відрізняється від практики, яку, як правило, здійснював би уряд; або

2) підтримка доходів чи цін у будь-якій формі в розумінні Генеральної угоди про тарифи й торгівлю 1994 року; а також

3) вигода, що надається таким чином.

Вигода має місце також тоді, коли умови фінансової підтримки є більш сприятливими, ніж ті, що в іншому випадку були б доступними для отримувача на ринку.

Оцінка вигоди отримувача субсидії здійснюється відповідно до статті 12 цього Закону.

Стаття 10. Адресність субсидії

1. Компенсаційні заходи застосовуються тільки у випадку, коли субсидії є адресними згідно з частинами другою — четвертою цієї статті.

2. З метою визначення адресності субсидії для підприємства, галузі виробництва або групи підприємств чи групи галузей виробництва (далі — певні підприємства), застосовуються наступні принципи:

1) якщо органом, що надає субсидію, або законодавством, відповідно до якого діє такий орган, явно обмежується доступ певних підприємств до субсидії, така субсидія вважається адресною;

2) субсидія не є адресною в разі, коли органом, що надає субсидію, або законодавством, відповідно до якого діє такий орган, установлюються об'єктивні критерії або умови, які визначають право на отримання і розмір

субсидії, але за умови, що право на отримання є автоматичним, і таких критеріїв або умов суворо дотримуються.

Під об'єктивними критеріями або умовами слід розуміти критерії або умови, які є нейтральними, не надають переваги одним підприємствам над іншими, є економічними за характером і горизонтальними за застосуванням (зокрема кількість працівників або розмір підприємства). Відповідні критерії або умови мають бути чітко сформульованими в законодавстві таким чином, щоб була можливість їх перевірити;

3) якщо, незважаючи на будь-яку видимість відсутності адресності, згідно з принципами, зазначеними в пунктах 1 і 2 цієї частини, є підстави вважати, що субсидія є адресною, можуть бути розглянуті наступні фактори:

використання програми надання субсидій обмеженою кількістю певних підприємств;

переважне використання програми надання субсидій певними підприємствами;

надання непропорційно великих обсягів субсидій певним підприємствам;

спосіб, у який орган, що надає субсидію, здійснював дискреційні повноваження під час прийняття рішення щодо надання субсидії.

Для застосування положень цього пункту мають ураховуватися, зокрема:

інформація про частоту відхилення або задоволення заяв на отримання субсидій та причини прийняття таких рішень;

ступінь диверсифікації економічної діяльності в межах юрисдикції органу, що надає субсидію, а також тривалість часу, протягом якого діє програма надання субсидій.

3. Субсидія, надання якої обмежено певними підприємствами, розташованими у визначеному географічному регіоні в межах юрисдикції органу, що надає субсидію, вважається адресною. Установлення або зміна ставок податків, які загально застосовуються державними органами будь-якого рівня, не вважається адресною субсидією для цілей цього Закону.

4. Незважаючи на положення, визначені частинами другою і третьою цієї статті, субсидії вважаються адресними, якщо вони:

1) де-юре чи де-факто (у ролі єдиної або однієї з умов), обумовлені показниками експорту, включаючи приклади субсидій, наведені в додатку 1 до цього Закону;

2) де-юре чи де-факто (у ролі єдиної або однієї з умов) обумовлені використанням вітчизняних товарів на перевагу від імпортованих.

5. Для цілей пункту 1 частини четвертої цієї статті субсидії вважаються такими, що фактично залежать від показників експорту, коли фактами підтверджується, що надання субсидії, хоча і законодавчо не обумовлено показниками експорту, є прив'язаним до фактичного або очікуваного обсягу експорту або надходження від експорту. Лише той факт, що субсидія надається підприємствам, які займаються експортом, не може бути підставою для того, щоб вважати таку субсидію експортною.

6. Будь-який факт визначення адресності субсидії відповідно до цієї статті доводиться на підставі інформації, що ґрунтується на доказах.

Стаття 11. Загальні принципи розрахунку суми субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів

1. Сума субсидії, яка дає підстави для застосування компенсаційних заходів, розраховується стосовно вигоди, що надається отримувачу, існування якої встановлено протягом періоду антисубсидійного розслідування наявності субсидування.

2. Сума субсидії, яка дає підстави для застосування компенсаційних заходів, розраховується на одиницю субсидованого товару, що експортується в Україну.

При встановленні цієї суми, зазначені нижче елементи можуть вираховуватися із загальної суми субсидії:

1) будь-який реєстраційний збір або інші витрати, що обов'язково здійснюються для того, щоб мати право на субсидію або на її отримання;

2) експортне мито, податки та інші збори, що справляються в разі експорту товару в Україну і спеціально призначаються для усунення субсидії.

Якщо заінтересована сторона вимагає такого відрахування, вона має довести, що ця вимога є обґрунтованою.

3. У разі якщо субсидія надається не за обсягами товару, що виготовляється, виробляється, експортується або транспортується, сума субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, визначається шляхом ділення загальної суми субсидії на показник рівня виробництва, продажу, або експорту цього товару у період розслідування стосовно наявності субсидування.

4. У разі якщо субсидія може бути пов'язана з придбанням або майбутнім придбанням основного капіталу, сума субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, розраховується шляхом розподілу субсидії на періоди, які відображають нормальний рівень амортизації такого капіталу у відповідній галузі виробництва.

Сума, яка розраховується в такий спосіб та відноситься до періоду розслідування, у тому числі та, що впливає з основного капіталу, придбаного до цього періоду, розподіляється так, як описано в частині третій цієї статті.

У випадку відсутності амортизації капіталу субсидія прирівнюється до безвідсоткової позики і визначається відповідно до частини другої статті 12 цього Закону.

5. У разі якщо субсидія не може бути пов'язана з придбанням основного капіталу, сума вигоди, що надавалася протягом періоду антисубсидійного розслідування, в основному відноситься до цього періоду і розподіляється відповідно до частини третьої цієї статті, за умови, якщо особливі обставини не зумовлюють її зарахування в інший період.

6. При розрахунку суми субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, береться до уваги вартість грошей з урахуванням фактору часу.

7. За виключенням випадків, передбачених у частині восьмій цієї статті та статті 45 цього Закону, індивідуальний розмір суми субсидування визначається для кожного відомого експортера та/або іноземного виробника товару, що є об'єктом розслідування.

Для цілей визначення індивідуального розміру суми субсидування та для справляння компенсаційного мита, різні юридичні особи можуть розглядатись як єдиний іноземний виробник та/або експортер у тому випадку, коли доведено, що структура відносин та торговельні відносини між такими особами або їх відносини з третьою особою, є близькими. Будь-яке визначення щодо розгляду різних юридичних осіб у якості однієї повинно ґрунтуватися на фактах, а пояснення цього повинно бути включене до відповідного офіційного повідомлення.

8. Якщо при дослідженні іноземних виробників та/або експортерів було використано метод вибірки відповідно до положень статті 45 цього Закону, сума субсидування для іноземних виробників та/або експортерів, які співпрацювали, але не були відібрані, має дорівнювати показнику середньозваженої суми субсидії, що встановлена для сторін, які брали участь у вибірці.

При цьому нульова сума субсидування, *de minimis*, сума субсидування або суми, що встановлені у зв'язку з ухиленням сторони від співпраці відповідно до статті 25 цього Закону, не беруться до уваги.

Стаття 12. Розрахунок розміру субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, відносно оцінки вигоди її отримувача

1. З метою розрахунку суми субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, відносно оцінки вигоди її отримувача застосовуються такі правила:

1) надання урядом акціонерного капіталу не вважається наданням вигоди, якщо інвестиції не можуть вважатися несумісними зі звичайною інвестиційною практикою, включаючи надання ризикового капіталу приватних інвесторів на території країни походження та/або експорту;

2) позика, що надається урядом, не вважається наданням вигоди, якщо відсутня різниця між сумою, яку виплачує отримувач позики за урядовою позикою, та сумою, яку б він виплатив за порівнювану комерційну позика, яку підприємство фактично може отримати на ринку. У такому випадку вигодою вважається різниця між цими двома сумами;

3) гарантування позики урядом не вважається наданням вигоди, якщо відсутня різниця між сумою, яку отримувач позики виплачує за гарантованою урядом позикою, та сумою, яку б він виплатив за порівнювану комерційну позика за відсутності урядової гарантії. У такому випадку вигодою вважається різниця між цими двома сумами з урахуванням різниці комісійних платежів;

4) поставка товарів та/або майна або послуг чи закупка товарів та/або майна урядом не вважається наданням вигоди, якщо така поставка не здійснюється за ціною, нижчою за адекватну, або якщо закупка не здійснюється за ціною, вищою за адекватну. Адекватна ціна встановлюється з урахуванням домінуючих ринкових умов, які склались щодо відповідного товару та/або майна чи послуги в країні поставки чи закупівлі, включаючи ціну, якість, доступність, конкурентоздатність, транспортування та інші умови купівлі або продажу.

2. Якщо стосовно відповідного товару та/або майна чи послуги в країні поставки чи закупівлі відсутні домінуючі ринкові умови, які можна було б використати в якості відповідних критеріїв, застосовуються такі правила:

1) домінуючі ринкові умови у відповідній країні мають бути скориговані з урахуванням фактичних витрат, цін та інших факторів, наявних у цій країні, на відповідний обсяг, що відображає нормальні ринкові умови; або

2) у разі необхідності використовуються доступні отримувачу домінуючі ринкові умови іншої країни або світового ринку.

Розділ III

ШКОДА ТА ПРИЧИННО-НАСЛІДКОВИЙ ЗВ'ЯЗОК

Стаття 13. Встановлення істотної шкоди

1. У процесі розслідування встановлюються наявність і величина шкоди, що заподіюється галузі вітчизняного виробництва в одній з таких форм:

- 1) істотна шкода, заподіяна галузі вітчизняного виробництва;
- 2) загроза заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва;
- 3) істотне перешкодження створенню або розширенню галуззю вітчизняного виробництва виробництва товару, що є об'єктом розгляду.

2. Визначення наявності шкоди ґрунтується на доказах і включає об'єктивне дослідження таких факторів:

1) обсяги субсидованого імпорту та вплив цього імпорту на ціни подібних товарів на ринку України;

2) наслідок цього імпорту для галузі вітчизняного виробництва, що є результатом дії факторів, зазначених у пункті 1 цієї частини.

3. Істотна шкода галузі вітчизняного виробництва внаслідок субсидованого імпорту встановлюється на підставі результатів дослідження доказів обсягу субсидованого імпорту та впливу субсидованого імпорту на ціну подібного товару на ринку України і на галузь вітчизняного виробництва.

При дослідженні обсягу субсидованого імпорту Уповноважений орган визначає чи мало місце значне зростання обсягів субсидованого імпорту або в абсолютних показниках, або відносно виробництва чи споживання в Україні.

При визначенні впливу субсидованого імпорту на рівень цін Уповноважений орган визначає:

чи були ціни товару, що є предметом субсидованого імпорту, значно нижчими ніж ціни подібного товару галузі вітчизняного виробництва; або

чи вплинув субсидований імпорт значною мірою на суттєве зниження цін подібного товару галузі вітчизняного виробництва; або

чи перешкодив субсидований імпорт значною мірою зростанню цін подібного товару галузі вітчизняного виробництва, яке могло б бути за відсутності такого імпорту.

Будь-які з цих критеріїв окремо чи у поєднанні з іншими, не обов'язково є підставою для прийняття остаточного рішення.

Для цілей цієї частини субсидованим імпортом не може вважатися імпорт іноземного виробника та/або експортера, для якого Комісія встановила, що такий іноземний виробник та/або експортер не отримував жодних субсидій або отримував субсидію *de minimis*.

4. Якщо об'єктом антисубсидиційного розслідування є одночасно імпорт товару більше ніж з однієї країни, вплив цього імпорту оцінюється сукупно за наявності таких умов:

1) сума субсидії, установаєна щодо імпорту товару, який є об'єктом антисубсидиційного розслідування з кожної країни експорту, перевищує рівень *de minimis*;

2) обсяг імпорту цього товару з кожної країни експорту не є незначний з урахуванням положень пункту 10 статті 1 цього Закону; та

3) оцінка сукупного впливу імпорту є можливою з огляду на умови конкуренції між імпортованими товарами та умови конкуренції між імпортованим та подібним товаром, виробленим в Україні.

5. Дослідження впливу субсидованого імпорту на галузь вітчизняного виробництва здійснюється на основі оцінки всіх економічних факторів та показників, що впливають на стан галузі вітчизняного виробництва, у тому числі:

1) фактичне та потенційне скорочення: продажів, прибутків, виробництва, частки на ринку, продуктивності праці, рентабельності інвестицій, використання потужностей;

2) фактори, що впливають на ціни товару в Україні; та

3) фактичні та потенційні негативні наслідки для: руху грошових коштів, запасів товарів, зайнятості населення, рівня заробітної плати, економічного зростання; можливості залучення капіталу або інвестицій;

4) у випадку сільського господарства, визначення того, чи відбулося збільшення витрат за програмами урядової підтримки.

Економічні фактори та показники, зазначені в цій частині повинні враховуватись при оцінці того, чи зазнає галузь вітчизняного виробництва істотної шкоди. Фактори і показники, що не зазначені в цій частині, також можуть враховуватись при оцінці істотної шкоди за наявності відповідних доказів у матеріалах антисубсидиційного розслідування.

Будь-які з цих критеріїв окремо чи у поєднанні з іншими не є обов'язковою підставою для визначення того, чи зазнає галузь вітчизняного виробництва істотної шкоди.

6. Вплив субсидованого імпорту повинен оцінюватись відносно вітчизняного виробництва подібного товару, якщо наявні фактичні дані дають змогу виокремити таке виробництво на основі таких критеріїв, як виробничий процес, продаж подібного товару його виробниками і прибутки.

Якщо виокремлення виробництва є неможливим, вплив субсидованого імпорту на галузь вітчизняного виробництва оцінюється на основі дослідження виробництва найвужчої групи або асортименту товарів, які включають подібний товар, щодо яких може бути отримано необхідну інформацію.

Стаття 14. Загроза заподіяння істотної шкоди

1. Встановлення загрози заподіяння істотної шкоди повинно ґрунтуватися на фактах, а не просто на твердженні, припущенні або малоімовірній можливості. Зміна обставин, які б спричинили ситуацію, за якої субсидія заподіяла б істотну шкоду, повинна бути чітко передбачувана та неминуча.

2. При встановленні існування загрози заподіяння істотної шкоди, стан галузі вітчизняного виробництва в період антисубсидиційного розслідування, включаючи дослідження впливу субсидованого імпорту на неї відповідно до частини шостої статті 13 цього Закону, повинен бути врахований з метою визначення основи для оцінки загрози заподіяння істотної шкоди. Також розглядаються інші економічні фактори, у тому числі:

1) характер субсидії або субсидій, що є об'єктом розгляду, та вплив на торгівлю, який слід очікувати;

2) значні темпи зростання субсидованого імпорту на ринок України, що свідчать про ймовірність значного зростання обсягу імпорту;

3) наявність у експортера достатнього експортного потенціалу або його неминуче та значне зростання, що свідчить про ймовірність значного зростання обсягу субсидованого експорту на ринок України, з урахуванням наявності інших експортних ринків, які можуть поглинути додаткові експортні поставки;

4) чи здійснюється імпорт за цінами, які значно нижче або впливають на зниження цін вітчизняної галузі виробництва, що ймовірно може призвести до зростання попиту на імпорт у майбутньому;

5) запаси товару, який є об'єктом антисубсидиційного розслідування.

Зазначені економічні фактори повинні бути враховані при оцінці наявності чи відсутності загрози заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва. При цьому інші фактори також можуть бути розглянуті при оцінці загрози заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва за наявності відповідних доказів у матеріалах антисубсидиційного розслідування.

Будь-які з цих факторів окремо чи у поєднанні з іншими не обов'язково є вирішальними при прийнятті рішення, але сукупність факторів, що розглядаються, повинна свідчити, що подальший субсидований імпорт є неминучим і якщо не будуть застосовані заходи для запобігання цьому, неминучим є заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва.

Стаття 15. Причинно-наслідковий зв'язок

1. Докази, представлені відповідно до статті 13 цього Закону, повинні доводити, що субсидований імпорт заподіює шкоду в розумінні цього Закону. Доведення причинно-наслідкового зв'язку між субсидованим імпортом і шкодою, заподіяною галузі вітчизняного виробництва, повинно ґрунтуватися на вивченні всіх доказів у матеріалах антисубсидиційного розслідування.

2. Під час встановлення причинно-наслідкового зв'язку Уповноваженим органом повинні бути досліджені інші відомі фактори, крім субсидованого імпорту, які в той самий час заподіюють шкоду галузі вітчизняного виробництва. Шкода, спричинена такими іншими факторами, не повинна бути віднесена на рахунок субсидованого імпорту. Фактори, які можуть бути розглянуті у зв'язку з цим, включають:

- 1) обсяги і ціни несубсидованого імпорту;
- 2) скорочення попиту або зміни у структурі споживання;
- 3) обмеження торгівлі та конкуренції між третіми країнами та вітчизняними виробниками;
- 4) розвиток технологій;
- 5) показники експорту; та
- 6) продуктивність галузі вітчизняного виробництва.

Фактори, не зазначені в цій частині, також можуть бути розглянуті за умови, що відповідні докази містяться в матеріалах антисубсидиційного розслідування.

Стаття 16. Визначення галузі вітчизняного виробництва

1. З метою визначення галузі вітчизняного виробництва враховується наступне:

1) у разі, якщо виробники подібного товару в Україні пов'язані з експортерами або імпортерами, або одночасно є імпортерами товару, про який стверджується, що він субсидується, галузь вітчизняного виробництва може тлумачитися як така, що стосується решти виробників;

2) за виняткових обставин територія України може поділитися на два або більше конкурентоспроможних ринки (регіони), а виробники на кожному з ринків можуть вважатися за окрему галузь виробництва, якщо:

у межах кожного такого ринку виробники продають увесь або більшу частину виробленого товару, що є об'єктом антисубсидиційного розслідування на цьому ринку; та

при задоволенні попиту на кожному такому ринку ступінь залучення виробників відповідного товару, які розташовані на іншій частині території України, є незначним.

За таких обставин може бути встановлено факт шкоди навіть тоді, коли основній частині загальної галузі вітчизняного виробництва не заподіяно шкоди за умови, що:

субсидований імпорт зосереджується на такому окремому ринку; та
субсидований імпорт заподіює шкоду виробникам, які виробляють увесь або більшу частину товару на цьому ринку.

2. Для цілей пункту 1 частини першої цієї статті виробники вважаються пов'язаними з експортерами або імпортерами за наявності таких умов:

1) один з них безпосередньо або опосередковано контролює іншого; або

2) обидва безпосередньо або опосередковано контролюються третьою особою; або

3) вони разом безпосередньо чи опосередковано контролюють третю особу за умови, якщо є підстави вважати або підозрювати, що наслідки таких відносин можуть змусити відповідного виробника діяти інакше, ніж виробники, які не перебувають у таких відносинах.

Для цілей цієї частини вважається, що один контролює іншого, якщо перший може юридично або фактично обмежувати чи здійснювати управління другим.

3. Для цілей пункту 2 частини першої цієї статті, коли галузь вітчизняного виробництва тлумачиться як сукупність виробників на відповідному ринку (в певному регіоні) України, експортерам повинно бути надано можливість запропонувати прийняти зобов'язання відповідно до статті 49 цього Закону для продажу товару на такому ринку.

Якщо в найкоротші строки не було запропоновано прийняття відповідних зобов'язань або якщо має місце випадок, визначений у статті 55 цього Закону, може бути застосовано попереднє або остаточне компенсаційне мито щодо імпорту в Україну в цілому. У таких випадках застосування може бути обмежено певним колом виробників та експортерів, які здійснюють поставки на відповідний ринок.

4. Для цілей цієї статті застосовуються положення частини шостої статті 13 цього Закону.

Розділ IV НАЦІОНАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС

Стаття 17. Визначення національного інтересу

1. Компенсаційні заходи не можуть бути застосовані або продовжені без проведення дослідження та визначення їх відповідності національному інтересу відповідно до цього Розділу.

Для цілей захисту національного інтересу дія компенсаційного заходу, що застосовується, може бути призупинена відповідно до статті 68 цього Закону.

2. Встановлення, чи потребує національний інтерес застосування компенсаційних заходів, повинно ґрунтуватися на оцінці інтересів галузі вітчизняного виробництва, постачальників, споживачів (користувачів) або галузевих асоціацій споживачів. Додатково можуть ураховуватися:

1) вплив субсидованого імпорту на зайнятість населення;

2) інвестиції вітчизняних виробників, споживачів (користувачів) та галузевих асоціацій споживачів;

3) міжнародні економічні інтереси України.

3. При дослідженні питання відповідності застосування компенсаційних заходів національному інтересу слід врахувати необхідність

зменшення негативного впливу субсидії, що заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва, а також відновлення конкуренції.

4. При здійсненні оцінки відповідності застосування компенсаційних заходів національному інтересу в антисубсидиційному розслідуванні, де галузь вітчизняного виробництва визначається відповідно до частини третьої статті 16 цього Закону як сукупність виробників, які здійснюють свою діяльність на відповідному ринку України, особлива увага повинна приділятися інтересам цього ринку.

5. Компенсаційні заходи не застосовуються, якщо Комісія встановить, що застосування таких заходів не відповідає національному інтересу.

Розділ V

ПОРУШЕННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ АНТИСУБСИДИЦІЙНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Глава 1

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРОВЕДЕННЯ АНТИСУБСИДИЦІЙНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 18. Загальні положення проведення антисубсидиційного розслідування

Компенсаційні заходи можуть застосовуватись лише на підставі результатів антисубсидиційного розслідувань, порушених та проведених згідно з цим Законом та відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 19. Права сторін

1. Під час проведення антисубсидиційного розслідування Уповноважений орган та Комісія надають можливість заінтересованим сторонам в реалізації їх прав на участь у змагальному процесі та захист, як передбачено цим Законом. Заінтересовані сторони мають право подавати інформацію і докази, які вони вважають суттєвими для цілей антисубсидиційного розслідування у строки, визначені Уповноваженим органом та/або Комісією.

2. Права, зазначені у частині першій цієї статті, мають тлумачитися і застосовуватися з урахуванням обов'язків Уповноваженого органу та Комісії завершити антисубсидиційного розслідування у строки, визначені статтею 32 цього Закону.

3. Права, зазначені у частині першій цієї статті, набуваються стороною з моменту її реєстрації Уповноваженим органом заінтересованою стороною.

4. На запит заінтересованих сторін Уповноважений орган надає їм можливість ознайомитися з усією неконфіденційною інформацією, отриманою від заінтересованих сторін у рамках антисубсидиційного розслідування.

Уповноважений орган може надати електронний доступ до неконфіденційної інформації, отриманої в рамках антисубсидиційного розслідування. Умови організації електронного доступу встановлює Уповноважений орган.

5. Заінтересовані сторони та інші вітчизняні виробники, споживачі (користувачі) і їх галузеві організації, а також галузеві організації споживачів можуть надавати Уповноваженому органу інформацію стосовно відповідності застосування попередніх чи остаточних компенсаційних заходів національному інтересу згідно із статтею 17 цього Закону.

Стаття 20. Консультації з компетентними органами країни експорту

1. У ході антисубсидійного розслідування Уповноважений орган надає компетентним органам країни експорту розумну можливість проведення консультацій з ним для уточнення фактичної ситуації та досягнення взаємоприйняттого рішення.

Комісія не може приймати позитивне попереднє або остаточне рішення про застосування компенсаційних заходів, якщо розумну можливість для проведення консультацій не було надано.

2. Обов'язок надати розумну можливість для проведення консультацій не перешкоджає Уповноваженому органу та Комісії здійснювати підготовку в короткі строки попередніх чи остаточних рішень, позитивних чи негативних, або в застосуванні попередніх чи остаточних компенсаційних заходів згідно з цим Законом.

Стаття 21. Інформація для цілей антисубсидійного розслідування та її використання

1. Уповноважений орган має право вимагати від заінтересованих сторін визначених у пункті 3 частини 1 статті 1 цього Закону, надання інформації та доказів, необхідних для проведення антисубсидійного розслідування. Така вимога є обов'язковою для заінтересованих сторін і підлягає виконанню ними у строк, встановлений Уповноваженим органом.

2. Уповноважений орган має право одержувати від органів державної влади України, державних установ, агентств та експертних організацій необхідну інформацію, у тому числі з обмеженим доступом, документи, що стосуються цілей антисубсидійного розслідування, включаючи матеріали з технічним аналізом.

3. Уповноважений орган детально визначає інформацію, яку повинні надати заінтересовані сторони, та формат її подання. З метою отримання необхідної інформації Уповноважений орган може надсилати заінтересованим сторонам відповідні запити та/або запитальники.

4. Уповноважений орган та Комісія не враховують у процесі антисубсидійного розслідування інформацію, надану заінтересованими сторонами, якщо інформація та докази не надсилаються Уповноваженому органу чи неконфіденційне резюме такої інформації та доказів не надсилається заінтересованим сторонам або якщо цю інформацію та докази неможливо перевірити.

5. Інформація, що одержується відповідно до цього Закону, використовується виключно в цілях, для яких вимагається її надання. Це положення не виключає використання інформації, що одержується в процесі одного антисубсидійного розслідування, для цілей порушення інших антисубсидійних розслідувань.

Стаття 22. Конфіденційна інформація

1. Інформація, розкриття якої надасть суттєву перевагу конкуренту або буде мати суттєвий негативний вплив на особу, яка подала цю інформацію, або на особу, від якої таку інформацію було отримано, або інформація, яка подана заінтересованими сторонами антисубсидійного розслідування на конфіденційній основі з наведенням обґрунтованих причин конфіденційності, повинна розглядатися Уповноваженим органом та Комісією як така, що є конфіденційною.

Обґрунтування причин конфіденційності інформації оцінюється Уповноваженим органом. Причина не вважається достатньою, якщо інформація, щодо якої запитується збереження конфіденційності, має публічний характер або знаходиться у вільному доступі.

2. При поданні інформації заінтересовані сторони повинні чітко зазначити, щодо якої саме частини цієї інформації вони вимагають забезпечення конфіденційності. Конфіденційна інформація не може поширюватись без згоди сторони, яка її подала.

Інформація, якою обмінюються Уповноважений орган і Комісія, інформація стосовно засідань Комісії та позиції її членів або щодо службових документів Уповноваженого органу чи Комісії стосовно антисубсидійного розслідування або перегляд компенсаційних заходів, а також інформація стосовно дій Уповноваженого органу, розкриття якої надасть суттєву перевагу одній із заінтересованих сторін розслідування або матиме суттєвий негативний вплив на таку особу на будь-якому етапі антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів, не підлягає розголошенню.

3. Якщо Уповноважений орган вважає, що вимога щодо конфіденційного режиму інформації є необґрунтованою, а особа, яка передала інформацію, не хоче її розголошення або не дає дозволу на її розкриття у загальних рисах або у формі резюме, таку інформацію можна не брати до уваги, крім випадку, коли, використовуючи відповідні джерела, можна переконливо довести, що ця інформація є достовірною. Відхилення вимоги щодо конфіденційного режиму інформації повинно бути належно обґрунтованим.

4. Ця стаття не перешкоджає праву на розкриття Уповноваженим органом та Комісією загальної інформації, зокрема про причини, з яких вони прийняли рішення згідно з цим Законом, або розкриттю фактичної інформації, на яку посилається Комісія, пояснюючи свої рішення. Таке розкриття повинно враховувати законні інтереси відповідних заінтересованих сторін антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів, які не бажають розголошення їх конфіденційної інформації, та здійснюється виключно у відповідності до цього Закону.

Стаття 23. Неконфіденційне резюме інформації

1. Усі заінтересовані сторони, які подають конфіденційну інформацію, подають разом з нею також її неконфіденційне резюме.

Заінтересована сторона, яка подає конфіденційну інформацію, одночасно готує її неконфіденційне резюме. Спосіб ознайомлення заінтересованих сторін з неконфіденційним резюме інформації визначається Уповноваженим органом. Якщо неконфіденційне резюме не подається заінтересованою стороною, Уповноважений орган може не брати до уваги таку інформацію в ході антисубсидійного розслідування.

2. Неконфіденційне резюме повинно бути настільки деталізованим, щоб була зрозумілою суть конфіденційної інформації.

Неконфіденційне резюме повинно містити примітки про будь-яку інформацію, що не була подана в неконфіденційній формі із зазначенням відповідних причин.

3. За виняткових обставин сторони, які подають конфіденційну інформацію, можуть зазначити, що ця інформація не підлягає скороченню. У таких випадках вони наводять обґрунтування причин, через які підготовка неконфіденційного резюме цієї інформації є неможливою.

4. Якщо Уповноваженим органом встановлено, що інформація в неконфіденційному резюме є недостатньою, або є недостатнім обґрунтування причин неможливості підготовки неконфіденційного резюме інформації, заінтересована сторона в установленій Уповноваженим органом строк повинна:

1) внести зміни до неконфіденційного резюме відповідно до вимог цієї статті; або

2) дати згоду на включення цієї інформації до неконфіденційної частини матеріалів антисубсидійного розслідування; або

3) утриматися від подання запитуваної інформації; або

4) довести Уповноваженому органу, на основі відповідних джерел, що ця інформація є достовірною.

Для цілей цієї статті повнота та достатність неконфіденційного резюме інформації встановлюється Уповноваженим органом. Уповноважений орган може не брати до уваги інформацію у разі, якщо вона подана не у відповідності до вимог цієї статті.

Стаття 24. Слухання та консультації

1. Заінтересовані сторони можуть подати письмовий запит щодо проведення слухань та/або консультацій із зазначенням переліку питань для розгляду. Запит щодо проведення слухань подається у строк, установленій Уповноваженим органом.

Слухання та/або консультації можуть призначатися за ініціативою Уповноваженого органу.

Рішення щодо проведення слухань та/або консультацій, порядку їх проведення приймається Уповноваженим органом.

2. У ході слухань та/або консультацій розглядаються питання по суті розслідування та/або відповідно до процедури антисубсидійного розслідування.

3. Заінтересованим сторонам, які повідомили Уповноважений орган про свою заінтересованість відповідно до вимог цього Закону, на їх запит

надається можливість провести консультації із стороною, яка подала відповідну скаргу або має протилежні інтереси. Ці консультації проводяться з обов'язковим дотриманням конфіденційного режиму надання інформації.

4. Заінтересовані сторони, які брали участь у слуханнях та/або консультаціях, повинні надати Уповноваженому органу неконфіденційне резюме своїх презентацій та заяв з метою включення до неконфіденційної частини матеріалів справи.

Інформація, представлена усно на слуханнях та/або консультаціях, розглядається під час антисубсидійного розслідування за умови, що таку інформацію подано Уповноваженому органу в письмовій формі протягом десяти днів з дати їх проведення.

5. Відмова сторін антисубсидійного розслідування від участі у консультаціях не тягне за собою ніяких наслідків.

Стаття 25. Ухилення заінтересованої сторони від співпраці

1. Якщо заінтересована сторона відмовляє у доступі або в інший спосіб не надає необхідної інформації у строк, установлений відповідно до цього Закону, або створює значні перешкоди для антисубсидійного розслідування, Уповноважений орган може робити на основі наявної інформації робити відповідні позитивні або негативні попередні чи остаточні висновки щодо необхідності термінового застосування компенсаційних заходів.

Якщо встановлено факт надання заінтересованою стороною недостовірної або помилкової інформації, Уповноважений орган не бере таку інформацію до уваги і може використовувати наявну інформацію.

2. Якщо інформація, подана заінтересованою стороною, є неповною або містить інші недоліки, вона береться Уповноваженим органом до уваги за умови, якщо:

1) її неповнота не ускладнює можливості Уповноваженого органу зробити точні висновки; та

2) така інформація подана належним чином у строки, визначені цим Законом, придатна для перевірки;

3) заінтересована сторона, яка подала інформацію, діє добросовісно в міру своїх можливостей.

3. У разі, якщо Уповноважений орган в ході антисубсидійного розслідування частково або повністю не враховує інформацію та/або докази, він інформує заінтересовану сторону, яка їх подала, про причини відхилення зазначеної інформації, та їй надається можливість у визначені Уповноваженим органом строки подати додаткові коментарі. Якщо ці коментарі вважаються недостатніми, причини відхилення зазначених доказів або інформації передаються відповідній заінтересованій стороні і зазначаються у висновках, що оприлюднюються в офіційному повідомленні.

4. Якщо висновки, включаючи висновки щодо суми нелегітимної субсидії, робляться відповідно до частини першої цієї статті, зокрема на підставі інформації, яка наводиться у відповідній заяві, ця інформація перевіряється, якщо це можливо та з урахуванням встановлених строків

антисубсидійного розслідування, за іншими незалежними джерелами, які є у розпорядженні Уповноваженого органу та (або) надходять у процесі антисубсидійного розслідування від інших заінтересованих сторін і стосуються:

- 1) переліків цін, що публікуються;
- 2) статистичної звітності та митної статистики, що ведуться органами державної влади відповідної країни.

Така інформація в разі необхідності може включати дані стосовно світового або інших репрезентативних ринків.

5. Якщо заінтересована сторона повністю або частково ухиляється від співпраці з Уповноваженим органом та у зв'язку з цим не подає інформацію, що стосується антисубсидійного розслідування, результат такого розслідування для цієї сторони може бути менш сприятливим, ніж у разі, коли сторона не ухиляється від співпраці.

Стаття 26. Перевірка інформації

1. За винятком обставин, передбачених статтею 25 цього Закону, в ході антисубсидійного розслідування Уповноважений орган має переконатися в точності і повноті інформації, поданої заінтересованими сторонами, на якій ґрунтуватимуться його висновки.

Перевірка інформації може здійснюватись шляхом:

- 1) дослідження інформації в письмовій формі, отриманої від заінтересованих сторін, органів державної влади України або отриманої Уповноваженим органом *ex officio*; та/або
- 2) виїзної перевірки інформації та документів заінтересованих сторін відповідно до статті 27 цього Закону.

Перевірка інформації може здійснюватися в будь-який момент до завершення підготовки остаточного звіту про результати антисубсидійного розслідування.

2. Для перевірки інформації, поданої заінтересованими сторонами, Уповноважений орган може звернутися за сприянням до членів Комісії, органів державної влади України, експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів. За необхідності вони мають надати Уповноваженому органу відповідну інформацію і докази, які є в їх розпорядженні в межах установленого Уповноваженим органом для цього строку.

Уповноважений орган може у разі потреби та за згодою залучати представників органів державної влади України, експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів до виїзних перевірок.

Стаття 27. Виїзні перевірки

1. Положення цієї статті застосовуються, якщо Уповноважений орган вирішить перевірити інформацію, подану будь-якою заінтересованою стороною, шляхом виїзної перевірки.

При проведенні антисубсидійного розслідування Уповноважений орган має право:

1) для виконання рішень Комісії доручати іншим органам виконавчої влади в країні імпорту здійснювати перевірки або заходи контролю за діяльністю імпортерів, продавців і українських виробників;

2) здійснювати в інших країнах перевірки інформації, одержаної від заінтересованих сторін, за згодою відповідної заінтересованої сторони та при відсутності заперечення з боку офіційно повідомлених компетентних органів заінтересованої країни.

При цьому Уповноважений орган визначає строки і методичку здійснення зазначених перевірок або заходів контролю. Органи виконавчої влади в країні імпорту вживають всіх необхідних заходів для задоволення цих вимог. У проведенні перевірок або заходів контролю можуть брати участь уповноважені особи Уповноваженого органу.

2. В офіційному повідомленні, оприлюдненому згідно із статтею 31 цього Закону, Уповноважений орган зазначає, що подана інформація може підлягати виїзній перевірці. Також в офіційному повідомленні зазначається, що в разі якщо заінтересована сторона не погоджується на проведення виїзної перевірки, Уповноважений орган може застосовувати положення статті 25 цього Закону.

3. У ході антисубсидійного розслідування Уповноважений орган може провести виїзну перевірку інформації, поданої такими заінтересованими сторонами:

- 1) компетентними органами країни експорту;
- 2) вітчизняними виробниками;
- 3) іноземними виробниками та/або експортерами;
- 4) імпортерами;
- 5) споживачами (користувачами);

6) об'єднаннями або асоціаціями, які представляють інтереси сторін, зазначених у пунктах 2—5 цієї частини, а також галузевими організаціями споживачів.

4. У разі необхідності, Уповноважений орган може прийняти рішення про проведення виїзної перевірки інформації, поданої іноземними виробниками та/або експортерами, та/або будь-якою іншою фізичною або юридичною особою, яка не є заінтересованою стороною антисубсидійного розслідування.

5. Уповноважений орган вживає заходів щодо направлення заінтересованим сторонам повідомлення про намір провести виїзну перевірку не пізніше ніж:

1) за тридцять днів до запропонованої дати початку виїзної перевірки, у разі перевірки заінтересованих сторін, розташованих за межами України;

2) за двадцять днів до запропонованої дати початку виїзної перевірки, у разі перевірки заінтересованих сторін, розташованих в Україні.

6. До закінчення строку, зазначеного у повідомленні, надісланому відповідно до частини п'ятої цієї статті, заінтересовані сторони надають письмову згоду на проведення виїзної перевірки і узгоджують запропоновану Уповноваженим органом дату, або якщо через об'єктивні причини

запропонована дата є неприйнятною для заінтересованої сторони, така заінтересована сторона пропонує Уповноваженому органу альтернативну дату, ураховуючи необхідність завершити антисубсидійне розслідування у встановлені строки.

Після отримання згоди заінтересованої сторони на проведення виїзної перевірки Уповноважений орган повідомляє компетентним органам країни експорту назву та адресу підприємства, яке перевірятиметься, та узгоджену дату виїзної перевірки.

7. Уповноважений орган може застосувати положення, передбачені статтею 25 цього Закону, у будь-якому з таких випадків:

1) компетентні органи країни експорту та/або іноземні виробники чи експортери заперечують проти виїзної перевірки;

2) запропоновану дату виїзної перевірки не було узгоджено, хоча Уповноважений орган врахував коментарі, отримані від іноземних виробників та/або експортерів;

3) згоду на проведення виїзної перевірки було відкликано до початку проведення такої перевірки;

4) заінтересована сторона вимагає змінити узгоджену дату, якщо Уповноважений орган не вважає таку зміну обґрунтованою, і що вона не перешкоджає завершенню антисубсидійному розслідуванню в установленій строк;

5) у будь-якому іншому випадку, якщо існують обґрунтовані підстави для застосування положень статті 25 цього Закону.

8. До початку виїзної перевірки, підприємству, яке перевірятиметься, повинно бути повідомлено про характер інформації, що підлягає виїзній перевірці. У ході виїзної перевірки Уповноважений орган має право уточнювати і запитувати більш детальну інформацію.

9. На початку виїзної перевірки заінтересована сторона має можливість надати пояснення стосовно інформації, яка раніше надавалася Уповноваженому органу, та внести до неї незначні зміни або уточнення.

10. Якщо заінтересована сторона ускладнює, затримує або перешкоджає нормальному проведенню виїзної перевірки, або якщо така заінтересована сторона вимагає її відміни чи завершення до того, як Уповноважений орган самостійно прийме таке рішення, Уповноважений орган може негайно припинити виїзну перевірку. У такому разі до завершення виїзної перевірки Уповноважений орган інформує заінтересовану сторону про те, що її дії можуть бути підставою для застосування положень статті 25 цього Закону. Факти та обставини, що призвели до дострокового завершення виїзної перевірки, докладно відображаються у звіті про проведення перевірки.

11. За результатами виїзної перевірки Уповноваженим органом готується звіт, який надсилається заінтересованій стороні, інформація якої перевірялася, для подання коментарів. На основі узгодженого тексту звіту заінтересованою стороною готується неконфіденційне резюме такого звіту з

урахуванням вимог статті 23 цього Закону та надсилається Уповноваженому органу в установлений ним строк.

12. Якщо Уповноважений орган має намір залучити експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів до складу осіб, які будуть здійснювати виїзну перевірку, заінтересована сторона, а також компетентні органи країни експорту інформуються про це у повідомленні, надісланому відповідно до частини п'ятої цієї статті.

У разі участі експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів у перевірці, такі особи несуть відповідальність за порушення вимог конфіденційності згідно чинного законодавства України.

Уповноважений органне наполягає на залученні експертів державних та недержавних установ, а також іноземних експертів, щодо яких одна із сторін довела існування конфлікту інтересів або будь-яку іншу обґрунтовану причину.

13. Якщо вітчизняні виробники, які представляють галузь вітчизняного виробництва, заперечують проти проведення виїзної перевірки або якщо не вдалося узгодити з цими вітчизняними виробниками дату такої перевірки, антисубсидійне розслідування може бути припинено без застосування компенсаційних заходів.

Стаття 28. Розмір і форма компенсаційних мит

1. Розмір компенсаційного мита не повинен перевищувати розмір отриманих субсидій, що дають підстави для застосування компенсаційних заходів.

2. Якщо цим Законом не визначено інше, компенсаційні мита можуть застосовуватись за адвалорними, специфічними або комбінованими ставками мита, визначеними статтею 280 Митного кодексу України.

Компенсаційні заходи можуть застосовуватись у будь-якій іншій формі, що допускається Угодою про субсидії і компенсаційні заходи. За наявності обґрунтованих обставин, види ставок мита можуть бути різними для іноземних виробників та/або експортерів з однієї країни, щодо якої порушено антисубсидійне розслідування.

Стаття 29. Правило нижчої ставки мита

За умови дотримання вимог положень статті 28 цього Закону, розмір компенсаційного мита може бути меншим за загальну суму субсидій, якщо його розміру є достатнім, щоб компенсувати шкоду для галузі вітчизняного виробництва.

Стаття 30. Митне оформлення

1. Попереднє або остаточне компенсаційне мито справляється митними органами у формі, за ставкою і на умовах, установлених у відповідному рішенні про застосування компенсаційних заходів. Такі мита справляються незалежно від сплати податків і зборів та інших платежів, які справляються з імпорту.

2. Проведення антисубсидійного розслідування та дія компенсаційних заходів не перешкоджають процедурам митного оформлення товару, який є об'єктом такого розслідування та/або заходів.

Стаття 31. Офіційні повідомлення

1. Офіційні повідомлення оприлюднюються в офіційному друкованому виданні Кабінету Міністрів України або в іншому установленому порядку.

2. Офіційно повідомляється про рішення, які підлягають повідомленню згідно з Угодою про субсидії і компенсаційні заходи; або про які Уповноважений орган або Комісія вважають за необхідне повідомити, для забезпечення права на повний захист та участь у змагальному процесі.

3. Офіційні повідомлення повинні містити всю інформацію публічного характеру, ураховану при підготовці рішень чи висновків.

Стаття 32. Строк завершення антисубсидиційного розслідування

1. Антисубсидиційне розслідування завершується в установленому порядку протягом одного року з дати його порушення. Цей строк може бути продовжено Уповноваженим органом за погодженням з головою Комісії, а у разі його відсутності — першим заступником або заступником голови Комісії, але не більше ніж вісімнадцять місяців.

У разі продовження строків проведення антисубсидиційного розслідування, Уповноважений орган інформує про це заінтересовані сторони до завершення попередньо встановленого строку.

2. Антисубсидиційне розслідування завершується разом з прийняттям Комісією рішення про застосування остаточних компенсаційних заходів або про припинення антисубсидиційного розслідування без застосування заходів.

3. Датою завершення антисубсидиційного розслідування вважається дата прийняття відповідного рішення Комісією.

4. Розслідування завершується автоматично через вісімнадцять місяців з дати його порушення за умови, що протягом цього строку Комісія не прийняла одне з рішень, передбачених частиною другою цієї статті. У такому разі після закінчення строку у вісімнадцять місяців протягом п'яти робочих днів Уповноважений орган оприлюднює офіційне повідомлення про припинення антисубсидиційного розслідування без застосування заходів.

Стаття 33. Припинення антисубсидиційного розслідування без застосування заходів

1. Антисубсидиційне розслідування припиняється без застосування заходів, якщо Комісією прийнято рішення про відсутність достатніх доказів наявності субсидування або шкоди галузі вітчизняного виробництва для проведення антисубсидиційного розслідування, а також відповідно до статті 17 цього Закону.

Для цілей цієї частини відсутність достатніх доказів субсидування або шкоди означає, *inter alia*, що сума субсидії є *de minimis*, відповідно до пункту 11 частини першої статті 1 цього Закону або що обсяг субсидованого імпорту фактичного чи потенційного є незначним відповідно до пункту 10 частини першої статті 1 цього Закону.

2. У разі якщо заявник відкликав заяву, антисубсидиційне розслідування припиняється без застосування заходів за рішенням Комісії,

крім випадків, коли Комісія за поданням Уповноваженого органу установить, що таке припинення не відповідає національному інтересу.

3. Антисубсидиційне розслідування припиняється без застосування заходів за умови та в порядку, передбаченому частиною четвертою статті 32 цього Закону.

Глава 2

ПОРУШЕННЯ АНТИСУБСИДИЦІЙНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 34. Подання заяви про порушення антисубсидиційного розслідування

1. Антисубсидиційне розслідування з метою встановлення наявності та величини субсидії, наявності шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між субсидованим імпортом та шкодою галузі вітчизняного виробництва, про які стверджується, порушується за заявою галузі вітчизняного виробництва або від її імені, за винятком випадків, передбачених статтею 40 цього Закону.

Заява про порушення антисубсидиційного розслідування подається одним або кількома вітчизняними виробниками, фізичною або юридичною особою чи будь-якою асоціацією, що діють від імені такого вітчизняного виробника або галузі вітчизняного виробництва.

2. Заява про порушення антисубсидиційного розслідування подається в письмовій та електронній формах. Конфіденційна та неконфіденційна версії заяви надсилаються до Уповноваженого органу засобами поштового та/або електронного зв'язку у встановленому порядку. Кожна версія заяви, включно з додатками до неї, повинна бути пронумерована та позначена щодо статусу конфіденційності. Документи, що не позначені як конфіденційні, розглядаються як неконфіденційні.

Неконфіденційна версія заяви про порушення антисубсидиційного розслідування повинна бути оформлена відповідно до вимог статті 23 цього Закону. Якщо Уповноважений орган вважає, що неконфіденційна версія заяви про порушення антисубсидиційного розслідування не відповідає вимогам статті 23 цього Закону, до порушення антисубсидиційного розслідування на запит Уповноваженого органу заявник повинен надати її нову версію.

3. Заява про порушення антисубсидиційного розслідування вважається поданою наступного дня після її реєстрації в Уповноваженому органі.

4. До моменту прийняття рішення про порушення антисубсидиційного розслідування Уповноважений орган та Комісія публічно не розголошують інформацію, що міститься у заяві про порушення розслідування.

Однак після одержання належним чином оформленої заяви та до порушення антисубсидиційного розслідування Уповноважений орган інформує компетентні органи відповідної країни експорту про надходження заяви про порушення такого розслідування.

5. Заява про порушення антисубсидиційного розслідування може бути відкликана заявником до порушення такого розслідування, у цьому разі вона вважається такою, що не подавалася.

Стаття 35. Зміст заяви про порушення антисубсидиційного розслідування

1. Заява про порушення антисубсидиційного розслідування повинна містити достатні докази наявності субсидії (включаючи, у разі наявності, її суму), шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між субсидованим імпортом та шкодою галузі вітчизняного виробництва про які стверджується. Просте твердження, не підкріплене відповідними доказами, не може вважатися достатнім для виконання вимог цієї статті.

2. Заява про порушення антисубсидиційного розслідування повинна містити інформацію, яка є в розпорядженні заявника, зокрема, про:

1) заявника та осіб, які входять до його складу, підтвердження відповідної дієздатності цих осіб обсяги та вартість виробництва ним подібного товару в Україні. Якщо заява про порушення антисубсидиційного розслідування подається від імені галузі вітчизняного виробництва, то заявник зазначає в ній:

галузь виробництва, від імені якої така заява подається, обсяги і вартість виробництва нею подібного товару в Україні;

загальний обсяг виробництва подібного товару в Україні;

перелік усіх відомих вітчизняних виробників подібного товару (або об'єднань вітчизняних виробників подібного товару) та, у разі наявності, інформацію щодо обсягу і вартості виробництва цими виробниками подібного товару в Україні;

2) товар (включаючи його повний опис), про який стверджується, що він субсидується;

3) назву країни (країн) походження або експорту товару та кожного відомого експортера та/або іноземного виробника, про якого відомо, що він поставляє імпортований товар до України, а також перелік відомих осіб (фізичних або юридичних), які імпортують товар, що є об'єктом розгляду;

4) докази наявності, суму та характер субсидії, що є підставою для застосування компенсаційних заходів;

5) докази того, що шкода, яка заподіюється галузі вітчизняного виробництва, спричинена наслідками субсидування. Такі докази включають відомості та/або дані про зростання обсягів субсидованого імпорту, вплив цього імпорту на ціни подібних товарів в Україні та наслідок впливу імпорту на галузь вітчизняного виробництва, що підтверджується відповідними факторами та показниками, зазначеними у частинах четвертій і п'ятій статті 13 цього Закону.

3. У заяві про порушення антисубсидиційного розслідування має бути вказано чи вимагає заявник застосування попередніх компенсаційних заходів з наведенням обґрунтованих причин та відповідних доказів.

4. У заяві про порушення антисубсидиційного розслідування може бути подано будь-яку іншу інформацію за умови, що вона стосується рішення про порушення такого розслідування та містить достатні докази.

Стаття 36. Розгляд заяви про порушення антисубсидиційного розслідування

1. Уповноважений орган проводить попереднє вивчення фактів, що містяться в заяві про порушення антисубсидиційного розслідування. Якщо за результатами вивчення Уповноважений орган встановлює, що заява про порушення антисубсидиційного розслідування потребує значних додаткових даних чи доповнень або виправлень, Уповноважений орган надсилає заявнику запит на внесення в установлений строк відповідних змін.

Якщо заявник не подав необхідних додаткових даних, доповнень або виправлень у встановлений строк, заява про порушення антисубсидиційного розслідування вважається такою, що не подана.

2. Уповноважений орган з доступних йому джерел вивчає достатність і обґрунтованість доказів, що містяться в заяві про порушення антисубсидиційного розслідування. За результатами вивчення Уповноважений орган готує звіт з рекомендаціями Комісії, у якому зазначає, чи є докази достатніми для порушення антисубсидиційного розслідування.

3. На запит Уповноваженого органу органи державної влади України повинні надати Уповноваженому органу інформацію, що є необхідною для вивчення заяви про порушення антисубсидиційного розслідування та відповідає вимогам для підготовки звіту, який готується відповідно до частини другої цієї статті. Інформація повинна бути подана у строк, установлений Уповноваженим органом.

4. Результати розгляду заяви про порушення антисубсидиційного розслідування разом з відповідними рекомендаціями повинні бути належним чином відображені в конфіденційному звіті, який Уповноважений орган надсилає Комісії в тридцятип'ятиденний строк з дати подання заяви про порушення антисубсидиційного розслідування.

За наявності обставин, зазначених у частині першій цієї статті, строк для подання звіту Комісії розраховується з дня подання заявником до Уповноваженого органу додаткових даних, доповнень або виправлень.

Стаття 37. Особливості визначення галузі вітчизняного виробництва для цілей порушення та проведення антисубсидиційного розслідування

1. Антисубсидиційне розслідування не порушується відповідно до статті 34 цього Закону, якщо не буде доведено, що на підставі дослідження ступеня підтримки або заперечення щодо заяви про порушення антисубсидиційного розслідування, висловленого вітчизняними виробниками подібного товару, така заява дійсно була подана галуззю вітчизняного виробництва або від її імені.

Заява про порушення антисубсидиційного розслідування вважається поданою галуззю вітчизняного виробництва або від її імені, якщо вона підтримується тими вітчизняними виробниками, сукупне виробництво яких становить більше ніж 50 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару, виробленого тією частиною галузі вітчизняного виробництва, які висловились на підтримку або на заперечення заяви.

Антисубсидиційне розслідування не порушується, якщо сукупне виробництво вітчизняних виробників, які прямо підтримують заяву про порушення антисубсидиційного розслідування, становить менше ніж 25 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару галуззю вітчизняного виробництва.

2. Якщо на момент подання заяви про порушення антисубсидиційного розслідування сукупне виробництво вітчизняних виробників, які подають таку заяву, становить менше ніж 50 відсотків, але більше ніж 25 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару галуззю вітчизняного виробництва, то вітчизняні виробники, які подають заяву, до порушення антисубсидиційного розслідування повинні подати Уповноваженому органу інформацію про те, що:

1) інші вітчизняні виробники підтримують заяву і зобов'язуються співпрацювати в рамках антисубсидиційного розслідування щодо встановлення наявності шкоди в разі порушення такого розслідування; та

2) виробники, які подають заяву, а також ті, що її підтримують, складають більше 50 відсотків загального обсягу виробництва подібного товару галуззю вітчизняного виробництва.

У виняткових випадках положення цієї частини можуть не застосовуватися, якщо заявник доведе наявність обґрунтованих підстав для цього.

3. Стосовно галузей виробництва, що нараховують велику кількість вітчизняних виробників, ступінь підтримки або заперечення щодо заяви про порушення антисубсидиційного розслідування може бути визначено шляхом використання статистично коректних вибірових методів.

4. Інформація, що подається відповідно до частин першої – третьої цієї статті, повинна бути підтверджена відповідними доказами.

5. Звіт Уповноваженого органу, який надсилається Комісії відповідно до частини четвертої статті 36 цього Закону повинен містити оцінку, а також відповідні рекомендації стосовно визначення галузі вітчизняного виробництва для цілей порушення та проведення антисубсидиційного розслідування.

Стаття 38. Консультації з компетентними органами країни експорту стосовно отриманої заяви про порушення антисубсидиційного розслідування

У найкоротші строки після отримання належним чином оформленої письмової заяви про порушення антисубсидиційного розслідування, та в будь-якому разі до порушення розслідування, Уповноважений орган повинен:

1) повідомити відповідну країну походження та/або експорту стосовно отримання такої заяви;

2) запропонувати компетентним органам цієї країни консультації з метою уточнення ситуації з питань, зазначених у частині другій статті 35 цього Закону та досягнення взаємоприйняттого рішення;

3) за умови дотримання вимог положень частини першої статті 22 цього Закону, на вимогу компетентних органів цієї країни надати доступ до

неконфіденційної інформації, включаючи неконфіденційне резюме конфіденційних даних, які використовуються для порушення антисубсидиційного розслідування.

Обов'язок надати розумну можливість компетентним органам країни експорту для проведення консультацій не перешкоджає Уповноваженому органу та Комісії здійснювати дії щодо розгляду заяви про порушення антисубсидиційного розслідування і порушення антисубсидиційного розслідування.

Стаття 39 Порушення антисубсидиційного розслідування

1. Комісія приймає рішення про порушення антисубсидиційного розслідування на підставі доказів, що підтверджуються фактичними даними встановленими при вивченні заяви та звіту, направленого Уповноваженим органом відповідно до частини четвертої статті 36 цього Закону.

2. Антисубсидиційне розслідування може бути порушено за умови, що Комісія на підставі об'єктивного дослідження доказів установить, що:

1) існує достатньо доказів щодо наявності субсидування, шкоди та причинно-наслідкового зв'язку між ними для обґрунтування порушення антисубсидиційного розслідування;

2) загальний рівень субсидування перевищує поріг *de minimis*, визначений відповідно пункту 11 частини першої статті 1 цього Закону;

3) обсяг субсидованого імпорту, про який стверджується, не є незначним відповідно до пункту 10 частини першої статті 1 цього Закону;

4) заява про порушення антисубсидиційного розслідування подана галуззю вітчизняного виробництва або від її імені відповідно до частин першої та другої статті 37 цього Закону;

5) вимоги, передбачені статтею 38 цього Закону, були дотримані.

3. Комісія приймає рішення про порушення антисубсидиційного розслідування або відмову в порушенні такого розслідування.

4. Антисубсидиційне розслідування може бути порушено щодо одного або декількох іноземних виробників та/або експортерів, подібний товар яких не підпадає під дію чинних компенсаційних заходів на момент розгляду заяви про порушення антисубсидиційного розслідування.

5. Підстави відмови в порушенні антисубсидиційного розслідування повинні бути повідомлені заявнику.

6. Антисубсидиційне розслідування вважається порушеним з дати набрання чинності рішення Комісії про його порушення. Строк завершення антисубсидиційного розслідування починає обчислюватися з цієї дати.

7. У рішенні про порушення антисубсидиційного розслідування Комісія доручає Уповноваженому органу:

1) оприлюднити офіційне повідомлення про порушення антисубсидиційного розслідування;

2) провести антисубсидиційне розслідування.

Стаття 40. Порушення антисубсидиційного розслідування *ex officio*

1. В особливих випадках Комісія, за рекомендацією Уповноваженого органу може прийняти рішення про порушення антисубсидиційного

розслідування без отримання письмової заяви від галузі вітчизняного виробництва або від її імені, за наявності достатніх доказів існування субсидії, шкоди і причинно-наслідкового зв'язку між ними для обґрунтування порушення такого розслідування.

Докази та відповідні рекомендації, повинні бути належним чином відображені в конфіденційному звіті, який Уповноважений орган подає Комісії після того, як Уповноважений орган переконався в тому, що вимоги цієї частини є виконаними. Звіт повинен ґрунтуватися на об'єктивній оцінці Уповноваженого органу щодо точності та достовірності наявних доказів.

Комісія приймає рішення про порушення антисубсидиційного розслідування.

2. У випадку, якщо орган державної влади України в межах своїх повноважень володіє достатніми доказами наявності субсидії та шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва субсидованим імпортом, такий орган може подати Уповноваженому органу заяву про порушення антисубсидиційного розслідування.

3. Положення частини другої статті 35, частини четвертої статті 36, статті 38, частини першої, пунктів 1—3, 5 частини другої, частин четвертої, шостої — сьомої статті 39 і статті 41 цього Закону застосовуються *mutatis mutandis* до порушення антисубсидиційного розслідування *ex officio* у частині, у якій вони є доцільними.

Стаття 41. Офіційне повідомлення про порушення антисубсидиційного розслідування

Офіційне повідомлення про порушення антисубсидиційного розслідування повинно містити достатню інформацію про:

1) назву товару, що є об'єктом антисубсидиційного розслідування, включаючи його класифікацію згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності та назву країни походження та/або експорту;

2) інформація про порушення антисубсидиційного розслідування;

3) короткий виклад інформації щодо надання субсидій, шкоди та причинно-наслідкового зв'язку між ними, про що стверджується у заяві про порушення антисубсидиційного розслідування;

4) чи Уповноважений орган залишає за собою право використовувати у антисубсидиційного розслідуванні метод вибірки відповідно до статті 45 цього Закону та застосовувати відповідні процесуальні дії в цьому разі;

5) інші процесуальні дії, включаючи строки, протягом яких сторони можуть повідомити про свою заінтересованість, довести до відома свою позицію та надати запит щодо проведення слухань, будь-які інші строки.

Глава 3

ПРОВЕДЕННЯ АНТИСУБСИДИЦІЙНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 42. Інформування сторін про порушення антисубсидиційного розслідування

1. Уповноважений орган інформує компетентні органи країни експорту та інші сторони, про які відомо, що вони мають інтерес у такому розслідуванні, про порушення антисубсидиційного розслідування.

2. Уповноважений орган, відповідно до вимог цього Закону щодо захисту конфіденційної інформації, може надавати повний текст письмової заяви про порушення антисубсидиційного розслідування відомим експортерам, компетентним органам країни експорту та іншим заінтересованим сторонам за їх запитом.

3. Якщо кількість відомих іноземних виробників та/або експортерів є значною, неконфіденційна версія заяви про порушення антисубсидиційного розслідування надається компетентному органу країни експорту або відповідній асоціації.

Стаття 43. Запитальники та інші інформаційні запити

1. Уповноважений орган має право надсилати запитальники компетентним органам країни експорту, відомим іноземним виробникам, експортерам, імпортерам та вітчизняним виробникам, яких вважає за необхідне залучити до участі в антисубсидиційному розслідуванні, або компетентним органам країни експорту запитальники з метою отримання інформації та доказів, що використовуються для проведення антисубсидиційного розслідування відповідно до вимог статті 21 цього Закону.

2. Строк надання відповіді на запитальник становить тридцять днів. Строк обчислюється з дати отримання запитальника. Запитальник вважається отриманим протягом одного тижня з дати його відправлення одержувачу або передачі відповідному дипломатичному представнику країни походження та/або експорту.

Строк надання відповіді на запитальник може бути продовжено, ураховуючи строки завершення антисубсидиційного розслідування, за умови, якщо сторона, яка просить про продовження, надала обґрунтовані докази такої необхідності. Продовження строків для надання відповіді на запитальник надається, якщо це не перешкоджає проведенню антисубсидиційного розслідування. Продовження строку для надання відповіді на запитальник не надається, якщо запит на продовження такого строку направлено після закінчення попередньо встановленого кінцевого строку. Продовження строку подання відповіді на запитальник стосується лише тієї сторони, щодо якої таке продовження було здійснено.

3. Уповноважений орган має право вимагати від заінтересованих сторін надання інформації та доказів, необхідних для проведення антисубсидиційного розслідування. Така вимога є обов'язковою для заінтересованих сторін і підлягає виконанню ними у строк, встановлений Уповноваженим органом.

Стаття 44. Інші джерела інформації

1. У ході антисубсидиційного розслідування Уповноважений орган може запитувати і використовувати інформацію з інших джерел, ніж заінтересовані сторони.

2. На запит Уповноваженого органу органи державної влади України подають Уповноваженому органу інформацію, документи, матеріали, необхідні для проведення антисубсидійного розслідування.

Уповноважений орган може звертатися до органів державної влади України із запитом щодо проведення дослідження та аналізу в межах їх компетенції.

3. Строк подання відповіді встановлюється Уповноваженим органом у відповідному запиті, але в межах строку проведення антисубсидійного розслідування.

Стаття 45. Вибірка

1. У разі значної кількості вітчизняних виробників, іноземних виробників та/або експортерів або імпортерів, типів (видів) товару чи операцій (транзакцій), у антисубсидійного розслідуванні можна обмежитися:

1) достатньою кількістю сторін, типів (видів) товару або операцій (транзакцій), відібраної на основі статистично обґрунтованої інформації, яка є в розпорядженні Уповноваженого органу на момент їх відбору; або

2) найбільшим репрезентативним обсягом виробництва, продажу чи експорту товару, який можна дослідити з урахуванням строків проведення антисубсидійного розслідування.

2. Остаточний вибір сторін-учасників, типів (видів) товару або операцій (транзакцій) згідно з цією статтею здійснюється Уповноваженим органом.

3. У разі якщо Уповноважений орган використовує вибіркові методи антисубсидійного розслідування відповідно до цієї статті, індивідуальна сума, що відповідає нелегітимному субсидуванню, обчислюється для експортера або виробника, який з початку не був відібраний і подає необхідну інформацію у строки, визначені цим Законом, за винятком випадків, коли кількість експортерів або виробників є настільки значною, що дослідження зазначених величин для окремих експортерів або виробників необґрунтовано ускладнюють проведення антисубсидійного розслідування і перешкоджають своєчасному припиненню цього розслідування та прийняттю рішення про застосування компенсаційних заходів.

4. У разі якщо після прийняття рішення про проведення вибірки частина або всі відібрані сторони відмовляються співпрацювати добросовісно в межах їх можливостей, і це може мати істотний вплив на результати антисубсидійного розслідування, можливе проведення нової вибірки. У разі подальшої відмови відібраних сторін співпрацювати, і при недостатності часу для проведення нової вибірки, застосовуються відповідні положення статті 25 цього Закону.

Стаття 46. Вимоги до застосування попередніх компенсаційних заходів

1. Попередні компенсаційні заходи можуть застосовуватися і справлятися лише за умови, що:

1) антисубсидиційне розслідування порушено відповідно до положень статті 39 цього Закону, і про це було оприлюднено офіційне повідомлення та поінформовано відомі заінтересовані сторони;

2) заінтересованим сторонам було надано можливість подати інформацію та свої коментарі;

3) країні експорту було надано можливість проведення консультацій відповідно до статті 20 цього Закону;

4) Комісія попередньо встановила факт існування субсидії та заподіяння нею шкоди галузі вітчизняного виробництва;

5) Комісія встановила, що такі заходи є необхідними для запобігання заподіяння шкоди під час проведення антисубсидиційного розслідування; та

6) Комісія встановила, що дія компенсаційних заходів не буде суперечити національному інтересу.

2. Попередні компенсаційні заходи застосовуються не раніше ніж через шістьдесят днів з дати порушення антисубсидиційного розслідування і не пізніше ніж через дев'ять місяців від дати порушення відповідного антисубсидиційного розслідування.

3. Попередні компенсаційні заходи застосовуються на строк, який не повинен перевищувати чотири місяці.

Стаття 47. Форма і розмір попередніх компенсаційних заходів

1. Попередні компенсаційні заходи можуть застосовуватися лише у формі попереднього компенсаційного мита, сума якого вноситься як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита.

2. Попереднє компенсаційне мито застосовується лише до товару, що ввозиться для споживання, після набрання чинності рішення про застосування попередніх заходів, окрім випадків, передбачених цим Законом.

3. Попереднє компенсаційне мито справляється у відповідному розмірі та в кожному випадку окремо на недискримінаційній основі щодо імпорту з усіх джерел, щодо якого Комісією визначено, що він субсидується та заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва, за винятком імпорту з тих джерел, від яких були прийняті зобов'язання.

4. Розмір ставки попереднього компенсаційного мита не повинен перевищувати загальну суму субсидій, розраховану відповідно до статей 11 і 12 цього Закону, але може бути нижчим за умови, що ставка мита буде достатньою для усунення шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва, відповідно до статті 29 цього Закону.

5. Перерахунок та справляння попередніх компенсаційних мит на зворотній основі здійснюється відповідно до статті 66 цього Закону.

Стаття 48. Розкриття інформації щодо розрахунків заінтересованим сторонам антисубсидиційного розслідування

1. З урахуванням вимог щодо збереження конфіденційної інформації Уповноважений орган розкриває кожному з іноземних виробників та/або експортерів розрахунки їх обсягу субсидування.

2. Заінтересовані сторони, яким надано розрахунки відповідно до частини першої цієї статті мають право надати свої коментарі до таких розрахунків у строк, установлений Уповноваженим органом.

Глава 4

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Стаття 49. Пропозиції щодо прийняття зобов'язань

1. Уряд, іноземні виробники та/або експортери можуть запропонувати прийняти добровільні зобов'язання. Такі зобов'язання не вимагаються та не приймаються від країн, іноземних виробників та/або експортерів за відсутності позитивного попереднього висновку щодо наявності субсидування та шкоди, заподіяної субсидованим імпортом галузі вітчизняного виробництва.

2. Уряд може запропонувати зобов'язання, відповідно до якого надає згоду усунути або обмежити певну субсидію або здійснити інші заходи стосовно її наслідків.

У своїх пропозиціях іноземні виробники та/або експортери можуть запропонувати переглянути свої ціни з метою припинення експорту в Україну за субсидованими цінами або інші умови експорту в Україну, таким чином, щоб Уповноважений орган та Комісія впевнилися, що шкоду від субсидування буде усунуто.

Підвищення ціни внаслідок таких зобов'язань не може бути більшим ніж рівень, необхідний для компенсації субсидування, але може бути меншим ніж сума отриманих субсидій, якщо таке підвищення ціни є достатнім, щоб ліквідувати шкоду, заподіяну галузі вітчизняного виробництва.

3. Жодна країна, іноземний виробник та/або експортер не зобов'язаний брати зобов'язання. Відсутність пропозиції прийняти зобов'язання або відмова погодитися із запропонованими зобов'язаннями жодним чином не впливає на результат проведення антисубсидиційного розслідування. Однак у цьому разі може бути зроблено висновок про те, що загроза заподіяння шкоди стає більш ймовірною в разі подальшого субсидування імпорту.

4. Пропозиція взяти зобов'язання надається в письмовій формі до закінчення строку, установленого Уповноваженим органом. Лише у виняткових випадках прийняття зобов'язань може бути запропоновано після закінчення строку, протягом якого може бути надано інформацію, відповідно до частини першої статті 58 цього Закону.

Неконфіденційне резюме такого письмового зобов'язання подається разом з його конфіденційною версією. Це резюме готується відповідно до вимог статті 23 цього Закону.

5. Якщо галузь вітчизняного виробництва тлумачиться як така, що стосується виробників на відповідному ринку України, додатково до положень цієї глави застосовується частина третя статті 16 цього Закону.

Стаття 50. Коментарі галузі вітчизняного виробництва

Після отримання від уряду, іноземних виробників та/або експортерів пропозиції щодо прийняття зобов'язання Уповноважений орган інформує

про це галузь вітчизняного виробництва та подати свої коментарі протягом строку, встановленого Уповноваженим органом. Такі коментарі беруться до уваги при прийнятті рішення про прийняття або відмову прийняття, запропонованих відповідним компетентним органом, іноземним виробником та/або експортером зобов'язань.

Стаття 51. Прийняття або відмова прийняття зобов'язання

1. За необхідності у звітах, передбачених статтями 58 і 59 цього Закону, зазначається, що було запропоновано прийняття зобов'язання.

За рекомендаціями Уповноваженого органу Комісія може прийняти отриману від уряду, іноземного виробника та/або експортера пропозицію щодо зобов'язань, якщо дійде висновку, що прийняття та виконання таких зобов'язань може усунути шкоду, спричинену субсидуванням. Такий висновок повинен бути аргументованим у рішенні.

2. Запропоновані зобов'язання не приймаються, якщо це є практично неможливим, наприклад, через значну кількість фактичних чи потенційних іноземних виробників та/або експортерів або з інших причин, включаючи національний інтерес. Зобов'язання також не приймаються, якщо це не усуває шкоду від субсидування, наявність якого було доведено, або якщо пропозиції не було надіслано Уповноваженому органу в установлений строк.

3. Уповноважений орган інформує уряд та іноземного виробника та/або експортера про причини, через які його пропозиція щодо прийняття зобов'язань є неприйнятною, і надає можливість подати свої коментарі щодо цього. Причини відмови зазначаються у відповідному рішенні та офіційному повідомленні про це рішення.

Стаття 52. Призупинення або припинення антисубсидиційного розслідування

1. У разі прийняття іноземним виробником та/або експортером зобов'язань Комісія може прийняти рішення про призупинення або припинення антисубсидиційного розслідування щодо такого іноземного виробника та/або експортера без застосування попередніх або остаточних компенсаційних заходів.

Таке право Комісії необов'язково означає можливість одночасного продовження антисубсидиційного розслідування, а також виконання зобов'язання, за винятком випадків, передбачених статтею 53 цього Закону.

2. Офіційне повідомлення про призупинення або припинення антисубсидиційного розслідування щодо такого іноземного виробника та/або експортера без застосування попередніх або остаточних компенсаційних заходів включає неконфіденційну частину відповідного зобов'язання уряду, іноземного виробника та/або експортера.

Стаття 53. Продовження антисубсидиційного розслідування

1. У разі прийняття урядом, іноземним виробником та/або експортером зобов'язання антисубсидиційне розслідування завершується або в установленому порядку продовжується і завершується. У випадку прийняття остаточного рішення про відсутність субсидування, шкоди або причинно-наслідкового зв'язку, зобов'язання, прийняте відповідно до статті 51 цього

Закону, автоматично припиняє дію, за винятком випадків, коли таке остаточне рішення ґрунтується першочергово на факті існування зобов'язання. У таких випадках Комісія може вимагати подальшого виконання цього зобов'язання протягом строку, який відповідає положенням цього Закону.

2. У разі прийняття остаточного рішення, яке підтверджує наявність субсидування, шкоди або причинно-наслідкового зв'язку, таке зобов'язання залишається чинним і виконується згідно з його умовами та положеннями цього Закону.

Стаття 54. Нагляд за дотриманням зобов'язань урядом, іноземним виробником та/або експортером

1. Уповноважений орган має право вимагати від уряду, іноземного виробника та/або експортера, який узяв зобов'язання, періодично подавати інформацію щодо виконання зазначеного зобов'язання і надавати згоду на проведення перевірки достовірності інформації, що стосується виконання такого зобов'язання. Відмова виконувати ці вимоги вважається порушенням узятого зобов'язання.

2. Уповноважений орган може звертатися із запитом про надання відповідної допомоги до державних органів влади України для нагляду за виконанням узятих зобов'язань.

Стаття 55. Невиконання урядом, іноземним виробником та/або експортером прийнятого зобов'язання

1. Будь-яка заінтересована сторона або орган державної влади України може подавати інформацію до Уповноваженого органу, що *prima facie* є доказом наявності порушення взятих урядом, іноземним виробником та/або експортером зобов'язань.

2. Уповноважений орган може надавати заінтересованим сторонам неконфіденційну інформацію, отриману відповідно до частини першої цієї статті для подання коментарі щодо цієї інформації. У разі необхідності Уповноважений орган проводить виїзну перевірку інформації, поданої заінтересованими сторонами.

У разі підтвердження інформації щодо порушення урядом, іноземним виробником та/або експортером взятих зобов'язань Уповноважений орган готує звіт, який надає Комісії. У цьому звіті Уповноважений орган зазначає факти істотного невиконання зобов'язань та рекомендації щодо відмови від зобов'язань та застосування попередніх або остаточних компенсаційних заходів. Таке рішення приймається Комісією.

3. У випадку, коли під час проведення антисубсидійного розслідування було взято зобов'язання, а саме розслідування не було завершено в установленому порядку, Комісія може прийняти рішення про застосування попередніх компенсаційних заходів, використовуючи наявну інформацію, за умови, що є достатні докази порушення зобов'язань.

Рішення Комісії повинно ґрунтуватися на відповідному звіті Уповноваженого органу.

Стаття 56. Припинення дії зобов'язань

1. Уряд, іноземні виробники та/або експортери можуть відмовитися від виконання взятих зобов'язань, письмово повідомивши про це Уповноважений орган, про що Уповноважений орган невідкладно інформує Комісію. У такому разі Комісія невідкладно приймає відповідне рішення та інформує про це заінтересовані сторони та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

2. Уповноважений орган може надати Комісії рекомендації щодо припинення дії зобов'язань у разі неможливості здійснити нагляд за їх виконанням або наявності інших обґрунтованих причин для цього. Рішення Комісії ґрунтується на звіті Уповноваженого органу.

3. У разі відмови уряду, іноземного виробника або від зобов'язань відповідно до частини першої цієї статті або прийняттям Комісією рішення щодо неможливості здійснення нагляду за виконанням зобов'язань, у випадку, коли антисубсидійне розслідування, у рамках якого було взято зобов'язання, не завершено у встановленому порядку, Комісія може прийняти рішення про застосування попередніх компенсаційних заходів, використовуючи наявну інформацію. У такому випадку рішення Комісії приймається невідкладно.

4. Про рішення, зазначені в частинах першій–третьій цієї статті, Уповноважений орган інформує заінтересовані сторони та центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

Глава 5

ЗАВЕРШАЛЬНИЙ ЕТАП АНТИСУБСИДИЦІЙНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 57. Права заінтересованих сторін на завершальному етапі антисубсидійного розслідування

Протягом строку встановленого Уповноваженим органом заінтересовані сторони можуть подати свої коментарі до розкриття інформації щодо розрахунків та/або звіту про суттєві факти та обставини за результатами антисубсидійного розслідування.

Стаття 58. Звіт про суттєві факти та обставини за результатами антисубсидійного розслідування

1. Після завершення етапу встановлення фактичних обставин і до того, як остаточний звіт Уповноваженого органу, зазначений у статті 59 цього Закону, буде надісланий Комісії, Уповноважений орган надає всім заінтересованим сторонам неконфіденційний звіт, який містить всі суттєві факти та обставини, на підставі яких рекомендується застосування остаточних компенсаційних заходів або припинення антисубсидійного розслідування без застосування таких заходів.

Заінтересовані сторони повинні надати коментарі до цієї інформації у встановлений уповноваженим органом строк.

2. Розкриття інформації не перешкоджає прийняттю в подальшому іншого рішення Комісією. Якщо таке рішення ґрунтується на інших фактах або обставинах, вони повинні невідкладно розкриватися відповідним заінтересованим сторонам із наданням права подавати коментарі в установленій Уповноваженим органом строк.

Стаття 59. Остаточний звіт про результати антисубсидиційного розслідування

1. Уповноважений орган готує остаточний звіт про результати антисубсидиційного розслідування, у якому наводить оцінку і визначає, чи виконуються умови для застосування остаточних компенсаційних заходів. Звіт готується з урахуванням інформації і доказів, зібраних до кінця етапу встановлення фактичних обставин, та всіх коментарів, отриманих після розкриття інформації щодо суттєвих фактів або обставин.

2. Остаточний звіт про результати антисубсидиційного розслідування, який надсилається Комісії, є конфіденційним.

Глава 6

ОСТАТОЧНЕ РІШЕННЯ, ЗАСТОСУВАННЯ ОСТАТОЧНИХ КОМПЕНСАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ І СПРАВЛЯННЯ МИТА

Стаття 60. Остаточне рішення про результати антисубсидиційного розслідування

1. За результатами розгляду остаточного звіту про результати антисубсидиційного розслідування Комісія приймає одне з таких рішень:

1) застосувати остаточні компенсаційні заходи і припинити антисубсидиційне розслідування; або

2) припинити розслідування без застосування компенсаційних заходів.

2. В остаточному рішенні про результати антисубсидиційного розслідування має міститись детальне пояснення висновків щодо наявності та суми субсидії, шкоди галузі вітчизняного виробництва та причинно-наслідкового зв'язку між ними, а також національного інтересу.

3. Інформація про остаточне рішення про результати антисубсидиційного розслідування надсилається заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, після оприлюднення офіційного повідомлення.

Стаття 61. Вимоги до застосування остаточних компенсаційних заходів

1. Остаточні компенсаційні заходи можуть бути застосовані за таких умов:

1) заінтересованим сторонам було надано можливість подавати інформацію та коментарі протягом строку проведення антисубсидиційного розслідування;

2) зроблено остаточний позитивний висновок про існування субсидії та шкоди для галузі вітчизняного виробництва, з урахуванням усієї відповідної інформації, поданої заінтересованими сторонами; та

3) Комісія приймає рішення відповідно до статті 17 цього Закону, що дія компенсаційних заходів не буде суперечити національному інтересу.

2. Рішення про застосування остаточних компенсаційних заходів може бути прийнято виключно в межах строку, відведеного для завершення антисубсидиційного розслідування відповідно до статті 32 цього Закону.

3. Імпорт одного і того самого товару не може бути об'єктом застосування одночасно компенсаційних та антидемпінгових заходів, що запроваджуються для усунення наслідків шкоди галузі вітчизняного

виробництва, яка виникла в результаті одночасного субсидованого та демпінгового імпорту.

4. Імпорт одного і того самого товару може бути об'єктом застосування одночасно компенсаційних заходів та захисних тарифних заходів. У такому випадку компенсаційні заходи запроваджуються для усунення ринкових спотворень, спричинених недобросовісною торговельною практикою, захисні тарифні заходи запроваджуються для усунення негативного впливу від значного зростаючого імпорту.

При дослідженні питання одночасного застосування компенсаційних заходів та захисних тарифних заходів повинно бути враховано, що комбінація таких заходів не створить додаткових обтяжуючих обставини для певних іноземних виробників та/або експортерів, що ймовірно може призвести до відмови їм у доступі до ринку.

Комісія може прийняти рішення про зміну, призупинення чи скасування компенсаційних заходів або повне чи часткове звільнення від застосованих компенсаційних заходів, які в іншому випадку підлягали б сплаті, або ухвалити будь-які інші спеціальні заходи. Будь-яке призупинення, зміна чи звільнення від компенсаційних заходів має бути обмеженим у часі та застосовуватися лише тоді, коли діють відповідні захисні заходи.

Стаття 62. Розмір остаточного компенсаційного мита

1. Остаточні компенсаційні заходи можуть застосовуватися у формі остаточного компенсаційного мита.

2. Остаточні компенсаційні заходи застосовуються лише до товару, що ввозиться для споживання, після набрання чинності рішення про застосування остаточних компенсаційних заходів.

3. Остаточне компенсаційне мито справляється у розмірі встановленому рішенням Комісії та в кожному випадку окремо на недискримінаційній основі щодо імпорту з усіх джерел, стосовно якого Комісією визначено, що він субсидується та заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва, за винятком імпорту з тих джерел, від яких були прийняті зобов'язання.

4. Розмір ставки остаточного компенсаційного мита не повинен перевищувати загальну суму субсидії, розраховану відповідно до статей 11 і 12 цього Закону, але може бути нижчим, за умови, що ставка мита буде достатньою для усунення шкоди, заподіяної галузі вітчизняного виробництва, відповідно до статті 29 цього Закону.

5. За умови дотримання статей 12 та 45 цього Закону індивідуальний розмір компенсаційного мита застосовується до імпорту товару іноземного виробника та/або експортера, для якого був розрахований індивідуальний розмір субсидії.

Стаття 63. Тривалість дії компенсаційних заходів

Компенсаційні заходи застосовуються лише протягом строку та в розмірі, необхідному для усунення субсидування, що заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва. У будь-якому випадку, остаточні компенсаційні заходи можуть застосовуватися не більше ніж п'ять років, що

розраховуються з дати їх застосування, або п'ять років з дати прийняття останнього рішення про перегляд компенсаційних заходів відповідно до глави 9 Розділу VI цього Закону, яке одночасно охоплює факт субсидування та заподіяння шкоди. З урахуванням національного інтересу Комісія може застосувати ці заходи на менший строк.

Стаття 64. Моніторинг дії компенсаційних заходів

1. З метою моніторингу дії компенсаційних заходів Уповноважений орган досліджує імпорт товару, щодо якого застосовуються компенсаційні заходи.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, інформує Уповноважений орган щокварталу або частіше на його запит про імпорт товарів, щодо яких застосовуються компенсаційні заходи та суми сплачених мит.

3. Уповноважений орган має право звертатися до галузі вітчизняного виробництва щодо подання йому інформації стосовно стану відповідної галузі.

На такий запит Уповноваженого органу галузь вітчизняного виробництва зобов'язана надати необхідну інформацію у встановлений Уповноваженим органом строк.

Стаття 65. Перерахунок та справляння попередніх компенсаційних мит на зворотній основі

1. Якщо було прийнято рішення про застосування попередніх компенсаційних заходів та прийнято рішення застосувати остаточні компенсаційні заходи, Комісія приймає рішення, яка частка попереднього компенсаційного мита підлягає остаточному справлянню.

З цією метою поняття шкода не включає загрозу заподіяння істотної шкоди галузі вітчизняного виробництва або істотне перешкоджання створенню галузі вітчизняного виробництва, крім випадків, коли встановлено, що за відсутності попередніх заходів це може призвести до заподіяння істотної шкоди. У всіх інших випадках де має місце така загроза або перешкоджання, будь-які суми попереднього компенсаційного мита повертаються, а остаточні компенсаційні мита можуть застосовуватися з дати прийняття остаточного рішення щодо компенсаційних заходів у зв'язку із загрозою заподіяння істотної шкоди чи істотним перешкоджанням створенню галузі вітчизняного виробництва.

2. Якщо розмір остаточного компенсаційного мита є більшим ніж сума, унесена як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита, різниця не справляється.

3. Якщо розмір остаточного компенсаційного мита є меншим ніж сума, унесена як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита, надлишкова різниця повертається.

4. У разі якщо остаточним рішенням припинено антисубсидійного розслідування без застосування остаточних компенсаційних заходів і необхідність справляння попереднього компенсаційного мита не

підтверджується, сума, унесена як фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита, повертається.

5. Рішення щодо справляння сум попереднього компенсаційного мита на зворотній основі згідно з вимогами частин першої–четвертої цієї статті має міститись в остаточному рішенні про результати антисубсидійного розслідування.

Стаття 66. Справляння компенсаційного мита на зворотній основі до дати застосування попередніх компенсаційних заходів

1. Остаточне компенсаційне мито може справлятися з імпорту товару, увезеного для споживання не більше ніж за дев'яносто днів до дати застосування попередніх заходів, але не раніше порушення антисубсидійного розслідування.

2. Рішення про справляння остаточного компенсаційного мита на зворотній основі відповідно до цієї статті може бути прийнято Комісією виключно за таких умов:

- 1) відповідним імпортерам було надано можливість подати коментарі;
- 2) за виняткових обставин, коли було встановлено, що товар, який є об'єктом розслідування, користується вигодою від субсидії, що дає підстави для застосування компенсаційних заходів, масово імпортується протягом порівняно короткого періоду часу та заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва, яку важко відшкодувати;
- 3) з метою перешкоджання повторному виникненню шкоди від субсидування товару, що імпортується, вважається за необхідне застосувати компенсаційне мито на зворотній основі.

3. Порядок справляння компенсаційного мита на зворотній основі до дати застосування попередніх компенсаційних заходів визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 67. Справляння компенсаційного мита на зворотній основі в разі порушення або відмови від виконання зобов'язань

1. У разі порушення або відмови від виконання зобов'язань зі сторони уряду, іноземного виробника та/або експортера остаточне компенсаційне мито може справлятися з імпорту товару, увезеного для споживання не більше ніж за дев'яносто днів до дати застосування попередніх заходів і за умови, якщо таке справляння компенсаційного мита на зворотній основі не стосується імпорту, здійсненого до такого порушення або відмови від виконання зобов'язань уряду, іноземного виробника та/або експортером.

2. Порядок справляння компенсаційного мита на зворотній основі в разі порушення або відмови від виконання зобов'язань визначається Кабінетом Міністрів України.

Глава 7

ПРИЗУПИНЕННЯ ЧИННИХ КОМПЕНСАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 68. Призупинення дії компенсаційних заходів

1. Компенсаційні заходи, застосовані відповідно до цього Закону, можуть бути призупинені рішенням Комісії на строк до дев'яти місяців:

- а) для цілей захисту національного інтересу; або

б) якщо тимчасово змінилася ринкова кон'юнктура таким чином, що після призупинення компенсаційних заходів малоїмовірним є відновлення шкоди галузі вітчизняного виробництва та галузі вітчизняного виробництва було надано можливість подати свої коментарі; або

в) якщо Орган з питань вирішення спорів затвердив звіт з рішеннями, рекомендаціями, висновками та/або постановами що передбачають приведення антисубсидійного заходу, застосованого відповідно до цього Закону, у відповідність із зобов'язаннями України згідно з угодами СОТ.

Призупинення дії компенсаційних заходів може бути продовжено на строк, що не перевищує дванадцять місяців.

Строк, на який зупиняється дія компенсаційних заходів, може бути за пропозицією Уповноваженого органу продовжений до одного року за рішенням Комісії, яке приймається кваліфікованою більшістю голосів.

2. Уповноважений орган здійснює моніторинг призупинення дії компенсаційних заходів, аналізуючи інформацію, яку може отримувати на свій запит від імпортерів, галузевих організацій споживачів (користувачів), та вітчизняних виробників. За поданням Уповноваженого органу Комісія може в будь-який час відновити застосування компенсаційних заходів, якщо більше не існує підстав для призупинення їх дії.

Розділ VI

ПЕРЕГЛЯДИ КОМПЕНСАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ, РОЗСЛІДУВАННЯ ЩОДО ПОВЕРНЕННЯ СПЛАЧЕНИХ СУМ КОМПЕНСАЦІЙНОГО МИТА І РОЗСЛІДУВАННЯ ВИПАДКІВ УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ КОМПЕНСАЦІЙНОГО МИТА

Глава 8

ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ПОРУШЕННЯ, ПЕРЕГЛЯДУ КОМПЕНСАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ, РОЗСЛІДУВАННЯ ЩОДО ПОВЕРНЕННЯ СПЛАЧЕНИХ СУМ КОМПЕНСАЦІЙНОГО МИТА І РОЗСЛІДУВАННЯ ВИПАДКІВ УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ КОМПЕНСАЦІЙНОГО МИТА

Стаття 69. Загальні засади

1. Якщо не визначено інше, положення глави 1 Розділу V цього Закону стосовно порушення та проведення антисубсидійних розслідувань, включаючи оцінку доказів та підстав для висновків, але за виключенням статті 36 цього Закону, застосовуються *mutatis mutandis* до цієї глави.

2. Положення пункту 10 частини першої статті 1 цього Закону не застосовуються до цього Розділу.

3. Рішення Комісії за результатами перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита має бути прийнято до завершення строку проведення відповідного перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита.

Стаття 70. Заява про порушення перегляду, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита та розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. Заява про порушення відповідного перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита та розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита подається до Уповноваженого органу та повинна містити інформацію, визначену в главах 8–13 цього Розділу.

2. Розгляд заяви про порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита проводиться у стислий строк за умови достатності поданих доказів. Комісія приймає рішення про порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита на підставі звіту Уповноваженого органу щодо розгляду заяви. Якщо заява містить вимогу провести перегляд компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів, то рішення про порушення такого перегляду має бути прийнято до закінчення строку дії таких заходів.

3. Якщо Уповноваженим органом встановлено достатність, *prima facie*, доказів для порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, Уповноважений орган рекомендує Комісії в конфіденційному звіті порушити відповідний перегляд чи розслідування. У разі якщо Уповноважений органне вважає такі докази обґрунтованими, Уповноважений орган рекомендує Комісії відхилити таку заяву.

Стаття 71. Порушення перегляду антисубсидійних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита та розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. Рішення про порушення або відмову в порушенні перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита та розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита Комісія приймає на підставі звіту Уповноваженого органу.

2. Рішенням про порушення перегляду компенсаційних заходів або розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита, або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита Комісія доручає Уповноваженому органу:

1) оприлюднити офіційне повідомлення про порушення перегляду компенсаційних заходів або розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита, або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита;

2) провести перегляд компенсаційних заходів або розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита, або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита.

3. Перегляд компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення

від сплати компенсаційного мита вважається порушеним з дати набрання чинності відповідного рішення Комісії. Строк завершення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита обчислюється з цієї дати.

Стаття 72. Офіційне повідомлення про порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. Офіційне повідомлення про порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита оприлюднюється після прийняття Комісією відповідного рішення.

2. Інформація про рішення Комісії про порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита надається заінтересованим сторонам після оприлюднення офіційного повідомлення про таке рішення.

3. У разі прийняття рішення про відмову в порушенні перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита Уповноважений орган письмово інформує заявника про причини, через які Комісія вирішила не порушувати такий перегляд чи розслідування.

Стаття 73. Ек офіціо порушення перегляду компенсаційних заходів або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

Порушення перегляду компенсаційних заходів або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, ек офіціо, дозволяється у випадках, які визначено в цьому Розділі.

Стаття 74. Вимоги до інформації

1. У тексті офіційного повідомлення про порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита визначається строк, протягом якого заінтересованим сторонам надається можливість повідомити свою позицію та подати відповідну інформацію на її підтвердження.

2. Відповідно до статті 21 цього Закону Уповноважений орган надсилає запити заінтересованим сторонам про те, яку інформацію потрібно подати для аналізу і прийняття Комісією рішення. З цією метою можуть надсилатися запитальники.

3. Якщо інше не встановлено цим Законом, заінтересовані сторони подають відповідну інформацію Уповноваженому органу протягом строку, встановленого Уповноваженим органом. Цей строк може бути продовжено на обґрунтований запит заінтересованої сторони.

Стаття 75. Одночасні перегляди компенсаційних заходів

1. Проміжний перегляд компенсаційних заходів та перегляд у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів можуть бути порушені та проведені одночасно у разі наявності обґрунтованих причин.

2. Якщо перегляд у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів порушується тоді, коли проміжний перегляд компенсаційних заходів уже проводиться, проміжний перегляд компенсаційних заходів повинно бути закінчено у той же строк, що й перегляд у зв'язку із закінченням строку дії компенсаційних заходів.

Стаття 76. Звіт про суттєві факти та обставини за результатами перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

Якщо в цьому Розділі не визначено інше, стаття 58 цього Закону застосовується *mutatis mutandis* до проведення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита. Установлений Уповноваженим органом строк подання коментарів ураховує кінцевий строк, установлений для завершення відповідного перегляду чи розслідування.

Стаття 77. Звіт за результатами перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. На підставі звіту про суттєві факти та обставини та з урахуванням коментарів заінтересованих сторін Уповноважений орган готує звіт, який має містити рекомендації Комісії за результатами відповідного перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита.

2. Уповноважений орган подає звіт Комісії не пізніше ніж за десять днів до закінчення строку, визначеного для завершення відповідного перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита.

Стаття 78. Застосування компенсаційних заходів під час переглядів

Остаточні компенсаційні заходи залишаються чинними та застосовуються під час проведення відповідного перегляду компенсаційних заходів, якщо вони не були призупинені згідно зі статтею 68 цього Закону до отримання результатів такого перегляду.

Стаття 79. Офіційне повідомлення про рішення Комісії про результати перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита та інформування

1. Офіційне повідомлення про рішення Комісії про результати перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення

від сплати компенсаційного мита оприлюднюється відповідно до положень цього Закону.

2. Інформація про рішення про результати перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита надсилається заінтересованим сторонам та центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

3. Вимоги щодо змісту офіційного повідомлення та інформування, установлені статтею 31 цього Закону застосовуються відповідно, *mutatis mutandis*, до цього Розділу.

Стаття 80. Строк завершення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. Якщо в цьому Розділі не визначено інше:

1) перегляд компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, як правило, завершуються не пізніше ніж через дванадцять місяців з дати їх порушення;

2) перегляд компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита в будь-якому разі завершуються протягом вісімнадцяти місяців з дати порушення.

Датою завершення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита є дата прийняття рішення Комісією.

2. Неможливість завершити розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита в установленій строк не впливає на дію компенсаційних заходів, від сплати яких, як стверджується, відповідна сторона ухилилася.

Стаття 81. Відкликання заяви про порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита.

1. Заявник може відкликати заяву до порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита. У цьому випадку заява вважається такою, що не подавалася.

2. У разі відкликання заяви після порушення перегляду компенсаційних заходів, розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита або розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита за рішенням Комісії такий перегляд чи розслідування припиняються за умови, що національний інтерес не вимагає проведення такого перегляду чи розслідування.

Стаття 82. Заінтересовані сторони переглядів компенсаційних заходів залежно від підстав, на основі яких порушено перегляд компенсаційних заходів, Уповноважений орган визначає заінтересованих сторін у відповідному перегляді.

Стаття 83. Зобов'язання

Положення глави 4 Розділу V цього Закону, поширюються, *mutatis mutandis*, до зміни та продовження зобов'язань.

Глава 9

ПРОМІЖНИЙ ПЕРЕГЛЯД КОМПЕНСАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 84. Мета та умови проведення проміжного перегляду компенсаційних заходів

1. Проміжний перегляд компенсаційних заходів може бути порушено і проведено з метою визначення наявності змін в обставинах, якими обґрунтовувалась необхідність застосування остаточних компенсаційних заходів:

- 1) чи значно змінилися обставини, які стосуються субсидування та шкоди;
- 2) чи дали існуючі компенсаційні заходи очікувані результати та чи має місце запобігання шкоді, заподіяння якої раніше було встановлено відповідно до цього Закону.

2. Проміжний перегляд компенсаційних заходів може бути порушено за умови, що з дати застосування, зміни, продовження строку або розширення дії остаточних компенсаційних заходів пройшов строк не менше одного року. У виключних випадках за наявності достатніх доказів перегляд компенсаційних заходів може бути порушений, якщо встановлений строк ще не минув.

Стаття 85. Порушення проміжного перегляду компенсаційних заходів

1. Проміжний перегляд компенсаційних заходів порушується Комісією за результатами розгляду заяви про порушення проміжного перегляду компенсаційних заходів заінтересованої сторони (органу виконавчої влади України, експортера, імпортера або вітчизняного виробника, що діє від імені галузі вітчизняного виробництва), яка подається у письмовій формі і містить достатні докази того, що:

- 1) продовження дії компенсаційних заходів уже не є необхідним для усунення субсидування; або
- 2) продовження або поновлення заподіяння шкоди галузі вітчизняного виробництва є малоймовірним у разі, якщо компенсаційні заходи будуть скасовані або змінені; або
- 3) діючі компенсаційні заходи не є або не будуть достатніми для усунення субсидування, яке заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва.

2. У разі недостатності представлених доказів Уповноважений орган рекомендує Комісії не порушувати перегляд компенсаційних заходів.

3. Проміжний перегляд компенсаційних заходів може бути порушено за виняткових обставин, *ex officio*, якщо Уповноважений орган має достатньо доказів, *prima facie*, з питань, зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 86. Завершення проміжного перегляду компенсаційних заходів

На підставі звіту Уповноваженого органу Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати проміжного перегляду компенсаційних заходів, яким вона може:

1) скасувати компенсаційні заходи і припинити перегляд компенсаційних заходів, якщо є підстави вважати малоімовірним продовження або поновлення:

субсидування; або

заподіяння шкоди галузі вітчизняного виробництва;

2) залишити без змін, змінити (збільшити або зменшити) розмір компенсаційних заходів, якщо змінилися обставини, які призвели до застосування таких заходів.

Глава 10

ПЕРЕГЛЯД КОМПЕНСАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ ДЛЯ НОВОГО ЕКСПОРТЕРА

Стаття 87. Мета та умови перегляду компенсаційних заходів для нового експортера

Будь-який іноземний виробник та/або експортер, який експортує в Україну товар, щодо якого застосовується остаточне компенсаційне мито, має право звернутися до Уповноваженого органу з вимогою про прискорений перегляд компенсаційних заходів з метою встановлення індивідуального компенсаційного мита за умови, що такий іноземний виробник та/або експортер:

1) не експортував в Україну товар, що є об'єктом розгляду, протягом періоду антисубсидійного розслідування, на підставі якого гуртувалося застосування заходів; та

2) не пов'язаний з будь-якими експортерами та/або виробниками у країні експорту товару, що є об'єктом застосування компенсаційних заходів.

Стаття 88. Порушення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера

1. Перегляд компенсаційних заходів для нового експортера порушується Комісією за результатами розгляду заяви іноземного виробника та/або експортера, яка подається у письмовій формі і містить достатні докази існування умов, зазначених у статті 87 цього Закону.

Якщо заявник не є іноземним виробником товару, до якого застосовуються компенсаційні заходи, до заяви про порушення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера включається також така інформація:

1) назва іноземного виробника; та

2) заява від такого виробника із зазначенням того, що він буде співпрацювати в рамках перегляду компенсаційних заходів для нового експортера шляхом подання даних щодо наявності і розміру субсидій.

2. Уповноважений орган інформує галузь вітчизняного виробництва про те, що заяву щодо порушення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера було подано, а також пропонує вітчизняним виробникам надати коментарі в строк, установлений Уповноваженим органом. Ці коментарі за наявності повинні бути взяті до уваги при прийнятті рішення про порушення такого перегляду.

3. Перегляд компенсаційних заходів для нового експортера повинен порушуватися лише за наявності достатніх доказів, *prima facie*, стосовно кожної з вимог, визначених у частині першій цієї статті, які дають підстави для порушення такого перегляду.

Стаття 89. Призупинення сплати компенсаційного мита та запровадження фінансової гарантії у вигляді грошової застави на особливі види мита

1. На підставі рішення Комісії про порушення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера призупиняється справляння діючого компенсаційного мита щодо імпорту товару, виробленого та/або експортованого заявником на період проведення перегляду. Комісія доручає центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, запровадити внесення фінансової гарантії у вигляді грошової застави на особливі види мита щодо імпорту товару цього заявника. Така фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита повинна бути оформлена відповідно до митного законодавства.

Якщо Комісією буде встановлено, що експорт заявника здійснювався за умови отримання субсидії, що є підставою для застосування компенсаційного заходу, фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита підлягає сплаті до бюджету на зворотній основі з дати порушення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера.

2. За умови дотримання положень статті 72 цього Закону, офіційне повідомлення про порушення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера повинно містити інформацію з питань, зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 90. Заінтересовані сторони перегляду компенсаційних заходів для нового експортера

Заінтересованими сторонами перегляду компенсаційних заходів для нового експортера можуть бути:

- 1) компетентні органи країни експорту товару, щодо якого застосовуються заходи;
- 2) іноземний виробник та/або експортер, який звернувся із заявою про порушення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера;
- 3) імпортери товару, який є об'єктом перегляду компенсаційних заходів для нового експортера;
- 4) споживачі (користувачі) в Україні, які використовують товар, який є об'єктом такого перегляду;
- 5) галузеві організації споживачів в Україні, якщо товар, що є об'єктом перегляду компенсаційних заходів, широко реалізується в роздріб;

- б) будь-який виробник подібного товару в Україні;
- 7) об'єднання або асоціація, більшість членів якої є виробниками подібного товару в Україні.

Стаття 91. Завершення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера

1. На підставі звіту Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати перегляду компенсаційних заходів для нового експортера, у якому вона може:

1) встановити індивідуальне компенсаційне мито для іноземного виробника та/або експортера, якщо існують умови, зазначені у статті 87 цього Закону, і дотримано вимоги частини першої статті 88 цього Закону. У будь-якому випадку розмір цього мита не може перевищувати розмір мита, що застосовується до всіх інших іноземних виробників та/або експортерів на момент завершення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера; або

2) припинити перегляд компенсаційних заходів для нового експортера стосовно заявника в разі, якщо сума субсидування дорівнює нулю або є *de minimis*; або

3) завершити перегляд компенсаційних заходів для нового експортера шляхом поновлення дії компенсаційного мита, справляння якого призупинено відповідно до частини першої статті 89 цього Закону.

2. У разі якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 1 частини першої цієї статті, фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита, розрахована на підставі індивідуального компенсаційного мита, що застосовується до іноземного виробника та/або експортера, перераховується до бюджету на зворотній основі щодо імпорту товару заявника.

3. У разі якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 2 частини першої цієї статті, компенсаційне мито не повинно справлятися щодо імпорту товару заявника, стосовно якого було запроваджено фінансову гарантію у вигляді грошової застави на особливі види мита.

4. У разі якщо Комісія приймає рішення на підставі пункту 3 частини першої цієї статті, компенсаційне мито, що застосовується до всіх інших виробників та/або експортерів, справляється щодо імпорту товару заявника, стосовно якого було запроваджено фінансову гарантію у вигляді грошової застави на особливі види мита.

5. Для цілей частин другої і четвертої цієї статті положення статті 66 цього Закону щодо справляння компенсаційного мита на зворотній основі застосовується *mutatis mutandis*.

Стаття 92. Строк завершення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера

1. Перегляд компенсаційних заходів для нового експортера, як правило, завершується протягом дев'яти місяців з дати його порушення.

2. Датою завершення перегляду компенсаційних заходів для нового експортера є дата прийняття Комісією відповідного рішення.

Глава 11

РОЗСЛІДУВАННЯ ЩОДО ПОВЕРНЕННЯ СУМ
СПЛАЧЕНОГО КОМПЕНСАЦІЙНОГО МИТА

Стаття 93. Мета та умови розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита

1. Імпортер може вимагати повернення сплачених сум компенсаційного мита, якщо доведено, що субсидія, на підставі якої справлялося таке мито, була усунена або знижена до рівня, нижчого за розмір діючого компенсаційного мита.

2. Розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита порушується за умови, що пройшло не менше одного року з дати застосування остаточного компенсаційного мита.

Стаття 94. Порушення розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита

1. Заява імпортера про повернення сплачених сум компенсаційного мита вважається належно обґрунтованою за умов, що вона містить точну інформацію про сплачені суми компенсаційного мита, які є предметом заяви, та супроводжується всіма митними документами про розрахунки та сплату цих сум. Заява повинна також містити докази за репрезентативний період часу щодо суми субсидії для іноземного виробника та/або експортера, до якого застосовується компенсаційне мито.

У разі якщо імпортер не пов'язаний із зазначеним іноземним виробником та/або експортером і неможливо невідкладно отримати вказані докази, або іноземний виробник та/або експортер відмовляється надати їх імпортеру, зазначена заява повинна містити зобов'язання експортера та/або виробника про подання цих доказів Уповноваженому органу.

Строк, зазначений у частині другій статті 70 цього Закону, не застосовується до цієї глави.

2. За умови дотримання положень статті 93 цього Закону заява подається до Уповноваженого органу не пізніше шести місяців після закінчення періоду імпортування. Для цілей цієї глави період імпортування означає період, що становить шість місяців та який:

- 1) починається першого січня і закінчується тридцятого червня; або
- 2) починається першого липня і закінчується тридцять першого грудня.

Заяви, що не містять доказів, зазначених у частині першій цієї статті, або які не подані в межах строку, встановленого цією частиною, відхиляються Уповноваженим органом. Про відхилення заяви Уповноважений орган інформує заявника.

Стаття 95. Заінтересовані сторони розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита

Заінтересованими сторонами для цілей розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита можуть бути:

1) імпортер, який звернувся із заявою про повернення сплачених сум компенсаційного мита;

2) іноземний виробник та/або експортер, який виробляв та/або експортував товар, щодо якого застосовуються компенсаційні заходи;

3) компетентні органи країни експорту, щодо якого застосовуються компенсаційні заходи.

Стаття 96. Визначення обсягу сплачених сум компенсаційного мита, які підлягають поверненню

1. Визначення наявності субсидій та їх кількісне вираження здійснюється відповідно до Розділу II цього Закону.

2. Результати розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита використовуються тільки з метою визначення обґрунтованості та обсягу повернення сплачених сум компенсаційного мита.

Стаття 97. Завершення розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита

На підставі звіту Комісія приймає рішення про результати розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита, яким вона може:

1) відмовити в поверненні сум сплаченого компенсаційного мита, якщо:

інформація, необхідна для обґрунтування повернення сплачених сум компенсаційного мита та їх розміру, не є повною або не подана в установлений строк; або

встановлено, що розмір субсидії, отриманої іноземним виробником та/або експортером за період, що розглядався, не є нижчим за розмір остаточного компенсаційного мита, щодо якого вимагається повернення;

2) визнати існування підстав для часткового повернення сплаченої суми, виходячи з різниці між сплаченою сумою остаточного компенсаційного мита імпортером і фактичним розміром субсидування, наданого іноземному виробнику та/або експортеру за період, що розглядався; або

3) визнати існування підстав для повернення сплаченої суми компенсаційного мита в повному обсязі, якщо встановлено, що протягом періоду, який розглядався, іноземний виробник та/або експортер не отримував жодних субсидій щодо яких застосовуються компенсаційні заходи.

Стаття 98. Строк завершення розслідування щодо повернення сум сплаченого компенсаційного мита

Розслідування щодо повернення сплачених сум компенсаційного мита повинно бути завершене протягом ста вісімдесяти днів, але не пізніше ніж через двісті сорок днів з дати порушення такого розслідування.

Стаття 99. Повернення сум сплаченого компенсаційного мита

Повернення з державного бюджету сум сплаченого компенсаційного мита здійснюється відповідно до митного законодавства.

Глава 12

ПЕРЕГЛЯД КОМПЕНСАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ У ЗВ'ЯЗКУ ІЗ ЗАКІНЧЕННЯМ СТРОКУ ЇХ ДІЇ

Стаття 100. Мета та умови перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії

За умови дотримання вимог положень статті 63 цього Закону, перегляд компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії може бути порушений з метою оцінки ймовірності продовження або поновлення субсидування та заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва в разі припинення дії компенсаційних заходів.

Стаття 101. Офіційні повідомлення щодо закінчення строку дії компенсаційних заходів

1. Офіційне повідомлення про наближення закінчення строку дії компенсаційних заходів оприлюднюється протягом першої половини останнього року їх застосування.

2. Уповноважений орган оприлюднює офіційне повідомлення про фактичне закінчення строку дії компенсаційних заходів безпосередньо перед датою закінчення строку дії відповідних компенсаційних заходів у випадках, якщо:

1) заяву про порушення перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії не подано до закінчення строку, встановленого частиною першою статті 102 цього Закону; або

2) заяву про порушення перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії подано, однак Комісія вирішила не порушувати перегляд компенсаційних заходів.

Стаття 102. Порушення перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії

1. Заява про порушення перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії подається Уповноваженому органу не пізніше ніж за три місяці до закінчення строку дії відповідних компенсаційних заходів.

2. Заява про порушення перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії повинна містити достатньо доказів, *prima facie*, що у разі закінчення дії остаточних компенсаційних заходів можливе продовження або поновлення субсидування і заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва. Доказом цього може бути, зокрема, фактична інформація про подальше субсидування і заподіяння ним шкоди галузі вітчизняного виробництва або докази, що припинення (запобігання) заподіяння шкоди галузі вітчизняного виробництва частково або повністю є наслідком застосованих заходів, або докази, що обставини, які стосуються експортерів або ринкових умов, є такими, що свідчать про ймовірність подальшого субсидування, що заподіює шкоду галузі вітчизняного виробництва.

3. У разі недостатності наявної доказової інформації Уповноважений орган рекомендує Комісії не розпочинати перегляд компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії.

4. Цей перегляд може розпочинатися за виняткових умов, *ex officio*, якщо в розпорядженні Уповноваженого органу є достатньо доказів, *prima facie*, з питань, зазначених у частині другій цієї статті.

5. Відповідні заходи залишаються чинними та застосовуються до завершення перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії, якщо вони не були призупинені відповідно до статті 68 цього Закону.

Стаття 103. Завершення перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії

1. На підставі звіту Уповноваженого органу Комісія приймає рішення за результатами перегляду компенсаційних заходів у зв'язку із закінченням строку їх дії, яким вона може:

1) продовжити дію остаточних компенсаційних заходів на період до п'яти років за умови, що було встановлено, що завершення застосування заходів призведе до продовження або поновлення субсидування та шкоди; або

2) припинити перегляд без продовження строку дії компенсаційних заходів у зв'язку з тим, що:

не було встановлено, що припинення застосування заходів призведе до продовження або поновлення субсидування та шкоди; або

заяву відкликано і національний інтерес не вимагає проведення такого перегляду; або

галузь вітчизняного виробництва не подала інформацію, необхідну для оцінки ймовірності продовження чи поновлення шкоди.

Глава 13

РОЗСЛІДУВАННЯ ВИПАДКІВ УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ КОМПЕНСАЦІЙНОГО МИТА

Стаття 104. Розширення дії компенсаційного мита

1. У разі коли доведено спробу експортера ухилитися від сплати компенсаційного мита, застосованого відповідно до цього Закону, дію такого компенсаційного мита може бути розширено стосовно:

1) імпорту з третіх країн товару, незалежно від того, чи зазнав він незначної модифікації чи ні; або

2) імпорту товару або його частин із незначною модифікацією з країни, щодо якої застосовано таке компенсаційне мито.

Стаття 105. Ухилення від сплати компенсаційного мита

1. Ухилення від сплати компенсаційного мита має визначатися як зміна в структурі торгівлі між Україною та третіми країнами або між окремими підприємствами в країні експорту, до якої застосовуються компенсаційні заходи, і Україною, що походить з практики, процесу або діяльності іноземних виробників, експортерів та (або) імпортерів, для яких недостатньо обґрунтованих підстав або економічної доцільності, крім дії попередньо запровадженого компенсаційного мита на подібний товар, і коли існують докази заподіяної шкоди галузі вітчизняного виробництва, або того, що компенсаційний ефект від компенсаційного мита нівелюється через ціни

та/або кількість подібного товару, а також за наявності доказу факту того, що імпортований товар та/або його частина користуються перевагами від субсидії.

2. Для цілей цієї глави практика, процес або діяльність включають в себе, серед іншого:

1) незначну модифікацію товару, унаслідок якої він підпадає під код згідно з Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності або під опис товару, до якого не застосовуються компенсаційні заходи за умови, що така модифікація не змінює істотних характеристик цього товару;

2) відправлення через треті країни товару, щодо якого застосовуються компенсаційні заходи;

3) певні види складальних операцій в Україні або в інших країнах;

4) реорганізацію іноземними виробниками та/або експортерами їх звичайної структури і каналів збуту в країні, щодо якої застосовуються компенсаційні заходи, з метою експортувати свій товар до України через іноземних виробників та/або експортерів, для яких встановлена нижча індивідуальна ставка компенсаційного мита.

Цей перелік не є вичерпним.

Стаття 106. Складальні операції

Для цілей пункту 3 частини другої статті 105 цього Закону складальна операція в Україні або іншій країні вважається ухиленням від сплати компенсаційного мита, якщо:

1) діяльність щодо цієї складальної операції почалася або істотно зросла в обсягах з моменту або безпосередньо до порушення розслідування або застосування заходів, а складові частини походять з країни, щодо якої застосовуються компенсаційні заходи; та

2) складові частини становлять 60 відсотків або більше загальної вартості частин зібраного товару, за винятком того, що в жодному разі ухиленням не буде вважатися ситуація, коли вартість, додана до внесених частин, під час збирання або завершення операції, є більшою ніж 25 відсотків вартості виробництва; та

3) компенсаційні наслідки від компенсаційного мита нівелюються через рівень цін та/або обсягами складеного товару або подібного товару, а також існують докази субсидування попередньо встановлені для складених або подібних товарів.

Стаття 107. Порушення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. Розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита розпочинається Комісією за результатами аналізу поданої заінтересованими сторонами до Уповноваженого органу письмової заяви, яка включає фактичні докази наявності факторів, передбачених статтями 105 - 106 цього Закону. У разі недостатності наведених доказів Уповноважений орган рекомендує Комісії не розпочинати розслідування.

2. Розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита може бути розпочато без заяви заінтересованої сторони, якщо в

розпорядженні Уповноваженого органу є достатні докази наявності факторів, передбачених статтями 105 - 106 цього Закону.

3. Рішення про порушення або відмову в порушенні розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита приймається Комісією.

Стаття 108. Фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита

1. У рішенні Комісії щодо порушення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита може міститися доручення центральному центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, запровадити фінансову гарантію у вигляді грошової застави на особливі види мита щодо імпорту товару. Фінансова гарантія у вигляді грошової застави на особливі види мита запроваджується відповідно до митного законодавства.

2. Офіційне повідомлення оприлюднюється відповідно до вимог статті 72 цього Закону та з урахуванням частини першої цієї статті.

Стаття 109. Заінтересовані сторони розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

Крім сторін, зазначених у пункті 3 частини першої статті 1 цього Закону, заінтересованими сторонами розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита можуть вважатися також виробники частин і компонентів товару.

Стаття 110. Незастосування розширених компенсаційних заходів

1. Якщо встановлено, що практика, процес або діяльність з метою ухилення від сплати компенсаційного мита мають місце, розширені компенсаційні заходи можуть не застосовуватися до сторони, яка може довести, що вона не є пов'язаною з будь-якими виробниками, щодо яких застосовуються компенсаційні заходи, та щодо якої встановлено, що вона не займається практикою ухилення від сплати компенсаційного мита відповідно до статті 105 цього Закону.

2. Заява про незастосування розширених компенсаційних заходів подається стороною Уповноваженому органу до закінчення строку, зазначеного в рішенні про порушення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита.

Така заява повинна містити обґрунтовані докази відповідності вимогам, визначеним в частині першій цієї статті.

3. Рішення про незастосування розширених компенсаційних заходів щодо сторони приймається Комісією за поданням Уповноваженого органу. Незастосування розширених компенсаційних заходів залишається чинним протягом строку і на умовах, наведених у такому рішенні.

4. У разі виконання умов, передбачених у главі 10 цього Розділу, розширені компенсаційні заходи можуть не застосовуватися за рішенням Комісії після завершення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, якщо його наслідком є розширення дії компенсаційних заходів.

Стаття 111. Завершення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

1. На підставі звіту Уповноваженого органу Комісія приймає обґрунтоване рішення про результати розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, яким вона може:

1) розширити для всіх інших підприємств застосування компенсаційного мита, визначеного у відповідному остаточному рішенні Комісії за результатами розслідування, прийнятому відповідно статті 60 цього Закону, стосовно імпорту товару, щодо якого встановлено факт ухилення від сплати мита; та виключити окремі сторони зі сфери дії розширеного компенсаційного мита у випадку виконання умов, установлених у статті 110 цього Закону; або

2) припинити розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита, якщо:

не доведено існування практики ухилення від сплати компенсаційного мита; або

заяву відкликано і національний інтерес не вимагає завершення такого розслідування.

2. Якщо можливо, розширення дії компенсаційного мита набирає чинності з дати запровадження фінансової гарантії у вигляді грошової застави на особливі види мита згідно зі статтею 108 цього Закону.

Стаття 112. Строк проведення розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита

Розслідування випадків ухилення від сплати компенсаційного мита завершується не пізніше ніж через дев'ять місяців з дати його порушення. За необхідності цей строк може бути продовжено до дванадцяти місяців.

Розділ VII

СУДОВЕ ОСКАРЖЕННЯ

Стаття 113. Судове оскарження

1. Рішення Комісії може бути оскаржено протягом місяця з дати прийняття такого рішення.

2. Оскарження рішення Комісії не перешкоджає проведенню антисубсидійного розслідування чи перегляду компенсаційних заходів або справляння компенсаційного мита.

Оскарження рішень Комісії про застосування попередніх або остаточних компенсаційних заходів не може бути предметом вжиття заходів забезпечення позову.

3. У разі визнання судом рішення Комісії про застосування попередніх або остаточних компенсаційних заходів неправомірним у цілому або його частини, Комісія вживає необхідних заходів з метою виконання цього рішення суду.

Такі заходи в разі необхідності включають поновлення антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів. Про поновлення антисубсидійного розслідування або перегляду компенсаційних заходів оприлюднюється офіційне повідомлення.

4. Заінтересовані сторони, щодо яких було ухвалено рішення суду та поновлено антисубсидиційне розслідування або перегляд компенсаційних заходів, подають Уповноваженому органу інформацію з доказами та можуть вимагати проведення слухань для цілей проведення поновленого антисубсидиційного розслідування або перегляду компенсаційних заходів протягом двадцяти днів з дати набрання чинності рішення Комісії про поновлення такого розслідування або перегляду.

5. Поновлене антисубсидиційне розслідування або перегляд компенсаційних заходів здійснюються відповідно до положень Розділів I–VI цього Закону, які застосовуються в частині, де вони є доцільними, з урахуванням строків для завершення поновленого антисубсидиційного розслідування або перегляду компенсаційних заходів.

6. З урахуванням рішення суду та за результатами проведення поновленого антисубсидиційного розслідування або перегляду компенсаційних заходів Комісія на підставі звіту Уповноваженого органу приймає нове рішення.

Розділ VIII

ПОВІДОМЛЕННЯ ТА ІНШІ ЗАХОДИ, ПОВ'ЯЗАНІ З ДІЯЛЬНІСТЮ СОТ ЩО ВІДНОСЯТЬСЯ ДО КОМПЕНСАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 114. Повідомлення та інші заходи, пов'язані з діяльністю СОТ

1. Уповноважений орган готує всі повідомлення, що мають бути надіслані до СОТ у відповідних стандартних форматах, оприлюднених СОТ про:

- 1) зміни до законодавчих та інших нормативно-правових актів України, що є суттєвими для Угоди про субсидії і компенсаційні заходи;
- 2) усі попередні та остаточні компенсаційні заходи, ужиті щодо компенсаційних мит;
- 3) дії, пов'язані з компенсаційним митом за попередні шість місяців;
- 4) компетентний орган, який має право порушувати і проводити антисубсидиційні розслідування, зазначені у статті 11 Угоди про субсидії і компенсаційні заходи;
- 5) національні процедури, які регулюють питання щодо порушення і проведення розслідувань, якщо вони не включені до пункту 1 цієї частини.

У разі якщо СОТ установлює нові обов'язки щодо надсилання повідомлень, відповідальність за їх підготовку покладається на Уповноважений орган.

2. Уповноважений орган співпрацює з компетентним органом СОТ щодо підготовки усних і письмових відповідей на запитання, отриманих від інших членів СОТ, стосовно повідомлень, надісланих відповідно до частини першої цієї статті.

Розділ ІХ

ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ, РЕКОМЕНДАЦІЙ, ВИСНОВКІВ ТА/АБО
ПОСТАНОВ ОРГАНУ З ПИТАНЬ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

Стаття 115. Виконання рішень, рекомендацій, висновків та/або постанов Органу з питань вирішення спорів

1. Уповноважений орган та Комісія вживають необхідних заходів щодо виконання рішень, рекомендацій, висновків та/або постанов Органу з питань вирішення спорів та приведення компенсаційних заходів, застосованих відповідно до цього Закону, у відповідність із зобов'язаннями України згідно з угодами СОТ.

2. У разі, коли Орган з питань вирішення спорів затверджує звіт з рішеннями, рекомендаціями, висновками та/або постановами, що передбачають приведення компенсаційного заходу, застосованого відповідно до цього Закону, у відповідність із зобов'язаннями України згідно з угодами СОТ, Уповноважений орган готує пропозиції Комісії щодо приведення таких заходів у відповідність із зазначеними зобов'язаннями України.

Комісія на підставі пропозицій, наданих Уповноваженим органом, може прийняти рішення:

- 1) скасувати або змінити компенсаційний захід; або
- 2) вчинити інші дії в межах цього Закону.

3. З метою підготовки пропозицій відповідно до частини другої цієї статті Уповноважений орган має право звертатися із запитом про надання інформації до заінтересованих сторін.

4. У разі якщо для прийняття рішення Комісією відповідно до частини другої цієї статті є доцільним проведення перегляду компенсаційних заходів, такий перегляд порушується за рішенням Комісії. Перегляд компенсаційних заходів проводиться Уповноваженим органом відповідно до положень Розділу VI цього Закону.

5. У разі, якщо відповідно до частини другої цієї статті є доцільним призупинення відповідного компенсаційних заходів заходу, таке призупинення здійснюється Комісією відповідно до положень статті 68 цього Закону.

Стаття 116. Вплив заходів

Якщо інше не передбачено цим Законом, заходи щодо виконання рішень, рекомендацій, висновків та/або постанов Органу з питань вирішення спорів вжиті відповідно до цього Розділу, не є підставою для відшкодування компенсаційного мита.

Стаття 117. Зв'язок між компенсаційними заходами та багатосторонніми заходами

У разі якщо стосовно будь-якого імпортованого товару встановлено контрзаходи за результатами процедури вирішення спорів відповідно до Угоди про субсидії і компенсаційні заходи, і такі заходи дозволяють усунути шкоду, яка була спричинена субсидіями, що є підставою для застосування компенсаційних заходів, застосування будь-якого компенсаційного заходу,

установленого щодо цього товару, негайно припиняється або скасовується, відповідно до встановленого порядку.

Розділ X

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України “Про захист національного виробника від субсидованого імпорту” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 12—13, ст. 80 зі змінами).

3. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

4. Антисубсидиційні розслідування та перегляди компенсаційних заходів, порушені до набрання чинності цим Законом, проводяться та завершуються відповідно до Закону України “Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту”.

5. З питань, не врегульованих цим Законом, застосовуються інші закони та нормативно-правові акти в сфері зовнішньоекономічної діяльності.

**Голова
Верховної Ради України**

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України “Про захист від субсидованого імпорту”
(далі – проект Закону)

1. Мета

Метою проекту Закону є вдосконалення механізму проведення антисубсидійних розслідувань та застосування компенсаційних заходів за результатами таких розслідувань з урахуванням міжнародної практики використання інструментів торговельного захисту.

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

22.12.1998 прийнято чинний на сьогодні Закон України “Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту”. З моменту його прийняття відбулися значні зміни у міжнародній практиці проведення торговельних розслідувань, у тому числі антисубсидійних, надано значну кількість роз’яснень Органу з питань вирішення спорів Світової організації торгівлі (далі – СОТ) щодо застосування положень угод СОТ з питань торговельного захисту, затверджено відповідні Регламенти ЄС.

Так проект Закону оновлює чинне законодавство України в сфері проведення антисубсидійних розслідувань та застосування відповідних заходів за результатами їх проведення з врахуванням основних вимог Регламенту (ЄС) 2016/1037 Європейського Парламенту та Ради від 08.06.2016 про захист від субсидованого імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу (кодифікація); Регламенту (ЄС) 2018/825 Європейського Парламенту та Ради від 30.05.2018 про внесення змін до Регламенту (ЄС) 2016/1036 щодо захисту від демпінгового імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу, та Регламенту (ЄС) 2016/1037 щодо захисту проти субсидованого імпорту з країн, що не є членами Європейського Союзу; Регламенту (ЄС) 2015/477 Європейського Парламенту та Ради від 11.03.2015 про заходи, які Союз може вжити щодо комбінованого ефекту антидемпінгових або антисубсидійних заходів із захисними заходами (кодифікація).

Водночас проект Закону спрямований на досягнення завдання 21.2 “Завдання у сфері виробничої безпеки: удосконалення процедур проведення розслідувань у сфері торговельного захисту (антидемпінгових, антисубсидійних та спеціальних/захисних)” Стратегії економічної безпеки України на період до 2025 року, схваленої рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 11.08.2021, введеного в дію Указом Президента України від 11.08.2021 № 347; стратегічної цілі 4 “Запровадження збалансованої імпортової політики з комплексною оцінкою потенційного впливу, яка стимулюватиме переважно інвестиційний, а не споживчий імпорт” напряму 5 “Міжнародна економічна політика і торгівля” Національної економічної стратегії на період до 2030 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2021 № 179; на виконання кроку 75 Плану пріоритетних дій

Уряду на 2023 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14.03.2023 № 221-р; на виконання пункту 160 Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2023 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 07.02.2023 № 2910-ІХ.

Проектом Закону передбачена імплементація сучасної міжнародної практики у сфері торговельного захисту, зокрема практики ЄС, що сприятиме адаптації національного законодавства у зазначеній сфері до положень права ЄС. Серед іншого в проекті Закону буде враховано норми регламентів ЄС, які діють у сфері торговельного захисту.

3. Основні положення проекту акта

Проектом Закону пропонується викласти у новій редакції Закон України “Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту”.

Проектом Закону пропонується удосконалення механізму проведення антисубсидійних розслідувань та застосування компенсаційних заходів за результатами таких розслідувань шляхом:

уточнення повноважень компетентних органів, зокрема, Мінекономіки та Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі;

запровадження нових підходів до формування складу Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі (затвердження посадового складу Кабінетом Міністрів України, а особового – Головою Комісії), що передбачено частиною першою статті 2 проекту Закону шляхом відсилки до проекту Закону “Про захист від демпінгового імпорту”;

удосконалення понятійного апарату;

встановлення чітких часових меж процедурних етапів антисубсидійних розслідувань/переглядів;

забезпечення доступу заінтересованих сторін до розрахунків обсягів субсидування з урахуванням режиму конфіденційності, гарантування проведення консультацій на запит заінтересованої сторони;

запровадження механізму гарантування сплати попередніх компенсаційних мит та сплати мит при проведенні розслідування щодо ухилення від сплати компенсаційних мит (відсутність такого механізму на сьогодні обмежує права національних виробників на захист їх інтересів від недобросовісного імпорту);

розширення кола “користувачів” цього механізму серед бізнесу;

зменшення витрат бізнесу на підготовку матеріалів та документації в ході антисубсидійних розслідувань.

Прийняття Закону сприятиме:

розширенню можливостей національних виробників у захисті їх інтересів від недобросовісного імпорту та доступу до інформації, що зменшить загрозу судових оскаржень рішень за результатами розслідувань.

удосконаленню процедури використання інструментів торговельного захисту під час порушення та проведення антисубсидійних розслідувань до умов застосування та ефективності дії компенсаційних заходів.

4. Правові аспекти

У даній сфері суспільних відносин діють такі основні нормативно-правові та міжнародно-правові акти:

Конституція України;

Митний кодекс України;

Закон України “Про зовнішньоекономічну діяльність”;

Закон України “Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту”;

Генеральна угода про тарифи та торгівлю 1994 року;

Угода про субсидії та компенсаційні заходи.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація Закону не потребує додаткових витрат з Державного та місцевих бюджетів України.

6. Позиція заінтересованих сторін

Проект Закону не потребує проведення публічних консультацій із заінтересованими сторонами.

Проект Закону не стосується питань функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, місцевого та регіонального розвитку, соціально-трудової сфери, прав осіб з інвалідністю, сфери наукової, науково-технічної діяльності, функціонування і застосування української мови як державної та не потребує погодження уповноваженими представниками всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування чи відповідних органів місцевого самоврядування, уповноваженими представниками всеукраїнських профспілок, їх об'єднань та всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців, Урядовим уповноваженим з прав осіб з інвалідністю та всеукраїнських громадських організацій осіб з інвалідністю, їх спілок, Уповноваженим із захисту державної мови.

7. Оцінка відповідності

Проект Закону відповідає зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції, у тому числі міжнародно-правовим, та праву Європейського Союзу (acquis EC).

У проекті Закону відсутні положення, що стосуються прав та свобод, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод; впливають на забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків; містять ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією; створюють підстави для дискримінації.

Громадська антикорупційна, громадська антидискримінаційна та громадська гендерно-правова експертизи проекту Закону не проводились.

Проект Закону буде направлено до Національного агентства з питань запобігання корупції для визначення необхідності проведення антикорупційної експертизи.

8. Прогноз результатів

Проект Закону є регуляторним актом та буде направлено на опрацювання та погодження до Державної регуляторної служби України.

За предметом правового регулювання проект Закону не матиме впливу розвиток регіонів, підвищення чи зниження спроможності територіальних громад; ринок праці, рівень зайнятості населення; громадське здоров'я, покращення стану здоров'я населення або його окремих груп; екологію та навколишнє природне середовище, обсяг природних ресурсів, рівень забруднення атмосферного повітря, води, земель, зокрема забруднення утвореними відходами, інші суспільні відносини.

Прийняття проекту Закону підвищить ефективність застосування Україною компенсаційних заходів для захисту внутрішнього ринку від недобросовісного імпорту з урахуванням сучасної міжнародної практики та вдосконалим механізм проведення антисубсидійних розслідувань з урахуванням інтересів усіх заінтересованих сторін розслідування.

Реалізація проекту Закону впливатиме на ключові інтереси заінтересованих сторін:

Заінтересована сторона	Вплив реалізації акта на заінтересовану сторону	Пояснення очікуваного впливу
Національні товаровиробники	Позитивний (забезпечення захисту національного товаровиробника від субсидованого імпорту)	Приведення законодавства до сучасних умов проведення антисубсидійних розслідувань та застосування компенсаційних заходів з урахуванням міжнародних зобов'язань Україну, у тому числі права ЄС.
Імпортери	Позитивний (забезпечення захисту інтересів вітчизняних імпортерів у ході антисубсидійного процесу)	Приведення законодавства до сучасних умов проведення антисубсидійних розслідувань та застосування компенсаційних заходів, з урахуванням міжнародних зобов'язань Україну, у тому числі права ЄС. Що, у свою чергу, забезпечить захист інтересів вітчизняних імпортерів у ході антисубсидійного процесу, підвищить прозорість проведення антисубсидійного процесу та його передбачуваність для усіх заінтересованих сторін.
Експортери	Позитивний (забезпечення прав на	Приведення законодавства до сучасних умов проведення

	захист інтересів іноземних виробників/експортерів у ході антисубсидійного процесу	антисубсидійних розслідувань та застосування компенсаційних заходів, з урахуванням міжнародних зобов'язань Україну, у тому числі права ЄС. Що, у свою чергу, забезпечить права на захист інтересів іноземних виробників/експортерів у ході антисубсидійного процесу, підвищить транспарентність проведення антисубсидійного процесу та його передбачуваність для усіх заінтересованих сторін.
--	---	---

**Перший віце-прем'єр-міністр України -
Міністр економіки України**

Юлія СВИРИДЕНКО

_____ 2023 р.

Міністерство економіки України -> Повідомлення про оприлюднення проектів регуляторних актів -> Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України «Про захист від субсидованого імпорту»
gov.ua Державні сайти України

Мінекономіки Інформаційні ресурси

Міністерство економіки України

 [Версія для слабоворих](#)

 [Українською In English](#)

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України «Про захист від субсидованого імпорту»

11.04.2023 | 09:49 | Департамент зовнішньоекономічної діяльності та торговельного захисту

З метою забезпечення проведення громадського обговорення Міністерство економіки України оприлюднює проект Закону України “Про захист від субсидованого імпорту” (далі – проект Закону).

Проект Закону розроблено Мінекономіки з метою приведення норм чинного законодавства у сфері торговельного захисту у відповідність до міжнародної практики проведення антисубсидиційних розслідувань.

Відповідно до статті 9 Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” проект Закону, пояснювальна записка та аналіз регуляторного впливу до проекту Закону оприлюднено на офіційному вебсайті Мінекономіки в мережі Інтернет www.me.gov.ua в розділі “[Обговорення проектів документів](#)”.

Пропозиції та зауваження просимо надсилати протягом місяця з дня оприлюднення за адресами:

Міністерство економіки України:

01008, м. Київ, вул. Грушевського, буд. 12/2 або на адресу електронної пошти: tvoloshina@me.gov.ua

Державна регуляторна служба України:

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11 або на адресу електронної пошти: inform@drs.gov.ua.

Міністерство економіки України -> Повідомлення про оприлюднення проектів регуляторних актів -> Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України «Про захисні заходи»
gov.ua Державні сайти України

Мінекономіки Інформаційні ресурси

Міністерство економіки України

[Версія для слабоворих](#)

[Українською In English](#)

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України «Про захисні заходи»

11.04.2023 | 10:02 | Департамент зовнішньоекономічної діяльності та торговельного захисту

З метою забезпечення проведення громадського обговорення Міністерство економіки України оприлюднює проект Закону України “Про захисні заходи” (далі – проект Закону).

Проект Закону розроблено Мінекономіки з метою приведення норм чинного законодавства у сфері торговельного захисту у відповідність до міжнародної практики проведення спеціальних захисних розслідувань.

Відповідно до статті 9 Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” проект Закону, пояснювальна записка та аналіз регуляторного впливу до проекту Закону оприлюднено на офіційному вебсайті Мінекономіки в мережі Інтернет www.me.gov.ua в розділі “[Обговорення проектів документів](#)”.

Пропозиції та зауваження просимо надсилати протягом місяця з дня оприлюднення за адресами:

Міністерство економіки України:

01008, м. Київ, вул. Грушевського, буд. 12/2 або на адресу електронної пошти: tvoloshina@me.gov.ua

Державна регуляторна служба України:

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11 або на адресу електронної пошти: inform@drs.gov.ua.

Міністерство економіки України -> Повідомлення про оприлюднення проектів регуляторних актів -> Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України «Про захист від демпінгового імпорту»
gov.ua Державні сайти України

Мінекономіки Інформаційні ресурси

Міністерство економіки України

 [Версія для слабоворих](#)

 [Українською In English](#)

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України «Про захист від демпінгового імпорту»

11.04.2023 | 09:23 | Департамент зовнішньоекономічної діяльності та торговельного захисту

З метою забезпечення проведення громадського обговорення Міністерство економіки України оприлюднює проект Закону України “Про захист від демпінгового імпорту” (далі – проект Закону).

Проект Закону розроблено Мінекономіки з метою приведення норм чинного законодавства у сфері торговельного захисту у відповідність до міжнародної практики проведення антидемпінгових розслідувань.

Відповідно до статті 9 Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” проект Закону, пояснювальна записка та аналіз регуляторного впливу до проекту Закону оприлюднено на офіційному вебсайті Мінекономіки в мережі Інтернет www.me.gov.ua в розділі “[Обговорення проектів документів](#)”.

Пропозиції та зауваження просимо надсилати протягом місяця з дня оприлюднення за адресами:

Міністерство економіки України:

01008, м. Київ, вул. Грушевського, буд. 12/2 або на адресу електронної пошти: tvoloshina@me.gov.ua

Державна регуляторна служба України:

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11 або на адресу електронної пошти: inform@drs.gov.ua.